

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA FINANCE
KABINET MINISTRA

Župančičeva 3, p. p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 66 00
F: 01 369 66 09
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Številka IPP 007-207/2016/
Ljubljana, 15. 4. 2016
EVA: 2015-1611-0015
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE <u>Gp.gs@gov.si</u>
ZADEVA: NOVO GRADIVO ŠT. 1 – Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank

Spoštovani,

pošiljamo vam novo vladno gradivo – **Predlog zakona o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanje bank**, v katerem so upoštevane še pripombe Ministrstva za pravosodje in Službe za zakonodajo, ki smo jih prejeli po prvi predložitvi tega vladnega gradiva.

Lep pozdrav.

Mateja Vraničar Erman
državna sekretarka

Priloga:
- vladno gradivo

Župančičeva 3, p. p. 644a, 1001 Ljubljana

T: 01 369 66 00
F: 01 369 66 09
E: gp.mf@gov.si
www.mf.gov.si

Številka: IPP 007-207/2016/
Ljubljana, 15. 4. 2016
EVA: 2015-1611-0015
GENERALNI SEKRETARIAT VLADE REPUBLIKE SLOVENIJE <u>Gp.gs@gov.si</u>
ZADEVA: Predlog Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank
1. Predlog sklepa vlade:
<p>Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne pod točko ... sprejela sklep:</p> <p>Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (EVA: 2015-1611-0015) in ga na podlagi prvega odstavka 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.</p> <p style="text-align: right;">Mag. Darko Krašovec GENERALNI SEKRETAR VLADE</p>
Priloga: – predlog zakona
Sklep prejmejo: – Državni zbor Republike Slovenije – Ministrstvo za finance – Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo
2. Predlog za obravnavo predloga zakona po nujnem ali skrajšanem postopku v državnem zboru z obrazložitvijo razlogov
V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. Njegovo sprejetje je nujno, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, do katerih lahko pride, ker niso zagotovljene zadostne

pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se morebitni bodoči ukrepi za ohranitev stabilnosti finančnega sistema ne bodo več financirali z javnimi sredstvi, kar preprečuje nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva 2014/59/EU), pri čemer je rok za prenos te direktive potekel že 31. 12. 2014. V primeru nadaljnjih zamud pri implementaciji omenjene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopke proti Republiki Sloveniji. Ti postopki, h katerim lahko Evropska komisija pristopi tudi zaradi teženj po čimprejšnji uveljavitvi bančne unije, katera je odvisna tudi od implementacije direktive s predlogom tega zakona, bi lahko pomenili veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države. V dosedanjih primerih, ko Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv v nacionalni pravni red, je namreč Evropska komisija Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni, pri čemer so se zneski gibali tudi do 10.300 EUR na dan, šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe. Dodatno lahko Evropska komisija Sodišču EU predlaga, da slednje državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, kar pomeni, da tožb ne bo umikala, tudi če bo država članica priglasila ukrepe za prenos direktive. Za Slovenijo bi lahko najvišji pavšalni znesek denarne kazni znašal do 980.000 EUR.

Do zamude pri prenosu Direktive 2014/59/EU je prišlo zaradi odprave predhodnih zamud s prenosom Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) in Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Zamude s prenosom navedenih aktov so posledica povečanega obsega dela, ki je bil opravljen zaradi zagotovitve podlag in orodij (npr. DUTB) za izvedbo ter zaradi same izvedbe sanacije bančnega sistema (ki je bila izvedena v petih bankah). Postopek priprave predloga zakona je bil dolgotrajen tudi zato, ker ureja specifične vsebine, naslovljene na strokovno javnost in je zahteval dolgotrajna usklajevanja predlaganih rešitev tako z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor, Informacijskim pooblaščencom, Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve in Komisijo za preprečevanje korupcije, kot tudi s posameznimi ministrstvi v okviru medresorskega usklajevanja, ter seveda Evropsko centralno banko ter Službo Vlade za zakonodajo.

Zaradi predhodno navedenega razloga za zamudo pri pripravi posebnega zakona, ki bo urejal reševanje bank, je bilo še v letu 2015 nujno treba zagotoviti pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno Enotni odbor za reševanje. Ministrstvo za finance je zato pripravilo novelo Zakona o organu in skladu za reševanje bank, ki omenjeno pravno podlago vzpostavlja, in ki je pričela veljati v novembru 2015.

Vzporedno s pripravo omenjene novele je Ministrstvo za finance ob sodelovanju Banke Slovenije pripravljalo še zakon, ki v nacionalni pravni red prenaša Direktivo 2014/49/EU o sistemih jamstva za

vloge. Gre za zakonsko materijo, za katero je bilo sprva predvideno, da bo urejena v zakonu, ki bo urejal reševanje bank, kasneje pa je bila zaradi presodnega postopka sprejeta odločitev, da se prednostno pripravi poseben zakon. Zakon o sistemu jamstva za vloge je bil sprejet v marcu 2016, veljati pa je začel 12. 4. 2016.

S sprejetjem predlaganega zakona se bodo tako v pravni red Republike Slovenije dokončno prenesle vse direktive, ki predstavljajo pravni okvir za vzpostavitev bančne unije, katere članica je tudi Republika Slovenija. Bančna unija pa predstavlja pomembno zagotovilo za varnost in zanesljivost bančnega sektorja ter reševanje bank v težavah, ne da bi pri tem morali uporabiti denar davkoplačevalcev in ob čim manjših posledicah za realno gospodarstvo. Ključni cilj bančne unije je namreč odpraviti razdrobljenost finančnih trgov, ki je posledica evrske krize, z zmanjšanjem povezave med bankami in njihovimi matičnimi državami, zaradi katere lahko propadi bank ogrozijo javne finance, težave na državni ravni pa destabilizirajo banke, kar lahko povzroči težko popravljive posledice za delovanje države. Zagotovo je v interesu Slovenije, da se čim prej zagotovi polno delovanje bančne unije z vsemi vzpostavljenimi mehanizmi, zlasti enotnim mehanizmom nadzora in enotnim mehanizmom reševanja. S predlaganim zakonom pa se zagotovijo učinkoviti instrumenti in pooblastila za vnaprejšnjo obravnavo bančne krize, zaščito finančne stabilnosti in zmanjšanje izpostavljenosti davkoplačevalcev izgubam.

Na nujnost dokončne vzpostavitve vseh mehanizmov za delovanje bančne unije opozarja tudi Evropska komisija, ki v sporočilu »Za dokončanje bančne unije« z dne 24. 11. 2015 poudarja nujnost hitrega in pravočasnega prenosa in izvajanja že dogovorjenih pravnih določb, ki so bile sprejete v direktivah, ki se nanašajo na vzpostavitev bančne unije, kot enega bistvenih elementov za zmanjšanje bančnih tveganj.

Nenazadnje je bila Republika Slovenija v okviru dosedanjih zasedanj ECOFIN poleg še treh držav članic izpostavljena kot država, ki še ni prenesla omenjene direktive. Na majskem zasedanju ECOFIN pa bo Republika Slovenija soočena z dejstvom, da bo edina država, ki še ne bo implementirala določb direktive, in tako onemogoča, da bančna unija zaživi v celoti, saj bodo medtem že vse preostale države članice direktivo prenesle v nacionalni pravni red.

3.a Osebe, odgovorne za strokovno pripravo in usklajenost gradiva:

- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

3.b Zunanji strokovnjaki, ki so sodelovali pri pripravi dela ali celotnega gradiva:

Pri pripravi gradiva je sodelovala Banka Slovenije. Njeno sodelovanje nima finančnih posledic za državni proračun.

4. Predstavniki vlade, ki bodo sodelovali pri delu Državnega zbora:

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- Irena Sodin, državna sekretarka
- mag. Mateja Vraničar Erman, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

5. Kratek povzetek gradiva

S predlaganim zakonom se v nacionalni pravni red dokončno prenaša Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva 2014/59/EU), ki določa pravila glede reševanja bank.

Pristojnosti organa za reševanje bank se podelijo Banki Slovenije, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo EU št. 806/2014 pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje. Za namene izvajanja funkcije reševanje Banka Slovenije vzpostavi ustrezno notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost in prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na eni strani ter izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom bank na drugi strani. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovi ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, ter odločitev, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor bank.

Določijo se pogoji za reševanje, in sicer morajo kumulativno biti izpolnjeni naslednji pogoji: a) banka propada ali bo verjetno propadla; b) niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljeni, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov; c) ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

Predlog zakona nadalje določa načela reševanja, ki jih Banka Slovenije upošteva pri uporabi instrumentov za reševanje, in sicer:

- delničarji banke, ki je v postopku reševanja, prvi krijejo izgube;
- za delničarji krijejo izgube banke imetniki kapitalskih instrumentov ter nato ostali upniki, in sicer v obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku;
- upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, se praviloma zamenja, razen če je glede na okoliščine za uresničitev ciljev reševanja ustrezno, da upravljalni organ in višje vodstvo v celoti ali delno ohrani funkcijo;
- odgovornost posameznikov in pravnih oseb za propad banke se uveljavlja v skladu s splošnimi pravili pogodbene, odškodninske in kazenske odgovornosti;
- noben upnik banke ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki, in
- zjamčene vloge so v celoti zaščitene.

Zakon velik pomen daje načrtovanju reševanja bank kot bistvenemu delu potencialnega učinkovitega reševanja. Banka Slovenije kot organ za reševanje bo morala za vsako banko vnaprej pripraviti oceno rešljivosti, iz katere bo razvidno, ali je v zvezi z banko mogoče uporabiti instrumente za reševanje ali instrumente za prisilno prenehanje banke na način, da se zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativen vpliv na finančni sistem.

Banka Slovenije bo za vsako banko izdelala tudi načrt reševanja banke, v katerem bo z upoštevanjem ocene rešljivosti določila ukrepe za reševanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi banka izpolnjevala pogoje za reševanje.

Določenih je več instrumentov za reševanje (odpis in konverzija kapitalskih instrumentov, prodaja poslovanja, ustanovitev premostitvene banke, izločitev sredstev, odpis in konverzija kvalificiranih obveznosti), ki jih ima Banka Slovenije na razpolago za reševanje, če se razmere v banki tako poslabšajo, da njena sanacija v ustreznem časovnem roku ni izvedljiva. Metoda reševanja je odvisna od posameznih bank in načrtov reševanja, ki so bili pripravljene zanje.

Predlog zakona opredeljuje tudi financiranje ukrepov reševanja. Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 in predloga zakona. V tem okviru je z zakonom določen tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 in Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje. Uredba (EU) št. 806/2014 namreč zlasti vzpostavlja enotni sklad za reševanje in pogoje za njegovo uporabo, zbiranje prispevkov na nacionalni ravni pa je treba urediti tudi v nacionalnih zakonodajah.

Z zakonom se urejajo tudi postopki prisilnega prenehanja banke, in sicer postopek prisilne likvidacije in stečajni postopek. Tudi pri prisilni likvidaciji banke se lahko uporabi več instrumentov (prodaja premoženja banke, izločitev sredstev, prodaja poslovanja), njen cilj pa je, da se zaključi poslovanje banke na urejen in nadzorovan način. Po zaključku postopka prisilne likvidacije banke sledi njen stečaj.

6. Presoja posledic za:

a)	javnofinančna sredstva nad 40.000 EUR v tekočem in naslednjih treh letih	Ne
b)	usklajenost slovenskega pravnega reda s pravnim redom Evropske unije	NE
c)	administrativne posledice	NE
č)	gospodarstvo, zlasti mala in srednja podjetja ter konkurenčnost podjetij	DA
d)	okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki	NE
e)	socialno področje	NE
f)	dokumenta razvojnega načrtovanja: – nacionalne dokumente razvojnega načrtovanja, – razvojne politike na ravni programov po strukturi razvojne klasifikacije programskega proračuna – razvojne dokumente Evropske unije in mednarodnih organizacij	NE

7.a Predstavitev ocene finančnih posledic nad 40.000 EUR

I. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu				
	Tekoče leto (t)	t+1	t+2	t+3
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) prihodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov državnega proračuna				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) odhodkov občinskih proračunov				
Predvideno povečanje (+) ali zmanjšanje (-) obveznosti za druga javna finančna sredstva				
II. Finančne posledice za državni proračun				
II.a Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.b Manjkajoče pravice porabe bodo zagotovljene s prerazporeditvijo:				
Ime proračunskega uporabnika	Šifra in naziv ukrepa, projekta	Šifra in naziv proračunske postavke	Znesek za tekoče leto (t)	Znesek za t+1
SKUPAJ:				
II.c Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov oz. povečanih odhodkov proračuna:				
Novi prihodki	Znesek za tekoče leto (t)		Znesek za t+1	
SKUPAJ:				

OBRAZLOŽITEV:

Predlagano gradivo nima finančnih posledic za državni proračun.

1. Ocena finančnih posledic, ki niso načrtovane v sprejetem proračunu

V zvezi s predlaganim vladnim gradivom se navedejo predvidene spremembe (povečanje, zmanjšanje):

- prihodkov državnega proračuna in/ali občinskih proračunov
- odhodkov državnega proračuna, ki niso načrtovani na ukrepih/projektih sprejetih proračunov
- obveznosti za druga javnofinančna sredstva (ostali viri), ki niso načrtovana na ukrepih oziroma projektih sprejetih proračunov

2. Finančne posledice za državni proračun

Prikazane morajo biti finančne posledice za državni proračun, ki so na proračunskih postavkah načrtovane v dinamiki projektov oziroma ukrepov:

- II.a. Pravice porabe za izvedbo predlaganih rešitev so zagotovljene:

Navede se proračunski uporabnik, ki financira projekt oz. ukrep; projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva in proračunske postavke (kot proračunski vir financiranja), na katerih so v celoti ali delno zagotovljene pravice porabe (v tem primeru je nujna povezava s točko II.b.). Pri uvrstitvi novega projekta oziroma ukrepa v načrt razvojnih programov se navedejo:

- proračunski uporabnik, ki bo financiral nov projekt oziroma ukrep;
- projekt oziroma ukrep, s katerim se bodo dosegli cilji vladnega gradiva, in
- proračunske postavke.

Za zagotovitev pravic porabe na proračunskih postavkah, s katerih se bo financiral nov projekt oziroma ukrep je treba izpolniti tudi točko II.b., saj je za novi projekt oziroma ukrep mogoče zagotoviti pravice porabe le s prerazporeditvijo s proračunskih postavk, s katerih se financirajo že sprejeti oz. veljavni projekti in ukrepi.

- II.b. Manjkajoče pravice porabe se bodo zagotovile s prerazporeditvijo:

Navedejo se proračunski uporabniki, sprejeti (veljavni) ukrepi oziroma projekti, ki jih proračunski uporabnik izvaja in proračunske postavke tega proračunskega uporabnika, ki so v dinamiki teh projektov oziroma ukrepov ter s katerih se bodo s prerazporeditvijo zagotovile pravice porabe za dodatne aktivnosti pri obstoječih projektih oziroma ukrepih ali novih projektih oziroma ukrepih, navedenih v točki II.a.

- II.c. Načrtovana nadomestitev zmanjšanih prihodkov in povečanih odhodkov proračuna:

Če se povečani odhodki (pravice porabe) ne bodo zagotovili tako, kot je določeno v točkah II.a. in II.b, je povečanje odhodkov in izdatkov proračuna mogoče na podlagi zakona, ki ureja izvrševanje državnega proračuna (npr. priliv namenskih sredstev EU). Ukrepanje ob zmanjšanju prihodkov in prejemkov proračuna je določeno z zakonom, ki ureja javne finance, in zakonom, ki ureja izvrševanje državnega proračuna./

7.b Predstavitev ocene finančnih posledic pod 40 000 EUR

8. Predstavitev sodelovanja javnosti

Gradivo je bilo predhodno objavljeno na spletni strani predlagatelja

DA

Datum objave: 15. 3. 2016

Predlog zakona je bil 15. 3. 2015 objavljen na spletni strani Ministrstva za finance. Nadalje je bil 18. 3. 2016 v pripombe posebej predložen Banki Slovenije, Agenciji za trg vrednostnih papirjev, Agenciji za zavarovalni nadzor, Informacijskemu pooblaščenču, Komisiji za preprečevanje korupcije, Združenju bank Slovenije in Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJPES).

Občine in združenja občin posebej niso bila pozvana k predložitvi pripomb, saj jih gradivo ne zadeva.

Banka Slovenije je sodelovala že pri pripravi besedila členov predloga zakona, zato je gradivo s to institucijo v celoti usklajeno.

AJPES je v svojih pisnih pripombah izrazila nestrinjanje s predlaganimi določbami o objavah dokumentov in podatkov v zvezi z postopkom reševanja oziroma prisilnega prenehanja bank na njenih spletnih straneh. AJPES je opozorila na nujnost zakonske določitve, kdo objavlja dokumente in podatke, kdo je odgovoren za vsebino objav, roke za objavo in trajanje objav. Na skupnem sestanku dne 7. 4. 2016 so bile v zvezi s tem dogovorjene usklajene zakonske rešitve, ki se odražajo v spremenjenih 92., 224. in 226. členu predloga zakona, ki urejajo vsa predhodno navedena odprta vprašanja, in dopolnjenem 233. členu predloga zakona, ki rešuje način objav odločb in sklepov, ki jih v predmetnih postopkih izda sodišče.

Informacijski pooblaščenec je podal pripombe in predloge k 11., 17., 19., 23., 37., 54. in 226. členu predloga zakona. Vse njegove pripombe in predlogi so bili upoštevan, in sicer:

- v zvezi s predlogom, da se natančno določi vse možne obdelave informacij, ki jih bo Banka Slovenije zbirala v skladu s tem zakonom, je bila določba prvega odstavka 11. člena dopolnjena s splošnim navezovanjem na naloge in pristojnosti po tem zakonu, kot je to predlagal sam Informacijski pooblaščenec. Prav tako je bila upoštevano opozorilo informacijskega pooblaščenca, da generalna podlaga za obdelavo osebnih podatkov, ki je vezana zgolj na kriterij potrebnosti za izvajanje nalog in pooblastil, nujno zahteva, da je zahteva uporabnika (Banke Slovenije) obrazložena oziroma pisno utemeljena, sicer upravljavec ne more preveriti zakonitosti razkritja osebnih podatkov. V zvezi s tem je bila dopolnjena določba tretjega odstavka istega člena, ki zdaj tudi jasno določa, katere osebne podatke so dolžni državni organi ter nosilci javnih pooblastil posredovati Banki Slovenije na njeno obrazloženo zahtevo;
- z novim devetim odstavkom 19. člena je urejeno razmerje do že uveljavljenega sistema dostopa do informacij javnega značaja;
- v drugem odstavku 23. člena je dodano sklicevanje tudi na 19. člen zakona, ki (poleg 17. člena) prav tako ureja vprašanje razkritja informacij;
- ureditev javnih objav o kršiteljih je v zvezi s predlogom informacijskega pooblaščenca spremenjena in je po novem identična ureditvi, kot je bila pravkar sprejeta v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih trgih;
- 4. točka drugega odstavka 226. člena je dopolnjena z izrecno določitvijo osebnih podatkov, ki jih vsebuje seznam priznanih obveznosti banke, ki se objavi na spletni strani AJPES.

Združenje bank Slovenije je poleg pripomb zaprosilo za dodatna pojasnila. Njihove pripombe so v predlogu zakona upoštevane v največji možni meri, pri čemer se je treba zavedati, da predlog zakona prenaša direktivo, zato je bilo treba pri presoji glede upoštevanja teh pripomb to upoštevati. Ministrstvo za finance bo ob sodelovanju Banke Slovenije Združenju bank Slovenije poslalo pisni odgovor na vsa njihova vprašanja.

Ostale navedene institucije pripomb bodisi niso podale bodisi niso imele pripomb.

9. Pri pripravi gradiva so bile upoštevane zahteve iz Resolucije o normativni dejavnosti	DA
10. Gradivo je uvrščeno v delovni program vlade	DA

Mateja Vraničar Erman
državna sekretarka

Priloge:

- predlog sklepa Vlade Republike Slovenije
- predlog zakona
- izjava o skladnosti
- korelacijska tabela
- mnenje Službe za zakonodajo

VLADA REPUBLIKE SLOVENIJE

Na podlagi drugega odstavka 2. člena Zakona o Vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 24/05 – uradno prečiščeno besedilo, 109/08, 38/10 – ZUKN, 8/12, 21/13, 47/13 – ZDU-1G in 65/14) je Vlada Republike Slovenije na ... seji dne pod točko ... sprejela

SKLEP

Vlada Republike Slovenije je določila besedilo predloga Zakona o reševanju in prisilnem prenehanju bank (EVA: 2015-1611-0015) in ga na podlagi prvega odstavka 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) predloži Državnemu zboru Republike Slovenije v sprejetje po nujnem zakonodajnem postopku.

Mag. Darko Krašovec
GENERALNI SEKRETAR VLADE

Številka:
Ljubljana,

Priloga:

- predlog zakona

Sklep prejmejo:

- Državni zbor Republike Slovenije
- Ministrstvo za finance
- Služba Vlade Republike Slovenije za zakonodajo

ZAKON O REŠEVANJU IN PRISILNEM PRENEHANJU BANK – PREDLOG ZA OBRAVNAVO

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJETJE PREDLOGA ZAKONA

Banke zagotavljajo pomembne storitve za državljane, podjetja in gospodarstvo na splošno (kot so sprejemanje vlog, posojanje in upravljanje plačilnih sistemov). Večinoma delujejo na podlagi zaupanja in lahko hitro postanejo nesposobne preživeti, če njihove stranke in nasprotne stranke izgubijo zaupanje v njihovo sposobnost izpolnjevanja obveznosti. Med bankami zaradi velike medsebojne odvisnosti prihaja do tveganja nastanka sistemske krize, saj se lahko težave ene banke razširijo po celotnem sistemu. Zaradi tega sistemskega tveganja in pomembne ekonomske funkcije, ki jo imajo banke, v nekaterih primerih običajni postopek zaradi insolventnosti ni ustrezen. Ker tudi ni učinkovitih instrumentov za upravljanje bank v krizi, je treba vse prevečkrat javna sredstva uporabiti za obnovo zaupanja tudi v razmeroma majhnih bankah, zato da se prepreči, da bi učinek domin pri propadanju institucij resno škodoval realnemu gospodarstvu.

1.1 Ureditev reševanja bank v Evropski uniji

Med finančno krizo, ki je po ocenah Mednarodnega denarnega sklada povzročila, da so izgube, ki so jih evropske banke utrpeli med letoma 2007 in 2010, znašale skoraj en bilijon EUR ali 8 % BDP Evropske unije, se je pokazalo, da tudi na ravni Evropske unije ni ustreznih instrumentov za učinkovito obravnavanje nestabilnih ali propadajočih kreditnih institucij in investicijskih družb. Taki instrumenti so potrebni predvsem za preprečevanje insolventnosti ali, kadar se ta pojavi, za zmanjšanje negativnih posledic z ohranitvijo sistemsko pomembnih funkcij zadevne institucije. Te težave so med krizo bistveno prispevale k temu, da so morale države članice institucije reševati z denarjem davkoplačevalcev. Cilj verodostojnega okvira za sanacijo in reševanje je v čim večji možni meri preprečiti potrebo po takem ukrepu.

Evropska unija je v preteklih letih sprejela več pravnih aktov, bistvenih za vzpostavitev notranjega trga na področju finančnih storitev ter za zagotovitev finančne stabilnosti evroobmočja in celotne Unije, pa tudi za proces v smeri poglobljene ekonomske in monetarne unije.

Bančna unija, ki jo je Evropska komisija predlagala sredi leta 2012, je del celostnega finančnega okvira ter pomeni odziv na večplastno finančno in gospodarsko krizo. Članice evroobmočja so vanjo vključene samodejno, druge države članice pa se ji lahko pridružijo. Bančna unija temelji na treh stebrih, in sicer na: (i) enotnem mehanizmu nadzora (angl. Single Supervisory Mechanism – SSM), (ii) enotnem mehanizmu za reševanje (angl. Single Resolution Mechanism – SRM) in (iii) z njima povezanimi ureditvami za financiranje, ki obsegajo enotni sklad za reševanje (angl. Single Resolution Fund – SRF), sisteme zajamčenih vlog (angl. Deposit Guarantee Scheme – DGS) in skupno varovalo (kreditno linijo). Ti trije stebri temeljijo na dveh horizontalnih svežnjih pravil, ki veljajo za vse države članice, in sicer gre za pravila glede kapitalskih zahtev za banke, vsebovanih v Uredbi (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012, v Direktivi 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in

bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES ter v določbah Direktive 2014/59/EU z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo in reševanje kreditnih institucij ter investicijskih podjetij (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

Z vidika reševanja bank je prav Direktiva 2014/59/EU bistvena za prekinitve povezave med krizami državnega dolga in bankami v težavah ter za prenos bremena reševanja bank na bančni sektor in s tem zmanjšanja moralnega hazarda in tudi za povečanje zaupanja javnosti oziroma vlagateljev v banke v Evropski uniji. Med finančno krizo se je pokazalo, da splošni postopki zaradi insolventnosti za podjetja niso primerni za kreditne institucije, ker ne zagotavljajo vedno hitrega posredovanja, nadaljnjega izvajanja kritičnih funkcij institucij in ohranitve finančne stabilnosti. Direktiva 2014/59/EU ureja verodostojen nabor instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči kreditni instituciji, s katerimi se tako zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem. Z ureditvijo se zagotavlja, da izgube najprej prevzamejo delničarji in za njimi upniki pod pogojem, da noben upnik ne utrpí večjih izgub, kot bi jih imel, če bi prišlo do prenehanja institucije po običajnih insolventnih postopkih.

Direktiva 2014/59/EU nacionalnim organom EU omogoča, da morebitne bančne krize obravnavajo na treh ravneh: (1) priprava in preprečevanje, (2) zgodnje posredovanje, kadar je banka v težavah ali ne izpolnjuje kapitalskih zahtev, in (3) reševanje, če je ogrožen obstoj banke.

Zaradi zagotavljanja učinkovitega okvira za sanacijo in, kjer je to primerno, pooblastila za reševanje bank, ki jih imajo na voljo nacionalni organi za reševanje, vključujejo tri elemente: (i) pripravljalne ukrepe in načrte za zmanjšanje tveganj možnih težav (priprava in preprečevanje); (ii) v primeru začetnih težav pooblastila za ustavitev slabšanja položaja banke v zgodnji fazi, da se prepreči insolventnost (zgodnje posredovanje), ter (iii) če insolventnost institucije predstavlja skrb glede splošnega javnega interesa, jasen postopek za urejeno reorganizacijo ali prenehanje banke, pri čemer se ohranijo ključne funkcije in čim bolj omeji izpostavljenost davkoplačevalcev izgubam zaradi insolventnosti (reševanje).

Vsaka država članica mora v skladu z Direktivo 2014/59/EU poskrbeti tudi za vnaprej vzpostavljen sklad za reševanje (ali enakovredno shemo za financiranje), ki ga financira bančni sektor in bi se lahko uporabil ob propadu bank. Letni prispevki bank temeljijo na njihovih obveznostih in tveganjih, ki jih prevzemajo. Sredstva v vsakem nacionalnem skladu za reševanje bodo morala do konca leta 2024 znašati vsaj en odstotek kritih vlog vseh kreditnih institucij, ki delujejo v posamezni državi.

Skladi za reševanje:

- zagotavljajo začasno podporo bankam, ki jih je treba reševati (v obliki posojil, jamstev, nakupov sredstev ali kapitala za premostitvene banke);
- bi se lahko uporabili za izplačila nadomestil delničarjem ali upnikom, vendar le če njihove izgube v okviru postopka reševanja s sredstvi upnikov presegajo izgube, ki bi nastale v postopku insolventnosti;
- bi se v določenih in izjemnih primerih lahko uporabili za kritje izgub ali dokapitalizacijo bank.

Direktiva 2014/59/EU je pomemben korak k harmonizaciji pravil v zvezi z reševanjem bank po vsej Evropski uniji ter zagotavlja sodelovanje med organi za reševanje pri obravnavanju propadov čezmejnih bank. Navedena direktiva ne prinaša centralizacije odločanja na področju reševanja, saj nacionalnim organom prepušča, da sami presodijo o uporabi instrumentov in nacionalnih shem

financiranja v podporo postopkom reševanja. Usklajene odločitve glede reševanja zagotavlja Uredba (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30. 7. 2014; v nadaljnjem besedilu: Uredba (EU) št. 806/2014), ki v okviru enotnega mehanizma za reševanje podeli pooblastila za reševanje enotnemu odboru za reševanje.

1.2 Splošno o ureditvi reševanja bank v Republiki Sloveniji

V Republiki Sloveniji področje bančništva ureja Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15; v nadaljnjem besedilu: ZBan-2), ki je v pravni red prenesel Direktivo 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. 6. 2013). S tem zakonom so v domači pravni red prenesene tudi določbe Direktive 2014/59/EU, ki se nanašajo na pripravo in zgodnje posredovanje.

V veljavi so še vedno tudi določbe Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K in 96/13; v nadaljnjem besedilu: ZBan-1), ki urejajo izredne ukrepe za zagotovitev stabilnosti finančnega sistema (253.–263. člen) in prisilno likvidacijo (266.–277. člen).

Republika Slovenije je še pred sprejetjem ZBan-2 deloma že prenesla Direktivo 2014/59/EU v svoj pravni red z Zakonom o organu in skladu za reševanju bank (Uradni list RS, št. 97/14 in 91/15; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB), katerega cilj je bil zagotoviti ustrezne instrumente za učinkovito obravnavanje bank v težavah. V ta namen je bil vzpostavljen sklad za reševanje bank kot poseben instrument za finančno stabilizacijo, Banka Slovenije pa je bila določena kot organ, ki izvaja pristojnosti organa za reševanje.

Konec marca 2015 je tako na podlagi ZOSRB Banka Slovenije vzpostavila poseben sklad za reševanje bank. Sklad se financira s prispevki bank in hranilnic s sedežem v Republiki Sloveniji. Iz sredstev sklada se bo v prihodnje financiralo reševanje bank v okviru izrednih ukrepov, ki jih bankam lahko izreče Banka Slovenije. Po zakonu bo sklad prenehal delovati 31. decembra 2024.

V novembru 2015 je bil sprejet še Zakon o dopolnitvah Zakona o organu in skladu za reševanju bank (Uradni list RS, št. 91/15), ki vzpostavlja mehanizem financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje, ki se financira s prispevki bančnega sektorja in bo zagotavljal financiranje morebitnih ukrepov reševanja sistemsko pomembnih bank v težavah. Natančneje, predlog zakona zagotavlja pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 neposredno določi enotni odbor za reševanje. Navedeni zakon dodatno daje tudi pravno podlago za prehodno financiranje enotnega sklada za reševanje, in sicer naj bi se v primeru nezadostnih sredstev kot zadnji možni ukrep uporabil sistem premostitvenega financiranja, ob doslednem upoštevanju pravil o državnih pomočeh. V prehodnem obdobju bi bilo tako lahko premostitveno financiranje dostopno tudi iz nacionalnih virov, ki bodo kriti s prihodnjimi obveznimi bančnimi prispevki v enotni sklad za reševanje, zato zakon omogoča tudi odobritev posojila s strani države.

Poleg navedenih zakonov je za področje bančništva treba omeniti tudi Zakon o ukrepih Republike Slovenije za krepitev stabilnosti bank (Uradni list RS, št. 105/12, 63/13 – ZS-K, 23/14 – ZDIJZ-C in 104/15; v nadaljevanju: ZUKSB), ki je bil sprejet konec leta 2012 z namenom sanacije bančnega sektorja ter je določil možne ukrepe, ki jih Vlada Republike Slovenije lahko sprejme za krepitev bank in posledično za izboljšanje stanja v celotnem finančnem sistemu. Ukrepi se nanašajo na dokapitalizacijo, odkup tveganih postavk in njihov prenos na Družbo za upravljanje terjatev bank, d. d. (v nadaljevanju: DUTB), ter na poročila Republike Slovenije za obveznosti DUTB in namenske družbe kakor tudi za posojilo v skrajni sili.

1.3 Izvedeni ukrepi za krepitev stabilnosti bank

Na podlagi rezultatov skrbnega pregleda aktive in obremenitvenih testov, katerih izvedbo je Evropska komisija zahtevala kot predpogoj za prenos tveganih postavk na DUTB in odobritev državne pomoči, je Republika Slovenija konec leta 2013 in v letu 2014 izvedla dokapitalizacijo štirih bank (NLB, NKBM, Abanka in Banka Celje) v skupni višini 3.202 milijonov EUR, kar predstavlja 8,7 % BDP. Poleg tega so bile iz teh štirih bank na DUTB prenesene tvegane postavke v bruto izpostavljenosti 4,9 milijarde EUR po prenosni vrednosti 1,6 milijarde EUR. Republika Slovenija je poleg tega na podlagi odločb Banke Slovenije dokapitalizirala dve banki, ki sta v postopku nadzorovane likvidacije, in sicer Probanko (176 milijonov EUR) in Factor banko (269 milijonov EUR).

Za izvedbo ukrepov v slovenskih bankah so se uporabljala nova pravila o državnih pomočeh, ki veljajo od 1. avgusta 2013. Pravila med drugim vključujejo določbe o porazdelitvi bremena med delničarji in podrejenimi upniki, v skladu s katerimi se po začetnem pokritju izgub z lastniškim kapitalom izgube pokrivajo s prispevki imetnikov hibridnih instrumentov in podrejenih dolžniških instrumentov. Ti prispevki so lahko zagotovljeni v obliki pretvorbe v navaden lastniški temeljni kapital ali v obliki odpisa instrumentov. Nova pravila so sprejeta na podlagi 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki izjemoma dovoljuje pomoč za odpravljanje resne motnje v gospodarstvu države članice. Evropska komisija lahko odobri ukrepe dokapitalizacije oziroma ukrepe za oslajena sredstva, ko država članica dokaže, da so se v največji možni meri uporabili vsi ukrepi za omejitev pomoči na najnižji potrebni znesek.

Dokapitalizacije bank so se izvedle deloma v denarju in deloma z obveznicami. Na podlagi Zakona o javnih financah (Uradni list RS, št. 11/11 – uradno prečiščeno besedilo, 14/13 – popr., 101/13, 55/15 – ZFisP in 96/15 – ZIPRS1617; v nadaljnjem besedilu: ZJF) ima država za dokapitalizacijo več možnosti. Novela ZJF iz leta 2013 je omogočila, da je deleže v bankah neposredno pridobila Republika Slovenija, če je bilo to nujno za ohranitev stabilnosti domačega finančnega sistema. Omogočila je tudi, da se je pridobivanje kapitalskih naložb izvedlo ne glede na predviden obseg izdatkov v računu finančnih terjatev in naložb sprejetega proračuna države.

Sredstva za pridobitev kapitalskih naložb so se tako lahko zagotovila iz naslova zadolževanja v skladu z obsegom zadolževanja države, določenim v zakonu, ki ureja letno izvrševanje proračunov Republike Slovenije, in iz prostih denarnih sredstev državnega proračuna. Šlo je za začasen ukrep, saj je 81. b člen ZJF konec leta 2014 prenehal veljati.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Cilj predloga zakona je zagotoviti, da se propadanje bank upravlja urejeno in brez uporabe javnih sredstev ter da se s tem prepreči širjenje negativnega vpliva na druge institucije. V ta namen se s predlaganim zakonom pristojnim organom zagotovijo učinkoviti instrumenti in pooblastila za vnaprejšnjo obravnavo bančne krize, zaščito finančne stabilnosti in zmanjšanje izpostavljenosti davkoplačevalcev izgubam. Z zagotovitvijo ustreznih instrumentov za učinkovito obravnavanje bank v težavah, kot jih predvideva Direktiva 2014/59/EU, se zagotavlja tudi prenos te direktive v slovenski pravni red.

Ta direktiva je bila v letih 2014 in 2015 v slovenski pravni red deloma že prenesena z ZOSRB glede določitve nacionalnega reševalnega organa ter z ZBan-2 v delu, ki določa obveznost priprave lastnih načrtov sanacije (184.–199. člen ZBan-2) in ukrepe zgodnjega posredovanja (253.–262. člen Zban-2). Po predlogu zakona se ureditev v ZBan-2 ne spreminja, predvidena pa je ustrezna sprememba ZOSRB (glede določitve in pristojnosti nacionalnega reševalnega organa, ki so urejene v predlogu zakona). Ker se ureditev reševanja bank in postopki prenehanja bank tesno prepletajo, je cilj predloga zakona zagotoviti celovit sklop pravil glede reševanja bank, kot jih ureja Direktiva 2014/59/EU, vključno s postopki glede prisilnega prenehanja banke.

2.2 Načela

Najpomembnejša načela predloga zakona so:

- **načelo preprečitve bančne krize in zagotavljanja finančne stabilnosti**, ki se uresničuje predvsem z določitvijo verodostojnega nabora instrumentov za dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči banki, da se tako zagotovi kontinuiteta kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem; če se situacija v banki tako poslabša, da ta propada ali je verjetno, da bo propadla, predlog zakona določa instrumente in pooblastila za reševanje, ki jih lahko uporabi organ za reševanje;
- **načelo prekinitve povezanosti med državami in bančnim sektorjem** se uresničuje z določitvijo sheme financiranja reševanja in s pravili o reševanju bank s sredstvi upnikov; reševanje bank bodo financirali delničarji bank in upniki ter sklad za reševanje, ki ga bodo financirale banke, zato bank ne bo treba reševati z javnimi sredstvi, fiskalni položaj držav pa se ne bo nadalje poslabšal;
- **načelo zgodnjega posredovanja** se uresničuje prek določb, ki zahtevajo in omogočajo dovolj zgodnje in hitro posredovanje v nestabilni ali propadajoči instituciji, da se zagotovi kontinuiteta njenih kritičnih finančnih in gospodarskih funkcij, hkrati pa čim bolj zmanjša vpliv njenega propada na gospodarski in finančni sistem; za ohranitev finančne stabilnosti je pomembno, da lahko pristojni organi ustavijo slabšanje finančnega in ekonomskega položaja skupine, preden institucija doseže točko, na kateri organi nimajo na razpolago druge možnosti, kot je njeno reševanje; zato bi bilo treba pristojnim organom dati pooblastila za zgodnje posredovanje, vključno s pooblastilom za imenovanje začasnega upravitelja, bodisi zaradi menjave upravljalnega organa in višjega vodstva institucije bodisi zaradi začasnega sodelovanja z njim; naloga začasnega upravitelja bi morala biti

izvajanje vseh njemu podeljenih pooblastil s ciljem spodbujati rešitve za izboljšanje finančnega položaja institucije;

- **načelo reševanja bank** je alternativa običajnim postopkom zaradi insolventnosti in zagotavlja sredstvo za prestrukturiranje ali prenehanje banke, ki propada in katere propad je skrb vzbujajoč z vidika splošnega javnega interesa (grožnje finančni stabilnosti, neprekinjeno delovanje ključnih funkcij banke in/ali varnost pologov, sredstev strank in javnih sredstev);
- **načelo funkcionalne ločitve med funkcijo reševanja in nadzorniško funkcijo**, ki se uresničuje z zahtevo, da sta navedeni funkciji znotraj Banke Slovenije ločeni;
- **načelo sorazmernosti pri reševanju bank s sredstvi upnikov**, ki se uresničuje zlasti prek določbe, da delničarji in upniki ne bi smeli imeti izgub, večjih od tistih, ki bi jih imeli, če bi banka prenehala poslovati ob sprejetju odločitve o reševanju.

2.3 Poglavitne rešitve

Glavne rešitve predloga zakona izvirajo iz prenosa Direktive 2014/59/EU in uskladitve domačega pravnega reda z evropskimi pravili glede reševanja bank.

Določeni so cilji reševanja institucije, ki jih uresničuje uporaba ukrepov za reševanje. Cilji so tako: a) zagotoviti nadaljevanje izvajanja kritičnih funkcij institucije; b) preprečiti resnejše negativne vplive na finančno stabilnost; c) zaščititi javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči; č) zaščititi vlagatelje iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorje iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij ter d) zaščititi premoženje in sredstva strank.

Pristojnosti organa za reševanje se podelijo Banki Slovenije, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje. Za izvajanje funkcije reševanje Banka Slovenije vzpostavi ustrezno notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem po eni strani ter pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom bank na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 575/2013/EU po drugi strani. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovi ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje in kot organ, pristojen za nadzor bank.

Določeni so pogoji za reševanje. Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje, če so kumulativno izpolnjeni naslednji pogoji: a) banka propada ali bo verjetno propadla; b) niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljene, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov; c) ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

Določena so načela reševanja, ki jih Banka Slovenije upošteva pri uporabi ukrepov za reševanje, in sicer so ta:

- delničarji banke, ki je v postopku reševanja, prvi krijejo izgube;
- za delničarji banke, ki je v postopku reševanja, krijejo izgube drugi imetniki kapitalskih instrumentov te banke ter nato preostali upniki, in sicer v obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku;

- upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, se praviloma zamenjata, razen če je glede na okoliščine za uresničitev ciljev reševanja ustrezno, da upravljalni organ in višje vodstvo v celoti ali delno ohranita funkcijo;
- upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, morata zagotoviti vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja;
- odgovornost posameznikov in pravnih oseb za propad banke se uveljavlja v skladu s splošnimi pravili pogodbene, odškodninske in kazenske odgovornosti;
- upniki istega prednostnega razreda so obravnavani enakovredno, razen kadar ta zakon določa drugače;
- noben upnik banke ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki;
- zajamčene vloge so v celoti zaščitene;
- ukrep za reševanje upošteva zaščitne ukrepe.

Določene so zahteve za rešljivost bank, saj je načrtovanje reševanja bistven del učinkovitega reševanja. Banka Slovenije kot organ za reševanje za vsako banko pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, ali je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke tako, da se zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij banke in v čim večji meri prepreči kakršen koli resnejši negativen vpliv na finančni sistem. Banka Slovenije za vsako banko izdelava tudi načrt reševanja banke, v katerem z upoštevanjem ocene rešljivosti določi ukrepe za reševanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta izpolnjevala pogoje za reševanje.

Določenih je več instrumentov za reševanje (prodaja poslovanja, ustanovitev premostitvene banke, ki bi nadaljevala izvajanje najpomembnejših nalog, ločitev dobrih sredstev od slabih ter izvajanje ukrepe v okviru postopka reševanja s sredstvi upnikov – odpis in konverzija kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti), ki jih ima Banka Slovenije na razpolago za reševanje, če se razmere v banki tako poslabšajo, da njena sanacija v ustreznem časovnem roku ni izvedljiva. Metoda reševanja je odvisna od posameznih bank in načrtov reševanja, ki so bili pripravljene zanje.

Določeno je financiranje ukrepov reševanja. Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe (EU) št. 806/2014 in predloga zakona.

Določen je mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje. Uredba (EU) št. 806/2014 zlasti vzpostavlja enotni sklad za reševanje in pogoje za njegovo uporabo, zbiranje prispevkov na nacionalni ravni pa je treba urediti tudi v nacionalnih zakonodajah.

Urejeni so postopki prisilnega prenehanja banke, in sicer postopek prisilne likvidacije in stečajni postopek.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona uresničuje čim večje zmanjšanje odhodkov državnega proračuna, saj določa, da se za reševanje bank uporabijo sredstva sklada za reševanje bank. S tem bo predlog zakona prispeval k

prihranku sredstev državnega proračuna, saj bo ob aktivaciji sredstev sklada za reševanje bank morebitni potreben prispevek države ustrezno manjši.

Predlog zakona nima posledic za druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Predlog zakona ne predvideva porabe proračunskih sredstev za obdobje, za katero je bil državni proračun že sprejet.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1 Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

Zakon je prilagojen pravu Evropske unije, saj v nacionalno zakonodajo prenaša Direktivo 2014/59/EU. S predlogom zakona bo Direktiva 2014/59/EU dokončno prenesena v slovenski pravni red, pri čemer manjši del določb te direktive ostaja prenesen z ZBan-2.

5.2 Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Republika Avstrija

Avstrija je Direktivo 2014/59/EU prenesla 29. 12. 2014 s posebnim zakonom¹, ki je začel veljati 1. 1. 2015. Zakon vsebuje naslednje: (i) predpisuje izdelavo načrtov za okrevanje bank in izdelavo načrtov za reševanje bank, vključno s pooblastili nadzornih organov za odstranitev ovir za reševanje; (ii) nadzornim organom omogoča posredovanje v zgodnji fazi; (iii) daje podlago za vzpostavitev nacionalnega reševalnega organa s potrebnimi pooblastili in ukrepi. Zakon je namenjen zagotovitvi urejenega izstopa bank s trga brez povzročanja znatnih negativnih posledic za finančno stabilnost, hkrati pa ščiti vlagatelje in druge stranke ter omogoča minimalne obremenitve za davkoplačevalce. Avstrija je imela že pred sprejetjem tega zakona v okviru svoje intervencijske in bančne zakonodaje predpisano obveznost za izdelavo načrtov za okrevanje in reševanje bank. Hkrati so bila določena tudi pooblastila za nacionalni nadzorni bančni organ (nem. Finanzmarktaufsicht – FMA) za zgodnje ukrepanje. Ključni elementi zakona o reševanju bank so sicer ustanovitev organa za reševanje, vzpostavitev reševalnega mehanizma za financiranje in vzpostavitev orodij za zagotovitev, da tudi upniki nosijo del stroškov reševanja. Zakon hkrati določa, da je FMA pristojni organ za reševanje, ki tesno sodeluje z nacionalno centralno banko.

Nacionalni nadzorni organ je pristojen tudi za vodenje postopkov v zvezi s prenehanjem kreditnih institucij. FMA ali kreditna institucija vložijo zahtevek za začetek stečajnega postopka. FMA je stranka v stečajnem postopku in sodišče se mora s tem organom posvetovati glede imenovanja in razrešitve stečajnega upravitelja. Sodišče tudi odloči o začetku stečajnega postopka. V sodni odločbi ugotovi, ali

¹ <https://www.ris.bka.gv.at/GeltendeFassung.wxe?Abfrage=Bundesnormen&Gesetzesnummer=20009037>

so izpolnjeni pogoji in zahteve za začetek postopka. Ta se lahko začne, ko se banka znajde v položaju insolventnosti. K vlogi za začetek postopka je treba priložiti: a) strukturiran seznam terjatev in obveznosti; b) letne računovodske izkaze, skupaj s pojasnili k računovodskim izkazom; in c) letna poročila iz prejšnjih treh let. Sodišče med stečajnim postopkom: a) imenuje stečajnega upravitelja; b) je odgovorno za nadzor upravljanja družbe; c) javno objavi sodno odločbo in č) na zahtevo stečajnega upravitelja prepove nadaljevanje poslovanja banke. Skladno z avstrijskim pravom stečajni upravitelj nadzoruje upravljanje kreditne institucije tako, da: a) pregleduje poslovne knjige; b) lahko skliče in mora biti povabljen na zasedanja vodstvenih in nadzornih organov; c) lahko prepove izvajanje resolucij, ki so jih sprejeli organi kreditne institucije; č) mora dati soglasje za operacije, ki niso del običajnega poslovanja; d) lahko nasprotuje dejavnostim, ki so del običajnega poslovanja; e) prodaja določeno premoženje banke; f) investira sredstva; g) lahko vlaga tožbe in h) lahko zamenja osebo, ki je imenovana za nadzor nad računi. V avstrijskem pravu gospodarskih družb obstaja pojem skupine podjetij, vendar pa pravila niso zapisana v enem pravnem aktu. Avstrijsko pravo ne pozna insolventnosti na ravni skupine. Obvladujoča in odvisna družba sta razumljeni kot samostojni pravni osebi, ki ne moreta skupaj podati vloge za začetek stečajnega postopka. Avstrijsko pravo sicer ne predvideva sodelovanja stečajnih upraviteljev obvladujoče in odvisne družbe, ga pa v praksi ne preprečuje. Stečajni postopek, sprožen proti obvladujoči družbi, ne vpliva na odvisne družbe, saj avstrijsko pravo ne pozna insolventnosti skupine.

Zvezna republika Nemčija

Tudi Zvezna republika Nemčija je Direktivo 2014/59/EU prenesla s posebnim zakonom², ki je začel veljati 1. 1. 2015. Nemški zakon združuje obstoječa pravila predhodnega nemškega bančnega zakona z določili navedene direktive. Znotraj posebnega zakona se zahteva oblikovanje načrtov za reševanje, pri čemer to po novem ni več omejeno le na sistemsko pomembne institucije. Kljub temu se lahko institucije, ki niso globalne ali sistemske, izključijo iz te zahteve. Pristojni nemški nacionalni reševalni organ je Bundesanstalt für Finanzmarktstabilisierung (FMSA). Če se položaj banke poslabšuje, je FMSA pristojen za interveniranje. Pri tem ima na voljo naslednje ukrepe: (i) prodaja banke, (ii) združitev banke, (iii) vzpostavitev premostitvene banke, (iv) ločitev slabih in dobrih sredstev, (v) pretvorba dolga v delnice ali njegov odpis. Predhodna bančna dajatev se je nadomestila z novo, z namenom zbiranja sredstev tudi za sklad za reševanje. Če se položaj banke poslabša, lahko sklad za reševanje priskrbi ustrezna sredstva za zagotovitev normalnega poslovanja banke, medtem pa se lahko banka ustrezno restrukturira.

V Zvezni republiki Nemčiji lahko samo nadzornik poda predlog za začetek stečaja nad banko. Ima pristojnost izdati moratorij na pravne spore, izterjati terjatve in začasno ustaviti plačila banke v stečaju. Nadzornik lahko odvzame dovoljenje za opravljanje bančnih poslov. Pooblastila stečajnega upravitelja so široko opredeljena. Med stečajnim postopkom so enakovredna pooblastilom uprave banke, saj stečajni upravitelj v tem času upravlja banko. Pojem skupine podjetij je opredeljen v zakonodaji. Če se ugotovi, da so lastna sredstva skupine nezadostna, bo zvezni finančni nadzorni organ uvedel ukrepe zoper matično družbo. Ukrepi proti odvisnim družbam so mogoči le, če odvisne družbe same ne upoštevajo zahtev glede višine lastnih sredstev. Stečaj se lahko začne samo proti vsaki posamezni insolventni družbi, saj nemško pravo ne pozna stečajnega postopka celotne skupine. V Nemčiji sta obvladujoča in odvisna družba razumljeni kot samostojni pravni osebi, ki ne moreta skupaj podati vloge za začetek stečajnega postopka. Čeprav nemško pravo ne omogoča imenovanja enega stečajnega upravitelja za obvladujočo in odvisno družbo, je lahko isti posameznik imenovan za stečajnega upravitelja družb znotraj ene skupine, razen če upniški odbor vsake posamezne družbe

² <http://www.bundesfinanzministerium.de/Content/DE/Downloads/Gesetze/2014-12-18-BRRD-Umsetzungsgesetz.pdf?blob=publicationFile&v=5>

izbere drugega stečajnega upravitelja. Nemško pravo sicer ne predvideva sodelovanja stečajnih upraviteljev obvladujoče in odvisne družbe, ga pa v praksi ne preprečuje. Skladno z nemškim pravom stečajni postopek, sprožen proti obvladujoči družbi, ne vpliva na odvisne družbe.

Velika Britanija

Velika Britanija je Direktivo 2014/59/EU med drugim prenesla z odredbo³, ki je bila objavljena 18. 12. 2014, veljati pa je začela 1. 1. 2015. Velika Britanija je vsebino navedene direktive prenesla s kombinacijo sprememb primarne in sekundarne zakonodaje ter predpisi svojih nadzornikov. Že pred uveljavitvijo direktive je imela Velika Britanija svoj reševalni režim (SRR). Nadzorne institucije za področje bančništva (Bank of England, HM Treasury, Prudential Regulation Authority – PRA) so imele ustrezna pooblastila za stabilizacijo oziroma prenehanje sistemsko pomembnih kreditnih institucij. PRA je denimo od začetka leta 2014 lahko od bank zahtevala načrte za okrevanje in sprejemanje ustreznih ukrepov. V Veliki Britaniji tako ni šlo za implementacijo novih pravil, temveč le za prilagoditev oziroma zamenjavo obstoječih zahtev. V tej zvezi je sprejela spremembe primarne in sekundarne zakonodaje. Med drugim je bil spremenjen zlasti bančni zakon iz leta 2009. Ključni element prenosa Direktive 2014/59/EU je bila predhodno navedena odredba, na podlagi katere se spreminjajo določeni predpisi (med drugim bančni zakon). Z odredbo se tako: (i) prilagajajo pooblastila ustreznim organom (PRA in Bank of England) ter (ii) določajo postopki in zahteve, povezane z načrtovanjem in sprejemanjem ukrepov za reševanje finančnega položaja bank. Nacionalni reševalni organ v Veliki Britaniji je nacionalna centralna banka (Bank of England).

V Veliki Britaniji je sodišče pristojno za sprejetje odločitve o začetku postopka prenehanja. S sodno odločbo se ugotovi, ali so izpolnjene zahteve za začetek prenehanja banke. Stečajni upravitelj ima široka pooblastila, lahko naredi kar koli, kar je potrebno in koristno za poslovanje in premoženje družbe. Nadzornik ima pristojnost za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih poslov. Obvladujoča in odvisna družba sta razumljeni kot samostojni pravni osebi, ki ne moreta skupaj podati vloge za začetek stečajnega postopka. Pravo sicer ne predvideva sodelovanja stečajnih upraviteljev obvladujoče in odvisne družbe, ga pa v praksi ne preprečuje. Skladno z britanskim pravom stečajni postopek, sprožen proti obvladujoči družbi, ne vpliva na odvisne družbe. Postopke prenehanja kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah je treba pripoznati v Veliki Britaniji. Omogočeno je tudi delovanje stečajnih upraviteljev iz držav članic Evropske unije. Pristojnim organom v Veliki Britaniji je naložena obveznost obveščanja pristojnih organov drugih držav članic o postopkih prenehanja kreditnih institucij v Veliki Britaniji, zlasti o pomembnih fazah v posameznih postopkih in načinih, s katerimi lahko upniki iz drugih držav članic Evropske unije prijavijo svoje terjatve v postopkih, vodenih v Veliki Britaniji.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMELO SPREJETJE ZAKONA

6.1 Administrativne in druge posledice

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic za poslovanje javne uprave ali pravosodnih organov.

³ http://www.legislation.gov.uk/ukxi/2014/3348/pdfs/ukxi_20143348_en.pdf

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Ni posledic za obveznosti strank do javne uprave ali pravosodnih organov.

6.2 Presoja posledic na okolje, ki vključuje tudi prostorske in varstvene vidike:

Predlog zakona nima posledic na okolje.

6.3 Presoja posledic na gospodarstvo:

Predlog zakona uvaja obveznost bank, da plačujejo predhodne in izredne naknadne prispevke za potrebe financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Višino letnega prispevka bo določal enotni odbor za reševanje, pri čemer je ciljna vrednost en odstotek vsote vseh zajamčenih vlog, kar naj bi dosegli do leta 2024. Slovenske banke so na podlagi Zakona o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14 in 91/15) že vplačale prispevek za leto 2015 v višini 0,1 % vsote vseh zajamčenih vlog v Republiki Sloveniji (15 milijonov EUR), v obdobju do leta 2024 pa bodo plačevale redne letne prispevke v predvideni skupni višini 160 milijonov EUR.

Predlog zakona bo imel pozitivne posledice na gospodarstvo, saj se z njim znižuje verjetnost za nastanek bančnih kriz, ki običajno povzročijo znižanje bruto družbenega proizvoda (BDP), hkrati pa se prekinja povezava z davkoplačevalskim denarjem v primeru potreb po reševanju bank. Stroške reševanja morebitnih prihodnjih bančnih kriz bodo nosili delničarji bank ter zlasti imetniki kvalificiranih obveznosti bank.

Ker predlog zakona za banke pomeni nastanek dodatnih stroškov, zlasti iz naslova vplačevanja sredstev za enotni sklad za reševanje, obstaja potencialna verjetnost, da bodo banke povišane stroške prenesle na stranke ali delničarje z zniževanjem obrestnih mer za pologe, zviševanjem obrestnih mer za posojila in bančnih provizij ali zniževanjem donosov iz lastniškega kapitala, vendar pa lahko konkurenca popolnoma zmanjša zmožnost bank, da prenašajo te stroške na druge.

Podobno kot pri učinkih, ki jih prinaša Direktiva 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge, se tudi v zvezi s predlogom tega zakona, ki prenaša Direktivo 2014/59/EU o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij, pričakujejo približno enaki učinki. Vplačevanje prispevkov za enotni sklad za reševanje bi lahko pomenilo povprečno štiri odstotno zmanjšanje dobičkov pri poslovanju bank na ravni Evropske unije v prvih petih letih in 2,5 odstotno zmanjšanje v preostalih petih letih. V primeru, da bi banke predhodno navedene stroške poskušale prevaliti na svoje komitente, pa skupni učinek v desetih letih ne bi smel preseči 0,1 odstotnega zmanjšanja obrestnih mer na varčevalnih računih ali povečanja bančnih provizij za tekoče račune za približno 7 evrov na leto na račun.

Evropska komisija ocenjuje, da bodo že nove kapitalske zahteve za banke po pravilih Basel III, ki pomenijo zmanjšanje tveganja za propad banke, prispevale k gospodarski rasti v višini 0,14 % letnega BDP Evropske unije, vzpostavitev dodatnih denarnih skladov (enotni sklad za reševanje, enotni sklad za jamstvo vlog) v okviru vzpostavitve bančne unije pa še nadaljnjih 0,2 % do 0,3 % letnega BDP Evropske unije. Tudi uvedba instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v okviru izvajanja ukrepov za reševanje bank bo predvidoma imelo pozitivne učinke v višini 0,3 % do 0,6 % letnega BDP Evropske unije. Skupaj naj bi vzpostavitev vseh mehanizmov v okviru bančne unije prispevala k gospodarski rasti v višini 0,7 % do 1,0 % letnega BDP Evropske unije.

Glede na navedeno so predvidene koristi predloga zakona v smislu dolgoročnega gospodarskega blagostanja z vidika zmanjšane verjetnosti za nastanek sistemske krize bistveno višje od morebitnih povišanih stroškov bank.

6.4 Presoja posledic na socialnem področju:

Predlog zakona nima posledic na socialnem področju.

6.5 Presoja posledic na dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona nima posledic na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Izvajanje sprejetega predpisa: /

- a) Predstavitev sprejetega zakona:
 - ciljnim skupinam (seminarji, delavnice),
 - širši javnosti (mediji, javne predstavitve, spletne predstavitve).

- b) Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:
 - zagotovitev spremljanja izvajanja predpisa,
 - organi, civilna družba,
 - metode za spremljanje doseganja ciljev,
 - merila za ugotavljanje doseganja ciljev,
 - časovni okvir spremljanja za pripravo poročil,
 - roki za pripravo poročil o izvajanju zakona, doseženih ciljih in nadaljnjih ukrepih.

6.7 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona:

Predlog zakona nima drugih pomembnih posledic.

6.8 Presoja posledic na druga področja

Predlog zakona nima posledic na druga področja.

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA

Predlog zakona je bil 15. 3. 2015 objavljen na spletni strani Ministrstva za finance. Nadalje je bil 18. 3. 2016 v pripombe posebej predložen Banki Slovenije, Agenciji za trg vrednostnih papirjev, Agenciji za zavarovalni nadzor, Informacijskemu pooblaščenču, Komisiji za preprečevanje korupcije, Združenju bank Slovenije in Agenciji Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (AJ PES).

Občine in združenja občin posebej niso bila pozvana k predložitvi pripomb, saj jih gradivo ne zadeva.

Banka Slovenije je sodelovala že pri pripravi besedila členov predloga zakona, zato je gradivo s to institucijo v celoti usklajeno.

AJPES je v svojih pisnih pripombah izrazila nestrinjanje s predlaganimi določbami o objavah dokumentov in podatkov v zvezi z postopkom reševanja oziroma prisilnega prenehanja bank na njenih spletnih straneh. AJPES je opozorila na nujnost zakonske določitve, kdo objavlja dokumente in podatke, kdo je odgovoren za vsebino objav, roke za objavo in trajanje objav. Na skupnem sestanku dne 7. 4. 2016 so bile v zvezi s tem dogovorjene usklajene zakonske rešitve, ki se odražajo v spremenjenih 92., 224. in 226. členu predloga zakona, ki urejajo vsa predhodno navedena odprta vprašanja, in dopoljenem 233. členu predloga zakona, ki rešuje način objav odločb in sklepov, ki jih v predmetnih postopkih izda sodišče.

Informacijski pooblaščenec je podal pripombe in predloge k 11., 17., 19., 23., 37., 54. in 226. členu predloga zakona. Vse njegove pripombe in predlogi so bili upoštevani, in sicer:

- v zvezi s predlogom, da se natančno določi vse možne obdelave informacij, ki jih bo Banka Slovenije zbirala v skladu s tem zakonom, je bila določba prvega odstavka 11. člena dopolnjena s splošnim navezovanjem na naloge in pristojnosti po tem zakonu, kot je to predlagal sam Informacijski pooblaščenec. Prav tako je bila upoštevano opozorilo informacijskega pooblaščenca, da generalna podlaga za obdelavo osebnih podatkov, ki je vezana zgolj na kriterij potrebnosti za izvajanje nalog in pooblastil, nujno zahteva, da je zahteva uporabnika (Banke Slovenije) obrazložena oziroma pisno utemeljena, sicer upravljavec ne more preveriti zakonitosti razkritja osebnih podatkov. V zvezi s tem je bila dopolnjena določba tretjega odstavka istega člena, ki zdaj tudi jasno določa, katere osebne podatke so dolžni državni organi ter nosilci javnih pooblastil posredovati Banki Slovenije na njeno obrazloženo zahtevo;
- z novim devetim odstavkom 19. člena je urejeno razmerje do že uveljavljenega sistema dostopa do informacij javnega značaja;
- v drugem odstavku 23. člena je dodano sklicevanje tudi na 19. člen zakona, ki (poleg 17. člena) prav tako ureja vprašanje razkritja informacij;
- ureditev javnih objav o kršiteljih je v zvezi s predlogom informacijskega pooblaščenca spremenjena in je po novem identična ureditvi, kot je bila pravkar sprejeta v Zakonu o spremembah in dopolnitvah Zakona o finančnih trgih;
- 4. točka drugega odstavka 226. člena je dopolnjena z izrecno določitvijo osebnih podatkov, ki jih vsebuje seznam priznanih obveznosti banke, ki se objavi na spletni strani AJPES.

Združenje bank Slovenije je poleg pripomb zaprosilo za dodatna pojasnila. Njihove pripombe so v predlogu zakona upoštevane v največji možni meri, pri čemer se je treba zavedati, da predlog zakona prenaša direktivo, zato je bilo treba pri presoji glede upoštevanja teh pripomb to upoštevati. Ministrstvo za finance bo ob sodelovanju Banke Slovenije Združenju bank Slovenije poslalo pisni odgovor na vsa njihova vprašanja.

Ostale navedene institucije pripomb bodisi niso podale bodisi niso imele pripomb.

8. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES

- dr. Dušan Mramor, minister za finance
- Irena Sodin, državna sekretarka

- mag. Mateja Vrničar Erman, državna sekretarka
- Metod Dragonja, državni sekretar
- Urška Cvelbar, generalna direktorica Direktorata za finančni sistem
- Aleš Butala, vodja Sektorja za finančni sistem
- Janja Jereb, vodja Oddelka za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet
- mag. Robert Petek, sekretar v Oddelku za bančništvo, zavarovalništvo in plačilni promet

II. BESEDILO ČLENOV

1. POGlavJE: SKUPNE DOLOČBE

1.1 Vsebina zakona

1. člen (predmet zakona)

(1) Ta zakon ureja:

1. pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank;
2. načrtovanje reševanja bank;
3. postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje;
4. postopke prisilnega prenehanja banke.

(2) S tem zakonom se določa tudi mehanizem za zbiranje in prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov bank s sedežem v Republiki Sloveniji v enotni sklad za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo (EU) št. 806/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2014 o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje ter o spremembi Uredbe (EU) št. 1093/2010 (UL L št. 225 z dne 30.7.2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 806/2014/EU) ter Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje (Zakon o ratifikaciji Sporazuma o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, Uradni list RS – Mednarodne pogodbe, št. 13/15; v nadaljnjem besedilu: Sporazum o prenosu).

(3) Ta zakon se ne uporablja za SID - Slovensko izvozno in razvojno banko, d. d., Ljubljana (v nadaljnjem besedilu: SID banka), ki je ustanovljena kot pooblaščen specializirana slovenska spodbujevalna izvozna in razvojna banka na podlagi zakona, ki ureja Slovensko izvozno in razvojno banko.

2. člen (področje uporabe zakona)

(1) Postopki in ukrepi reševanja se v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU uporabijo v razmerju do naslednjih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni:

1. bank;
2. finančnih institucij, ki so podrejene družbe kreditne institucije ali finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga s sedežem v državi članici, ter so vključene v nadzor nadrejene družbe na konsolidirani podlagi v skladu s 6. do 17. členom Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 1), zadnjič spremenjene z Delegirano uredbo Komisije (EU)

2015/62 z dne 10. oktober 2014 o spremembi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s količnikom finančnega vzvoda (UL L št. 11 z dne 17. januar 2015, str. 37), (v nadaljnjem besedilu: Uredba 575/2013/EU);

3. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga ali mešanega poslovnega holdinga, ki je podrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
4. finančnega holdinga, mešanega finančnega holdinga in mešanega poslovnega holdinga, ki je nadrejen kreditni instituciji s sedežem v državi članici;
5. EU podružnic v Republiki Sloveniji.

(2) Kadar ta zakon uporablja pojem »subjekt reševanja«, se ta pojem uporablja kot skupni pojem za subjekte iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

3. člen **(prenos in izvajanje aktov Evropske unije)**

(1) S tem zakonom se v slovenski pravni red prenašata:

1. Direktiva 2001/24/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. aprila 2001 o reorganizaciji in prenehanju kreditnih institucij (UL L št. 125 z dne 5. maja 2001, str. 15), zadnjič spremenjena z Direktivo 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 190), (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2001/24/ES), in
2. Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. junija 2014, str. 190; v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2014/59/EU).

(2) S tem zakonom se podrobneje ureja izvajanje Uredbe 806/2014/EU.

1.2 Opredelitev pojmov

4. člen **(reševanje in prisilno prenehanje)**

(1) Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

(2) Prisilno prenehanje banke pomeni prisilno likvidacijo ali stečaj banke.

5. člen (drugi pojmi)

V tem zakonu uporabljeni pojmi imajo naslednji pomen:

1. »alternativni investicijski sklad« je alternativni investicijski sklad kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
2. »banka« je kreditna institucija s sedežem v Republiki Sloveniji, ki je pridobila dovoljenje za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kot banka ali hranilnica;
3. »centralna nasprotna stranka« je centralna nasprotna stranka, kot je opredeljena v 1. točki 2. člena Uredbe (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o izvedenih finančnih instrumentih OTC, centralnih nasprotnih strankah in repozitorijih sklenjenih poslov (UL L št. 201 z dne 27. julij 2012, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 648/2012/EU);
4. »čezmejna skupina« je skupina, ki vključuje subjekte v skupini, ki imajo sedež v več kot eni državi članici;
5. »delničar« je imetnik ali imetnica (v nadaljnjem besedilu: imetnik) delnic ali imetnik drugih lastniških instrumentov;
6. »delovni dan« je kateri koli dan, razen sobote, nedelje in državnih praznikov, ki so v skladu z zakonodajo v zadevni državi članici, dela prosti dnevi;
7. »dogovor o izravnavi« je dogovor, ki je del osnovne pogodbe ali je sklenjen kot okvirni dogovor za več osnovnih pogodb med strankama, vključno z dogovorom o predčasnem prenehanju, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja finančna zavarovanja, in vsebuje naslednja pravila:
 - da z nastankom insolventnosti ali drugega položaja, ki po dogovoru pomeni kršitev obveznosti posamezne pogodbene stranke (v nadaljnjem besedilu: položaj kršitve), pogodba velja za razvezano ali da z nastankom položaja kršitve pogodbeni stranka, ki ne krši pogodbe, pridobi pravico odstopiti od te pogodbe ali da z nastankom tega položaja zapadejo vse obveznosti pogodbenih strank;
 - o izračunu izravnalne, tržne, likvidacijske ali nadomestitvene denarne vrednosti medsebojnih obveznosti pogodbenih strank ob prenehanju pogodbe ali zaradi predčasne dospelosti iz prejšnje alineje;
 - o pretvorbi zneskov obveznosti v isto valuto, če so denarne vrednosti medsebojnih obveznosti iz prejšnje alineje izražene v različnih valutah;
 - da se medsebojne terjatve in obveznosti iz druge in tretje alineje konvertirajo v enotno neto terjatev ali se z njo nadomestijo;
8. »dogovor o pobotu« je dogovor, po katerem se lahko dve ali več terjatev ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta stranki dogovora, medsebojno pobotajo;
9. »dogovor o prenosu lastninske pravice na finančnem zavarovanju« je dogovor, vključno s pogodbami o začasnem odkupu, po katerem dajalec zavarovanja v celoti prenese lastnino ali izključno pravico do finančnega zavarovanja na uporabnika zavarovanja, da se tako zavaruje ali drugače krije izvedba določenih finančnih obveznosti, ter za ta dogovor veljajo pravila, ki se uporabljajo za pogodbe o finančnem zavarovanju v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
10. »enotni odbor za reševanje« je organ za reševanje, ustanovljen na podlagi Uredbe 806/2014/EU;
11. »EU nadrejena družba« je nadrejena kreditna institucija s sedežem v državi članici, EU nadrejeni finančni holding ali EU nadrejeni mešani finančni holding;
12. »EU podrejena družba« je kreditna institucija s sedežem v državi članici, ki je podrejena instituciji s sedežem v tretji državi ali nadrejeni družbi s sedežem v tretji državi;
13. »EU podružnica« je podružnica, ki se nahaja v državi članici in je del kreditne institucije tretje države;

14. »finančna institucija« je finančna institucija, kot je opredeljena v 26. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, ter pomeni družbo, ki ni institucija in katere osnovna dejavnost je pridobivanje deležev ali opravljanje finančnih storitev, določenih v zakonu, ki ureja bančništvo, vključno s finančnimi holdingi, mešanimi finančnimi holdingi, plačilnimi institucijami iz zakona, ki ureja plačilne storitve in sisteme, in družbami za upravljanje, ne vključuje pa zavarovalnih holdingov in mešanih zavarovalnih holdingov, kot jih določa zakon, ki ureja zavarovalništvo;
15. »glavne poslovne dejavnosti« so poslovna področja in z njimi povezane storitve, ki predstavljajo bistvene vire prihodka, dobička ali vrednosti franšize za institucijo ali skupino, katere del je institucija;
16. »imenovani nacionalni makrobonitetni organ« je organ države članice, ki je v tej državi članici pristojen za izvajanje makrobonitetne politike in nadzora v skladu s Priporočilom Evropskega odbora za sistemska tveganja z dne 22. decembra 2011 o makrobonitetnem mandatu nacionalnih organov (UL C št. 41 z dne 14. februar 2012, str. 1), ter v Republiki Sloveniji pomeni Odbor za finančno stabilnost, ki je ustanovljen na podlagi zakona, ki ureja makrobonitetni nadzor finančnega sistema;
17. »institucija« je kreditna institucija ali investicijsko podjetje;
18. »institucionalna shema za zaščito vlog« je ureditev, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU;
19. »instrumenti dodatnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz 63. člena Uredbe 575/2013/EU;
20. »instrumenti dodatnega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega odstavka 52. člena Uredbe 575/2013/EU;
21. »instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala« so kapitalski instrumenti, ki izpolnjujejo pogoje iz prvega do četrtega odstavka 28. člena, prvega do petega odstavka 29. člena ali prvega odstavka 31. člena Uredbe 575/2013/EU;
22. »investicijsko podjetje« je investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v 2. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in za katerega velja zahteva po zagotavljanju ustanovnega kapitala v višini 730.000 eurov, ter na območju Republike Slovenije pomeni investicijsko podjetje, kot je opredeljeno v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, razen:
 - kreditnih institucij;
 - lokalnih podjetij;
 - podjetij, ki v skladu z zakonom, ki ureja trg finančnih instrumentov, niso pooblaščen za opravljanje pomožnih investicijskih storitev kot jih opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, ter so upravičena opravljati le eno ali več investicijskih storitev in poslov ter ne smejo gospodariti z denarjem ali vrednostnimi papirji svojih strank in zato ne morejo nikoli stopiti v dolžniško razmerje z njimi;
23. »izredna javnofinančna pomoč« je državna pomoč v smislu prvega odstavka 107. člena Pogodbe o delovanju Evropske unije (UL L št. 115 z dne 9. maja 2008, str. 47; v nadaljnjem besedilu: PDEU) ali druga javnofinančna podpora na nadnacionalni ravni, ki bi pomenila državno pomoč, če bi bila dodeljena na nacionalni ravni, in ki je predvidena za ohranitev ali ponovno vzpostavitev uspešnega poslovanja, likvidnosti ali solventnosti banke ali posamezne finančne družbe v skupini, katere del je banka, ali celotne skupine, katere del je banka;
24. »izredna likvidnostna pomoč« je zagotovitev denarja centralne banke ali druga pomoč, ki lahko vodi v povečanje količine denarja centralne banke plačilno sposobni finančni instituciji ali skupini takih institucij, ki se začasno sooča z likvidnostnimi težavami, pri čemer ta operacija ni del monetarne politike;
25. »izvedeni finančni instrument« je izvedeni finančni instrument, kot je opredeljen v 5. točki 2. člena Uredbe 648/2012/EU;
26. »kapitalski instrumenti« so delnice in drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala, instrumenti dodatnega temeljnega kapitala in instrumenti dodatnega kapitala;

27. »kapitalske zahteve« so zahteve iz 92. do 98. člena Uredbe 575/2013/EU;
28. »kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje« je kolektivni naložbeni podjem za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja investicijske sklade in družbe za upravljanje;
29. »kreditna institucija« je kreditna institucija, kot je opredeljena v 1. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, razen subjektov iz petega odstavka 2. člena Direktive 2013/36/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij, spremembi Direktive 2002/87/ES in razveljavitvi direktiv 2006/48/ES in 2006/49/ES (UL L št. 176 z dne 27. junija 2013, str. 338), zadnjič spremenjene z Direktivo 2014/59/EU, (v nadaljnjem besedilu: Direktiva 2013/36/EU);
30. »kreditna institucija tretje države« je subjekt, ki ima sedež v tretji državi, in ki bi, če bi imela sedež v Republiki Sloveniji, izpolnjevala pogoje za opredelitev kot banka;
31. »krita obveznica« je obveznica, ki jo izda kreditna institucija s sedežem v državi članici, vključno s komunalno in hipotekarno obveznico, ter pri kateri se zneski, ki izhajajo iz izdaje te obveznice, v skladu z zakonom vložijo v naložbe, ki so v celotnem obdobju do dospelosti obveznice zmožne kriti terjatve, ki izhajajo iz teh obveznic, ter ki bi se v primeru neizpolnitve izdajatelja prednostno uporabile za poplačilo glavnice in plačilo obračunanih in še ne izplačanih obresti;
32. »kritične funkcije« so aktivnosti, storitve ali dejavnosti, katerih prenehanje bo v eni ali več državah članicah verjetno povzročilo motnje ključnih storitev v realnem gospodarstvu ali težave s finančno stabilnostjo zaradi velikosti, tržnega deleža, zunanje in notranje medsebojne povezanosti, kompleksnosti ali čezmejnih dejavnosti institucije ali skupine, zlasti v zvezi z nadomestljivostjo teh aktivnosti, storitev ali dejavnosti;
33. »kvalificirane obveznosti« so:
 - dolžniški instrumenti, kadar se ti ne upoštevajo kot kapitalski instrumenti, in
 - vse druge obveznosti posameznega subjekta reševanja, razen če so izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z drugim odstavkom 80. člena tega zakona;
34. »lastniški instrument« so delnice, drugi instrumenti, ki izražajo lastništvo družbe, instrumenti, ki jih je mogoče konvertirati v delnice ali druge lastniške instrumente ali dajejo pravico za njihovo pridobitev, in instrumenti, ki predstavljajo deleže v delnicah ali drugih lastniških instrumentih;
35. »mešani finančni holding« je mešani finančni holding, kot je opredeljen v 21. točki prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni mešani finančni holding iz zakona, ki ureja finančne konglomerate;
36. »mikro, mala in srednja podjetja« so mikro, majhne in srednje družbe, kot so opredeljene na podlagi letnega prometa v zakonu, ki ureja gospodarske družbe;
37. »nadrejena družba« je nadrejena družba, kot je opredeljena v (a) alineji 15. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU, in pomeni obvladujočo družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
38. »nadrejena družba iz tretje države« je nadrejena družba, nadrejeni finančni holding ali nadrejeni mešani finančni holding s sedežem v tretji državi;
39. »običajni insolvenčni postopek« je postopek prenehanja pravnega subjekta, ki ga v skladu z nacionalno zakonodajo uvedejo upravni ali sodni organi za skupni račun vseh upnikov in vključuje delno ali popolno prodajo dolžnikovega premoženja, vključno s postopki, ki se zaključijo s poravnavo ali podobnim ukrepom, in imenovanjem upravitelja, ki se običajno uporablja za subjekte v skladu z nacionalnim pravom, pri čemer so lahko ti postopki specifični za institucije ali se splošno uporabljajo za katero koli fizično ali pravno osebo v tej državi, ter v Republiki Sloveniji pomeni:
 - postopek prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom;

- postopek preventivnega prestrukturiranja, prisilne poravnave, prisilne likvidacije in stečaja, ki se lahko uvede zoper gospodarsko družbo ali posameznika v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.
40. »okvir Unije za državne pomoči« je okvir, vzpostavljen s 107., 108. in 109. členom PDEU, ter vsi akti Evropske unije, vključno s smernicami, sporočili in obvestili, pripravljenimi ali sprejetimi v skladu s četrtem odstavkom 108. ali 109. členom PDEU;
 41. »organ za reševanje« je organ države članice, ki je v državi članici pooblaščen in odgovoren za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje v vsebini, kot je opredeljena v tem zakonu in Uredbi 806/2014/EU, vključno z enotnim odborom za reševanje, kadar izvaja pristojnosti in naloge organa za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ter v Republiki Sloveniji pomeni Banko Slovenije, kadar opravlja pristojnosti in naloge v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona;
 42. »organ za reševanje na ravni skupine« je organ za reševanje v državi članici, v kateri je konsolidacijski nadzornik;
 43. »organ za reševanje v tretji državi« je organ tretje države, ki je v tretji državi pooblaščen in odgovoren za izvajanje pooblastil, primerljivih z uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje, kot so opredeljena v tem zakonu;
 44. »organiziran trg« je organiziran trg, kot je opredeljen v zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov;
 45. »ožji družinski član« je oseba, ki je v razmerju do druge osebe:
 - njen zakonec ali oseba, s katero živi v življenjski skupnosti, ki ima po zakonu enake premoženjske posledice kot zakonska zveza, ali oseba, s katero živi v istospolni partnerski skupnosti po zakonu, ki ureja registracijo istospolne partnerske skupnosti;
 - otrok ali posvojenec te osebe ali osebe iz prejšnje alineje;
 - bratje in sestre te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
 - oseba, ki je tej osebi ali osebi iz prve alineje te točke dodeljena v skrbništvo, ali
 - starš ali posvojitelj te osebe ali osebe iz prve alineje te točke;
 46. »ožje povezana oseba« je oseba, ki je v razmerju z drugo pravno osebo kot:
 - član organa vodenja ali nadzora v pravni osebi oziroma njegov ožji družinski član;
 - prokurist pravne osebe oziroma njegov ožji družinski član;
 - član višjega vodstva pravne osebe;
 - pravna oseba, katere član organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist je hkrati tudi član organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist druge pravne osebe;
 - pravna oseba, v kateri ima član organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist druge pravne osebe oziroma ožji družinski član teh oseb kvalificiran delež;
 - imetnik kvalificiranega deleža;
 - pravna oseba, v kateri ima druga pravna oseba kvalificiran delež;
 - član organa vodenja ali nadzora oziroma prokurist pravne osebe iz 6. in 7. točke tega člena;
 47. »podrejena družba« je podrejena družba iz 16. točke prvega odstavka 4. člena Uredbe 575/2013/EU in pomeni odvisno družbo, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zvezi s pripravo konsolidiranega letnega poročila nadrejene družbe;
 48. »postopek tretje države za reševanje« je ukrep v skladu s pravom tretje države, s katerim se usmerja reševanje propadajoče kreditne institucije tretje države ali nadrejene družbe iz tretje države ter ki je glede ciljev in pričakovanih rezultatov primerljiv z ukrepi za reševanje v skladu s tem zakonom;
 49. »pravica do odpovedi« je pravica do odpovedi pogodbe, pravica do takojšnje zapadlosti, do predčasnega prenehanja pogodbe s pobotom, do izravnave ali pobota obveznosti ali katera koli podobna določba, na podlagi katere se odloži, spremeni ali ukine obveznost pogodbene stranke, ali določba, ki preprečuje nastanek obveznosti v okviru pogodbe, ki bi sicer nastala;

50. »prevzemnik« je subjekt, na katerega se z institucije v postopku reševanja prenesejo lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ali katera koli njihova kombinacija;
51. »pristojno ministrstvo« je ministrstvo, ki je v skladu z zakonom, ki ureja Vlado Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: vlada), pristojno za finance;
52. »reševanje skupine« je bodisi sprejemanje ukrepov za reševanje na ravni nadrejene družbe ali kreditne institucije, nad katero se izvaja konsolidiran nadzor, bodisi usklajevanje uporabe instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje s strani organov za reševanje v zvezi s subjekti v skupini, ki izpolnjujejo pogoje za reševanje;
53. »sistemska kriza« je motnja v finančnem sistemu, ki ima lahko resne negativne posledice za notranji trg in realno gospodarstvo, pri čemer so vse vrste finančnih posrednikov, trgov in infrastrukture ob določenih pogojih lahko sistemsko pomembne;
54. »skupina« je nadrejena družba in njene podrejene družbe;
55. »subjekt v skupini« je pravna oseba, ki je del iste skupine kot subjekt reševanja;
56. »zavarovana obveznost« je obveznost, kadar je pravica upnika do plačila ali do druge oblike izpolnitve zavarovana z zastavno pravico, poroštvom, pravico do izvršbe ali dogovorom o zavarovanju s premoženjem, vključno z obveznostmi, ki izhajajo iz poslovne začasne prodaje ali začasnega odkupa in drugih dogovorov o prenosu lastninske pravice na finančnih zavarovanjih.

6. člen

(uporaba pojmov, kot jih določajo drugi predpisi)

(1) Pojmi »sistem jamstva za vloge«, »organ za jamstvo vlog«, »vloga«, »vlagatelj«, »upravičena vloga« in »zajamčena vloga« imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(2) Drugi pojmi, uporabljeni v tem zakonu, imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v Uredbi 575/2013/EU, razen če je v tem zakonu določeno drugače.

1.3 Pooblastila in odgovornost Banke Slovenije

7. člen

(pristojnosti v postopku reševanja in organ za reševanje)

(1) Banka Slovenije v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in odgovoren enotni odbor za reševanje.

(2) Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka vzpostavi notranjo organizacijo, da se zagotovi operativna neodvisnost ter prepreči nasprotje interesov pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem po eni strani in pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z bonitetnim nadzorom bank na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 575/2013/EU po drugi strani. Operativna neodvisnost je zagotovljena, kadar se zagotovita ločeno poročanje in oblikovanje predlogov za odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ za reševanje, in odločitve, ki jih Banka Slovenije sprejme kot organ, pristojen za nadzor bank.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije zagotovi, da organizacijske enote, ki opravljajo naloge in pooblastila v zvezi z nadzorom in reševanjem, ter osebe, ki izvajajo posamezne naloge v teh enotah, sodelujejo pri pripravi, načrtovanju in izvajanju odločitev v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije sprejme in na svoji spletni strani objavi podrobnejša notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja.

(5) Če je v skladu z Uredbo 806/2014/EU za izvajanje posameznih nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem subjektov iz prvega odstavka 2. člena tega zakona pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije kot organ za reševanje izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona, kadar je to potrebno za izvršitev odločitve enotnega odbora za reševanje v skladu z 29. členom Uredbe 806/2014/EU.

(6) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih enotni odbor za reševanje izda v skladu z 31. členom Uredbe 806/2014/EU.

(7) Če je v skladu z Uredbo (EU) št. 1024/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL L št. 287 z dne 29. oktobra 2013, str. 63; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1024/2013/EU) za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

8. člen **(pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke)**

(1) Banka Slovenije je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v tem zakonu.

(2) Pristojnost iz prejšnjega odstavka vključuje tudi ukrepe, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah, če ni v tem zakonu določeno drugače.

(3) Zoper banko ni mogoče začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

9. člen **(izvajanje pooblastil in uporaba predpisov)**

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil na podlagi tega zakona upošteva možen vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, v katerih deluje banka ali skupina, ki je predmet reševanja, da se čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost ter na gospodarske in socialne razmere v teh državah članicah.

(2) Banka Slovenije opravlja naloge glede reševanja v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU ter z upoštevanjem:

1. regulativnih in izvedbenih tehničnih standardov, ki jih sprejme Evropska komisija v skladu z 10. do 15. členom Uredbe (EU) št. 1093/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski bančni organ) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/78/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 12; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1093/2010/EU);
2. smernic, priporočil in drugih aktov, ki jih izda Evropski bančni organ v skladu s 16. členom Uredbe 1093/2010/EU;
3. opozoril in priporočil, ki jih izda Evropski odbor za sistemska tveganja (v nadaljnjem besedilu: ESRB) v skladu s 16. členom Uredbe (EU) št. 1092/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o makrobonitetnem nadzoru nad finančnim sistemom Evropske unije in ustanovitvi Evropskega odbora za sistemska tveganja (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1092/2010/EU);
4. drugih veljavnih predpisov ter mednarodnih standardov in priporočil glede reševanja in prenehanja kreditnih institucij.

(3) Banka Slovenije samostojno in neodvisno odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa iz prejšnjega odstavka, ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi. Sklep o uporabi smernic ali priporočil iz prejšnjega stavka Banka Slovenije objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

(4) Banka Slovenije lahko zaradi zagotavljanja enotne razlage in uporabe predpisov iz drugega odstavka tega člena, ki določajo zahteve za banke v zvezi z reševanjem, izdaja usmeritve, ki vsebujejo splošna in podrobnejša pravila za izvajanje teh predpisov ter prispevajo k oblikovanju dobre prakse.

(5) Usmeritve iz prejšnjega odstavka se objavijo na spletni strani Banke Slovenije.

10. člen **(pooblaščen osebe Banke Slovenije)**

(1) Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, ki so v pristojnosti Banke Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije.

(2) Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij.

(3) Če bi v postopku oddaje javnega naročila, v katerem bi bil izbran pooblaščen revizor ali druga strokovno usposobljena oseba, lahko prišlo do razkritja zaupnih informacij, zaradi katerih bi bilo onemogočeno ali bistveno oteženo učinkovito izvajanje nadzora oziroma nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem ali bi bila ogrožena stabilnost finančnega sistema Republike Slovenije in s tem bistveno ogroženi interesi države, sklone Banka Slovenije, z upoštevanjem (a) točke prvega odstavka 346. člena PDEU, pogodbo neposredno z izvajalcem storitev. Za oddajo naročila za sklenitev pogodbe iz prejšnjega stavka se uporabijo določbe zakona, ki ureja postopek javnega naročanja na področju obrambe in varnosti v delu, ki določa način opredelitve predmeta in sporočanje statističnih podatkov o oddanih naročilih v preteklem letu.

(4) Banka Slovenije v letnem poročilu razkrije zbirne informacije o pogodbah, ki jih je sklenila na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, ter o njihovi skupni vrednosti v posameznem letu.

11. člen **(zbiranje in obdelava informacij)**

(1) Banka Slovenije je za namen izvrševanja njenih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom, pristojna za zbiranje in nadaljnjo obdelavo informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s tem zakonom.

(2) Kot osebni podatki iz prejšnjega odstavka se štejejo podatki, ki jih na podlagi zakona, ki ureja preprečevanje pranja denarja in financiranja terorizma, pridobi banka pri sklepanju poslovnega razmerja za namene ugotavljanja in preverjanja istovetnosti fizične osebe oziroma njenega zakonitega zastopnika oziroma za namene ugotavljanja in preverjanja istovetnosti pravne osebe.

(3) Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno posredovati vse podatke in informacije, vključno z osebnimi podatki iz prejšnjega odstavka, ki jih ta potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona.

(4) Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

(5) Banka Slovenije obdeluje osebne podatke, ki jih pridobi v okviru izvajanja nalog in pooblastil, določenih s tem zakonom, v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov, ter Uredbo (ES) št. 45/2001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2000 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov v institucijah in organih Skupnosti in o prostem pretoku takih podatkov (UL L št. 8 z dne 12. januar 2001, str. 1).

12. člen **(poročanje na zahtevo Banke Slovenije)**

(1) Banke, drugi subjekti v skupini, ki ji pripada banka, ter EU podružnice posredujejo na zahtevo Banke Slovenije poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi okoliščinami o poslovanju banke, subjekta v skupini ali o poslovanju EU podružnice, ki jih Banka Slovenije potrebuje v zvezi z izvajanjem nalog in pristojnosti glede reševanja in postopkov prisilnega prenehanja banke.

(2) Poročila, informacije in dokumentacijo iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov upravljanja in oseb, zaposlenih pri banki, subjektu v skupini ali podružnici.

(3) Banka Slovenije osebe iz prvega in drugega odstavka tega člena pozove, da predložijo informacije in pisna poročila v roku, ki ne sme biti krajši od treh dni od dneva prejema poziva.

13. člen **(pregled poslovanja)**

(1) Banka Slovenije lahko za namene izvajanja nalog in pooblastil na podlagi tega zakona, vključno z namenom, da se pridobijo ali preverijo informacije in poročila iz prejšnjega člena, opravi pregled poslovanja, vključno s pregledom računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, pri subjektih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Za pregled iz prejšnjega odstavka se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o pregledu poslovanja in pregledu računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc banke.

14. člen

(letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)

(1) Banke in EU podružnice, ki so ustanovljene v Republiki Sloveniji, plačujejo Banki Slovenije letno nadomestilo v zvezi z nalogami in pooblastili glede reševanja in prisilnega prenehanja, ki jih opravlja Banka Slovenije na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU.

(2) Banka Slovenije določi nadomestilo iz prejšnjega odstavka največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke in EU podružnice v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega stavka se ne upoštevajo stroški, ki nastanejo v zvezi s pripravo ter izvajanjem ukrepov reševanja in ukrepov prisilnega prenehanja v zvezi s posameznim subjektom reševanja.

(3) Banke in EU podružnice plačajo letno nadomestilo iz prvega odstavka tega člena v dveh obrokih. Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov za to leto, račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta.

(4) Če banka ali EU podružnica ne plača letnega nadomestila v skladu z drugim in tretjim odstavkom tega člena, v 15 dneh po prejemu računa Banka Slovenije banki ali EU podružnici z odločbo naloži plačilo. Odločba o plačilu je izvršilni naslov.

(5) Banka Slovenije s podzakonskim aktom določi podrobnejša pravila za:

1. opredelitev dejanskih stroškov, ki se upoštevajo pri določanju nadomestila iz prvega odstavka tega člena;
2. določanje sorazmernega dela letnega nadomestila, ki ga plača posamezna banka ali EU podružnica v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

15. člen

(povračilo stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem)

(1) Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov reševanja v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke.

(2) Banka Slovenije pri ugotavljanju stroškov iz prejšnjega odstavka upošteva dejanske stroške, vključno s stroški:

1. vrednotenja sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki ga opravi neodvisen strokovnjak;
2. angažiranja drugih neodvisnih strokovnjakov, ki sodelujejo pri načrtovanju in izvedbi ukrepov reševanja in prisilnega prenehanja, kadar se za izvedbo posameznih nalog zahtevajo posebna znanja in izkušnje;
3. nadomestila za delo izrednega upravitelja, kadar je imenovan, oziroma likvidacijskega upravitelja;
4. izvrševanja instrumentov in pooblastil za reševanje in prisilno prenehanje banke.

(3) Banka Slovenije odloči o povračilu stroškov s sklepom praviloma takoj, ko je znana višina stroškov. Subjekt reševanja plača stroške v roku 15 dni. Banka Slovenije lahko na predlog subjekta reševanja dovoli, da se stroški plačajo v največ šestih obrokih v obdobju enega leta od odmere.

(4) Če subjekt reševanja ne plača odmerjenih stroškov v roku iz prejšnjega odstavka, Banka Slovenije stroške izterja od subjekta reševanja:

1. v obliki odbitka od morebitnega nadomestila, ki ga kupec oziroma prevzemnik plača banki v postopku reševanja oziroma lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov,
2. iz sredstev banke v postopku reševanja, in sicer kot prednostni upnik, ali
3. iz sredstev premostitvene banke ali upravljavca sredstev, in sicer kot prednostni upnik v postopku prenehanja premostitvene banke oziroma upravljavca sredstev.

16. člen

(odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil)

(1) Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU ravnajo s skrbnostjo dobrega strokovnjaka.

(2) Šteje se, da so Banka Slovenije in druge osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, pri izvajanju svojih pooblastil ravnale z ustrežno skrbnostjo, če so ob upoštevanju dejstev in okoliščin, s katerimi so razpolagale med svojim delovanjem, lahko upravičeno štejele, da so izpolnjeni pogoji za izvajanje pooblastil v skladu s tem zakonom.

(3) Za škodo, ki nastane tretjim osebam v zvezi z ravnanji Banke Slovenije ali ravnanji oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti iz prvega odstavka tega člena, odgovarja Banka Slovenije. Oškodovanec ne glede na določbe drugih zakonov ni upravičen zahtevati povračila škode neposredno od osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila Banke Slovenije.

(4) Če je škoda, ki nastane tretjim osebam v zvezi z ravnanji oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, posledica naklepne ravnanja ali hude malomarnosti oseb, ki so delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, Banka Slovenije od osebe, ki je delovala na podlagi pooblastila, zahteva povrnitev plačanega zneska po pravilih, ki urejajo odgovornost delavcev za škodo, ki jo tretjim osebam povzročijo zaposleni pri delu ali v zvezi z delom pri delodajalcu.

(5) Ne glede na določbe tretjega odstavka tega člena Banka Slovenije ne odgovarja za škodo, ki nastane tretjim osebam zaradi njenega ravnanja ali ravnanja osebe, ki je ravnala po njenem pooblastilu, kadar je tako ravnanje:

1. posledica izvajanja navodil, ki jih je v skladu z Uredbo 806/2014/EU na Banko Slovenije naslovil

- enotni odbor za reševanje;
2. del aktivnosti za načrtovanje ali izvajanja ukrepov za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti sprejme enotni odbor za reševanje ali organ za reševanje iz druge države članice, in so ravnanja Banke Slovenije posledica izpolnjevanja zahtev drugih organov za reševanje v okviru 246. člena tega zakona ali drugih njenih obveznosti v okviru sodelovanja med organi v skladu s tem zakonom ali Uredbo 806/2014/EU.

1.4 Varovanje zaupnosti informacij in sodelovanje z drugimi organi

17. člen

(dolžnost varovanja zaupnosti informacij)

(1) Za namen tega zakona so zaupne informacije vse informacije, ki jih v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil na podlagi tega zakona pridobi Banka Slovenije o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja ali drugih oseb oziroma jih izdela Banka Slovenije za namene izvajanja nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem ali prisilnem prenehanjem bank.

(2) Če zakon ne določa drugače, Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije iz prejšnjega odstavka in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog v skladu z zakonom ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo.

(3) Dolžnost varovanja zaupnosti informacij iz prvega odstavka tega člena velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnem prenehanjem, zlasti pa za:

1. pristojno ministrstvo, kadar opravlja naloge v zvezi z reševanjem;
2. člane izredne uprave, imenovane v skladu s tem zakonom, in posebne pooblaščenke, imenovane v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo;
3. potencialne prevzemnike, ki so pozvani k sodelovanju glede reševanja ali prisilnega prenehanja, bodisi v fazi načrtovanja reševanja bodisi v fazi priprav na izvedbo ukrepov reševanja ali prisilnega prenehanja, ne glede na to, ali je bil rezultat dejansko sodelovanje prevzemnika v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. revizorje, računovodje, pravne in strokovne svetovalce, cenilce in druge izvedence, ki neposredno ali posredno sodelujejo pri reševanju z Banko Slovenije, pristojnim ministrstvom ali potencialnimi prevzemniki iz prejšnje točke;
5. premostitveno banko;
6. druge osebe, ki neposredno ali posredno, stalno ali občasno, nudijo ali so nudile storitve v zvezi z reševanjem Banki Slovenije, pristojnemu ministrstvu ali osebam iz 1. do 5. točke tega odstavka;
7. člane organov vodenja Banke Slovenije in pristojnega ministrstva ter višje vodstvo in zaposlene v Banki Slovenije in pri pristojnem ministrstvu;
8. višje vodstvo, člane upravljalnega organa in zaposlene pri osebah iz 2. do 7. točke tega odstavka med zaposlitvijo in pet let po njenem prenehanju.

(4) Osebe iz prejšnjega odstavka lahko zaupne informacije, pridobljene v času opravljanja nalog v zvezi z reševanjem, uporabljajo izključno za namene, povezane z reševanjem, in jih ne smejo razkriti nobeni drugi osebi ali organu, razen:

1. v okviru izvajanja nalog v skladu s tem zakonom;
2. če se informacije razkrijejo v obliki povzetka, iz katerega ni mogoče prepoznati posameznih bank, na katere se nanašajo;
3. z izrecnim in predhodnim soglasjem Banke Slovenije, zadevne banke, izredne uprave oziroma začasnega upravitelja, kadar je imenovan, ali pristojnega ministrstva, kadar gre za informacije z njegovega delovnega področja.

(5) Banka Slovenije zaupne informacije uporabi tudi za naslednje namene:

1. da izreka ukrepe in odloča o uporabi pooblastil na podlagi tega zakona;
2. da izreka kazni za prekrške in vloži ovadbo zaradi suma storitve kaznivega dejanja;
3. v postopkih sodnega varstva proti odločbam, ki jih je izdala, ter v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem njenih nalog in pristojnosti na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije.

(6) Dolžnost varovanja zaupnih informacij iz tega člena velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe iz tretjega odstavka tega člena pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje, Evropskim bančnim organom, Evropskim organom za vrednostne papirje in trge, Evropskim odborom za sistemska tveganja, nadzornimi organi v Republiki Sloveniji ali pristojnimi organi drugih držav članic, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, in organi držav članic, ki upravljajo sistem jamstva za vloge.

18. člen

(interna navodila za zaščito zaupnih informacij in njihova uporaba)

Banka Slovenije, pristojno ministrstvo in uprava premostitvene banke, kadar je ustanovljena v skladu s tem zakonom, za namen varovanja zaupnih informacij v skladu s prejšnjim členom sprejmejo interna navodila za zagotavljanje varovanja zaupnih informacij, ki določajo izmenjavo teh informacij izključno med osebami, neposredno udeleženi pri reševanju.

19. člen

(posredovanje zaupnih informacij)

(1) Dolžnost varovanja zaupnih informacij ne preprečuje medsebojne izmenjave informacij med Banko Slovenije in subjekti iz tretjega odstavka 17. člena tega zakona, ki sodelujejo pri izvajanju nalog in pooblastil Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prisilnem prenehanjem banke.

(2) Banka Slovenije lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 17. člena tega zakona posreduje zaupne informacije tudi naslednjim subjektom Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije, v zvezi z izvajanjem njihovih nalog in pristojnosti:

1. organom za reševanje, vključno z enotnim odborom za reševanje;
2. pristojnim organom, vključno z Evropsko centralno banko, kadar izvaja naloge in pooblastila pristojnega organa v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ter organom, pristojnim za bonitetni nadzor subjektov finančnega sektorja in za nadzor finančnih trgov;

3. ministrstvu države članice, ki je odgovorno za ekonomske, finančne in proračunske odločitve na nacionalni ravni, kadar v skladu z zakonodajo zadevne države članice izvajajo naloge pri reševanju;
4. centralni banki Evropskega sistema centralnih bank, Evropski centralni banki ali drugemu organu s podobnimi nalogami in pristojnostmi kot monetarne oblasti, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njihovih zakonsko predpisanih nalog, vključno z vodenjem monetarne politike in s tem povezanim zagotavljanjem likvidnosti, pregledom nad plačili ter nad delovanjem klirinških in poravnalnih sistemov, in zagotavljanjem stabilnosti finančnega sistema;
5. subjektom ali organom, ki upravljajo sisteme jamstva za vloge, in odškodninskimi shemami za investitorje, glede informacij, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog v okviru reševanja;
6. sodnim ali upravnim organom, v državi članici odgovornim za običajne insolvenčne postopke;
7. organom, odgovornim za ohranjanje stabilnosti finančnega sistema v državah članicah z uporabo makrobonitetnih pravil;
8. organom, pristojnim za nadzor plačilnih sistemov;
9. revizorjem, ki opravljajo naloge revidiranja računovodskih izkazov kreditnih institucij, investicijskih podjetij, zavarovalnic in finančnih institucij;
10. Evropskemu bančnemu organu v obsegu, potrebnem za izvajanje njegovih pristojnosti in nalog v skladu z Uredbo 1093/2010/EU, Evropskemu odboru za sistemska tveganja, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo 1092/2010/EU, Evropskemu organu za zavarovanja in poklicne pokojnine, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1094/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za zavarovanja in poklicne pokojnine) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/79/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str: 48; v nadaljnjem besedilu: Uredba 1094/2010/EU), ter Evropskemu organu za vrednostne papirje in trge, kadar so te informacije pomembne za opravljanje njegovih nalog v skladu z Uredbo (EU) št. 1095/2010 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o ustanovitvi Evropskega nadzornega organa (Evropski organ za vrednostne papirje in trge) in o spremembi Sklepa št. 716/2009/ES ter razveljavitvi Sklepa Komisije 2009/77/ES (UL L št. 331 z dne 15. decembra 2010, str. 84).

(3) Banka Slovenije lahko poleg primerov iz prejšnjega odstavka razkrije zaupne informacije tudi v naslednjih primerih:

1. na podlagi zahteve sodišča, državnega tožilstva ali policije po predpisih, ki urejajo izvedbo kazenskega ali predkazenskega postopka;
2. na podlagi zahteve sodišča:
 - v okviru postopkov sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije v zvezi z reševanjem ali prislinim prenehanjem na podlagi tega zakona – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v postopku sodnega varstva;
 - v postopku stečaja banke – glede zaupnih informacij, potrebnih za izvedbo potrebnih dejanj v stečajnem postopku in s tem postopkom povezanih pravnih postopkih;
 - v drugih sodnih postopkih, ki se vodijo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije na podlagi tega zakona ali predpisov Evropske unije;
3. na podlagi zahteve parlamentarne preiskovalne komisije, računskega sodišča ali drugega pooblaščenega organa v Republiki Sloveniji, kadar v skladu z zakonom izvaja nadzor glede ravnanj in postopkov v zvezi z reševanjem.

(4) Banka Slovenije lahko posreduje zaupne informacije drugim subjektom v skladu s tem zakonom, če ta subjekt izpolnjuje zahteve glede varovanja zaupnih informacij v skladu s 17. in 18. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko ne glede na prepoved iz drugega odstavka 17. člena tega zakona posredujejo zaupne informacije tudi organom iz tretjih držav, ki v tretji državi opravljajo naloge in pristojnosti organa za reševanje ali subjekta iz drugega odstavka tega člena, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. če se za navedeni organ v tej državi uporabljajo pravila o dolžnosti varovanja zaupnih informacij, primerljiva z vsebino, določeno v 17. in 18. členu tega zakona,
2. če so zadevne informacije potrebne za to, da lahko organ za reševanje v tretji državi v okviru nacionalnega prava opravlja svoje funkcije reševanja, primerljive s tistimi, ki jih na podlagi tega zakona izvaja Banka Slovenije, in
3. če je posredovanje zaupnih informacij, ki vključujejo osebne podatke, skladno z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov.

(6) Banka Slovenije lahko na podlagi tega člena razkrije le tiste zaupne informacije, ki jih upravičeni subjekt potrebuje za izvajanje svojih nalog ali pristojnosti v skladu z veljavnimi predpisi, ki urejajo njihovo delovanje in pristojnosti. Subjekti, ki pridobijo zaupne informacije na podlagi tega člena, smejo pridobljene informacije uporabiti samo za izvajanje svojih nalog in pristojnosti v skladu s predpisi.

(7) Banka Slovenije in pristojno ministrstvo lahko organu za reševanje v tretji državi posredujejo zaupne informacije, ki sta jih pridobila od organa za reševanje iz druge države članice, le pod pogojem, če:

1. organ države članice dovoli posredovanje pridobljenih informacij organu za reševanje v tretji državi in
2. se zadevne informacije posredujejo le za namene, ki jih navaja organ države članice.

(8) Organi in osebe, ki so v skladu s tem členom upravičeni pridobiti zaupne informacije, so ob kršitvi dolžnosti varovanja zaupnosti teh informacij in ob njihovi uporabi v nasprotju s šestim odstavkom tega člena odgovorni za neposredno škodo, ki je posledica neupravičenega razkritja ali uporabe zaupnih informacij.

(9) Za zahteve, ki jih Banka Slovenije prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja.

20. člen

(ocena učinkov razkritja zaupnih informacij)

(1) Banka Slovenije v zvezi z izmenjavo zaupnih informacij ali zahtevo za posredovanje zaupnih informacij na podlagi prejšnjega člena oceni možne negativne učinke takega razkritja, zlasti učinke katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrta reševanja ali rezultata ocene rešljivosti, izvedene na podlagi 29. člena tega zakona.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ugotavlja zlasti pomen morebitnega razkritja zaupnih informacij za:

1. javni interes, zlasti z vidika finančne, denarne ali gospodarske politike;
2. poslovne interese fizičnih in pravnih oseb;

3. cilj in namen posameznega postopka pregleda, preiskave ali revizije, v katerem se zahtevajo zaupne informacije.

(3) Ne glede na prejšnji člen Banka Slovenije zavrne razkritje zaupnih informacij, kadar na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena in dejavnikov iz prejšnjega odstavka oceni, da bi razkritje določenih informacij povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegle negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

21. člen

(sodelovanje Banke Slovenije z Agencijo za trg vrednostnih papirjev)

(1) Banka Slovenije in Agencija za trg vrednostnih papirjev (v nadaljnjem besedilu: ATVP) tesno sodelujeta pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ter si prizadevata za učinkovito načrtovanje reševanja in izvajanje ukrepov za reševanje.

(2) Banka Slovenije in ATVP si v največji možni meri prizadevata za poenotenje praks v zvezi z načrtovanjem reševanja in ukrepi za reševanje ter v tem okviru tudi za primerljivost metodološkega pristopa.

(3) Banka Slovenije in ATVP si ob upoštevanju 17. člena tega zakona na zahtevo medsebojno posredujejo vse podatke, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem ali prenehanjem institucij.

22. člen

(sodelovanje med Banko Slovenije in pristojnim ministrstvom)

(1) Banka Slovenije posreduje pristojnemu ministrstvu informacije o ukrepih za reševanje, ki jih je sprejela na podlagi tega zakona, če gre za ukrepe ali odločitve o zadevah, ki bi lahko imele posledice za javna sredstva ali pri katerih se v skladu z zakonom zahteva obvestilo, posvetovanje ali soglasje pristojnega ministrstva.

(2) Banka Slovenije pred uporabo ukrepov za reševanje obvesti pristojno ministrstvo in če ti ukrepi vključujejo uporabo dodatnih javnofinančnih sredstev, predhodno pridobi soglasje vlade.

(3) Banka Slovenije v primeru sistemske krize, ki vključuje tudi primere, določene v 18. členu Uredbe 1093/2010/EU, ali ob drugih neugodnih trendih na finančnih trgih, ki lahko ogrozijo likvidnost trga ali stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo, če je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor in izvedejo ukrepi za reševanje ali prisilno prenehanje banke.

23. člen

(sodelovanje z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije)

(1) Banka Slovenije pri odločanju o ukrepih na podlagi tega zakona, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upošteva naslednja načela:

1. zasleduje se učinkovitost odločanja in ohranjanja čim nižjih stroškov reševanja;
2. odločitve in potrebni ukrepi se sprejmejo in izvedejo pravočasno in brez odlašanja;
3. upošteva se medsebojno sodelovanje ter sodelovanje z organi za reševanje in drugimi pristojnimi organi držav članic, da bi zagotovili, da so odločitve sprejete in ukrepi izvedeni usklajeno in učinkovito;
4. zagotavlja se jasna opredelitev vlog in odgovornosti organov, ki sodelujejo pri odločanju na podlagi tega zakona;
5. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene EU nadrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
6. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene podrejene družbe, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali posledice neukrepanja na finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme financiranja reševanja, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje teh držav članic;
7. ustrezno se upoštevajo interesi držav članic, v katerih so ustanovljene pomembne podružnice, zlasti učinek odločitev, ukrepov ali neukrepanja na finančno stabilnost teh držav članic;
8. ustrezno se upošteva cilj, da se uravnotežijo interesi različnih držav članic in prepreči neupravičeno oškodovanje ali neupravičena zaščita interesov posameznih držav članic, vključno z neupravičenim razporejanjem bremena po državah članicah;
9. Banka Slovenije se pred sprejetjem odločitve ali ukrepa posvetuje s pristojnim organom države članice najmanj o tistih elementih predlagane odločitve ali ukrepa, ki so ali bi verjetno vplivali na:
 - EU nadrejeno družbo, podrejeno družbo ali podružnico;
 - stabilnost države članice, v kateri ima EU nadrejena družba, podrejena družba ali podružnica, sedež ali se v njej nahaja;
10. organi za reševanje pri sprejemanju ukrepov za reševanje upoštevajo sprejete načrte reševanja in jim sledijo, razen če ob upoštevanju okoliščin posameznega primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi s sprejetjem ukrepov, ki niso predvideni v načrtu reševanja;
11. zagotavlja se preglednost postopkov odločanja, če je verjetno, da bo imela predlagana odločitev ali ukrep posledice za finančno stabilnost, fiskalne vire, sheme za reševanje, sisteme jamstva za vloge ali odškodninske sheme za investitorje v teh državah članicah;
12. usklajevanje in sodelovanje je najboljši način za znižanje skupnih stroškov reševanja.

(2) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi tega zakona sodeluje z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje posreduje vse podatke, vključno z zaupnimi informacijami ob upoštevanju 17. in 19. člena tega zakona, ki jih ta organ potrebuje za izvajanje nalog v zvezi z reševanjem.

(3) Banka Slovenije v zvezi z zahtevo organa za reševanje iz druge države članice po posredovanju informacij, ki jih je pridobila od organa za reševanje iz tretje države, zadevne informacije posreduje le, če je organ za reševanje iz tretje države dovolil nadaljnje posredovanje informacij.

(4) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje tudi v kolegijih za reševanje iz 141. in 142. člena tega zakona. Banka Slovenije v okviru kolegija kot organ, pristojen na ravni skupine, usklajuje pretok vseh pomembnih informacij med organi za reševanje, pristojnimi za reševanje subjektov v skupini, in predvsem pravočasno zagotovi vse zadevne informacije, da se olajša izvajanje nalog kolegija.

(5) Banka Slovenije sodeluje pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega odbora za sistemska tveganja.

(6) Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije v skladu s predpisi Evropske unije.

24. člen **(sodelovanje z organi tretjih držav)**

(1) Ta člen se uporablja za urejanje razmerij s tretjo državo glede sodelovanja v zvezi z reševanjem, če z zadevno državo ni sklenjen sporazum v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU ali če ta sporazum ne ureja vsebin, določenih v tem členu.

(2) Banka Slovenije lahko sklepa dvo- ali večstranske sporazume o sodelovanju z ustreznimi organi za reševanje iz tretjih držav. Banka Slovenije sklepa sporazume zlasti v primeru, če ima:

1. nadrejena institucija iz tretje države podrejene banke ali pomembne podružnice kreditne institucije, ki imajo sedež ali so ustanovljene v Republiki Sloveniji;
2. nadrejena družba, ki ima sedež v državi članici in podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podrejenih kreditnih institucij v tretji državi;
3. kreditna institucija, ki ima sedež v državi članici in nadrejeno družbo, podrejeno družbo ali podružnico v vsaj eni drugi državi članici, eno ali več podružnic v tretji državi.

(3) Sporazum iz prejšnjega odstavka določa postopke med sodelujočimi organi glede izmenjave informacij in sodelovanja pri izvajanju nekaterih ali vseh naslednjih nalog ter izvajanju vseh ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem kreditnih institucij ali drugih subjektov v skupini, ki jim pripada kreditna institucija, ter glede izmenjave informacij, potrebnih za izvajanje omenjenih nalog in pooblastil, zlasti pa glede:

1. priprave in posodabljanja načrtov reševanja;
2. posvetovanja in sodelovanja pri oblikovanju načrtov reševanja;
3. izmenjave informacij, potrebnih za uporabo instrumentov za reševanje in izvajanje pooblastil za reševanje ter podobnih pooblastil, ki jih določa zakonodaja zadevnih tretjih držav;
4. zgodnjega obveščanja strank ali posvetovanja s strankami o dogovoru glede sodelovanja pred izvedbo pomembnejših ukrepov v okviru tega zakona ali ustrezne zakonodaje tretje države, ki vplivajo na kreditno institucijo ali skupino, na katero se dogovor nanaša;
5. usklajenega obveščanja javnosti v primeru skupnih ukrepov za reševanje;
6. postopkov in dogovorov za izmenjavo informacij iz 1. do 5. točke tega odstavka, vključno z ustanovitvijo in delovanjem skupin za krizno upravljanje.

(4) Banka Slovenije pri sklepanju dogovorov iz drugega odstavka tega člena ustrezno upošteva nezavezujoče dogovore, ki jih je z zadevnimi tretjimi državami sklenil Evropski bančni organ v skladu s 97. členom Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije obvesti Evropski bančni organ o dogovorih, ki jih je sklenila na podlagi tega člena.

2. POGLAVJE: REŠEVANJE

2.1 Splošne določbe

25. člen (ukrepi za reševanje)

(1) Ukrepi za reševanje vključujejo:

1. ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja, s čimer se začne postopek za reševanje;
2. odločitev, da se uporabi en ali več instrumentov za reševanje;
3. uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem, da se izvedejo instrumenti za reševanje.

(2) Instrumenti za reševanje iz 2. točke prejšnjega odstavka so:

1. odpis in konverzija kapitalskih instrumentov;
2. prodaja poslovanja;
3. ustanovitev premostitvene banke;
4. izločitev sredstev;
5. odpis in konverzija kvalificiranih obveznosti.

(3) Ukrepi za reševanje se štejejo za reorganizacijske ukrepe, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

26. člen (cilji reševanja)

(1) Cilji reševanja institucije so, da se z uporabo ukrepov za reševanje:

1. zagotovi nadaljevanje izvajanja kritičnih funkcij institucije;
2. preprečijo resnejši negativni vplivi na finančno stabilnost, zlasti s preprečevanjem širjenja negativnega vpliva, tudi na tržno infrastrukturo, in z ohranjanjem tržne discipline;
3. zaščitijo javna sredstva s čim večjim zmanjšanjem odvisnosti od izredne javnofinančne pomoči;
4. zaščitijo vlagatelji iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorji iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij;
5. zaščitijo premoženje in sredstva strank.

(2) Banka Slovenije uresničuje cilje reševanja z izvajanjem ukrepov za reševanje v skladu s tem zakonom in Uredbo 806/2014/EU. Vsi cilji iz prejšnjega odstavka so enako pomembni, Banka Slovenije pa jih usklajuje glede na naravo in okoliščine posameznega primera.

(3) Banka Slovenije si pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena prizadeva, da bi bili stroški reševanja čim manjši in da se prepreči nepotrebno zniževanje vrednosti sredstev, razen kadar je to nujno potrebno za uresničitev ciljev reševanja.

27. člen **(načela reševanja)**

(1) Banka Slovenije pri določanju zahtev in izvajanju pooblastil v zvezi z ukrepi za reševanje na podlagi tega zakona in Uredbe 806/2014/EU upošteva naravo dejavnosti subjekta reševanja, njegovo delniško strukturo, pravno obliko, profil tveganja, velikost in pravni status, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenost njegovih dejavnosti, vključenost v institucionalno shemo za zaščito vlog, ki izpolnjuje zahteve iz sedmega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU, ali drug sistem vzajemne solidarnosti iz šestega odstavka 113. člena Uredbe 575/2013/EU ter upošteva, ali subjekt reševanja opravlja investicijske storitve in posle.

(2) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva naslednja načela:

1. delničarji banke, ki je v postopku reševanja, prvi krijejo izgube;
2. za delničarji banke, ki je v postopku reševanja, krijejo izgube drugi imetniki kapitalskih instrumentov te banke, in nato ostali upniki, in sicer v obratnem prednostnem vrstnem redu, kot velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku;
3. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, se praviloma zamenjata, razen če je glede na okoliščine za uresničitev ciljev reševanja ustrezno, da upravljalni organ in višje vodstvo v celoti ali delno ohranita funkcijo;
4. upravljalni organ in višje vodstvo banke, ki je v postopku reševanja, morata zagotoviti vso potrebno pomoč za uresničitev ciljev reševanja;
5. odgovornost posameznikov in pravnih oseb za propad banke se uveljavlja v skladu s splošnimi pravili pogodbene, odškodninske in kazenske odgovornosti;
6. upniki istega prednostnega razreda so obravnavani enakovredno, razen v primerih, za katere ta zakon določa drugače;
7. z upoštevanjem 76. člena tega zakona noben upnik banke ali subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne sme utrpeti večjih izgub, kot bi jih utrpel, če bi prišlo do prenehanja v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki;
8. zajamčene vloge so v celoti zaščitene.

(3) Če je banka subjekt v skupini, Banka Slovenije uporabi instrumente za reševanje in izvaja pooblastila za reševanje tako, da se v čim večji meri zmanjšajo morebitni negativni učinki na druge subjekte v skupini oziroma na skupino kot celoto ter v čim večji meri zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost v Evropski uniji in njenih državah članicah, zlasti v državah, kjer skupina deluje.

28. člen **(omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja)**

(1) Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se lahko običajni insolvenčni postopek začne le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

(2) Pristojno sodišče ali drug organ, ki odloča o uvedbi običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja, nemudoma obvesti Banko Slovenije o vsakem predlogu za začetek običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt reševanja iz prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije na svoji spletni strani objavi in redno posodablja seznam subjektov, za katere velja obveznost iz prvega odstavka tega člena.

(4) Pristojno sodišče ali drug organ odloči o predlogu za uvedbo običajnega insolvenčnega postopka zoper subjekt iz prvega odstavka, če je predhodno o tem obvestil Banko Slovenije v skladu z drugim odstavkom tega člena in:

1. je Banka Slovenije pristojno sodišče ali drug organ obvestila, da v zvezi s subjektom reševanja ne namerava sprejeti ukrepov za reševanje, ali
2. Banka Slovenije v roku sedmih dni od prejema obvestila iz drugega odstavka tega člena ni izdala obvestila iz prejšnje točke.

(5) Če Evropska centralna banka v skladu s 14. členom Uredbe 1024/2013/EU Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v roku sedmih dni po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje.

2.2 Zahteve za rešljivost banke

2.2.1 Ocena rešljivosti

29. člen (ocena rešljivosti banke)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, pripravi oceno rešljivosti, iz katere je razvidno, ali je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke tako, da se uresničijo cilji iz 26. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka upošteva tudi morebiten vpliv navedenih ukrepov v pogojih širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega sistema.

(3) Banka Slovenije pri oceni iz prvega odstavka tega člena ne upošteva potencialnih virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za namene financiranja ukrepov reševanja;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. kakršne koli likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(4) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi izključno za namene vsakokratne priprave ali posodobitve načrta reševanja banke iz 35. člena tega zakona. Banka Slovenije se v ta namen predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke, če je to pomembno za to podružnico.

(5) Če načrt reševanja banke vključuje možnost uporabe instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, Banka Slovenije preveri, ali ima subjekt reševanja ustrezne instrumente navadnega lastniškega kapitala in odobreni osnovni kapital v ustrezni višini in številu, da se lahko izvede ukrep konverzije.

(6) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da banka ni rešljiva, ker obstajajo bistvene ovire za rešljivost, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke v skladu s prvim odstavkom 35. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 30. in 32. členom tega zakona.

(7) Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

30. člen

(ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke)

(1) Če Banka Slovenije na podlagi ocene rešljivosti iz prejšnjega člena ugotovi ovire za rešljivost banke, o tem nemudoma obvesti banko in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti.

(2) Banka lahko v roku štirih mesecev po prejemu obvestila iz prejšnjega odstavka Banki Slovenije predloži stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane.

(3) Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz prejšnjega odstavka oceni, da bi se s predlaganimi ukrepi ustrezno odpravile ali zmanjšale ovire za rešljivost banke, banki z odredbo odredi, da predlagane ukrepe v določenem roku uresniči.

(4) Če Banka Slovenije v zvezi s predlogom banke iz drugega odstavka tega člena oceni, da s predlaganimi ukrepi ni mogoče učinkovito odpraviti ali zmanjšati ovir za rešljivost banke, to oceno pisno sporoči banki z utemeljitvijo razlogov, zaradi katerih predlagani ukrepi niso ustrezni, in banki z odredbo odredi, da izvede enega ali več alternativnih ukrepov za odpravo ali zmanjšanje ugotovljenih ovir, in sicer:

1. banka pregleda ustreznost sporazumov o finančni podpori v skupini oziroma preveri možnost sklenitve takih dogovorov ali sklene ustrezne dogovore o opravljanju storitev, bodisi znotraj skupine ali s tretjimi osebami, o zagotavljanju kritičnih funkcij;
2. banka z upoštevanjem Uredbe 575/2013/EU in zakona, ki ureja bančništvo, omeji velike izpostavljenosti na posamični ali konsolidirani podlagi tako, da upošteva delež izpostavljenosti banke do drugih institucij, ki niso del iste skupine, iz naslova kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti;
3. banka zagotovi posebna ali redna dodatna poročila o dejstvih, pomembnih za namene reševanja;
4. banka odproda določeno premoženje;
5. banka omeji ali preneha opravljati določene dejavnosti;
6. banka omeji ali preneha razvijati nova ali obstoječa poslovna področja oziroma omeji ali odsvoji nove ali obstoječe produkte;
7. banka spremeni pravne ureditve in operativne procese v banki ali subjektu v skupini, ki je neposredno ali posredno pod njeno kontrolo, da se zmanjša kompleksnost ureditve ter zagotovi možnost pravne in operativne ločitve kritičnih funkcij od drugih funkcij z uporabo instrumentov za reševanje;
8. banka ali nadrejena družba ustanovi nadrejeni finančni holding v Republiki Sloveniji ali EU nadrejeni finančni holding;

9. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izda kvalificirane obveznosti za izpolnitev minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 45. oziroma 47. členom tega zakona;
10. banka ali subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona izvede druge ukrepe, da bi banka izpolnila minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti v skladu s 45. členom tega zakona, vključno s pogajanji za spremembo obstoječih ureditev glede kvalificiranih obveznosti, instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in instrumentov dodatnega kapitala, ki jih je izdala banka, da bi nova ureditev teh obveznosti in instrumentov glede na predpise, ki urejajo te obveznosti ali instrumente, omogočala odpis ali konverzijo teh obveznosti ali instrumentov na podlagi odločitve organa za reševanje;
11. če je banka podrejena mešanemu poslovnemu holdingu, da mešani poslovni holding ustanovi ločen finančni holding, ki obvladuje banko, kadar je to potrebno, da se omogoči reševanje banke in prepreči negativen vpliv uporabe ukrepov za reševanje na nefinančni del skupine;
12. subjekt reševanja pridobi ustrezno dovoljenje svojih organov odločanja, da se v primeru uporabe ukrepa konverzije kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom nemudoma zagotovijo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala v ustrezni višini in številu.

(5) Banka Slovenije pri določitvi alternativnih ukrepov iz prejšnjega odstavka upošteva njihovo sorazmernost glede na stopnjo ogrožanja finančne stabilnosti iz naslova ugotovljenih ovir za reševanje ter glede na učinek zahtevanih alternativnih ukrepov na poslovanje in stabilnost banke ter na njeno sposobnost, da prispeva h krepitvi gospodarstva.

(6) V zvezi z zahtevo za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena Banka Slovenije:

1. utemelji razloge, ki so vplivali na oceno, da ukrepi za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost, ki jih je predlagala banka, niso ustrezni,
2. pojasni, kako se bosta z alternativnimi ukrepi ustrezno zagotovila zmanjšanje ali odprava ugotovljenih ovir za reševanje, in
3. pojasni sorazmernost ukrepov pri odpravljanju ovir za rešljivost z upoštevanjem prejšnjega odstavka.

(7) Banka Slovenije se pred določitvijo o alternativnih ukrepih iz četrtega odstavka tega člena posvetuje z Odborom za finančno stabilnost glede možnih učinkov teh ukrepov na zadevno banko, na notranji trg za finančne storitve in na finančno stabilnost v drugih državah članicah ter v Evropski uniji kot celoti.

(8) Banka v roku enega meseca po prejemu odredbe iz četrtega odstavka tega člena za uporabo alternativnih ukrepov Banki Slovenije predloži načrt za njihovo uresničitvev.

(9) Glede učinkov, ki jih ima zahteva za uporabo alternativnih ukrepov iz četrtega odstavka tega člena na izvajanje pogodbenih ureditev z nasprotnimi strankami, se smiselno uporabljajo določbe 115. člena tega zakona.

31. člen **(ocena rešljivosti za skupino)**

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v

skupini ter v posvetovanju s pristojnimi organi teh podrejenih družb, in organi za reševanje v državah, kjer so pomembne podružnice, oceni, ali je v zvezi s skupino in posameznimi subjekti v skupini mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prenehanje tako, da se:

1. zagotovi nadaljevanje opravljanja kritičnih funkcij subjektov v skupini, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti z drugimi sredstvi, in
2. v čim večji meri prepreči resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno s pojavom širše finančne nestabilnosti.

(2) Banka Slovenije pri oceni iz prejšnjega odstavka ne upošteva potencialnih virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, ki so v skladu z nacionalno zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje ukrepov reševanja;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;
3. kakršne koli likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(3) Ocena rešljivosti iz prvega odstavka tega člena se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu z 38. do 42. členom tega zakona ter izključno za namene vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta.

(4) Če Banka Slovenije na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena oceni, da skupina ni rešljiva, ker obstajajo bistvene ovire za rešljivost, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine v skladu s prvim odstavkom 38. člena tega zakona začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke v skladu s 30. in 32. členom tega zakona.

(5) Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

32. člen

(ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, prouči oceno rešljivosti skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost iz 30. člena tega zakona za vsako institucijo, ki je del skupine.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ob sodelovanju Evropskega bančnega organa, pod pogoji iz prvega odstavka 25. člena Uredbe 1093/2010/EU in po posvetovanju s pristojnimi organi v okviru kolegija nadzornih organov pripravi poročilo, v katerem analizira ovire za učinkovito izvajanje ukrepov za reševanje v povezavi s skupino. V poročilu se priporočijo sorazmerni in ciljno usmerjeni ukrepi, ki so po mnenju Banke Slovenije potrebni in primerni za zmanjšanje ali odpravo teh ovir, pri čemer se ustrezno upošteva vpliv na poslovni model banke.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje poročilo iz prejšnjega odstavka EU nadrejeni družbi, organom za reševanje podrejenih družb in organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice.

(4) EU nadrejena družba lahko v roku štirih mesecev po prejemu poročila iz drugega odstavka tega člena Banki Slovenije posreduje stališče v zvezi z oceno in ugotovljenimi ovirami za rešljivost ter predlaga ustrezne ukrepe, s katerimi bodo ugotovljene ovire odpravljene ali ustrezno zmanjšane na ravni skupine.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje pristojnim organom in organom za reševanje podrejenih družb v državah članicah, organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, ter Evropskemu bančnemu organu informacije o ukrepih, ki jih je predlagala EU nadrejena družba v skladu s prejšnjim odstavkom, ali o tem, da EU nadrejena družba v roku štirih mesecev ni predlagala nobenega ukrepa.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje podrejenih družb v okviru kolegija za reševanje, vzpostavljenega v skladu s 141. členom tega zakona, po posvetovanju z drugimi pristojnimi organi in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v roku štirih mesecev po predložitvi stališč in predlogov EU nadrejene družbe iz četrtega odstavka tega člena oziroma po poteku štirih mesecev od predložitve poročila iz tretjega odstavka tega člena, če EU nadrejena družba v zahtevanem roku ni predlagala nobenega ukrepa, sprejme skupno odločitev glede:

1. identifikacije ovir za rešljivost skupine,
2. presoje ukrepov, ki jih je v skladu s četrtem odstavkom tega člena predlagala EU nadrejena družba, in
3. ukrepov za odpravo ali zmanjšanje obstoječih ovir za rešljivost, ki upoštevajo možne učinke v vseh državah članicah, kjer deluje skupina.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v zvezi s skupno odločitvijo iz prejšnjega odstavka Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu s (c) točko 31. člena Uredbe 1093/2010/EU.

(8) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz šestega odstavka tega člena, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev ter pri tem upošteva stališča in pridržke organov za reševanje iz drugih držav članic.

(9) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupno odločitev iz šestega odstavka tega člena oziroma odločitev iz prejšnjega odstavka, če skupna odločitev ni bila sprejeta, skupaj z obrazložitvijo predloži EU nadrejeni družbi.

(10) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz šestega in osmega odstavka tega člena, če Banka Slovenije ali eden oziroma več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, do konca štirimesečnega obdobja iz šestega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepom iz 7., 8. ali 11. točke četrtega odstavka 30. člena tega zakona. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije to odločitev upošteva pri odločitvi na podlagi šestega ali osmega odstavka tega člena in pojasni vsakršno pomembnejše odstopanje od te odločitve. Če Evropski bančni organ v roku enega meseca

ne sprejme odločitve o zadevi in skupna odločitev ni sprejeta v skladu s šestim odstavkom tega člena, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z osmim odstavkom tega člena.

33. člen
(ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine
v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji)

(1) Banka Slovenije se kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in z organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da v roku štirih mesecev po prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih posreduje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji do konca štirimesečnega obdobja oziroma do sprejetja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka.

(3) Če skupna odločitev ni sprejeta v roku iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine pod pogoji, določenimi v osmem in desetem odstavku prejšnjega člena, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini odloči o ukrepih za odpravo ali zmanjšanje ugotovljenih ovir za rešljivost, ki jih mora sprejeti podrejena družba na posamični podlagi v skladu s 30. členom tega zakona. Banka Slovenije odločitev obrazloži ter jo sporoči podrejeni družbi in organu za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je organ za reševanje na ravni skupine ali eden ali več organov za reševanje iz drugih držav članic za subjekte v skupini do konca štirimesečnega obdobja po prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih posreduje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU v zvezi z ukrepi iz 7., 8. ali 11. točke četrtega odstavka 30. člena tega zakona. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi v roku enega meseca, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od nje. Če Evropski bančni organ v roku enega meseca ne sprejme odločitve o zadevi, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

34. člen
(upoštevanje odločitev v zvezi z ukrepi za zmanjšanje in
odpravo ovir za rešljivost skupine)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz šestega odstavka 32. člena in prvega odstavka prejšnjega člena ter odločitve, ki jih sprejmejo organi za reševanje subjektov v skupini v primeru, ko ni bila sprejeta skupna odločitev.

2.2.2 Načrt reševanja posamezne banke

35. člen (izdelava načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdelava načrt reševanja, v katerem z upoštevanjem ocene iz 29. člena tega zakona določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala.

(2) V zvezi z izdelavo načrta reševanja se Banka Slovenije posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice.

(3) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka Banko Slovenije nemudoma obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(4) Banka Slovenije lahko od banke in drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona zahteva, da vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah. Banka Slovenije lahko zahteva vodenje evidenc s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ter določi vsebino in način vodenja ter rok, v katerem ji morajo biti banke in subjekti, na katere se nanaša zahteva iz prvega stavka, sposobni predložiti zadevne evidence.

(5) Banka Slovenije pristojnim organom v državah, kjer je ustanovljena pomembna podružnica banke, predloži vsakokratni posodobljeni načrt reševanja.

36. člen (vsebina načrta reševanja)

(1) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije, vključno s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi splošne finančne nestabilnosti ali drugih podobnih negativnih dogodkov na ravni celotnega finančnega sistema, in s scenarijem, po katerem pride do propada banke zaradi banki lastnih dejavnikov.

(2) V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju, identificirane na podlagi ocene rešljivosti banke iz 29. člena tega zakona, in ukrepi za odpravo ovir za rešljivost, določenih v 30. členu tega zakona.

(3) Načrt reševanja določa možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter vsebuje najmanj naslednje elemente, skupaj s kvantitativnimi podatki, kadar je to mogoče:

1. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja;

2. povzetek bistvenih sprememb v zvezi z banko, ki so nastopile od izdelave oziroma zadnje posodobitve načrta reševanja;
3. prikaz, kako je mogoče kritične funkcije in glavne poslovne dejavnosti v potrebnem obsegu pravno in ekonomsko ločiti od drugih funkcij, da bi se ob propadu banke zagotovilo njihovo nadaljevanje;
4. oceno časovnega okvira za izvajanje vsakega od bistvenih sestavin načrta reševanja;
5. podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu z 29. členom tega zakona;
6. opis morebitnih ukrepov za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost, določenih v skladu s 30. členom tega zakona;
7. opis postopkov za določitev vrednosti ter možnosti prodaje kritičnih funkcij, glavnih poslovnih področij in sredstev banke;
8. podroben opis ukrepov, s katerimi se zagotovi, da so informacije, ki jih Banka Slovenije zahteva v skladu s 37. členom tega zakona, posodobljene in pravočasno posredovane Banki Slovenije;
9. pojasnilo glede možnosti financiranja ukrepov reševanja po različnih scenarijih reševanja;
10. podroben opis različnih strategij reševanja, ki bi se lahko uporabile glede na različne mogoče scenarije;
11. opis kritičnih medsebojnih odvisnosti;
12. opis možnosti za ohranjanje dostopa do infrastrukture za izvajanje plačil in kliringa ter drugih storitev, vključno z oceno prenosljivosti pozicij banke;
13. analizo vplivov načrta reševanja na zaposlene v banki, vključno z oceno povezanih stroškov, in opis predvidenih postopkov za posvetovanje z zaposlenimi med procesom reševanja;
14. načrt za obveščanje medijev in javnosti;
15. minimalne zahteve glede kapitala in kvalificiranih obveznosti oziroma morebitnih instrumentov za pogodbeni odpis ali konverzijo, ki jih mora banka zagotavljati na podlagi 45. člena tega zakona, in morebiten rok, v katerem mora izpolniti te zahteve;
16. opis ključnih dejavnosti in sistemov za ohranitev nemotenega izvajanja operativnih postopkov banke;
17. morebitno mnenje ali stališče banke glede načrta reševanja.

(4) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja, zlasti v okviru opredelitve možnosti financiranja iz 9. točke prejšnjega odstavka, ne upošteva:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja, vzpostavljenih za namene financiranja ukrepov reševanja;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila Banke Slovenije;
3. kakršne koli likvidnostne pomoči Banke Slovenije, dodeljene na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti in obrestne mere.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena načrt reševanja vključuje tudi analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu reševanja, in opredeli sredstva, ki bi bila verjetno priznana v okviru zavarovanja s premoženjem.

(6) Banka Slovenije banki posreduje povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja iz 1. točke tretjega odstavka tega člena.

37. člen **(sodelovanje banke pri izdelavi načrta reševanja)**

(1) Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da v potrebnem obsegu sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja ter predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja.

(2) Banka Slovenije lahko s podzakonskim predpisom določi informacije, ki jih banke redno zagotavljajo za namen priprave in posodabljanja načrta reševanja.

2.2.3 Načrt reševanja skupine

38. člen (načrt reševanja skupine)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine z upoštevanjem 35. do 37. člena tega zakona in postopkov iz 40. do 42. člena tega zakona.

(2) V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine preveri ustreznost načrta reševanja skupine in ga po potrebi posodobi. Banka Slovenije nemudoma obvesti o spremembah iz prvega stavka tega odstavka.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice, vključene v reševanje skupine, predloži vsakokratni posodobljen načrt reševanja.

(4) Banka Slovenije izvede ali prispeva k oceni rešljivosti skupine iz 31. člena tega zakona hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta reševanja skupine v skladu s tem členom. Načrtu reševanja skupine se priloži podroben opis ocenjevanja rešljivosti v skladu z 31. členom tega zakona.

39. člen (vsebina načrta reševanja skupine)

(1) Načrt reševanja skupine obsega načrt reševanja skupine kot celote, in sicer bodisi z reševanjem na ravni EU nadrejene družbe bodisi z razcepitvijo in reševanjem na ravni podrejenih družb. V načrtu reševanja skupine se določijo ukrepi za reševanje:

1. EU nadrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
3. finančnih holdingov, mešanih finančnih holdingov in mešanih poslovnih holdingov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
4. podrejenih družb, ki so del skupine in imajo sedež v tretji državi, z upoštevanjem določb tega zakona o zagotavljanju učinkov reševanja v tretjih državah ter o sodelovanju in izmenjavi informacij z organi za reševanje v tretjih državah.

(2) Načrt reševanja skupine obsega najmanj naslednje elemente:

1. ukrepe za reševanje, ki jih je treba sprejeti za subjekte v skupini, in sicer ukrepe za reševanje, ki se nanašajo na družbe iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka, nadrejene družbe in podrejene institucije, ter tudi usklajene ukrepe za reševanje, ki se nanašajo na podrejene institucije v okviru različnih scenarijev reševanja;
2. analizo, v kakšnem obsegu bi se lahko instrumenti in pooblastila za reševanje usklajeno uporabljali in izvajali za subjekte v skupini s sedežem v državi članici, vključno z ukrepi za olajšanje nakupa s strani tretje osebe glede posameznih subjektov v skupini ali skupine kot celote oziroma ločenih poslovnih področij ali dejavnosti, ki jih izvajajo subjekti v skupini, ter opredelitev kakršnih koli morebitnih ovir za usklajeno reševanje;
3. opredelitev ustreznih ureditev za sodelovanje in koordinacijo z relevantnimi organi tretjih držav in morebitnih posledic za reševanje subjektov v skupini v Evropski uniji, kadar skupini pripadajo družbe s sedežem v tretjih državah;
4. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij;
5. opredelitev morebitnih dodatnih ukrepov, ki niso navedeni v Uredbi 806/2014/EU ali tem zakonu, ki jih namerava Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine uporabiti za njeno reševanje;
6. opredelitev možnosti financiranja ukrepov za reševanje skupine in morebitno shemo financiranja za namene reševanja, ter prikaz načel za razdelitev odgovornosti financiranja med viri financiranja v več državah članicah, pri čemer morajo ta načela temeljiti na poštenih in uravnoteženih merilih ter upoštevati pravila za določanje prispevka posameznih nacionalnih shem za financiranje reševanja in morebitne učinke na finančno stabilnost v vseh prizadetih državah članicah.

(3) Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja skupine iz prvega odstavka prejšnjega člena ne upošteva virov financiranja iz naslova:

1. kakršne koli izredne javnofinančne pomoči, z izjemo uporabe shem financiranja ki so v skladu z nacionalno zakonodajo države članice vzpostavljene za financiranje reševanja;
2. kakršnega koli izrednega likvidnostnega posojila centralne banke;
3. kakršne koli likvidnostne pomoči centralne banke na podlagi nestandardiziranih pogojev glede na zavarovanje, trajanje in obrestne mere.

(4) Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

40. člen

(postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko od EU nadrejene družbe zahteva, da predloži vse informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na zadevno EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini, vključno s subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, določenih v tem zakonu, posreduje informacije iz prejšnjega odstavka naslednjim organom:

1. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe reševanja podrejenih družb;
2. organom za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice;

3. pristojnim organom, ki sodelujejo v kolegiju pristojnih organov v zvezi z nadzorom na konsolidirani podlagi, pod pogoji, določenimi v zakonu, ki ureja bančništvo;
4. organom za reševanje v državah članicah, kjer imajo sedež subjekti iz 3. in 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona;
5. Evropskemu bančnemu organu.

(3) Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje organom iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka, vsebujejo vsaj informacije, pomembne za podrejene družbe ali pomembne podružnice. Informacije, ki jih Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje Evropskemu bančnemu organu, vsebujejo vse informacije, ki jih Evropski bančni organ potrebuje za izvajanje svojih nalog v zvezi z načrti reševanja skupin.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko posredovanje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

41. člen **(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine)**

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje na ravni skupine prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v roku štirih mesecev od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Banka Slovenije skupno odločitev o načrtu reševanja skupine predloži EU nadrejeni družbi.

(2) Če v roku štirih mesecev od posredovanja informacij v skladu s prejšnjim členom skupna odločitev iz prejšnjega odstavka ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati stališča in pridržke drugih organov za reševanje.

(3) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi lahko zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz drugega odstavka tega člena, če je eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, ob koncu štirimesečnega obdobja po posredovanju informacij v skladu s prejšnjim členom in pred sprejetjem skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi drugega odstavka tega člena in obrazloži vsakršno pomembnejše odstopanje od odločitve Evropskega bančnega organa. Če Evropski bančni organ odločitev o zadevi ne sprejme v roku enega meseca, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(5) Banka Slovenije zahteva prekinitve postopka odločanja Evropskega bančnega organa na podlagi prošnje iz prejšnjega odstavka tega člena, če oceni, da bi lahko zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v

postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(6) Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi lahko zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena, vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ponovno oceni načrt za reševanje skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(7) Banka Slovenije lahko v primeru iz prvega odstavka tega člena pri sprejemanju in posodabljanju načrta reševanja skupine po svoji presoji v postopke izdelave in posodabljanja načrta reševanja skupine povabi tudi organe za reševanje iz tretjih držav, v katerih ima skupina podrejene družbe, finančne holdinge ali pomembne podružnice, če so izpolnjeni pogoji glede varovanja zaupnosti informacij v skladu tem zakonom.

42. člen

(pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini)

(1) Banka Slovenije si kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadeva, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v roku štirih mesecev po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine s strani organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

(2) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji ob koncu štirimesečnega obdobja po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, razen če po posvetovanju s pristojnim ministrstvom oceni, da bi zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve iz prejšnjega odstavka, lahko vplivala na fiskalni položaj v Republiki Sloveniji.

(3) Če v roku štirih mesecev po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme in posodablja načrt reševanja za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije odločitev obrazloži in navede razloge za nestrinjanje z načrtom reševanja skupine ter odločitev sporoči vsem organom za reševanje subjektov v skupini.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ali v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prekine postopek odločanja iz prejšnjega odstavka, če je drug organ za reševanje subjekta v skupini ob koncu štirimesečnega obdobja po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka in obrazloži vsakršno

pomembnejše odstopanje od te odločitve. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko skupaj z drugimi organi za reševanje subjektov v skupini iz držav članic, ki si v okviru postopka iz tretjega odstavka tega člena ne nasprotujejo, sprejme skupno odločitev v smislu prvega odstavka tega člena v zvezi z načrtom reševanja skupine, v katero so vključeni subjekti pod pristojnostjo teh organov za reševanje.

43. člen **(upoštevanje odločitev v zvezi z reševanjem subjektov v skupini)**

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine ter odločitve posameznih organov za reševanje, ki jih ti organi sprejmejo v primeru, ko skupna odločitev ni bila sprejeta z upoštevanjem 41. in 42. člena tega zakona.

2.2.4 Poenostavljeni načrt reševanja

44. člen **(poenostavljeni načrt reševanja)**

(1) Banka Slovenije lahko za posamezno banko izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo.

(2) Pri oceni iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva naravo poslovanja, delniško strukturo, profil tveganja, velikost in statusno obliko, medsebojno povezanost z drugimi institucijami ali finančnim sistemom na splošno, obseg in zapletenosti dejavnosti ter opravljanje investicijskih storitev in poslov.

(3) Banka Slovenije lahko pri izdelavi poenostavljenega načrta reševanja določi:

1. vsebino in podrobnosti poenostavljenega načrta reševanja, ki vključuje le posamezne elemente iz tretjega odstavka 36. člena tega zakona;
2. posodabljanje načrta reševanja v časovnih intervalih, daljših od enega leta;
3. informacije, ki jih predložijo banke v zvezi s poenostavljenim načrtom reševanja;
4. stopnjo podrobnosti informacij in analiz, ki se upoštevajo pri oceni rešljivosti na podlagi 29. člena tega zakona.

(4) Banka Slovenije se lahko v zvezi z banko, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, kadar koli odloči, da se pri posodobitvi načrta reševanja te banke ne upoštevajo poenostavitve iz prejšnjega odstavka.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z banko, za katero se v skladu s tem členom izdela poenostavljeni načrt reševanja, ne glede na poenostavitve iz tretjega odstavka tega člena sprejme katere koli ukrepe nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, ali ukrepe za reševanje, določene v tem zakonu.

2.2.5 Zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti

45. člen

(izpolnjevanje zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka stalno zagotavlja kapital in kvalificirane obveznosti najmanj v obsegu, ki ga v skladu s tem členom določi Banka Slovenije.

(2) Banka Slovenije posamezni banki z odredbo določi zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti kot delež, ki ga predstavlja vsota kapitala in kvalificiranih obveznosti glede na vsoto kapitala in vseh obveznosti te banke.

(3) Banka Slovenije pri določanju zahteve iz prejšnjega odstavka upošteva kapital in kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

1. finančni instrument je izdan in v celoti vplačan,
2. banka ni v položaju upnika glede obveznosti niti ni zagotovila kakršnega koli zavarovanja, jamstva ali garancije v zvezi s to obveznostjo,
3. banka ni posredno ali neposredno financirala nakupa finančnih instrumentov,
4. preostala zapadlost obveznosti je najmanj eno leto, pri čemer se za obveznosti, pri katerih ima upnik pravico zahtevati predčasno plačilo, kot zapadlost upošteva dan, ko lahko upnik prvič uveljavlja to pravico,
5. obveznost ne izhaja iz izvedenega finančnega instrumenta in
6. obveznost ne izhaja iz vloge, ki se v primeru stečaja banke razvrsti v skupino terjatev iz 1. do 3. točke drugega odstavka 207. člena tega zakona.

(4) Obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov se pri izračunu vseh obveznosti banke upoštevajo pod pogojem, da so v zvezi s temi instrumenti nasprotni stranki priznane neomejene pravice izravnave.

(5) Če se za obveznost uporablja pravo tretje države, lahko Banka Slovenije od banke zahteva, da predloži ustrezna dokazila, da bi bila tako na podlagi prava te tretje države, ob upoštevanju pogojev iz pogodbe, ki ureja dano obveznost, mednarodnih sporazumov o priznavanju postopkov za reševanje in drugih zadevnih dejavnikov, odločitev Banke Slovenije za odpis ali konverzijo te obveznosti v okviru izvajanja pooblastil na podlagi tega zakona priznana in izvršljiva. Če banka ne predloži ustreznih dokazil v zvezi z izpolnjevanjem pogojev iz prvega stavka tega odstavka, se navedene obveznosti ne upoštevajo za izpolnjevanje zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti.

(6) Banka Slovenije pri določitvi zahteve iz drugega odstavka tega člena upošteva zlasti naslednja merila:

1. da se zagotovi, da bo banka rešljiva z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti, na način, ki zagotavlja uresničitev ciljev reševanja;
2. da se zagotovi zadosten obseg kapitala in kvalificiranih obveznosti banke, ki omogoča, da se z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovi pokrivanje izgub banke in doseganje zahtevanega količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini, ki zagotavlja nadaljevanje izvajanja dejavnosti banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in ohranja zadostno tržno zaupanje v banko;

3. da se zagotovi, da ima banka, pri kateri je v načrtu reševanja predvidena možnost, da se določene kategorije kvalificiranih obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti ali da se določene kategorije kvalificiranih obveznosti v celoti prenesejo na prevzemnika z uporabo instrumenta reševanja, ki vključuje delni prenos, zadosten obseg drugih kvalificiranih obveznosti, ki omogočajo, da se z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti zagotovi pokrivanje izgub banke in doseganje zahtevanega količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala v višini, ki zagotavlja nadaljevanje izvajanja dejavnosti banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in ohranja zadostno tržno zaupanje v banko;
4. velikost, poslovni model, model refinanciranja in profil tveganosti banke;
5. obseg sredstev, ki bi jih v skladu s 133. členom tega zakona k financiranju reševanja prispeval sistem jamstva za vloge;
6. obseg morebitnih negativnih učinkov na stabilnost finančnega sistema, ki bi nastali kot posledica propada banke, med drugim zaradi prepletenosti poslovanja banke s poslovanjem drugih institucij ali preostalim finančnim sistemom.

46. člen

(raven izpolnjevanja zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka ves čas izpolnjuje zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi Banka Slovenije v skladu s prejšnjim členom, na posamični podlagi.

(2) Banka Slovenije lahko subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona z odredbo odredi izpolnjevanje zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi.

(3) EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji poleg zahteve, določene na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena, izpolnjuje zahtevo za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, ki jo z upoštevanjem postopka, določenega v 42. členu tega zakona, določi Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko v celoti opusti zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena v zvezi z EU nadrejeno banko, če:

1. EU nadrejena banka izpolnjuje zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, določeno v skladu s 47. členom tega zakona;
2. je EU nadrejena banka v skladu s tretjim odstavkom 7. člena Uredbe 575/2013/EU v celoti oproščena uporabe zahtev glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke lahko v celoti opusti zahtevo iz prvega odstavka tega člena v zvezi s to podrejeno banko, če:

1. je njena nadrejena banka ustanovljena v Republiki Sloveniji;
2. je podrejena banka vključena v nadzor nadrejene banke na konsolidirani podlagi;
3. nadrejena banka v Republiki Sloveniji, ki ni EU nadrejena družba, zahtevo iz prvega in drugega odstavka tega člena izpolnjuje na subkonsolidirani podlagi;
4. ni trenutnih ali predvidenih pomembnih praktičnih ali pravnih ovir za takojšni prenos kapitala ali poravnavo obveznosti podrejene banke s strani nadrejene banke;

5. nadrejena banka izpolni zahteve pristojnega organa glede preudarnega upravljanja podrejene banke in z dovoljenjem pristojnega organa jamči za obveznosti podrejene banke ali če so tveganja v podrejeni banki zanemarljiva;
6. postopki za ovrednotenje, merjenje in nadzor tveganja nadrejene banke zajemajo podrejeno banko;
7. ima nadrejena banka več kot 50 odstotkov glasovalnih pravic, ki izhajajo iz deleža v kapitalu podrejene banke, ali če ima pravico imenovati ali odpoklicati večino članov upravljalnega organa podrejene banke;
8. je ta podrejena banka v skladu s prvim odstavkom 7. člena Uredbe 575/2013/EU v celoti oproščena uporabe zahtev glede izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi.

47. člen

(določanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti EU nadrejene družbe na konsolidirani podlagi)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, ter po posvetovanju z njihovimi pristojnimi organi, v roku štirih mesecev sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo na konsolidirani podlagi izpolnjuje EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji, pri čemer se za določanje te zahteve upoštevajo merila iz šestega odstavka 45. člena tega zakona in dejstvo, ali se podrejene družbe v tretji državi z upoštevanjem načrta reševanja rešujejo ločeno od drugih subjektov v skupini.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine posreduje obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka EU nadrejene družbi.

(3) Če v roku štirih mesecev skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba. Odločitev Banke Slovenije mora biti obrazložena ter mora upoštevati zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih za podrejene družbe določijo drugi organi za reševanje.

(4) Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo iz prvega odstavka tega člena Evropskemu bančnemu organu predloži prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU.

(5) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prekine postopek odločanja iz tretjega odstavka tega člena, če je Banka Slovenije oziroma eden ali več organov za reševanje, pristojnih za reševanje podrejenih družb, ob koncu štirimesečnega obdobja na Evropski bančni organ naslovil prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če je zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za podrejeno družbo, ki jo namerava določiti organ za reševanje te podrejene družbe, znotraj ene odstotne točke zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba.

(6) Če Evropski bančni organ na podlagi prošnje iz četrtega oziroma petega odstavka tega člena v roku enega meseca sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri svoji odločitvi na

podlagi tretjega odstavka tega člena. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije sprejme odločitev v skladu s tretjim odstavkom tega člena.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi za reševanje zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ali odločitev, sprejeta na podlagi tretjega odstavka tega člena, redno preverja in po potrebi posodablja.

48. člen

(določanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti podrejene družbe)

(1) Banka Slovenije kot organ za reševanje družbe, podrejene EU nadrejeni družbi s sedežem v drugi državi članici, si prizadeva, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za subjekte v skupini, v roku štirih mesecev sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba v skupini, pri čemer se za določanje te zahteve upoštevajo:

1. merila iz šestega odstavka 45. člena tega zakona, zlasti velikost, poslovni model in profil tveganja podrejene družbe, vključno z njenim kapitalom;
2. zahteva za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora z upoštevanjem prejšnjega člena na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka posreduje podrejeni družbi.

(3) Če v roku štirih mesecev skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sama sprejme odločitev glede zahteve za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba, ter pri tem upošteva stališča in pridržke organa za reševanje na ravni skupine.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe prekine postopek odločanja na podlagi prejšnjega odstavka, če organ za reševanje na ravni skupine ob koncu štirimesečnega obdobja na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU. Če Evropski bančni organ v roku enega meseca sprejme odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe upošteva pri odločitvi na podlagi prejšnjega odstavka. Če Evropski bančni organ ne sprejme odločitve o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom.

(5) Banka Slovenije lahko ob koncu štirimesečnega obdobja in do sprejetja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi v skladu z 19. členom Uredbe 1093/2010/EU, razen če je zahteva glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za podrejeno družbo, ki jo namerava določiti Banka Slovenije za to podrejeno družbo, znotraj ene odstotne točke zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba, ki je določena z upoštevanjem prejšnjega člena.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe zagotovi, da se skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ali odločitev, sprejeta na podlagi tretjega odstavka tega člena, redno preverja in po potrebi posodablja.

49. člen

(upoštevanje odločitev glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve iz 47. in 48. člena tega zakona ter odločitve organov za reševanje iz drugih držav članic, ki jih ti organi sprejmejo z upoštevanjem navedenih postopkov, kadar skupne odločitve niso dosežene.

50. člen

(izpolnjevanje zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti s pogodbenimi instrumenti za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da subjekt reševanja zahtevo glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena na podlagi odločitve iz 45. do 48. člena tega zakona, delno izpolni s pogodbenimi instrumenti za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka tega člena.

(2) Kot pogodbeni instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se šteje instrument, za katerega Banka Slovenije ugotovi, da:

1. vsebuje pogodbeno ureditev, ki v primeru odločitve Banke Slovenije kot organa za reševanje, da bo za zadevno banko uporabila instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti, omogoča odpis ali konverzijo pogodbene obveznosti v ustreznem obsegu, preden se odpišejo ali konvertirajo druge kvalificirane obveznosti, in
2. zanj velja zavezujoč dogovor, zaveza ali predpis o podrejenosti, na podlagi katerih se v primeru stečaja banke pri poplačilu obravnava za drugimi kvalificiranimi obveznostmi in ga ni mogoče odplačati, dokler niso v celoti poravnane druge neporavnane kvalificirane obveznosti.

(3) Odločitev iz prvega odstavka tega člena se vključi v načrt reševanja.

51. člen

(preverjanje izpolnjevanja zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije redno preverja ustreznost zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jih sprejme na podlagi 45. do 48. člena tega zakona in prejšnjega člena, hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta za reševanje.

(2) Banka Slovenije preverja izpolnjevanje zahtev glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti ter ustreznost pogodbenih instrumentov iz prejšnjega člena.

(3) Banka Slovenije v sodelovanju s pristojnimi organi obvesti Evropski bančni organ o zahtevi glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični ali konsolidirani podlagi iz 45. in 48. člena tega zakona, ter tudi o odločitvi iz prejšnjega člena, sprejeti za subjekt reševanja.

2.2.6 Ukrepi za odpravo kršitev zahtev za rešljivost banke

52. člen
(ukrepi za odpravo kršitev)

(1) Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri subjektu reševanja podane ali bodo verjetno podane kršitve tega zakona v zvezi s pogoji in zahtevami za rešljivost banke, vključno z zahtevami, ki jih v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, z odredbo naloži subjektu reševanja ali odgovorni osebi subjekta reševanja, da preneha z določenimi ravnanji ali izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se v določenem roku odpravi ugotovljena kršitev ali prepreči nastanek kršitve (v nadaljnjem besedilu: odredba o odpravi kršitev).

(2) Banka Slovenije v odredbi o odpravi kršitev določi rok, v katerem subjekt reševanja oziroma odgovorna oseba predloži pisno poročilo, v katerem opiše sprejete ukrepe in predloži ustrezna dokazila o odpravi ali preprečitvi nastanka kršitev.

53. člen
(dodatni ukrepi)

(1) Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitev subjektu reševanja naloži enega ali več dodatnih ukrepov za odpravo kršitev, kadar so pri subjektu podane naslednje kršitve:

1. subjekt reševanja ni posredoval informacij, ki se na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU zahtevajo v zvezi s pripravo ali posodobitvijo načrta za reševanje ali ocene rešljivosti;
2. organ upravljanja subjekta reševanja ni obvestil Banke Slovenije v skladu s 57. členom tega zakona, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel.

(2) Dodatni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo:

1. zahtevo, da subjekt reševanja ali odgovorna oseba subjekta reševanja izvede določene ukrepe za odpravo ugotovljenih kršitev;
2. začasno prepoved izvajanja pooblastil posameznega ali vseh članov organa upravljanja ali članov višjega vodstva subjekta reševanja ali drugih odgovornih oseb, ki so pri subjektu reševanja odgovorne za opravljanje določenih funkcij ali pooblastil, v zvezi s katerimi so ugotovljene kršitve;
3. javno obvestilo o vrsti kršitve ter identiteti subjekta reševanja in odgovorne osebe, ki se objavi v vsaj enem dnevnem časopisu ali drugem mediju, ki izhaja ali je dostopen javnosti na celotnem območju Republike Slovenije.

54. člen
(razkritje informacij o izrečenih ukrepih)

(1) Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona ali zahtev, ki jih v skladu s tem zakonom določi Banka Slovenije, javno objavi informacije iz tretjega odstavka tega člena v zvezi z ukrepi, ki jih je izrekla na podlagi 52. in 53. člena tega zakona, in v zvezi s sankcijami zaradi prekrškov, ki jih je izrekla na podlagi tega zakona.

(2) Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom javno objavi informacije, ko je postopek z izdajo ukrepa ali sankcije dokončen, razen če je bil pričet postopek sodnega varstva na podlagi 228. člena tega zakona. V tem primeru Banka Slovenije objavi informacije iz tretjega odstavka tega člena, ko je postopek z zahtevo za sodno varstvo pravnomočno zaključen.

(3) Informacije iz prejšnjega odstavka obsegajo naslednje podatke:

1. o kršitelju: naziv in sedež pravne osebe ali osebno ime fizične osebe;
2. o kršitvi: opis okoliščin in ravnanj, ki pomenijo kršitev tega zakona, ter naravo ugotovljenih kršitev;
3. izrek odločbe, s katero se postopek konča;
4. informacijo o tem, ali je zoper odločbo začel postopek sodnega varstva v skladu s tem zakonom.

(4) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena Banka Slovenije po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora iz sedmega odstavka tega člena odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če:

1. se ukrep nadzora izreče fizični osebi in objava osebnih podatkov o kršitelju ni sorazmerna s težo kršitve;
2. bi objava informacij o identiteti kršitelja ogrozila stabilnost finančnih trgov ali izvedbo kazenske preiskave;
3. bi z objavo zadevnim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda.

(5) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe oceni, da so v zvezi z objavo identitete kršitelja podani razlogi iz prejšnjega odstavka, hkrati z izdajo odločbe, s katero izreče ukrepe iz 52. ali 53. člena tega zakona, odloči tudi, da se identiteta kršitelja ne objavi. Banka Slovenije lahko v primeru razlogov iz prejšnjega odstavka odloči tudi, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave, če bodo razlogi za zadržanje objave v tem obdobju verjetno prenehali obstajati.

(6) Če Banka Slovenije ob izdaji odločbe ne ugotovi razlogov iz četrtega odstavka tega člena, v odločbi, s katero izreče ukrepe iz 52. ali 53. člena tega zakona, kršitelja opozori, da bodo informacije o izrečenih ukrepih in o kršitelju javno objavljene na spletni strani Banke Slovenije v skladu s tem členom, ter ga pouči, da jih mora v primeru obstoja razlogov iz četrtega odstavka tega člena navesti v ugovoru, ki se vloži v roku za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo o ukrepu nadzora. Banka Slovenije odloči o ugovoru z odločbo.

(7) Če na podlagi ugovora kršitelja Banka Slovenije ugotovi, da so podani razlogi iz četrtega odstavka tega člena, v odločbi, s katero ugodi ugovoru, odloči, da se identiteta kršitelja ne objavi ali da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, in navede rok za zadržanje objave.

(8) Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(9) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije javno razkrije celotno odredbo ali povzetek odredbe o odpravi kršitev in odločbo o prekršku ali njen povzetek, ki poleg informacij iz prejšnjega odstavka obsega dodatne informacije v zvezi z ukrepi ali sankcijami, ki jih je izrekla, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev tega zakona.

(10) Pri objavi informacij na podlagi prejšnjega odstavka Banka Slovenije ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o kršitelju ali tretji osebi, razen informacij iz drugega odstavka tega člena. Pred objavo odločbe ali povzetka odločbe Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku v odločbi ali povzetku odločbe označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z njihovo zaupnostjo.

(11) Informacije iz tretjega in devetega odstavka tega člena se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so tam dostopne najmanj pet let po objavi. Podatki, ki se v skladu z zakonom, ki ureja

varstvo osebnih podatkov, štejejo za osebne, se iz objave po prvem odstavku tega člena izbrišejo po preteku petih let.

(12) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Za postopek v zvezi z zahtevo kršitelja se uporabljajo določbe tega člena o ugovoru iz šestega do osmega odstavka tega člena.

(13) Banka Slovenije informacije iz tretjega in devetega odstavka tega člena posreduje Evropskemu bančnemu organu.

2.3 Skupne določbe za uporabo ukrepov za reševanje

2.3.1 Pogoji za reševanje

55. člen (pogoji za reševanje)

(1) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje, če so izpolnjeni vsi naslednji pogoji:

1. banka propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona,
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljene, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z ukrepi zgodnjega posredovanja v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali z odpisom ali konverzijo kapitalnih instrumentov v skladu s tem zakonom in
3. ukrepi za reševanje so potrebni zaradi zaščite javnega interesa.

(2) Za namen ugotavljanja pogojev iz 1. točke prejšnjega odstavka se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke, kadar je v skladu z Uredbo 1024/2013/EU odgovorna za izvajanje nalog nadzora nad banko, da so pri banki podani razlogi za propad, kot so določeni v 56. členu tega zakona.

(3) Za namen ugotavljanja pogojev iz 2. točke prvega odstavka tega člena se ne zahteva predhodna uporaba ukrepov za zgodnje posredovanje ali drugih ukrepov nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(4) Za namen ugotavljanja pogojev iz 3. točke prvega odstavka tega člena se šteje, da je ukrep za reševanje v javnem interesu, če je ukrep potreben in sorazmeren za uresničitev enega ali več ciljev reševanja iz 26. člena tega zakona in če v postopku prisilnega prenehanja banke teh ciljev ne bi bilo mogoče doseči v enaki meri.

(5) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument za odpis in konverzijo kapitalnih instrumentov tudi, če niso izpolnjeni pogoji iz prvega odstavka tega člena, kadar je v zvezi s subjektom reševanja izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. če Banka Slovenije v okviru izvajanja svojih pristojnosti ugotovi, da brez uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalnih instrumentov subjekt reševanja ne bo več sposoben uspešno poslovati,

2. če je kapitalske instrumente izdala podrejena institucija in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, ter je sprejeta skupna odločitev, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov,
3. če je kapitalske instrumente izdala nadrejena družba in se ti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični podlagi na ravni nadrejene družbe ali na konsolidirani podlagi, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine pa ugotovi, da skupina ne bo več sposobna uspešno poslovati, če se v zvezi z navedenimi instrumenti ne izvede odpis ali konverzija kapitalskih instrumentov, ali
4. subjekt reševanja potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen v primeru iz tretje alineje 4. točke prvega odstavka 56. člena tega zakona.

(6) Za namene iz 1. točke prejšnjega odstavka se šteje, da subjekt reševanja ali skupina ni več sposobna uspešno poslovati, če sta izpolnjena oba naslednja pogoja:

1. subjekt reševanja ali skupina propada ali bo verjetno propadla z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona in
2. niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljeni brez uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov, niti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov ali z ukrepi za zgodnje posredovanje.

(7) Če kapitalske instrumente izda podrejena družba in se ti instrumenti upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, je Banka Slovenije v zvezi s podrejeno družbo pristojna za ugotavljanje:

1. pogojev iz 1. točke petega odstavka tega člena: če ima podrejena družba, ki je izdala navedene instrumente, sedež v Republiki Sloveniji;
2. pogojev iz 2. točke petega odstavka tega člena v zvezi s skupno odločitvijo: če je Banka Slovenije konsolidacijski nadzornik v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali če je Banka Slovenije pristojna za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v Republiki Sloveniji.

(8) Banka Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka tega člena v primeru skupine, ki deluje v več državah članicah, upošteva morebitni učinek uporabe ukrepa odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v vseh državah članicah, kjer skupina deluje.

56. člen **(razlogi za propad)**

(1) Za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje na podlagi prejšnjega člena se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko, ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju nalog nadzora, za katere je pristojna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od naslednjih razlogov:

1. podani so razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti, če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital;

2. sredstva banke so manjša od njenih obveznosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;
3. banka ni sposobna poplačati svojih dolgov ali drugih obveznosti ob njihovi zapadlosti oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bo ta razlog podan v bližnji prihodnosti;
4. banka potrebuje izredno javnofinančno pomoč, razen če se ta pomoč zagotovi z namenom, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema v Republiki Sloveniji, v obliki:
 - jamstva države za zavarovanje likvidnostnih posojil, ki jih banki odobri Banka Slovenije;
 - jamstva države za novonastale obveznosti banke;
 - vplačila kapitala oziroma kapitalskih instrumentov banke po cenah in pogojih, ki ne dajejo prednosti banki, pri kateri ob odobritvi vplačila niso podane okoliščine iz 1. do 3. točke tega odstavka oziroma niso izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom.

(2) Ukrepi iz 4. točke prejšnjega odstavka se ne upoštevajo kot razlog za propad banke, če so izpolnjeni naslednji pogoji:

1. ukrepi so uporabljeni kot previdnostni in začasni ter so po svojih učinkih sorazmerni glede na potrebo, da se prepreči resna motnja v gospodarstvu in ohrani stabilnost finančnega sistema;
2. ukrepi se uporabijo v solventni banki, v skladu s pravili za odobritev državne pomoči;
3. ukrepi se ne uporabijo za pokrivanje izgub, ki jih je ustvarila ali jih bo verjetno ustvarila banka v bližnji prihodnosti;
4. ukrepi za vplačilo kapitala oziroma kapitalskih instrumentov iz tretje alineje 4. točke prejšnjega odstavka se uporabijo izključno za namene odpravljanja kapitalskega primanjkljaja, ugotovljenega v okviru obremenitvenih testov, pregleda kakovosti sredstev ali drugih podobnih postopkov, ki jih v skladu s svojimi pristojnostmi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, in Uredbo 1024/2013/EU opravlja Banka Slovenije, Evropska centralna banka ali Evropski bančni organ.

(3) Za namene odločanja o uporabi ukrepov reševanja v zvezi s subjektom reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se šteje, da subjekt reševanja propada ali bo verjetno propadel, če pri tem subjektu nastopi vsaj ena od okoliščin iz prvega odstavka tega člena.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za odločitev glede uporabe ukrepov reševanja ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

57. člen

(dolžnost obveščanja in poročanja o razlogih za propad)

(1) Organ upravljanja banke ali drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona Banko Slovenije nemudoma obvesti, če meni, da banka ali drug subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz prejšnjega člena.

(2) Banke in drugi subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona na zahtevo Banke Slovenije posredujejo poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami iz prejšnjega člena. Zadevna poročila, informacije in dokumentacijo lahko Banka Slovenije zahteva tudi od članov organov

upravljanja in oseb, zaposlenih pri banki oziroma subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona.

58. člen

(obveščanje drugih organov o nastanku razlogov za propad)

(1) Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljene, zlasti z upoštevanjem alternativnih ukrepov zasebnega sektorja, nadzornih ukrepov, vključno z zgodnjim posredovanjem v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma z odpisom ali konverzijo ustreznih kapitalskih instrumentov v skladu s tem zakonom, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. ATVP, kadar je pristojna za nadzor investicijskega podjetja;
2. enotnemu odboru za reševanje, kadar je pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe;
3. Evropski centralni banki;
4. pristojnemu organu in organu za reševanje v državi članici, kjer je ustanovljena podružnica banke ali drugega subjekta;
5. Odboru za makrobonitetni nadzor in ESRB;
6. pristojnemu ministrstvu.

(2) Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine iz prejšnjega odstavka v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči naslednjim organom:

1. pristojnemu organu in konsolidacijskemu nadzorniku;
2. organu za reševanje institucije ali subjekta in po potrebi organu za reševanje na ravni skupine;
3. pristojnemu organu države, v kateri je ustanovljena podružnica zadevne institucije ali subjekta.

(3) Banka Slovenije v zvezi z obveščanjem iz prvega in drugega odstavka tega člena zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij.

59. člen

(pogoji za reševanje finančnih institucij in holdingov)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s finančno institucijo iz 2. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s to finančno institucijo in tudi v zvezi z nadrejeno družbo, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so v zvezi s holdingom in tudi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona ali če za podrejeno kreditno institucijo tretje države pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za reševanje v skladu s pravom tretje države, primerljive s pogoji za reševanje iz 55. člena tega zakona.

(3) Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

(4) Banka Slovenije lahko ob upoštevanju prejšnjega odstavka, ne glede na dejstvo, da holding iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ne izpolnjuje pogojev za reševanje v skladu s tem zakonom, sprejme ukrepe za reševanje v zvezi s tem holdingom, če:

1. so v zvezi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje, kot so opredeljeni v 55. členu tega zakona,
2. je stanje sredstev in obveznosti podrejenih kreditnih institucij iz prejšnje točke tako, da njihov propad ogroža skupino kot celoto, in
3. je ukrep za reševanje v zvezi s tem holdingom potreben za reševanje ene ali več teh podrejenih kreditnih institucij ali za reševanje skupine kot celote.

(5) Banka Slovenije lahko v zvezi z reševanjem holdinga iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, v skladu z drugim in četrtem odstavkom tega člena, na podlagi predhodnega dogovora z organi za reševanje iz drugih držav članice, pristojnih za reševanje podrejenih institucij oziroma za reševanje holdingov, ki imajo sedež v teh državah, odloči, da se znotrajskupinski prenosi kapitala ali izgub med subjekti, vključno z izvajanjem pooblastil za odpis ali konverzijo, ne upoštevajo pri ocenjevanju, ali so v zvezi z eno ali več podrejenimi institucijami izpolnjeni pogoji za reševanje.

60. člen

(ugotavljanje pogojev za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v zvezi s podrejeno banko)

(1) Banka Slovenije v primeru podrejene banke, ki je izdala kapitalske instrumente, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi, pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov iz petega odstavka 55. člena tega zakona obvesti:

1. glede pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka 55. člena tega zakona: konsolidacijskega nadzornika ali drug organ v državi članici konsolidacijskega nadzornika, pristojen za ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona v zvezi z nadrejeno družbo;
2. glede pogojev iz 3. točke petega odstavka 55. člena tega zakona: organ države članice, ki je v skladu s predpisi te države pristojen za ugotavljanje sposobnosti uspešnega poslovanja podrejene družbe v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi, ki ima sedež v tej državi članici.

(2) Banka Slovenije obvestilu iz prejšnjega odstavka priloži obrazložitev glede razlogov za začetek postopka za ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi.

(3) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni:

1. ali obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, in

2. ali obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil izveden alternativni ukrep.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po prejemu obvestila iz prvega odstavka tega člena, ki ga posreduje organ za reševanje podrejene institucije, vsem organom za reševanje, pristojnim za reševanje subjektov v skupini, posreduje mnenje o okoliščinah iz prejšnjega odstavka. Alternativni ukrepi iz prejšnjega odstavka vključujejo ukrepe nadzora in ukrepe zgodnjega posredovanja, kot so opredeljeni v zakonu, ki ureja bančništvo, ter prenos sredstev ali kapitala iz nadrejene družbe.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da obstaja en ali več alternativnih ukrepov, ki izpolnjujejo pogoje iz tretjega odstavka tega člena, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo.

(6) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke v zvezi z ugotavljanjem pogojev iz 2. do 4. točke petega odstavka 55. člena tega zakona, po posvetovanju z organi, ki jim je posredovala obvestilo iz prvega odstavka tega člena, oceni, da alternativni ukrepi iz tretjega odstavka tega člena ne obstajajo, in odloči, ali je ugotavljanje pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi ustrezno. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka ugotavljanja pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve v skladu s 63. členom tega zakona.

(7) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe, v zvezi s katero je v skladu s 63. členom tega zakona sprejeta skupna odločitev glede obstoja pogojev iz petega odstavka 55. člena tega zakona, nemudoma uporabi ukrep odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov te podrejene družbe.

61. člen

(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi s podrejeno družbo)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe ugotovi, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 55. ali 59. člena tega zakona, posreduje organu za reševanje na ravni skupine, konsolidacijskemu nadzorniku in članom kolegija za reševanje, pristojnega za zadevno skupino, naslednje informacije:

1. ugotovitev, da podrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;
2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi s podrejeno družbo.

(2) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe odloči o začetku reševanja in uporabi ukrepov za reševanje, o katerih je obvestila organe v skladu s prejšnjim odstavkom, ko:

1. organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki predvidenih ukrepov za reševanje ali ukrepov v okviru običajnega insolvenčnega postopka verjetno ne bodo povzročili nastanka razlogov za reševanje drugih subjektov v skupini, ki imajo sedež v drugi državi članici, ali
2. organ za reševanje na ravni skupine v roku 24 ur ali v daljšem dogovorjenem obdobju po prejetju informacij iz prejšnjega odstavka ne predloži ocene iz prejšnje točke.

(3) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine prejme informacijo organa za reševanje druge države članice glede okoliščin iz prvega odstavka tega člena v zvezi s podrejeno družbo, ki ima sedež v tej državi članici, po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni posledice, ki bi jih načrtovani ukrepi za reševanje ali ukrepi v okviru običajnih insolvenčnih postopkov imeli na skupino in subjekte v skupini, ki imajo sedež v drugih državah članicah, zlasti ali bi bili zaradi teh učinkov lahko podani pogoji za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici.

(4) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno ne bi povzročili nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, o tem seznaniti organ za reševanje, ki je obvestilo predložil.

(5) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetu z drugimi člani kolegija za reševanje oceni, da bi učinki ukrepov, ki jih načrtuje organ za reševanje podrejene družbe, verjetno povzročili nastanek pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, v roku 24 ur po prejemu informacije iz tretjega odstavka tega člena kolegiju za reševanje predloži predlog sheme za reševanje skupine skladno s 63. členom tega zakona. Rok za predložitev predloga sheme reševanja se lahko podaljša s privolitvijo organa za reševanje podrejene družbe, ki je informacijo predložil.

62. člen

(skupna odločitev v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo)

(1) Če Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine oceni, da EU nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje iz prvega odstavka 55. ali 59. člena tega zakona, organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, nemudoma posreduje naslednje informacije:

1. ugotovitev, da nadrejena družba izpolnjuje pogoje za reševanje;
2. podatke o ukrepih za reševanje ali ukrepih v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ki jih namerava uporabiti v zvezi z nadrejeno družbo.

(2) Ukrepi iz 2. točke prejšnjega odstavka lahko vključujejo tudi predlog sheme za reševanje skupine, izdelane v skladu s 63. členom tega zakona, v katerem koli od naslednjih primerov:

1. zaradi načrtovanih ukrepov za reševanje ali drugih ukrepov na ravni nadrejene družbe bodo v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici, verjetno izpolnjeni pogoji za reševanje;
2. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe ne zadoščajo za stabilizacijo razmer ali najverjetneje ne bodo mogli zagotoviti zadovoljivih rezultatov;
3. pristojni organ za reševanje podrejene družbe v skupini ugotovi, da ena ali več podrejenih družb izpolnjujejo pogoje za reševanje;
4. ukrepi za reševanje ali drugi ukrepi na ravni nadrejene družbe bodo koristili podrejenim družbam v skupini tako, da je uporaba sheme za reševanje skupine ustrezna rešitev.

(3) Če ukrepi iz prvega odstavka tega člena ne vključujejo sheme za reševanje skupine, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine po posvetovanju s člani kolegija za reševanje sprejme odločitev o ukrepih. Pri svoji odločitvi Banka Slovenije upošteva:

1. obstoječe načrte reševanja in jim sledi, razen če organi za reševanje podrejenih družb ob upoštevanju okoliščin primera ocenijo, da bodo cilji reševanja lažje doseženi z ukrepi, ki v načrtih za reševanje niso predvideni, in
2. finančno stabilnost zadevnih držav članic.

(4) Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v primeru obvestila iz prvega odstavka tega člena v okviru kolegija za reševanje pri posvetovanju s pristojnim organom za reševanje na ravni skupine in pri sprejemanju skupne odločitve v zvezi s shemo reševanja skupine, kadar je predlagana, upošteva možne učinke načrtovanih ukrepov za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ter predlaga ustrezne ukrepe, da se odpravijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki ukrepov, ki se izvajajo na ravni nadrejene družbe, na delovanje finančnega sistema v Republiki Sloveniji.

63. člen **(shema za reševanje skupine)**

(1) Shema za reševanje skupine se sprejme v obliki skupne odločitve organa za reševanje na ravni skupine in organov za reševanje drugih držav članic, odgovornih za reševanje podrejenih družb, ki so vključene v shemo za reševanje skupine, ter:

1. upošteva obstoječe načrte za reševanje posameznih subjektov v skupini, razen če organi za reševanje glede na okoliščine primera ocenijo, da bodo cilji reševanja učinkoviteje doseženi z ukrepi, ki niso predvideni v načrtih za reševanje,
2. predstavi ukrepe za reševanje, ki bi jih morali posamezni organi za reševanje izvesti v zvezi z EU nadrejeno družbo ali z določenimi subjekti v skupini, da se dosežejo cilji reševanja,
3. pojasni način usklajevanja ukrepov za reševanje in
4. določi finančni načrt, ki upošteva načrt reševanja skupine, načela za delitev odgovornosti glede financiranja ukrepov za reševanje, vključno z uporabo shem za financiranje reševanja.

(2) Če se Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini ne strinja s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, ali če meni, da so zaradi finančne stabilnosti poleg predlaganih ukrepov v shemi za reševanje skupine ali ukrepov za reševanje v zvezi z določenimi subjekti v skupini potrebni tudi drugi ukrepi, mora podrobno utemeljiti, zakaj se s shemo za reševanje skupine ne strinja. Pri utemeljitvi ustrezno upošteva možne vplive na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji in možne posledice ukrepov za druge subjekte v skupini glede na obstoječe načrte za reševanje. Banka Slovenije utemeljitev predloži organu za reševanje na ravni skupine in drugim organom za reševanje, ki jih shema za reševanje skupine zajema, ter hkrati sporoči, katere ukrepe želi sprejeti.

(3) Če se Banka Slovenije in drugi posamezni organi za reševanje, odgovorni za reševanje subjektov v skupini, ne strinjajo s shemo za reševanje skupine, ki jo predlaga organ za reševanje na ravni skupine, lahko Banka Slovenije skupaj z drugimi organi za reševanje sprejme skupno odločitev o shemi za reševanje skupine, v katero so zajeti subjekti, ki imajo sedež v teh državah članicah. Banka Slovenije in drugi pristojni organi za reševanje lahko pri Evropskem bančnem organu zaprosijo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve v skladu z Uredbo 1093/2010/EU.

(4) Kadar se ne uporabi shema za reševanje skupine in organi za reševanje izvedejo ukrepe za reševanje v zvezi s katerim koli subjektom v skupini, Banka Slovenije v okviru kolegija za reševanje

sodeluje z navedenimi organi za reševanje, ki so sprejeli ukrepe za reševanje, zato da se vzpostavi usklajena strategija reševanja za vse subjekte v skupini, ki propadajo ali bodo verjetno propadli.

(5) Banka Slovenije redno in izčrpno obvešča člane kolegija za reševanje o napredku pri izvajanju ukrepov za reševanje.

64. člen **(upoštevanje odločitev glede sheme reševanja skupine)**

(1) Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve, sprejete v skladu z drugim in četrtem odstavkom prejšnjega člena, ter odločitve, ki jih sprejmejo drugi organi za reševanje, če skupna odločitev ni bila sprejeta.

(2) Banka Slovenije vse ukrepe na podlagi odločitev iz prejšnjega odstavka izvede brez odlašanja in ob ustreznem upoštevanju nujnosti.

65. člen **(pogoji za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema)**

(1) Državni ukrepi, ki v skladu s predpisi omogočajo izredno javnofinančno pomoč za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki se dodeli subjektom v okviru ukrepov za reševanje ali neposrednih ukrepov, zato da se prepreči propad subjekta reševanja, se izvedejo ob tesnem sodelovanju pristojnega ministrstva ali vlade in Banke Slovenije.

(2) Ukrepi iz prejšnjega odstavka se uporabijo kot zadnja možnost, potem ko se ocenijo in v največji možni meri izkoristijo drugi instrumenti za reševanje, na podlagi odločitve, ki jo v skladu s predpisi sprejme pristojno ministrstvo ali vlada po posvetovanju z Banko Slovenije.

(3) Ukrepi iz prvega odstavka tega člena se izvedejo le, če so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje ter pristojno ministrstvo ali vlada in Banka Slovenije ocenita, da je dodatno izpolnjen vsaj eden od pogojev:

1. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za preprečevanje velikega negativnega vpliva na finančno stabilnost ali
2. uporaba instrumentov za reševanje ne bi zadostovala za zaščito javnega interesa, potem ko je subjekt reševanja že prejel izredno likvidnostno pomoč pri Banki Slovenije.

(4) Banka Slovenije v izrednih razmerah sistemske krize predlaga pristojnemu ministrstvu uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko uporabijo le, če na podlagi ukrepov reševanja z odpisom ali konverzijo kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti oziroma z uporabo drugih ukrepov, ki zagotavljajo prispevek pri reševanju, delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, imetniki drugih kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti predhodno zagotovijo prispevek za zagotavljanje potrebnega kapitala pri reševanju najmanj v višini osem odstotkov skupnih obveznosti subjekta (vključno s kapitalom) v postopku reševanja.

(5) Za opredelitev zahtevanega minimalnega prispevka iz prejšnjega odstavka tega člena se upošteva predhodno vrednotenje, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona.

(6) Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema, ki z upoštevanjem PDEU predstavljajo državno pomoč, se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takšnega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije.

2.3.2 Predhodno vrednotenje

66. člen (predhodno vrednotenje)

(1) Banka Slovenije pred odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje pridobi:

1. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisno vrednotenje), ki jo izdela neodvisen strokovnjak, ki ga imenuje Banka Slovenije, ali
2. začasno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: začasno vrednotenje), ki jo izdela Banka Slovenije z upoštevanjem 70. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Neodvisno vrednotenje opravi revizor, revizijska družba ali cenilec podjetij, ki je neodvisen od Banke Slovenije, drugih državnih organov in subjekta reševanja (v nadaljnjem besedilu: neodvisni cenilec). Šteje se, da oseba ne izpolnjuje pogoja neodvisnosti, če je v zadnjih petih letih v subjektu reševanja ali Banki Slovenije delala kot revizor.

(3) Zoper vrednotenje ni posebnega postopka sodnega varstva niti ni zoper vrednotenje mogoča posebna pritožba ali ugovor v postopku odločanja Banke Slovenije. Upravičeni vlagatelji lahko izpodbijajo vrednotenje izključno v okviru postopka sodnega varstva zoper odločbo o reševanju.

67. člen (cilj in namen predhodnega vrednotenja)

(1) Cilj predhodnega vrednotenja iz prejšnjega člena je, da se zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja, ki izpolnjuje pogoje za reševanje iz 55. ali 59. člena tega zakona, za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje.

(2) Namen neodvisnega vrednotenja je, da se:

1. zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v računovodskih izkazih, in
2. ugotovi podlaga za morebitno zvišanje vrednosti zahtevkov upnikov ali plačanega nadomestila v skladu s šestim odstavkom tega člena.

(3) Predhodno vrednotenje se uporabi kot podlaga:

1. za oceno, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje in uporabo ukrepov za reševanje;
2. za določitev ustreznega instrumenta za reševanje, ki se uporabi za doseganje ciljev reševanja;

3. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov;
4. za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti ter za opredelitev obsega odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti;
5. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma za opredelitev delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, ter za določitev zneska morebitnega nadomestila, ki se v zvezi s prenosom plača subjektu reševanja oziroma imetnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, če se uporabi ukrep ustanovitve premostitvene banke ali ukrep izločitve sredstev;
6. za opredelitev sredstev, pravic, obveznosti oziroma delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki se prenesejo, in za opredelitev tržnih pogojev iz 94. člena tega zakona, če se uporabi ukrep prodaje poslovanja;
7. da se za vse ukrepe za reševanje zagotovi, da so vse izgube v zvezi s sredstvi subjekta reševanja v celoti pripoznane v trenutku uporabe instrumentov za reševanje.

68. člen **(načela predhodnega vrednotenja)**

Predhodno vrednotenje se pripravi z upoštevanjem naslednjih načel:

1. temelji na konservativnih predpostavkah, vključno s stopnjo neplačil in pomembnostjo izgub;
2. ne sme upoštevati morebitne bodoče odobritve izredne javnofinančne podpore ali izredne likvidnostne pomoči za primere v skrajni sili ali na podlagi nestandardnega zavarovanja, zapadlosti ali obrestne mere s strani centralne banke subjektu reševanja od trenutka, ko se sprejme ukrep za reševanje;
3. upošteva, da se pri uporabi katerega koli instrumenta za reševanje od subjekta reševanja v skladu s 15. členom tega zakona izterjajo vsi razumni dejanski stroški organa za reševanje ali sheme za financiranje reševanja, ki sodeluje pri reševanju, vključno z obrestmi in provizijami, ki se plačajo za posojila in jamstva, ki jih zagotovi shema financiranja reševanja.

69. člen **(dodatne informacije v zvezi s predhodnim vrednotenjem)**

(1) Predhodno vrednotenje se dopolni z naslednjo dokumentacijo iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta reševanja:

1. posodobljeno bilanco stanja in poročilom o finančnem položaju subjekta reševanja,
2. analizo in oceno knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja ter
3. seznamom neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi subjekt reševanja, z označenimi posameznimi obveznostmi do posameznih upnikov in razvrstitvijo teh obveznosti v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Za namene iz 5. in 6. točke drugega odstavka 67. člena tega zakona se analiza in ocena knjigovodske vrednosti sredstev subjekta reševanja iz 2. točke prejšnjega odstavka dopolnita tudi z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja na podlagi tržne vrednosti.

(3) Predhodno vrednotenje se dopolni tudi z informacijami glede razvrstitve delničarjev in upnikov subjekta reševanja v prednostne razrede za poplačilo v okviru običajnega insolvenčnega postopka ter z oceno obravnave, ki bi je bil deležen posamezen razred delničarjev in upnikov, če bi v okviru običajnega insolvenčnega postopka prišlo do prenehanja subjekta reševanja. Ta ocena ne nadomesti in ne vpliva na oceno, ki se zahteva na podlagi 130. člena tega zakona.

70. člen **(začasno vrednotenje)**

(1) Banka Slovenije izvede začasno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 67. člena tega zakona, če zaradi objektivnih razlogov v zvezi z ukrepi reševanja v ustreznem roku ni mogoče zagotoviti neodvisnega vrednotenja.

(2) Za začasno vrednotenje se smiselno upoštevajo zahteve iz drugega odstavka 67. in 68. člena tega zakona, če je to ustrezno in izvedljivo glede na okoliščine ter nujnost ukrepanja v posameznem primeru. Pri začasnem vrednotenju se upošteva dodatno konservativno znižanje vrednosti sredstev iz naslova morebitnih izgub (v nadaljnjem besedilu: blažilnik za dodatne izgube), ki ga določi Banka Slovenije glede na okoliščine primera in ga ustrezno obrazloži.

(3) Začasno vrednotenje se uporabi kot podlaga za presojo, ali so podani pogoji za reševanje, in za uporabo ukrepov za reševanje, vključno z vsemi pooblastili za reševanje.

(4) Če Banka Slovenije za namene iz prejšnjega odstavka izdelava začasno vrednotenje, nemudoma imenuje tudi neodvisnega cenilca za izdelavo neodvisnega vrednotenja. Neodvisno vrednotenje se v tem primeru lahko naloži neodvisnemu strokovnjaku, pooblaščenemu tudi za vrednotenje na podlagi 130. člena tega zakona, vendar morata biti v tem primeru vrednotenji vsebinsko ločeni.

(5) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se v zvezi z ukrepom odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov oziroma v zvezi z odpisom ali konverzijo kvalificiranih obveznosti upošteva višja vrednost zahtevkov imetnikov kapitalskih instrumentov oziroma upnikov ali
2. premostitvena banka oziroma upravljavec premoženja zagotovi dodatno nadomestilo:
 - subjektu reševanja v zvezi s prenosom sredstev, pravic in obveznosti, ali
 - imetnikom lastniških instrumentov v zvezi z ukrepom prenosa lastniških instrumentov.

(6) Če je na podlagi neodvisnega vrednotenja ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja nižja kot pri začasnem vrednotenju, lahko Banka Slovenije odloči, da se v višini ugotovljene razlike na premostitveno banko oziroma upravljavca premoženja prenesejo dodatna sredstva ali terjatve, če subjekt reševanja še razpolaga s premoženjem, primernim za prenos.

(7) Če se je nad subjektom reševanja začel običajni insolvenčni postopek pred predložitvijo neodvisnega vrednotenja, morebitni potek rokov za prijavo terjatev v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, ne vpliva na pravico premostitvene banke oziroma upravljavca premoženja, da uveljavlja svojo terjatev v tem postopku.

71. člen
(izvedbeni predpisi v zvezi z vrednotenjem)

(1) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem regulativnih tehničnih standardov, ki jih izda Evropski bančni organ, s podzakonskim predpisom podrobneje določi:

1. merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti;
2. metodologijo za predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti;
3. metodologijo za določanje blažilnika za dodatne izgube.

(2) Banka Slovenije se o vsebini podzakonskega predpisa, ki ureja merila za presojo neodvisnosti strokovnjakov za vrednotenje sredstev in obveznosti, predhodno posvetuje z Agencijo za revidiranje.

2.3.3 Odločitev o začetku reševanja

72. člen
(odločitev o začetku reševanja)

(1) Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij oceni, ali so v zvezi s subjektom reševanja izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s 55. oziroma 59. členom tega zakona.

(2) Če so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje, Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka za reševanje, ki vsebuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje,
2. navedbo instrumentov za reševanje, ki jih namerava sprejeti Banka Slovenije v zvezi z banko oziroma drugim subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, in
3. navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava uporabiti Banka Slovenije v zvezi z ukrepi za reševanje, vključno z morebitno odločitvijo, da se pri subjektu reševanja imenuje izredna uprava.

(3) Opredelitev instrumentov za reševanje v odločbi iz prejšnjega odstavka ne preprečuje, da Banka Slovenije po začetku postopka za reševanje odloči o uporabi dodatnih instrumentov za reševanje ali odloči, da se posamezen instrument za reševanje, naveden v odločbi o začetku postopka za reševanje, ne uporabi.

(4) Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka za reševanje oziroma o uporabi ukrepov za reševanje, ki z upoštevanjem PDEU predstavljajo državno pomoč, ko prejme pogojno, začasno ali dokončno odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega instrumenta oziroma pomoči z notranjim trgov Evropske unije.

73. člen
(izvajanje pooblastil v zvezi z ukrepi reševanja)

(1) Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti za reševanje v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov reševanja, da se tako dosežejo cilji reševanja v skladu s 26. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi reševanja samostojno ali ob sodelovanju drugih pristojnih organov na način, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje za doseganje ciljev reševanja. Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje upošteva cilje reševanja iz 26. člena tega zakona ter pri tem uporabi tiste instrumente in pooblastila za reševanje, ki so najprimernejša za uresničevanje teh ciljev glede na konkretne okoliščine v posameznem primeru.

(3) Če se v zvezi s subjektom reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja, instrument ustanovitve premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za namene uveljavljanja pravic delavcev v zvezi s tem prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb, na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi o tem posvetuje.

74. člen **(prenehanje postopka reševanja)**

Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri banki po izrečenem ukrepu za reševanje prenehali razlogi za reševanje v skladu s tem zakonom, izda odločbo o zaključku postopka reševanja.

2.4 Instrumenti za reševanje

2.4.1 Splošno o uporabi instrumentov za reševanje

75. člen **(uporaba instrumentov za reševanje)**

(1) Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje, da se tako zagotovi izvedba uporabljenih instrumentov v skladu s cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi enega ali več instrumentov za reševanje v kakršni koli kombinaciji oziroma posamezen instrument v postopku reševanja uporabi večkrat.

(3) Če Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjektom reševanja, mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov v skladu z 78. členom tega zakona ter po obratnem prednostnem vrstnem redu, ki velja za poplačilo terjatev do subjekta reševanja v običajnem insolvenčnem postopku.

(4) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev le skupaj z drugim instrumentom za reševanje.

(5) Če se v postopku reševanja uporabi le instrument prodaje poslovanja ali instrument ustanovitve premostitvene banke, ki vključuje prenos le dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta reševanja preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki tako, da se v tem postopku ustrezno upoštevajo potrebe po zagotavljanju storitev ali podpore za nadaljevanje

opravljanja dejavnosti ali storitev pri prevzemniku v skladu s 126. členom tega zakona in morebitni drugi razlogi, zaradi katerih se v okviru običajnega insolvenčnega postopka zahteva nadaljnje delovanje preostalega dela subjekta reševanja, da se uresničijo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

76. člen **(obravnava delničarjev in upnikov)**

(1) Instrumenti za reševanje, ki vključujejo prenos dela pravic, sredstev in obveznosti subjekta reševanja, se uporabijo tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti uporabita tako, da delničarji in upniki, katerih terjatve so bile odpisane ali konvertirane v lastniški delež, nimajo večjih izgub, kot bi jih imeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja.

77. člen **(izključitev uporabe drugih predpisov)**

(1) Za izvajanje pooblastil in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje se ne uporabljajo določbe drugih predpisov ali pogodbenih ureditev, ki določajo:

1. zahtevo za pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa oziroma druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja;
2. zahtevo glede obveščanja, vključno z morebitno objavo obvestil ali prospektov, ali zahtevo glede vpisa dejstev v določene registre, kot pogoj za izvedbo posameznih dejanj, ki jih v skladu s pooblastili na podlagi tega zakona izvede Banka Slovenije;
3. omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti.

(2) Ne glede na določbe drugih predpisov imajo morebitna obvestila in vpisi v ustrezne registre, ki jih v skladu z drugimi predpisi opravi ali predlaga Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil in pristojnosti pri uporabi instrumentov za reševanje, le deklaratorne učinke.

2.4.2 Odpis in konverzija kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti

78. člen **(instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov)**

(1) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov:

1. pred ali hkrati z uporabo katerega koli drugega instrumenta za reševanje, če so izpolnjeni pogoji za reševanje v skladu s prvim odstavkom 55. člena ali 59. členom tega zakona, ali

2. neodvisno od drugih ukrepov za reševanje, če so izpolnjeni pogoji iz petega odstavka 55. člena tega zakona.

(2) Kadar se instrument odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov uporabi v primeru iz 3. točke petega odstavka 55. člena tega zakona v zvezi s kapitalnim instrumentom, ki ga izda podrejena družba, se ta kapitalni instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalni instrumenti na ravni nadrejene družbe, vključeni v odpis ali konverzijo kapitalnih instrumentov na ravni nadrejene družbe.

(3) Banka Slovenije pred uporabo instrumenta odpisa in konverzije ustreznih kapitalnih instrumentov pridobi predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona. Ocena vrednosti je podlaga za odpis kapitalnih instrumentov in za opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalnih instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente, ki se izvede zaradi dokapitalizacije subjekta reševanja.

(4) Instrument odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov se z upoštevanjem prvega odstavka tega člena sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki so bili izdani ali dodeljeni po konverziji:

1. dolžniških instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente na podlagi pogodbenih pogojev, ki v zvezi s prvotnimi dolžniškimi instrumenti določajo konverzijo zaradi dogodka, ki se je zgodil pred oceno Banke Slovenije, da so izpolnjeni pogoji za uporabo instrumenta odpisa in konverzije kapitalnih instrumentov ali sočasno s to oceno, in
2. ustreznih kapitalnih instrumentov v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala na podlagi ukrepa konverzije kapitalnih instrumentov.

79. člen

(instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za posamezni razred kvalificiranih obveznosti odloči, da se:

1. zmanjša glavnica ali preostali neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, vključno z zmanjšanjem teh obveznosti na nič;
2. konvertira glavnica kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja v navadne delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih izda subjekt reševanja, njegova nadrejena družba ali premostitvena banka, na katero se prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za katerega koli od naslednjih namenov:

1. dokapitalizacijo subjekta reševanja v obsegu, da banka ponovno izpolnjuje pogoje za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev, kadar mora subjekt reševanja v skladu s predpisi zagotavljati zahtevano minimalno raven kapitala oziroma da se omogoči nadaljnje izvajanje dejavnosti in ohrani zadostno tržno zaupanje v subjekt reševanja;
2. zagotovitev kapitala premostitveni banki ali družbi za upravljanje sredstev;
3. prenos zmanjšanih terjatev iz naslova delnega odpisa kvalificiranih obveznosti na premostitveno banko, na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja ali na družbo za upravljanje sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev.

(3) Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za namen iz 1. točke prejšnjega odstavka le, če obstaja razumna možnost, da bo uporaba tega instrumenta skupaj z drugimi instrumenti in pooblastili za reševanje ter ukrepi na podlagi načrta reorganizacije poslovanja iz 84. člena tega zakona omogočila ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja in zagotovila njegovo dolgoročno uspešno poslovanje.

(4) Če pogoji iz prejšnjega odstavka niso izpolnjeni, lahko Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za namene iz 2. točke drugega odstavka tega člena skupaj z drugimi instrumenti za reševanje.

80. člen

(omejitev uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti)

(1) Instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se lahko uporabi v zvezi z vsemi obveznostmi subjekta reševanja, ki niso izključene iz uporabe tega instrumenta na podlagi drugega odstavka tega člena ali 81. člena tega zakona.

(2) Instrument za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti se ne uporabi za naslednje obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države:

1. zjamčene vloge;
2. zavarovane obveznosti, vključno s kritimi obveznicami in obveznostmi v obliki finančnih instrumentov za varovanje pred tveganji, in so sestavni del sklada za kritje ter so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice;
3. katere koli obveznosti, ki nastanejo na podlagi hrambe denarnih sredstev ali drugih vračljivih sredstev strank pri subjektu reševanja, vključno z denarnimi sredstvi ali drugimi vračljivimi sredstvi strank, ki jih hrani v imenu kolektivnih naložbenih podjetij za vlaganja v prenosljive vrednostne papirje ali alternativnih investicijskih skladov, če so te stranke zaščitene z veljavnim insolvenčnim pravom;
4. obveznosti, ki so posledica fiduciarnega razmerja med subjektom reševanja (kot fiduciarjem) in drugo osebo (kot upravičencem), če lahko upravičenec v zvezi s svojo terjatvijo v okviru običajnega insolvenčnega postopka uveljavlja izločitveno ali ločitveno pravico, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje;
5. obveznosti do institucij, ki niso del iste skupine, če je prvotna zapadlost krajša od sedmih dni;
6. obveznosti do sistemov ali upravljavcev plačilnih ali poravnalnih sistemov, za katere velja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne sisteme in storitve, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali do udeležencev teh sistemov, kadar so obveznosti posledica sodelovanja subjekta reševanja v takšnem sistemu in katerih preostala zapadlost je krajša od sedmih dni;
7. obveznosti do:
 - delavcev v povezavi z obračunano plačo, pokojninskimi prejemki ali drugimi fiksnimi nadomestili, razen spremenljivega dela nadomestil, ki jih ne ureja zakon ali kolektivna pogodba, in za katera veljajo zahteve zakona, ki ureja bančništvo, glede politik in praks v zvezi s prejemki;
 - upnikov iz naslova dobave blaga ali zagotavljanja komercialnih storitev, ki so kritične za vsakodnevno opravljanje dejavnosti subjekta reševanja, vključno s storitvami informacijske tehnologije, komunalnimi storitvami ter najemom, servisiranjem in vzdrževanjem prostorov;

- davčnih organov in organov za socialno varstvo, ki se v običajnem insolvenčnem postopku štejejo kot prednostne terjatve;
- sistemov jamstva za vloge.

(3) Banka Slovenije zagotovi, da ostanejo vsa sredstva, ki so vključena v sklad za kritje kritih obveznic, nespremenjena, ločena in zadostna.

(4) Izključitev obveznosti iz 1. in 2. točke drugega odstavka tega člena iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti ne preprečuje uporabe tega instrumenta v zvezi z zneskom upravičene vloge, ki presega znesek zajamčene vloge, oziroma v zvezi s katerim koli zneskom zavarovane obveznosti, ki presega vrednost sredstev, jamstva, pravice do zaplembe ali premoženja, s katerim je zavarovana, vključno s sredstvi v skladu za kritje kritih obveznic, ki presegajo vrednost kritih obveznic.

81. člen

(izključitev posameznih kvalificiranih obveznosti iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti izjemoma v celoti ali delno izključi določene kvalificirane obveznosti, ki niso izključene na podlagi drugega odstavka prejšnjega člena, če:

1. kljub njenim prizadevanjem za navedeno obveznost ni mogoče uporabiti instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti v razumnem času,
2. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna za zagotavljanje kontinuitete izvajanja kritičnih funkcij in glavnih poslovnih dejavnosti na način, ki subjektu reševanja omogoča, da nadaljuje ključne dejavnosti, storitve in transakcije,
3. je izključitev nujno potrebna in sorazmerna, da se prepreči obsežno širjenje negativnih vplivov, zlasti kar zadeva upravičene vloge fizičnih oseb ter mikro, malih in srednjih podjetij, ter bi bilo v nasprotnem primeru resno ogroženo delovanje finančnih trgov, vključno z infrastrukturami finančnih trgov, na način, ki bi lahko povzročil resno motnjo v gospodarstvu države članice ali na ravni Evropske unije, ali
4. bi se v primeru uporabe tega instrumenta za te obveznosti vrednost sredstev subjekta reševanja tako znižala, da bi bile izgube drugih upnikov večje, kot če se te obveznosti izključijo iz uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti.

(2) Kadar Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom v celoti ali delno izključi posamezno kvalificirano obveznost ali določen prednostni razred kvalificiranih obveznosti, se obseg odpisa in konverzije drugih kvalificiranih obveznosti ustrezno poveča, pod pogojem, da noben upnik ne utрпи večjih izgub, kot bi jih utrpel v primeru, če bi prišlo do prenehanja subjekta reševanja v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(3) Če Banka Slovenije v skladu s tem členom v celoti ali delno izključi kvalificirano obveznost ali določeni prednostni razred kvalificiranih obveznosti, izgube, ki bi zaradi izključitve bremenile te obveznosti, pa niso bile v celoti prenesene na upnike drugih kvalificiranih obveznosti, lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja, ki je vzpostavljena na podlagi Uredbe 806/2014/EU, da se zagotovi eno ali oboje od naslednjega:

1. pokrijejo se vse izgube, ki niso bile pokrite z odpisom in konverzijo izvzetih kvalificiranih obveznosti, tako da je neto vrednost sredstev subjekta reševanja enaka nič;
2. vplačajo se lastniški instrumenti ali drugi kapitalski instrumenti, ki jih izda subjekt reševanja v postopku reševanja, z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja ali premostitvene banke v obsegu, tako da se zagotovi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(4) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka izjemoma zagotovi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja, če so izpolnjeni pogoji iz devetega in desetega odstavka 27. člena Uredbe 806/2014/EU.

(5) Banka Slovenije v zvezi z izključitvijo na podlagi prvega odstavka tega člena upošteva naslednje:

1. da izgube najprej pokrivajo delničarji in šele potem upniki z upoštevanjem obratnega prednostnega vrstnega reda, ki velja za poplačilo teh obveznosti v običajnem insolvenčnem postopku,
2. raven sposobnosti pokrivanja izgub, ki bi jo v primeru izključitve zadevnih kvalificiranih obveznosti ali razreda obveznosti ohranil subjekt reševanja, in
3. potrebo po ohranitvi ustreznih virov za financiranje reševanja.

(6) Banka Slovenije pred izključitvijo posameznih kvalificiranih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena o tem obvesti Evropsko komisijo. Če bi bil zaradi izključitve potreben prispevek iz sheme za financiranje reševanja ali alternativnega vira financiranja na podlagi tretjega in četrtega odstavka tega člena, lahko Evropska komisija v 24 urah po prejemu takega obvestila ali v dogovoru z Banko Slovenije po daljšem obdobju predlagano izključitev prepove ali zahteva njeno spremembo v skladu s predpisi, da se zaščiti celovitost notranjega trga.

82. člen

(pogodbeno priznanje reševanja z zasebnimi sredstvi)

(1) Banke in subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona v pogodbah, ki so podlaga za nastanek kvalificiranih obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države, vključijo pogodbeno določilo, na podlagi katerega upnik ali nasprotna stranka pogodbe, do katere se vzpostavlja kvalificirana obveznost:

1. prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije v okviru postopka reševanja, in
2. se strinja z učinki znižanja glavnice ali preostalega neporavnane zneska, konverzije ali razveljavitve, ki je posledica uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za pogodbene ureditve, ki urejajo upravičene vloge fizične osebe oziroma družbe, ki ima status mikro, malega ali srednjega podjetja, oziroma vloge teh oseb, ki so vplačane pri podružnici banke, ustanovljene v tretji državi, in bi se štete kot upravičene vloge, če bi bile vplačane pri banki.

(3) Banka Slovenije lahko odloči, da se prvi odstavek tega člena ne uporablja, če v skladu s pravom tretje države ali z zavezujočimi sporazumi, sklenjenimi s tretjo državo, v tretji državi učinkujejo ukrepi, ki jih izreče Banka Slovenije v zvezi z odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti, za katere se uporablja pravo tretje države. Pred odločitvijo lahko Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva,

da predloži pravno mnenje v zvezi s pravno izvršljivostjo odločitev Banke Slovenije glede odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v tretji državi.

(4) Če pogodbeni ureditev ne vključuje zahteve iz prvega odstavka tega člena, to ne preprečuje uporabe instrumenta za odpis in konverzijo teh kvalificiranih obveznosti na podlagi tega zakona.

83. člen

(posebna pravila v zvezi z odpisom in konverzijo izvedenih finančnih instrumentov)

(1) Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le v primeru istočasnega ali predhodnega prenehanja pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter morebitnega pobota obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti, vsebuje dogovor o izravnavi.

(2) Banka Slovenije lahko za namene iz prejšnjega odstavka v postopku reševanja odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti v skladu z 81. členom tega zakona.

(3) Če za transakcije z izvedenimi finančnimi instrumenti velja dogovor o izravnavi, Banka Slovenije ali neodvisni cenilec pri vrednotenju na podlagi 66. člena tega zakona opredeli neto obveznost ali terjatev z upoštevanjem učinkov izravnave pod pogoji, določenimi v dogovoru o izravnavi.

(4) Banka Slovenije določi vrednost obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, v skladu z:

1. ustreznimi metodologijami za določanje vrednosti razredov izvedenih finančnih instrumentov, vključno s transakcijami, za katere veljajo dogovori o izravnavi;
2. načeli, ki se uporabljajo za opredelitev trenutka, ki se upošteva pri določitvi vrednosti pozicije v izvedenih finančnih instrumentih;
3. ustreznimi metodologijami za primerjavo zmanjšanja vrednosti zaradi predčasnega prenehanja tovrstnih izvedenih finančnih instrumentov s pobotom in njihovega reševanja s sredstvi upnikov z zneskom izgub, ki bi pri reševanju s sredstvi upnikov bremenile tovrstne izvedene finančne instrumente.

84. člen

(načrt reorganizacije poslovanja)

(1) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti z namenom dokapitalizacije subjekta reševanja v skladu s 1. točko drugega odstavka 79. člena tega zakona, hkrati zahteva, da subjekt reševanja v roku enega meseca po uporabi tega instrumenta izdelava in predloži Banki Slovenije načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje vsaj naslednje elemente:

1. natančno analizo dejavnikov in težav, zaradi katerih je subjekt reševanja propadel ali bo verjetno propadel, ter okoliščine, ki so pripeljale do tega,

2. opis ukrepov za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja, s katerimi se v razumnem roku obnovi dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja ali dela njegovih dejavnosti, in
3. časovni razpored za izvajanje teh ukrepov.

(2) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja temeljijo na realnih predpostavkah glede gospodarskih razmer in razmer na finančnih trgih, v katerih bo posloval subjekt reševanja. Načrt za reorganizacijo poslovanja za ta namen upošteva trenutne razmere na finančnih trgih in napovedi glede pričakovanih razmer na njih ter vključuje predpostavke za najboljši in najslabši pričakovani scenarij, vključno s kombinacijo dogodkov, ki omogočijo opredelitev glavnih šibkih točk subjekta reševanja. Predpostavke se primerjajo z ustreznimi merili na ravni celotnega sektorja.

(3) Ukrepi za reorganizacijo poslovanja subjekta reševanja lahko z upoštevanjem prejšnjega odstavka vključujejo:

1. reorganizacijo opravljanja dejavnosti;
2. spremembe operativnih sistemov in infrastrukture;
3. opustitev dejavnosti, ki ustvarjajo izgubo;
4. prestrukturiranje obstoječih dejavnosti, da postanejo konkurenčne;
5. prodajo sredstev ali poslovnih linij.

(4) Banka Slovenije lahko s ciljem, da subjekt reševanja pripravi in izvede načrt reorganizacije poslovanja, v subjektu reševanja imenuje izredno upravo v skladu s 117. členom tega zakona.

(5) Če je v skladu s pravilu Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, mora biti načrt za reorganizacijo poslovanja skladen z načrtom, predloženim v postopku presoje državne pomoči.

(6) Če se instrument za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov uporabi za dva ali več subjektov v skupini in ima EU nadrejena banka sedež v Republiki Sloveniji, načrt za reorganizacijo poslovanja pripravi EU nadrejena banka tako, da so v načrtu vključeni vsi subjekti v skupini, in z upoštevanjem pravil, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za izdelavo načrta sanacije na ravni skupine. Načrt za reorganizacijo poslovanja na ravni skupine predloži EU nadrejena banka Banki Slovenije, kadar je Banka Slovenije organ za reševanje na ravni skupine. V tem primeru Banka Slovenije načrt posreduje drugim zadevnim organom za reševanje in Evropskemu bančnemu organu.

(7) Banka Slovenije lahko izjemoma, če je to potrebno za doseganje ciljev reševanja, podaljša obdobje iz prvega odstavka tega člena za največ en mesec. Če je v skladu s pravili Evropske unije o državni pomoči treba načrt za reorganizacijo poslovanja priglasiti Evropski komisiji, lahko Banka Slovenije obdobje iz prvega odstavka tega člena podaljša do odločitve Evropske komisije v zvezi s postopkom presoje skladnosti državne pomoči s pravili Evropske unije, vendar največ za en mesec.

85. člen

(ocena načrta za reorganizacijo poslovanja)

(1) Banka Slovenije v dogovoru s pristojnim organom v roku enega meseca po prejemu načrta za reorganizacijo poslovanja oceni verjetnost, da se bo zaradi izvedbe ukrepov za reorganizacijo poslovanja, ki jih določa načrt, obnovilo dolgoročno uspešno poslovanje subjekta reševanja.

(2) Banka Slovenije potrdi načrt za reorganizacijo poslovanja, če na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka ugotovi, da bo subjekt reševanja verjetno dosegel zastavljeni cilj.

(3) Če Banka Slovenije ne potrdi načrta za reorganizacijo poslovanja, seznanjeni subjekt reševanja z razlogi za zavrnitev potrditve in zahteva spremembo ali dopolnitev načrta tako, da bodo ti razlogi odpravljeni.

(4) Subjekt reševanja v dveh tednih po seznanitvi z razlogi iz prejšnjega odstavka predloži nov načrt za reorganizacijo poslovanja. Banka Slovenije oceni spremenjeni načrt in subjekt reševanja v enem tednu obvesti o potrditvi načrta ali zahtevi za dodatne spremembe in dopolnitve načrta.

(5) Organ upravljanja subjekta reševanja ali izredni upravitelji, če so imenovani, izvedejo ukrepe, ki so opredeljeni v načrtu za reorganizacijo poslovanja, in Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev predložijo poročilo o napredku pri izvajanju načrta. Kadar je to potrebno za doseganje ciljev iz prvega odstavka tega člena, lahko upravljalni organ ali izredni upravitelji, kadar so imenovani, predlagajo spremembe načrta, ki jih odobri Banka Slovenije po postopku iz drugega do četrtega odstavka tega člena.

86. člen **(obseg odpisa in konverzije)**

(1) Banka Slovenije za namene uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti ter z upoštevanjem predhodnega vrednotenja iz prvega odstavka 66. člena tega zakona oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje kot seštevek naslednjih vrednosti:

1. zneska kapitala, potreben za pokrivanje ugotovljenih izgub, tako da je neto vrednost sredstev in obveznosti subjekta reševanja enaka nič, in
2. zneska kapitala, potreben, da se obnovi količnik navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ki je v postopku reševanja, ali premostitvene banke, tako da:
 - se zagotovi zadostno tržno zaupanje v banko, ki je v postopku reševanja, ali v premostitveno banko, in
 - bo banka, ki je v postopku reševanja, ali premostitvena banka še vsaj eno leto po izvedbi ukrepov za povečanje kapitala izpolnjevala pogoje za ohranitev dovoljenja za opravljanje bančnih storitev.

(2) Banka Slovenije na podlagi ocene iz prejšnjega odstavka in z upoštevanjem 87. člena tega zakona določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente ter kvalificirane obveznosti, oziroma znesek, v višini katerega je treba konvertirati kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, da se pokrijejo ugotovljene izgube in zagotovi kapital za doseganje zahtevane kapitalske ustreznosti. Pri tem Banka Slovenije upošteva tudi morebitne prispevke, ki jih za reševanje prispeva enotni sklad za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU.

(3) Če Banka Slovenije pri reševanju uporabi instrument izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti, se pri znesku, za katerega je treba zmanjšati kvalificirane obveznosti, ustrezno upošteva tudi konservativna ocena kapitalskih potreb upravljavca sredstev.

(4) Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditve poročanja in obdelave podatkov, ki omogočajo, da ocena in vrednotenje iz prvega odstavka tega člena temelji na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja.

87. člen **(vrstni red odpisa in konverzije)**

(1) Pri uporabi instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti Banka Slovenije upošteva razvrstitev kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v primeru običajnih insolvenčnih postopkov, in sicer tako, da:

1. se najprej v višini ugotovljene izgube, ki predstavlja razliko med neto vrednostjo sredstev in neto vrednostjo obveznosti, sorazmerno zmanjša nominalni oziroma pripadajoči znesek delnic in drugih lastniških instrumentov, vključno z zmanjšanjem na nič, kadar je potrebno;
2. če zmanjšanje iz prejšnje točke ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega temeljnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi prejšnje točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
3. če zmanjšanje iz 1. in 2. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica instrumentov dodatnega kapitala in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica instrumentov dodatnega kapitala, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. ali 2. točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
4. če zmanjšanje iz 1. do 3. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala za reševanje, se glavnica preostalega podrejenega dolga in drugih obveznosti subjekta reševanja, ki se uvrščajo v isti prednostni razred kot glavnica preostalega podrejenega dolga, vključno s pripadajočimi obrestmi, kolikor te obveznosti niso bile zmanjšane že na podlagi 1. do 3. točke, odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala;
5. če zmanjšanje iz 1. do 4. točke tega odstavka ne zagotavlja zneska potrebnega kapitala, se glavnica oziroma preostali neporavnani znesek drugih obveznosti subjekta reševanja odpiše ali konvertira v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala do višine potrebnega kapitala, z upoštevanjem obratnega vrstnega reda poplačila v skladu z drugim odstavkom 207. člena tega zakona.

(2) Kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, se lahko odpišejo ali konvertirajo v lastniške instrumente, če se pred tem ali hkrati konvertirajo ali odpišejo kapitalski instrumenti in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo predhodnemu prednostnemu razredu, razen kadar so posamezne kvalificirane obveznosti v skladu s tem zakonom izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti.

(3) Banka Slovenije pri odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti istega prednostnega razreda enakomerno zmanjša glavnico oziroma znesek kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti, in sicer sorazmerno glede na njihovo vrednost. Prvi stavek tega odstavka ne preprečuje, da se obveznosti, ki so bile izključene iz uporabe instrumenta odpisa in konverzije v

skladu z 81. členom tega zakona, obravnavajo ugodneje kot druge obveznosti istega prednostnega razreda.

(4) Banka Slovenije pred odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti iz 5. točke prvega odstavka tega člena konvertira ali zmanjša preostalo glavnico kapitalskih instrumentov oziroma znesek kvalificiranih obveznosti iz 2. do 4. točke prvega odstavka tega člena, kolikor ta še ni bila konvertirana z upoštevanjem prvega odstavka tega člena, če za te instrumente oziroma obveznosti velja naslednji pogodbeni pogoj:

1. da se glavnica zniža ob nastopu vsakega dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja, ali
2. da se opravi konverzija glavnice v delnice ali druge lastniške instrumente ob nastopu dogodka, povezanega s finančnim položajem, solventnostjo ali ravno kapitala subjekta reševanja.

(5) Če je bila glavnica kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti na podlagi 1. točke prejšnjega odstavka zmanjšana, vendar ne na nič, se pred odpisom in konverzijo kvalificiranih obveznosti na podlagi prvega odstavka tega člena, odpiše oziroma konvertira preostali znesek glavnice instrumentov iz prejšnjega odstavka.

(6) Banka Slovenije lahko uporabi instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti za vse subjekte reševanja, pri čemer ustrezno upošteva pravno obliko subjekta reševanja ali odloči o spremembi pravne oblike subjekta reševanja.

88. člen **(odločba o odpisu in konverziji)**

(1) Banka Slovenije z upoštevanjem prejšnjega člena v odločbi o odpisu kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti določi:

1. kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, ki se odpišejo,
2. za posamezni razred kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti tudi, ali se glavnica zadevnih instrumentov oziroma neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti zmanjša na nič ali le v določenem deležu, in
3. v primeru odpisa lastniških instrumentov tudi:
 - opredeli znesek osnovnega kapitala po odpisu ter nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki predstavlja sorazmerni delež imetnika v osnovnem kapitalu, in
 - znesek povečanja osnovnega kapitala, če se osnovni kapital banke zaradi odpisa lastniških instrumentov zmanjša pod minimalni znesek osnovnega ali ustanovnega kapitala.

(2) Banka Slovenije z upoštevanjem 87. člena tega zakona v odločbi o konverziji določi:

1. kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti, ki se konvertirajo v nove instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ter za instrumente in kvalificirane obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, tudi, ali se glavnica kapitalskih instrumentov oziroma neporavnani znesek kvalificiranih obveznosti konvertira v celoti ali le v določenem deležu,
2. znesek povečanja osnovnega kapitala, kadar se za namene konverzije izdajo novi lastniški instrumenti, in opredeli nominalni ali pripadajoči znesek posameznega instrumenta, ki predstavlja sorazmerni delež v osnovnem kapitalu, in

3. menjalno razmerje, ki se uporabi za konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti, ki pripadajo posameznemu prednostnemu razredu, v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, pri čemer se menjalno razmerje izrazi kot višina glavnice kapitalskega instrumenta oziroma višina neporavnane zneska kvalificirane obveznosti (enota) za en instrument navadnega lastniškega temeljnega kapitala.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov odloči, da se instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, ki jih je izdal subjekt reševanja, konvertirajo v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala, ki jih izda nadrejena družba subjekta reševanja na podlagi dogovora z Banko Slovenije in organom za reševanje, pristojnim za reševanje nadrejene družbe.

(4) Kadar Banka Slovenije uporabi instrument konverzije kapitalskih instrumentov v zvezi z instrumenti dodatnega temeljnega kapitala, se upravičnim imetnikom izdajo novi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala zaradi izpolnitve menjalnega razmerja, določenega v skladu z 90. členom tega zakona, preden se izdajo nove delnice ali drugi instrumenti navadnega lastniškega temeljnega kapitala iz naslova povečanja kapitala subjekta reševanja z ukrepi izredne javnofinančne pomoči oziroma drugih neposrednih oblik vplačil kapitala subjektov zasebnega sektorja.

89. člen

(posledice odpisa in konverzije za imetnike kapitalskih instrumentov in upnike iz naslova kvalificiranih obveznosti)

(1) Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta oziroma upnika kvalificirane obveznosti naslednje posledice:

1. obveznost subjekta reševanja v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v višini odpisanega ali konvertiranega neporavnane zneska kvalificirane obveznosti preneha in se ta obveznost šteje kot izpolnjena za vse namene, razen v primeru uporabe pooblastil v skladu s petim odstavkom 70. člena tega zakona, in
2. vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, ki so povezane z odpisanim ali konvertiranim zneskom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti in niso bile upoštevane v času uporabe instrumenta odpisa in konverzije, prenehajo v višini odpisane ali konvertirane glavnice kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti.

(2) Imetnik kapitalskega instrumenta oziroma upnik kvalificirane obveznosti, ki je bila odpisana ali konvertirana, ni upravičen uveljavljati nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika na podlagi odpisanega ali konvertiranega kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti, razen terjatev iz naslova:

1. instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, dodeljenih imetniku oziroma upniku v primeru konverzije, in z upoštevanjem menjalnega razmerja;
2. obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa;
3. obveznosti za plačilo odškodnine, če je sodišče v postopku sodnega varstva ugotovilo, da je bila odločitev o odpisu nezakonita.

(3) Za obveznosti iz 2. in 3. točke prejšnjega odstavka se imetniku oziroma upniku lahko zagotovijo novi lastniški instrumenti, ki se izdajo pri uporabi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali

kvalificiranih obveznosti v instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Imetniki kapitalskih instrumentov oziroma upniki kvalificiranih obveznosti niso upravičeni zahtevati od subjekta reševanja povračila škode ali uveljavljati drugih zahtevkov, pogodbeno dogovorjenih ali določenih z drugim zakonom za primer kršitve ali neizpolnitve pogodbenih obveznosti izdajatelja, če je kršitev ali neizpolnitev pogodbenih obveznosti banke posledica uporabe instrumenta za odpis in konverzijo na podlagi tega zakona. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(4) Kapitalski instrument oziroma kvalificirana obveznost, ki z uporabo instrumenta odpisa in konverzije ni v celoti prenehala, se po uporabi instrumenta odpisa in konverzije še naprej uporablja v zvezi s preostankom glavnice kapitalskega instrumenta oziroma v zvezi s preostalim zneskom kvalificirane obveznosti, in ob upoštevanju morebitne spremembe pogojev, ki jo Banka Slovenije določi z uporabo pooblastila iz 125. člena tega zakona.

(5) Odpis ali konverzija kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti ne vpliva na obveznosti tretje osebe kot sodolžnika ali iz naslova stvarnega zavarovanja oziroma osebnega jamstva, ki ga je tretja oseba zagotovila v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, razen če se stranke izrecno dogovorijo, da je obveznost tretje osebe v tem primeru ustrezno zmanjšana. Tretja oseba, ki po odpisu ali konverziji kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti izpolni svojo obveznost do imetnika oziroma upnika v zvezi z odpisanim instrumentom oziroma obveznostjo, v razmerju do subjekta reševanja ni upravičena uveljavljati nobenega naknadnega zahtevka v zvezi s svojo izpolnitvijo v delu, v katerem je obveznost subjekta reševanja prenehala v razmerju do imetnika oziroma upnika zaradi odpisa kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti. Naknadni zahtevek tretje osebe zaradi izpolnitve njegove obveznosti iz prvega stavka tega odstavka je v razmerju do subjekta reševanja omejen izključno na instrumente, dodeljene upniku v okviru uporabe instrumenta konverzije teh kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti.

90. člen **(določitev menjalnega razmerja pri konverziji)**

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi s konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti določi različna menjalna razmerja za kapitalske instrumente in obveznosti, ki pripadajo različnim prednostnim razredom iz prvega odstavka 87. člena tega zakona. Pri tem Banka Slovenije upošteva, da:

1. je menjalno razmerje ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti za izgubo, ki jo je utrpel zaradi prenehanja kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti, za katero se uporabi instrument odpisa in konverzije, in
2. je menjalno razmerje, ki se uporabi za kapitalski instrument ali kvalificirano obveznost poznejšega prednostnega razreda, za imetnike teh instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti ugodnejše od menjalnega razmerja, ki se uporabi za kapitalske instrumente predhodnega prednostnega razreda.

(2) Novi lastniški instrumenti, ki se izdajo na podlagi odločbe o konverziji kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, morajo izpolnjevati pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala. Novi lastniški instrumenti se upravičnim imetnikom dodelijo na podlagi sklepa o dodelitvi novih lastniških instrumentov, ki ga sprejme Banka Slovenije praviloma hkrati z odločitvijo o konverziji.

(3) Za lastniške instrumente, ki se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, ne veljajo morebitne omejitve, določene v ustanovitvenih aktih subjekta reševanja.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali drugega predpisa ter ne glede na morebitne omejitve oziroma zahteve, določene v ustanovnem aktu ali drugi pogodbeni ureditvi, ki določa prednostno pravico do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, imetniki te pravice ne morejo uveljavljati v zvezi z novimi lastniškimi instrumenti, ki so izdani in se dodelijo upravičencem na podlagi instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti.

91. člen **(obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji)**

(1) Če bi upravičeni pridobitelj na podlagi instrumenta konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti in na podlagi dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje praviloma pridobi pred uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskega instrumenta in kvalificirane obveznosti.

(2) Banka Slovenije lahko zahteva, da Evropska centralna banka glede na okoliščine posameznega primera odloči o dovoljenju za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(3) Če presoja iz prvega odstavka tega člena ni zaključena pravočasno in ni mogoče več odlašati z uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, Banka Slovenije v skladu z drugim odstavkom prejšnjega člena uporabi instrument za konverzijo in odloči, da se novi lastniški instrumenti upravičenim pridobiteljem dodelijo brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(4) Za izvrševanje glasovalnih pravic do izdaje dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža in za obravnavo neupravičenega imetnika kvalificiranega deleža v primeru zavrnitve zahteve za izdajo dovoljenja se uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 96. člena tega zakona.

92. člen **(prevzem novih lastniških instrumentov v primeru konverzije)**

(1) Banka Slovenije najpozneje v roku osmih dni od izdaje odločbe o konverziji kapitalskih instrumentov ali kvalificirane obveznosti predlaga vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v sodni register. Po vpisu povečanja osnovnega kapitala v sodni register Banka Slovenije v skladu z 226. členom tega zakona na spletni strani Agencije Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: agencija) nemudoma objavi poziv upravičenim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 90. člena tega zakona. V pozivu se navedeta znesek povečanja osnovnega kapitala iz naslova konverzije ter razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Poziv mora vsebovati tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičeni

pridobitelji eno leto po objavi poziva niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun teh upravičencev.

(2) Po izteku enega leta od objave poziva mora subjekt reševanja javno opozoriti na prodajo neprevzetih lastniških instrumentov. Opozorilo se objavi trikrat v vsaj enomesečnih presledkih. Zadnja objava mora iziti pred iztekom 18 mesecev od prve objave poziva.

(3) Po izteku enega leta od zadnje objave opozorila mora subjekt reševanja prodati neprevzete lastniške instrumente za račun upravičencev na javni dražbi ali organiziranem trgu, če so instrumenti uvrščeni v trgovanje na takem trgu. Če instrumenti niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu in se upravičeno pričakuje, da javna dražba ne bo uspešna, se lahko instrumenti prodajo na drug primeren način.

93. člen

(dodatna pooblastila v zvezi z odpisom in konverzijo)

(1) Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije, ki se izreče v skladu s tem zakonom. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije zahteva, da subjekt reševanja sam izvede potrebna upravna in postopkovna opravila.

(2) Za namene iz prejšnjega odstavka sme Banka Slovenije zlasti:

1. razveljaviti obstoječe lastniške instrumente in druge dolžniške instrumente, ki so predmet odpisa ali konverzije, ter dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izbris razveljavljenih delnic in drugih dolžniških instrumentov;
2. predlagati spremembo v zvezi z osnovnim kapitalom ali drug ustrezen vpis v sodni register;
3. dati nalog centralni klirinško depotni družbi za izdajo novih delnic;
4. zahtevati umik ali izločitev delnic, drugih lastniških instrumentov in drugih dolžniških instrumentov iz trgovanja na organiziranem trgu;
5. zahtevati uvrstitev ali sprejetje novih delnic in drugih lastniških instrumentov v trgovanje na organiziranem trgu;
6. zahtevati ponovno uvrstitev ali ponovno sprejetje dolžniških instrumentov, katerih glavnic je bila delno odpisana ali konvertirana, brez predhodne objave prospekta v skladu z zakonom o trgu finančnih instrumentov.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi z uporabo instrumenta odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov oziroma odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti odloči, da se v zvezi z obstoječimi lastniškimi instrumenti izvedeta hkrati ali posamično tudi naslednja ukrepa:

1. obstoječi lastniški instrumenti se razveljavijo ali prenesejo na nove imetnike, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja;
2. če ima subjekt reševanja na podlagi predhodnega vrednotenja, izvedenega v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona, pozitivno neto vrednost sredstev, se delež obstoječih lastniških instrumentov znatno zmanjša v razmerju do novih lastniških instrumentov, ki se izdajo upravičencem, katerih sredstva so uporabljena za reševanje subjekta reševanja, in sicer tako, da se ustrezno zmanjša pripadajoči ali nominalni delež obstoječih instrumentov ter z uporabo

ustreznega menjalnega razmerja iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali konverzije kvalificiranih obveznosti.

(4) Banka Slovenije pri odločanju o uporabi pooblastil iz prejšnjega odstavka upošteva:

1. predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona,
2. znesek izgube, ki se upošteva pri sorazmernem zmanjšanju zneska lastniških instrumentov v skladu s prvim odstavkom 87. člena tega zakona, in
3. skupni znesek kapitala, potreben za to, da se ponovno vzpostavi zahtevana višina količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke oziroma zagotovi kapital premostitvene banke.

(5) Dolžniški instrumenti iz drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

2.4.3 Prodaja poslovanja

94. člen

(instrument prodaje poslovanja)

(1) Banka Slovenije lahko v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja tako, da na prevzemnika, ki ni premostitvena banka, prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali
2. vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja.

(2) Za prenos iz prejšnjega odstavka se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekta reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, razen prevzemnika.

(3) Prenosi iz prvega odstavka tega člena se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu, ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve ali omejitve, ki so glede prenosa določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe.

(4) Prodaja poslovanja iz prvega odstavka tega člena se opravi z upoštevanjem tržnih pogojev v skladu z 98. členom tega zakona in pravil Evropske unije o državnih pomočeh.

(5) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom delnic ali lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, od imetnikov zadevnih delnic ali lastniških instrumentov na prevzemnika;
2. subjektu reševanja, če je bila prodaja poslovanja izvedena s prenosom posameznih ali vseh sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja na prevzemnika.

(6) Banka Slovenije lahko instrument prodaje poslovanja uporabi večkrat, da zagotovi dodatne prenose na istega ali različne prevzemnike.

(7) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta prodaje poslovanja, se uporabljajo določbe 76. člena ter določbe 130. do 132. člena tega zakona.

95. člen **(povratni prenos)**

(1) Po uporabi instrumenta prodaje poslovanja v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije s soglasjem prevzemnika odloči, da se posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, ki so bile prenesene od subjekta reševanja na prevzemnika, oziroma da se delnice ali drugi lastniški instrumenti, ki so bili preneseni od imetnikov teh instrumentov na prevzemnika, prenesejo nazaj na prvotne lastnike.

(2) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje subjekta reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov. Subjekt reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

96. člen **(obravnavanje kvalificiranih deležev pri prenosu lastniški instrumentov)**

(1) Če bi na podlagi prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja prevzemnik pridobil ali povečal kvalificiran delež v banki, mora prevzemnik pridobiti dovoljenje za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, praviloma pred uporabo instrumenta prodaje poslovanja. Banka Slovenije lahko zahteva, da glede na okoliščine posameznega primera Evropska centralna banka sprejme odločitev v zvezi z zahtevo za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža v roku, ki je krajši od roka, predpisanega v zakonu, ki ureja bančništvo, za odločanje v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža.

(2) Če postopek odločanja o zahtevi prevzemnika iz prejšnjega odstavka ni pravočasno zaključen in z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ni mogoče več odlašati, Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja in prenese lastniške instrumente na prevzemnika brez pravice uresničevanja glasovalne pravice iz naslova teh instrumentov.

(3) Glasovalne pravice v primeru iz prejšnjega odstavka izvršuje Banka Slovenije. Banka Slovenije ni zavezana izvajati glasovalnih pravic in tudi ne odgovarja prevzemniku za njihovo izvajanje oziroma neizvajanje. Glasovalne pravice se prenesejo na prevzemnika, ko pridobi dovoljenje Evropske centralne banke za pridobitev kvalificiranega deleža in o tem obvesti Banko Slovenije.

(4) Če je zahteva za izdajo dovoljenja za pridobitev kvalificiranega deleža zavrnjena, lahko Banka Slovenije od prevzemnika zahteva, da v določenem roku odsvoji zadevne lastniške instrumente. Pri določitvi roka Banka Slovenije upošteva prevladujoče tržne pogoje. Kupec pridobi glasovalno pravico iz zadevnih lastniških instrumentov, ko je Banka Slovenije obveščena o prenosu instrumentov na kupca in o morebitni pridobitvi dovoljenja Evropske centralne banke za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža.

(5) Če prevzemnik v primeru iz prejšnjega odstavka ne odsvoji zadevnih lastniških instrumentov v določenem roku, se po poteku tega roka prevzemnik obravnava kot neupravičeni imetnik

kvalificiranega deleža. Banka Slovenije v tem primeru prevzemniku izreče ustrezne ukrepe nadzora v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

97. člen **(pravice v zvezi s prenosom)**

(1) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov za reševanje v zvezi s subjektom reševanja.

(2) Kadar se na prevzemnika v okviru instrumenta prodaje poslovanja prenesejo sredstva, pravice in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev, se prevzemnik v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravice ustanavljanja šteje kot pravni naslednik subjekta reševanja ter lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik.

(3) Prevzemnik lahko v okviru opravljanja dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo in sodelovanje v teh sistemih.

(4) Če prevzemnik ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanja v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da se prevzemniku kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za obdobje do največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko obdobje začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena se dostop do sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da kupec nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, potrebni za dostop do zadevnega sistema oziroma sheme.

(6) Delničarji ali imetniki lastniških instrumentov, upniki subjekta reševanja in druge osebe, ki uveljavljajo zahtevke v razmerju do subjekta reševanja, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

98. člen **(postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)**

(1) Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja v skladu s 66. členom tega zakona.

(2) Banka Slovenije pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja v zvezi s subjektom reševanja trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice, obveznosti, delnice ali drugi lastniški instrumenti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah (združena ponudba).

(3) Banka Slovenije pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva naslednja merila:

1. transparentnost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih potencialnih prevzemnikov;
3. preprečevanje morebitnega nasprotja interesov;
4. preprečevanje dodeljevanja nepravičnih prednosti posameznim potencialnim prevzemnikom;
5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za reševanje;
6. doseganje najvišje možne prenosne cene.

(4) Merila iz prejšnjega odstavka ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene potencialne prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih potencialnih prevzemnikov.

(5) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe (EU) št. 596/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. aprila 2014 o zlorabi trga (uredba o zlorabi trga) ter razveljavitvi Direktive 2003/6/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter direktiv Komisije 2003/124/ES, 2003/125/ES in 2004/72/ES (UL L št. 173 z dne 12. junij 2014, str. 1; v nadaljnjem besedilu: Uredba 596/2014/EU) odloži razkritje notranjih informacij subjekta reševanja javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic, obveznosti, delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru instrumenta prodaje poslovanja.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument prodaje poslovanja v zvezi z reševanjem subjekta reševanja tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja iz prvega do tretjega odstavka tega člena, če bi izpolnjevanje te zahteve verjetno ogrozilo izpolnitev enega ali več ciljev reševanja ali če Banka Slovenije oceni, da sta izpolnjena naslednja pogoja:

1. obstaja resna grožnja za finančno stabilnost, ki je posledica propada ali verjetnega propada banke v postopku reševanja ali se zaradi propada banke grožnja za finančno stabilnost še stopnjuje in
2. bi izpolnjevanje zahtev glede trženja v skladu s prvim do tretjim odstavkom tega člena verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta prodaje poslovanja pri odpravljanju grožnje za finančno stabilnost ali pri doseganju ciljev reševanja.

2.4.4 Premostitvena banka

99. člen

(instrument ustanovitve premostitvene banke)

(1) Premostitvena banka je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije z namenom prevzemanja in upravljanja delnic bank v postopku reševanja oziroma prevzemanja in upravljanja sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij bank v postopku reševanja.

(2) Z upoštevanjem zahteve za ohranitev opravljanja kritičnih funkcij banke v reševanju Banka Slovenije v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke na premostitveno banko prenese:

1. delnice ali druge lastniške instrumente, ki jih je izdala ena ali več bank v postopku reševanja, ali

2. vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posamezni ali več bankam v postopku reševanja.

100. člen **(ustanovitev premostitvene banke)**

(1) Premostitvena banka se ustanovi:

1. kot banka v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, kadar se na premostitveno banko prenesejo sredstva, pravice in obveznosti od banke v postopku reševanja zaradi nadaljevanja opravljanja kritičnih funkcij banke, ali
2. kot delniška družba ali družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice in drugi lastniški instrumenti, ki jih je izdala banka v postopku reševanja.

(2) Ustanovni kapital premostitvene banke se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži premostitvene banke,
2. iz sredstev sklada za reševanje, ki je vzpostavljen v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Ne glede na vir vplačila ustanovnega kapitala in imetništvo delnic ali deležev premostitvene banke pristojnosti in pooblastila skupščine premostitvene banke izvaja izključno Banka Slovenije.

(4) Banka Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke v vlogi skupščine zlasti:

1. sprejme ustanovitvene akte premostitvene banke;
2. imenuje organe upravljanja premostitvene banke in pri tem upošteva lastniško strukturo premostitvene banke, kadar je to mogoče;
3. določi nadomestila za člane organov upravljanja in določi njihove odgovornosti;
4. potrdi strategijo in profil tveganja premostitvene banke.

(5) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta sprejema Banka Slovenije odločitve v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta premostitvene banke v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Glede izvajanja pristojnosti skupščine premostitvene banke se uporabljata tretji in četrti odstavek 113. člena tega zakona.

101. člen **(ustanovitev premostitvene banke za opravljanje dejavnosti banke)**

(1) Za premostitveno banko, ki se ustanovi kot banka z namenom prevzema sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja zaradi opravljanja dejavnosti banke, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, ter Uredbe 575/2013/EU za ustanovitev in delovanje banke, če ni v tem zakonu izrecno drugače določeno.

(2) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede, ko premostitvena banka pridobi dovoljenje za opravljanje storitev in dejavnosti kot banka.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko premostitvena banka iz prvega odstavka tega člena pridobi dovoljenje za opravljanje bančnih in finančnih storitev tudi, če ob ustanovitvi ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev, ki jih za izdajo dovoljenja določa zakon, ki ureja bančništvo, so pa podani razlogi, ki kažejo, da jih bo v določenem krajšem obdobju lahko izpolnila in je predčasna izdaja dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke nujna za uresničitev ciljev reševanja.

(4) Banka Slovenije v primeru iz prejšnjega odstavka obvesti Evropsko centralno banko o razlogih za predčasno izdajo dovoljenja za ustanovitev banke. V primeru predčasne izdaje dovoljenja za ustanovitev premostitvene banke se v odločbi o izdaji dovoljenja navede rok, v katerem mora premostitvena banka zagotoviti izpolnjevanje vseh predpisanih pogojev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(5) Za nadzor nad delovanjem premostitvene banke, ki opravlja dejavnost banke, se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo, in Uredbe 1024/2013/EU glede nadzora nad banko.

102. člen **(prenos na premostitveno banko)**

(1) Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti subjekta reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na premostitveno banko se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki se prenašajo, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na premostitveno banko zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki se prenesejo od subjekta reševanja na premostitveno banko ali se zagotovijo premostitveni banki iz drugih virov.

(3) Morebitno nadomestilo, ki ga zagotovi premostitvena banka v zvezi s prenosom, zmanjšano za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripiše:

1. lastnikom delnic ali drugih lastniških instrumentov, kadar se na premostitveno banko prenesejo delnice ali lastniški instrumenti, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali
2. banki v postopku reševanja, kadar se na premostitveno banko prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice in obveznosti banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se zagotovi dodatni prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta ustanovitve premostitvene banke, se uporabljajo določbe 76. člena ter 130. do 132. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji ali upniki banke v postopku reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na premostitveno banko, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do ali v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenesejo na premostitveno banko, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva premostitvene banke, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

103. člen (povratni prenos)

(1) Po prenosu na premostitveno banko v skladu s prejšnjim členom lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da:

1. se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, prenesene na premostitveno banko, prenesejo nazaj na banko v postopku reševanja, ali
2. da se delnice ali drugi lastniški instrumenti, preneseni na premostitveno banko, prenesejo nazaj na prvotne imetnike.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezne delnice ali druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko ali
2. posamezne delnice ali drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti ne spadajo v razrede delnic ali drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu na premostitveno banko, ali če ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenosa na premostitveno banko določa zadevna odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za namene povratnega prenosa.

(4) Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje banke v postopku reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških instrumentov banke v postopku reševanja. Banka v postopku reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnic ali drugih lastniških instrumentov.

104. člen (poslovanje premostitvene banke)

(1) Uprava premostitvene banke vodi in zastopa premostitveno banko s ciljem, da se ohrani dostop do kritičnih funkcij in se prodajo delnice premostitvene banke ali delnice banke v postopku reševanja, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, enemu ali več zasebnim kupcem, in z upoštevanjem pravil Evropske unije o državnih pomočeh. Pri tem uprava premostitvene banke upošteva navodila Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije lahko za namen iz prejšnjega odstavka odloči, da se delnice ali drugi lastniški instrumenti banke v postopku reševanja, oziroma sredstva, pravice in obveznosti, ki jih je prevzela premostitvena banka, s premostitvene banke prenesejo na tretjo osebo. Za učinke prenosa na tretje osebe se smiselno uporabljajo določbe 102. člena tega zakona.

(3) Prodaja premostitvene banke ali njenih sredstev, pravic, obveznosti ali pogodbenih razmerij se zagotovi na podlagi transparentnih in preglednih postopkov prodaje, da se:

1. zagotovi pravilnost in celovitost informacij v zvezi s prodajo;
2. prepreči neupravičeno favoriziranje ali diskriminacija posameznih morebitnih kupcev;
3. opravi prodaja pod tržnimi pogoji, ob upoštevanju posameznih okoliščin primera in v skladu z veljavnimi predpisi.

(4) Premostitvena banka pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema nikakršne odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, imetnikov drugih lastniških deležev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja. Člani organa upravljanja in višjega vodstva premostitvene banke v razmerju do delničarjev banke v postopku reševanja, do imetnikov drugih lastniških deležev, do upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja, ne odgovarjajo za dejanja in opustitve dejanj pri opravljanju svojih funkcij, razen če dejanje ali opustitev dejanja pomeni hudo malomarnost ali resno kršitev v skladu z nacionalnim pravom, ki neposredno vpliva na pravice teh oseb.

105. člen

(druge posledice v zvezi s prenosom na premostitveno banko)

(1) Kadar se na premostitveno banko v okviru reševanja prenesejo sredstva, pravice ali obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih in finančnih storitev banke v postopku reševanja, se premostitvena banka v zvezi s pravico neposrednega opravljanja storitev in pravice ustanavljanja v drugi državi članici šteje kot pravni naslednik banke v postopku reševanja in lahko uveljavlja vse pravice, ki jih je na tej podlagi v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, uveljavljala banka v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko v odločbi o prenosu odloči, da se premostitvena banka šteje kot pravni naslednik banke v postopku reševanja.

(2) Premostitvena banka lahko v okviru opravljanja dejavnosti banke na podlagi nasledstva iz prejšnjega odstavka še naprej uveljavlja pravico do članstva ter dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja, če izpolnjuje merila za članstvo v teh sistemih in sodelovanje v njih.

(3) Če premostitvena banka ne izpolnjuje meril za članstvo ali sodelovanja v posameznem sistemu ali shemi iz prejšnjega odstavka, lahko Banka Slovenije odloči, da sistem ali shema premostitveni banki kljub temu omogoči začasno članstvo oziroma dostop do sistema za obdobje do največ 24 mesecev. Banka Slovenije lahko obdobje začasnega članstva v določenem sistemu ali shemi na predlog prevzemnika podaljša za največ 12 mesecev.

(4) Ne glede na drugi in tretji odstavek tega člena se dostop do posameznega plačilnega ali poravnalnega sistema oziroma sheme ne sme zavrniti le na podlagi dejstva, da premostitvena banka nima ocene bonitetne agencije ali da ta ocena ne ustreza stopnji, ki se zahteva za dostop do tega sistema oziroma sheme.

106. člen
(prenehanje premostitvene banke)

(1) Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke v naslednjih primerih:

1. premostitvena banka se združi z drugim zasebnim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta oziroma glede upravljanja delnic premostitvene banke, vplačanih iz virov iz drugega odstavka 100. člena tega zakona;
2. delnice premostitvene banke, vplačane iz virov iz drugega odstavka 100. člena tega zakona, se v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom, tako da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti glede upravljanja prenesenih delnic oziroma združenega subjekta;
3. vse ali pretežni del delnic, sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih na premostitveno banko, se proda zasebnemu kupcu;
4. sredstva premostitvene banke so v celoti izčrpana in njene obveznosti v celoti poravnane;
5. po izteku dveletnega obdobja od datuma, na katerega je bil izveden zadnji prenos na premostitveno banko.

(2) Ne glede na 5. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke tudi pred potekom dveletnega obdobja, če oceni, da v tem roku ne bo mogoče uresničiti nobene od možnosti iz 1. do 4. točke prejšnjega odstavka.

(3) Banka Slovenije lahko obdobje iz 5. točke prvega odstavka tega člena večkrat podaljša, vsakič za največ eno leto, če je tako podaljšanje potrebno, da se:

1. uresničijo možnosti za prenehanje premostitvene banke na podlagi 1. do 4. točke prvega odstavka tega člena, ali
2. se zagotoviti kontinuiteta opravljanja ključnih storitev banke v postopku reševanja.

(4) Banka Slovenije odločitev iz prejšnjega odstavka obrazloži in pri tem navede podrobno oceno stanja, vključno z oceno razmer na trgu in pričakovanj, ki utemeljujejo podaljšanje obdobja iz 5. točke prvega odstavka tega člena.

(5) Če Banka Slovenije odloči o prenehanju premostitvene banke iz razlogov iz 3. do 5. točke prvega odstavka tega člena, premostitvena banka preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Vsi prihodki, ustvarjeni s prenehanjem delovanja premostitvene banke, zmanjšani za stroške, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, se pripisujejo delničarjem premostitvene banke.

(6) Če se na premostitveno banko prenesejo sredstva in obveznosti več kot ene banke v postopku reševanja, se prejšnji odstavek za to premostitveno banko uporablja glede sredstev in obveznosti, prenesenih z vsake posamezne banke v postopku reševanja, ne pa glede premostitvene banke.

2.4.5 Izločitev sredstev

107. člen
(instrument izločitve sredstev)

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev prenese sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje sredstev.

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov,
2. je prenos sredstev, pravic ali obveznosti potreben, da se zagotovi nemoteno delovanje subjekta v postopku reševanja ali premostitvene institucije, ali
3. je prenos potreben, da se zagotovijo čim višji prihodki iz likvidacije.

(3) Družba za upravljanje sredstev je pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije za namene prevzemanja in upravljanja sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij subjekta reševanja ali premostitvene banke. Družba za upravljanje sredstev ne sme opravljati bančnih storitev.

(4) Kadar se v skladu s tem zakonom za namene reševanje uporabi instrument ustanovitve premostitvene banke, lahko za namene reševanja premostitvena banka prevzame in upravlja sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kot družba za upravljanje sredstev, razen če bi to ogrozilo uresničevanje ciljev premostitvene banke.

108. člen **(ustanovitev družbe za upravljanje sredstev)**

(1) Banka Slovenije ustavi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Za ustanovitev in delovanje družbe za upravljanje sredstev se uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(2) Ustanovni kapital družbe za upravljanje sredstev se zagotovi:

1. s konverzijo kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti subjekta reševanja, kadar se upravičenim imetnikom v skladu s tem zakonom v okviru instrumenta konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti zagotovijo delnice ali deleži družbe za upravljanje sredstev,
2. iz sredstev enotnega sklada za reševanje, vzpostavljenega v skladu z Uredbo 806/2014/EU, ali
3. iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi oziroma sredstvi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežni državni lasti.

(3) Za upravljanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 100. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

109. člen **(prenos na družbo za upravljanje sredstev)**

(1) Prenos na družbo za upravljanje sredstev se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije ne glede na morebitne drugačne ali dodatne zahteve in omejitve, ki so glede prenosa posameznih postavk določene z drugimi predpisi, internimi akti banke v postopku reševanja ali na podlagi pogodbe. Za prenos na družbo za upravljanje sredstev se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja, ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo.

(2) Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje sredstev določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z načeli iz 68. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državni pomoči. Nadomestilo za prenos ima lahko nominalno pozitivno ali negativno vrednost z upoštevanjem ocenjene vrednosti prenesenih sredstev in terjatev po eni strani ter vrednosti prenesenih obveznosti po drugi strani.

(3) Morebitno nadomestilo za prenos, ki ga v zvezi s prevzetimi sredstvi, pravicami in obveznostmi subjektu reševanja plača družba za upravljanje sredstev, se v skladu s 15. členom tega zakona zmanjša za stroške, ki se zaračunajo v zvezi z reševanjem, in se pripiše subjektu reševanja. Nadomestilo za prenos se lahko zagotovi v obliki dolžniških instrumentov, ki jih izda družba za upravljanje sredstev.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da se tako zagotovijo dodatna sredstva, pravice ali obveznosti za družbo za upravljanje sredstev.

(5) Za prenose, ki se opravijo v okviru instrumenta izločitve sredstev, se uporabljajo določbe 76. člena ter 130. do 132. člena tega zakona o zaščitnih ukrepih.

(6) Delničarji in upniki subjekta reševanja in druge osebe, katerih sredstva, pravice in obveznosti v postopku reševanja niso preneseni na družbo za upravljanje sredstev, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do ali v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenesejo na družbo za upravljanje sredstev, oziroma v razmerju do članov upravljalnih organov ali višjega vodstva premostitvene banke, razen v obsegu iz prejšnjega odstavka.

110. člen **(povratni prenos)**

(1) Po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za upravljanje sredstev lahko Banka Slovenije z upoštevanjem pogojev iz drugega odstavka tega člena odloči o povratnem prenosu tako, da se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki so bili preneseni na družbo za upravljanje sredstev, prenesejo nazaj na subjekt reševanja. Subjekt reševanja ne more zavrniti prevzema sredstev pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij, ki so predmet povratnega prenosa.

(2) Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu iz prejšnjega odstavka, če:

1. je bila možnost povratnega prenosa za posamezna sredstva, pravice in obveznosti izrecno navedena v odločbi Banke Slovenije o prenosu na družbo za upravljanje sredstev, ali
2. posamezna sredstva, pravice ali obveznosti dejansko ne spadajo v razrede sredstev, pravic in obveznosti, ki jih določa odločba Banke Slovenije o prenosu, ali če ne izpolnjujejo pogojev, ki jih za prenos na premostitveno banko določa ta odločba.

(3) Povratni prenos se lahko izvede v katerem koli obdobju in v skladu s katerimi koli drugimi pogoji, ki so v odločbi o prenosu opredeljeni za namene povratnega prenosa.

111. člen **(poslovanje družbe za upravljanje sredstev)**

(1) Uprava družbe za upravljanje sredstev vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višja vrednost prenesenih sredstev:

1. s prodajo družbe za upravljanje sredstev oziroma sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za upravljanje sredstev, ali
2. s prenehanjem družbe za upravljanje sredstev v običajnem insolvenčnem postopku.

(2) Uprava družbe za upravljanje sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Za poslovanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo drugi do četrti odstavek 104. člena tega zakona.

(4) Za prenehanje družbe za upravljanje sredstev se smiselno uporabljajo določbe 106. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke.

2.5 Posledice začetka reševanja in pooblastila za izvajanje ukrepov za reševanje

2.5.1 Splošne posledice začetka reševanja

112. člen **(nastanek in trajanje pravnih posledic začetka reševanja in uporabe ukrepov za reševanje)**

(1) Pravne posledice začetka postopka reševanja nastanejo za subjekt reševanja z vročitvijo odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o začetku reševanja.

(2) Pravne posledice začetka reševanja, ki ustvarjajo učinke na pravne položaje drugih oseb ali izvedbo drugih postopkov, nastanejo z dnem objave odločbe o začetku reševanja v skladu z 226. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka reševanja trajajo do izdaje odločbe o prenehanju reševanja oziroma do začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja.

(4) Pravne posledice na podlagi izrečenih ukrepov reševanja nastanejo za subjekt reševanja, delničarje, upnike in druge osebe z dnem objave odločbe o uporabi ukrepov za reševanje v skladu z 226. členom tega zakona.

113. člen
(pristojnosti organov subjekta reševanja v času reševanja)

(1) Z začetkom postopka reševanja prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini subjekta reševanja. Uprava subjekta reševanja mora z začetkom postopka reševanja upoštevati navodila Banke Slovenije v zvezi z vodenjem in zastopanjem ter pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije glede upravljanja in razpolaganja s premoženjem subjekta reševanja.

(2) Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja, kadar je to potrebno zaradi izpolnjevanja obveznosti banke na podlagi drugih predpisov, izvaja Banka Slovenije. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, in zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja sprejema Banka Slovenije odločitve iz prejšnjega odstavka v zvezi z izvajanjem pristojnosti skupščine in nadzornega sveta v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(3) Glede pristojnosti skupščine, ki jih izvaja Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, glede sklica in odločanja na skupščini ter glede izpodbijanja in uveljavljanja ničnosti sklepov skupščine.

(4) Banka Slovenije v treh delovnih dneh po izdaji odločbe, s katero odloči o začetku reševanja, predlaga vpis sklepa o izvajanju pristojnosti skupščine v sodni register zaradi njegove objave po pravilih o objavi zapisnika skupščine delniške družbe.

114. člen
(splošna omejitve poslov subjekta reševanja)

(1) Po začetku postopka reševanja lahko subjekt reševanja opravlja samo redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnava svoje obveznosti iz tega naslova, razen če ta zakon ali Banka Slovenije na podlagi pooblastil v skladu s tem zakonom ne določi drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek banka po začetku postopka reševanja brez predhodnega soglasja Banke Slovenije ne sme:

1. izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;
2. izplačati glavnice in morebitnih zapadlih obresti iz naslova kvalificiranih obveznosti, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti;
3. razpolagati s svojim premoženjem, razen v okviru opravljanja bančnih poslov, in dajati poroštev ali drugih jamstev;
4. opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov in onemogočanje izvedbe ukrepov za reševanje.

115. člen
(omejitve uporabe posameznih pogodbenih ureditev)

(1) Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno pogodbeno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter z zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, začetek postopka

reševanja oziroma uporaba ukrepov reševanja ali posameznih pooblastil v zvezi z reševanjem sama po sebi ne šteje za:

1. dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme.

(2) Prejšnji odstavek se uporablja tudi za pogodbe, ki so jih sklenili drugi subjekti v skupini, razen subjekt reševanja, in sicer:

1. podrejena družba v zvezi z obveznostmi, za katere jamči ali za katere se drugače zaveže nadrejena družba ali kateri koli subjekt v skupini, ali
2. kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(3) Če se bistvene obveznosti iz pogodbe, ki jo je subjekt reševanja sklenil z nasprotno stranko, vključno z obveznostmi plačila in izročitve ter zagotavljanjem zavarovanja s premoženjem, po začetku postopka reševanja oziroma v zvezi z uporabo ukrepov reševanja in posameznih pooblastil, ki jih v skladu s tem zakonom v postopku reševanja sprejme Banka Slovenije, še naprej izpolnjujejo v okviru sklenjene pogodbe, začetek tega postopka oziroma uporaba ukrepov za reševanje med postopkom reševanja sama po sebi ne omogoča, da bi kdor koli:

1. izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, ki jo je sklenil/a:
 - podrejena družba, kadar za obveznosti jamči ali za katere se drugače zaveže subjekt v skupini;
 - kateri koli subjekt v skupini, kadar pogodba vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
2. pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi;
3. vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi.

(4) Ta člen ne vpliva na pravico posameznika, da uresniči upravičenje iz prejšnjega odstavka, če razlog za uresničenje teh upravičenj ni izključno začetek postopka reševanja oziroma uporaba drugih ukrepov in pooblastil med postopkom reševanja, ampak je posledica drugih okoliščin.

(5) Kadar Banka Slovenije odloči, da se začasno odloži izpolnitev obveznosti ali prepove uresničevanje pogodbenih upravičenj v zvezi z realizacijo zavarovanja oziroma odstopom od pogodbe, taka odločitev ne pomeni neizpolnitve pogodbene obveznosti v smislu prvega odstavka tega člena.

(6) Če se postopki tretje države za reševanje priznajo v skladu z 250. členom tega zakona, se za namen tega člena izvajanje pooblastil v okviru teh postopkov šteje kot izvajanje ukrepov za reševanje.

116. člen
(posledice za začetek in vodenje drugih postopkov)

(1) Po začetku postopka reševanja zoper subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona ni mogoče uvesti običajnih insolvenčnih postopkov v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen na podlagi predloga, ki ga pristojnemu sodišču predloži Banka Slovenije.

(2) Kadar se v postopku reševanja uporabi instrument za reševanje, ki vključuje prenos sredstev, pravic ali obveznosti banke oziroma subjekta reševanja na drugo osebo, teh poslov in dejanj ni mogoče izpodbijati v morebitnem poznejšem običajnem insolvenčnem postopku, ki se začne zoper ta subjekt reševanja.

(3) Kadar subjekt reševanja sodeluje v sodnem ali upravnem postopku kot stranka in o katerem pristojno sodišče ali drug organ še ni odločil, lahko Banka Slovenije od pristojnega sodišča ali organa zahteva, da prekine postopke odločanja za določeno obdobje, če je prekinitve zadevnega postopka potrebna za učinkovito uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje.

(4) Sodišče oziroma drug organ nadaljuje postopek odločanja iz prejšnjega odstavka:

1. ko prejme obvestilo Banke Slovenije, da so razlogi za prekinitve postopka prenehali, ali
2. po prenehanju reševanja.

2.5.2 Izredna uprava

117. člen (izredna uprava)

(1) Banka Slovenije lahko v banki, pri kateri so podani pogoji za reševanje, prevzame upravljanje banke z imenovanjem izredne uprave.

(2) Banka Slovenije pri odločanju o imenovanju izredne uprave upošteva cilje in načela v zvezi z reševanjem glede na okoliščine posameznega primera, zlasti v zvezi z reševanjem čezmejnih skupin. Izredna uprava v banki ni pogoj za izvajanje ukrepov reševanja.

(3) Ne glede na druge predpise, ki urejajo pooblastila članov uprave, z vročitvijo odločbe o izredni upravi banki:

1. preneha funkcija vsem članom uprave in nadzornega sveta banke ter pooblastila in pristojnosti članov uprave banke ter prokuristov za vodenje poslov in zastopanje banke ter
2. Banka Slovenije v funkciji izredne uprave prevzame pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke ter pristojnosti in pooblastila nadzornega sveta in skupščine banke.

(4) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pristojnosti izredne uprave v banki odloči tudi o razrešitvi ali zamenjavi članov višjega vodstva v banki.

(5) Na podlagi odločbe o izredni upravi se v sodni register vpiše:

1. prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristom za zastopanje banke in
2. osebe, ki so pooblaščenec zastopati banko na podlagi odločbe o izredni upravi.

(6) Banka Slovenije naslednji delovni dan po izdaji odločbe o izredni upravi o tem obvesti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko. Banka Slovenije obvestilo pošlje na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priloži svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

118. člen **(izvajanje pristojnosti izredne uprave)**

(1) Banka Slovenije izvaja pristojnosti izredne uprave neposredno ali posredno z imenovanjem enega ali več izrednih upraviteljev, ki opravljajo funkcijo člana izredne uprave v banki.

(2) Če Banka Slovenije neposredno izvaja pristojnosti izredne uprave, Svet Banke Slovenije, ki ga predstavlja guverner Banke Slovenije, zastopa in vodi posle banke ter izvaja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Svet Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog in pooblastil v zvezi z zastopanjem banke pooblasti druge osebe.

(3) Za namene drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, se z imenovanjem izredne uprave v banki, kjer Banka Slovenije neposredno izvaja funkcije in pooblastila izredne uprave, člani sveta Banke Slovenije ne obravnavajo kot člani uprave ali nadzornega sveta banke. Banka Slovenije ne prevzema funkcije in odgovornosti člana uprave ali člana nadzornega sveta, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih.

(4) Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, glede izvajanja pristojnosti uprave in nadzornega sveta banke sprejema Banka Slovenije odločitve v zvezi z izvajanjem teh pristojnosti v okviru izredne uprave v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

119. člen **(imenovanje izrednih upraviteljev)**

(1) Banka Slovenije za izrednega upravitelja imenuje osebo, ki je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in izkušnje za izvajanje funkcije in nalog izrednega upravitelja v banki.

(2) Izredni upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku prisilnega prenehanja banke. Nadomestilo za delo izrednega upravitelja določi Banka Slovenije.

(3) Če nameravajo organi za reševanje subjektov v skupini imenovati izredno upravo v različnih subjektih v skupini, Banka Slovenije preuči možnosti, da za izrednega upravitelja v banki imenuje osebo, ki že opravlja zadevno funkcijo v drugih subjektih v skupini, če se tako olajša izvajanje ukrepov za ponovno vzpostavitev finančne trdnosti subjektov v skupini.

(4) Izredni upravitelji so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Roki v povezavi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega člana izredne uprave teči z dnem, ko nastopi svoj položaj.

120. člen
(pooblastila izrednih upraviteljev)

(1) V odločbi o imenovanju izrednih upraviteljev Banka Slovenije opredeli pooblastila in dolžnosti izrednih upraviteljev. Izredni upravitelji izvajajo svoja pooblastila in naloge v skladu z navodili Banke Slovenije.

(2) Če Banka Slovenije imenuje več izrednih upraviteljev za zastopanje in vodenje poslov banke, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke.

(3) Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega izrednega upravitelja oziroma odpokliče posameznega izrednega upravitelja in imenuje novega.

(4) Izredni upravitelji v skladu s pooblastili Banke Slovenije sprejmejo vse ukrepe, ki so potrebni za doseganje ciljev reševanja in da se zagotovi izvedba posameznih instrumentov za reševanje, ne glede na druge predpise in interne akte, ki urejajo pooblastila organov v zvezi z izvajanjem določenih ukrepov in aktivnosti. Kadar namerava izredni upravitelj sprejeti ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, spremembo lastniške strukture banke in statutarne spremembe v zvezi z banko, se ti ukrepi sprejmejo le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije.

121. člen
(poročila izrednega upravitelja)

(1) Izredni upravitelj v dveh mesecih po imenovanju Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter predloži:

1. načrt ukrepov, ki jih bo izvedla z namenom reševanja banke, ter opredeli roke, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov,
2. ukrepe za prerazporeditev in razpršitev potencialnih izgub banke ter
3. oceno nepredvidenih odhodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali poslovanje banke.

(2) Izredni upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja. Izredni upravitelj nemudoma obvesti Banko Slovenije o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja.

(3) Izredni upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali je bil o njih obveščen.

122. člen
(položaj razrešenih članov uprave banke)

(1) Z imenovanjem izredne uprave v banki morajo razrešeni člani uprave banke izredni upravi nemudoma predati vse posle ter omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov. Člani uprave morajo na zahtevo izredne uprave podati vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(2) Razrešeni člani uprave banke niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, določenih v internih aktih banke ali dogovorjenih s pogodbi med banko in člani uprave za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke.

123. člen **(trajanje izredne uprave)**

(1) Izredna uprava se v banki imenuje največ za obdobje enega leta, ki se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če so ob podaljšanju še izpolnjeni pogoji za izredno upravo in je podaljšanje nujno za doseg ciljev reševanja, vendar največ do zaključka reševanja.

(2) Skupno trajanje izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave.

(3) Izredna uprava v roku dveh mesecev od prenehanja funkcije izdela zaključno poročilo glede poslovanja banke v pogojih izredne uprave, ki zlasti vsebuje navedbo izvedenih ukrepov, opis učinkov teh ukrepov in pregled nastalih stroškov.

2.5.3 Dodatna pooblastila v postopku reševanja

124. člen **(splošna pooblastila v zvezi z izvajanjem ukrepov reševanja)**

(1) Banka Slovenije lahko z namenom, da zagotovi učinkovitost ukrepov za reševanje ali doseganje enega ali več ciljev reševanja, uporabi tudi naslednja pooblastila:

1. odloči, da se prenos finančnih instrumentov, sredstev, pravic in obveznosti izvede brez morebitnih dodatnih obveznosti ali obremenitev, ki vplivajo na prenesene finančne instrumente, pravice, sredstva ali obveznosti, razen glede obveznosti in obremenitev, varovanih v okviru dogovorov o jamstvu v skladu s prvim odstavkom 131. člena tega zakona;
2. odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic ali drugih lastniških instrumentov oziroma da se odpravijo druge pravice, ki upravičencu zagotavljajo pridobitev dodatnih delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja;
3. zahteva, da upravljavec organiziranega trga ali večstranskega sistema trgovanja, kot ga opredeljuje zakon, ki ureja trg finančnih instrumentov, začasno ustavi trgovanje s finančnim instrumentom ali umakne finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu ali začasno zadrži uvrstitev finančnih instrumentov v uradno kotacijo finančnih instrumentov;
4. odloči, da se prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, za namene uveljavljanja katerih koli pravic ali obveznosti, katerih nosilec je bil subjekt reševanja, vključno s pravico do udeležbe oziroma članstva v plačilnih in poravnalnih sistemih, obravnava enako kot subjekt reševanja;

5. zahteva, da si subjekt reševanja in prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč;
6. odloči, da se razveljavijo ali spremenijo pogoji pogodbe, katere stranka je subjekt reševanja, ali da se subjekt reševanja kot stranka pogodbe nadomesti s prevzemnikom, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti;
7. zagotovi pogoje in sklene dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, ki so potrebni, da se zagotovi učinkovitost ukrepov za reševanje in prenos upravljanja poslovnega področja na prevzemnika;
8. zahteva od banke ali njene nadrejene banke, da izda ustrezne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti.

(2) Pri uporabi pooblastil iz 1. točke prejšnjega odstavka se pravica do nadomestila, ki se zagotavlja subjektu reševanja oziroma delničarjem in upnikom v skladu s tem zakonom, ne šteje kot obveznost ali obremenitev.

(3) Upravljavec organiziranega trga mora na podlagi zahteve Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil iz 3. točke prvega odstavka tega člena začasno ustaviti trgovanje s finančnim instrumentom na organiziranem trgu ali umakniti finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu oziroma iz uradne kotacije.

(4) Banka Slovenije v okviru izvajanja pooblastil na podlagi 7. točke prvega odstavka tega člena zagotavlja zlasti:

1. kontinuiteto pogodb, ki jih je sklenil subjekt reševanja, tako da prevzemnik prevzame pravice in obveznosti subjekta reševanja v zvezi z delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, dolžniškimi instrumenti, sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se prenašajo, ter izrecno ali implicitno nadomesti subjekt reševanja v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
2. kontinuiteto pravnih postopkov, v katerih je udeležen subjekt reševanja v zvezi s katerim koli finančnim instrumentom, pravico, sredstvom ali obveznostjo, ki se prenesejo na prevzemnika, tako da prevzemnik v zadevnih postopkih vstopi v položaj subjekta reševanja.

(5) Izvajanje pooblastil iz 4. točke prvega odstavka tega člena in 2. točke prejšnjega odstavka ne vpliva na:

1. pravico zaposlenega pri subjektu reševanja, da odpove pogodbo o zaposlitvi;
2. pravico pogodbene stranke, da razen v primerih iz 127., 128. in 129. člena tega zakona uveljavlja katere koli pravice v skladu s pogodbo, vključno s pravico do odpovedi, kadar je do tega upravičena v skladu s pogoji pogodbe na podlagi dejanja ali opustitve s strani subjekta reševanja pred prenosom na prevzemnika ali s strani prevzemnika po izvedenem prenosu.

125. člen

(sprememba pogojev dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti)

(1) Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem instrumentov za reševanje glede dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo

pogoji teh instrumentov in obveznosti, vključno s spremembo zapadlosti glavnice ter višino obrestne mere in datuma zapadlosti obresti.

(2) Banka Slovenije lahko v zvezi z obveznostmi subjekta reševanja iz naslova dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti odloči tudi, da se plačilo zapadlih obveznosti začasno zadrži.

(3) Dolžniški instrumenti iz prvega in drugega odstavka tega člena so obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov.

126. člen **(zahteva za zagotavljanje storitev in prostorov)**

(1) Banka Slovenije lahko zahteva, da subjekt reševanja ali drugi subjekt v skupini zagotovi ustrezne operativne storitve ali prostore, da se prevzemniku, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniškimi instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, omogoči učinkovito opravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile nanj prenesene.

(2) Banka Slovenije izvaja pooblastila iz prejšnjega odstavka tudi v zvezi z zahtevo organa za reševanje v drugi državi članici glede storitev in prostorov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru izvajanja pooblastil iz prvega in drugega odstavka tega člena od subjekta reševanja ali drugega subjekta v skupini zahteva zagotavljanje operativnih storitev in prostorov, ki ne vključujejo nobene oblike finančne podpore.

(4) Subjekt reševanja oziroma subjekt v skupini, na katerega Banka Slovenije naslovi zahtevo iz prvega ali drugega odstavka tega člena, zagotovi zahtevane storitve ali prostore pod naslednjimi pogoji:

1. če je storitve in prostore zagotavljal subjektu reševanja na podlagi sporazuma neposredno pred izvedbo ukrepa za reševanje: pod enakimi pogoji za čas trajanja tega sporazuma;
2. če pred izvedbo ukrepa za reševanje ni bil sklenjen sporazum ali je ta potekel: pod razumnimi pogoji.

127. člen **(mirovanje posameznih obveznosti)**

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja.

(3) Če na podlagi odločitve iz prvega odstavka tega člena obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev mirujejo, obveznosti plačila ali izročitve nasprotnih strank na podlagi te pogodbe mirujejo za enako obdobje.

(4) Mirovanje iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja za obveznosti plačila ali izročitve:

1. na podlagi upravičene vloge;
2. do sistemov ali operaterjev sistemov, določenih v zakonih, ki prenašajo Direktivo 98/26/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. maja 1998 o dokončnosti poravnave pri plačilih in sistemih poravnave vrednostnih papirjev (UL L št. 166, z dne 11. 6. 1998, nazadnje spremenjena z Uredbo (EU) št. 909/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. julija 2014 o izboljšanju ureditve poravnave vrednostnih papirjev v Evropski uniji in o centralnih depotnih družbah ter o spremembi direktiv 98/26/ES in 2014/65/EU ter Uredbe (EU) št. 236/2012), centralnih nasprotnih strank in centralnih bank;
3. na podlagi upravičene terjatve investitorjev, ki se upoštevajo pri ugotavljanju zajamčenih terjatev na podlagi zakona, ki ureja trg finančnih instrumentov.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

128. člen

(omejitev uveljavljanja pravic iz naslova dogovorov o jamstvu)

(1) Banka Slovenije lahko začasno omeji pravice upnikov, zavarovane z dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila terjatev iz sredstev ali pravic subjekta reševanja, ne glede na to, ali:

1. je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;
2. je pravica nastala na podlagi pogodbe ali zakona;
3. zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države.

(2) Omejitev pravic upnikov iz prejšnjega odstavka se lahko uveljavi v zvezi s katerimi koli sredstvi subjekta reševanja, in sicer od trenutka objave odločitve o omejitvi teh pravic v skladu s 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi te odločitve.

(3) Omejitev pravic upnikov iz prvega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravicami iz naslova jamstva, ki jih je vzpostavil subjekt reševanja v korist plačilnega ali poravnalnega sistema, ki zagotavlja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali upravljavca takega sistema, centralne nasprotne stranke in centralne banke.

(4) Če so v okviru reševanja podane okoliščine iz 132. člena tega zakona, Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz prvega odstavka tega člena tako, da so omejitve uveljavljanja pravic iz naslova jamstva skladne za vse subjekte v skupini, v zvezi s katerimi je sprejet ukrep za reševanje.

(5) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

129. člen
(mirovanje pravic do odpovedi)

(1) Banka Slovenije lahko odloči, da morebitne pravice do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu s 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(2) Banka Slovenije lahko uporabi pooblastilo iz prejšnjega odstavka glede pravice do odpovedi, ki jo ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo s podrejeno družbo subjekta reševanja, kadar:

1. subjekt reševanja jamči za obveznosti iz te pogodbe ali drugače zagotavlja njihovo izpolnitev,
2. se pravice do odpovedi na podlagi te pogodbe uveljavljajo izključno z upoštevanjem insolventnosti ali finančnega položaja subjekta reševanja in
3. za pooblastilo za prenos, ki se izvaja ali se lahko izvaja v zvezi s subjektom reševanja v okviru ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, velja, da:
 - so ali bi lahko bila vsa sredstva in obveznosti podrejene družbe v zvezi z navedeno pogodbo prenesena na prevzemnika ali bi jih ta lahko prevzel ali
 - Banka Slovenije drugače zagotovi ustrezno zaščito teh obveznosti.

(3) Mirovanje iz prejšnjega odstavka učinkuje od trenutka objave odločitve o mirovanju v skladu z 226. členom tega zakona do polnoči naslednjega delovnega dne po objavi odločitve o mirovanju.

(4) Mirovanje na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se ne uporablja v zvezi s pravico odpovedi, vzpostavljeno v korist plačilnega ali poravnalnega sistema, ki zagotavlja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali upravljavca takega sistema, centralne nasprotne stranke in centralne banke.

(5) Nasprotna stranka pogodbe lahko uveljavlja pravico do odpovedi v skladu s pogodbo pred koncem obdobja mirovanja iz prvega odstavka tega člena na podlagi obvestila Banke Slovenije, da pravice in obveznosti, ki jih pokriva pogodba, v okviru reševanja ne bodo prenesene na drug subjekt oziroma odpisane ali konvertirane za namene dokapitalizacije subjekta reševanja.

(6) Kadar Banka Slovenije odloči o mirovanju pravic do odpovedi na podlagi prvega ali drugega odstavka tega člena, in če nasprotna pogodbeni stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, se te pravice lahko uveljavljajo po izteku obdobja mirovanja in ob upoštevanju 115. člena tega zakona pod naslednjimi pogoji:

1. če so bile pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, prenesene na prevzemnika, lahko nasprotna pogodbeni stranka uveljavlja pravice do odpovedi izključno na podlagi okoliščin, ki nastopijo po prenosu in v skladu s pogodbo opravičujejo odstop s strani nasprotne stranke;
2. če se pravice in obveznosti, ki jih zajema pogodba, ne prenesejo na novega prevzemnika, ter Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ni uporabila instrumenta za odpis ali konverzijo kvalificiranih obveznosti za namene dokapitalizacije subjekta reševanja, lahko nasprotna pogodbeni stranka ob izteku obdobja mirovanja nemudoma uveljavlja pravice do odpovedi v skladu z določbami zadevne pogodbe.

(7) Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov.

(8) Banka Slovenije v zvezi z izvajanjem pooblastil na podlagi tega zakona ali pooblastil v zvezi z izvajanjem bonitetnega nadzora na podlagi zakona, ki ureja bančništvo, zahteva, da subjekt reševanja vzdržuje podrobne evidence pogodb ter na zahtevo Banke Slovenije posreduje informacije, ki jih potrebuje za izpolnjevanje odgovornosti in nalog v skladu z 81. členom Uredbe 648/2012/EU.

2.5.4 Zaščitni ukrepi v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje

130. člen

(neodvisna ocena obravnave upnikov in delničarjev)

(1) Banka Slovenije v roku največ šest mesecev po izdaji odločbe o uporabi instrumenta za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi instrumentov za reševanje delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajen insolvenčni postopek. Ta ocena je ločena od predhodnega vrednotenja, ki se izvede v skladu s 66. členom tega zakona.

(2) Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdelata neodvisni cenilec, ki ga imenuje Banka Slovenije.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek lahko neodvisno oceno izdelata neodvisni cenilec, ki je imenovan za izdelavo neodvisnega predhodnega vrednotenja na podlagi četrtega odstavka 70. člena tega zakona, vendar mora biti v tem primeru neodvisna ocena obravnave delničarjev in upnikov vsebinsko ločena od vrednotenja za namene uporabe ukrepov za reševanje.

(4) Ocena iz prvega odstavka tega člena mora vsebovati naslednje informacije glede:

1. najverjetnejše obravnave delničarjev in upnikov oziroma sistema jamstva za vloge, če bi bil za subjekt reševanja, v zvezi s katerim je bil izveden postopek reševanja, začet običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 72. členom tega zakona,
2. dejanske obravnave, ki so je bili delničarji in upniki oziroma sistem jamstva za vloge deležni pri reševanju subjekta reševanja, in
3. morebitne razlike med obravnavo iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(5) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se domneva, da bi bil zoper subjekt reševanja, v zvezi s katerim so bili izvedeni ukrepi za reševanje, uveden običajni insolvenčni postopek, ko je bila sprejeta odločitev o začetku reševanja v skladu z 72. členom tega zakona, in ukrepi za reševanje ne bi bili izvedeni.

(6) Pri oceni iz prvega odstavka tega člena se ne upošteva morebitna izredna javnofinančna pomoč, ki je bila dodeljena subjektu reševanja v zadnjih treh letih pred izdajo odločbe o začetku reševanja.

(7) Če se na podlagi ocene iz prvega odstavka tega člena ugotovi, da ima z upoštevanjem 76. člena tega zakona delničar ali upnik večje izgube, kot bi jih imel v primeru prenehanja subjekta reševanja po običajnih insolvenčnih postopkih, je tak delničar ali upnik upravičen do plačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja iz 134. člena tega zakona.

131. člen
(obravnavo nasprotnih strank pri delnem prenosu)

(1) Banka Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali z uporabo pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona upošteva zaščitne ukrepe iz četrtega do osmega odstavka tega člena in 132. člena tega zakona, v zvezi z naslednjimi dogovori in obveznostmi:

1. dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva ali zavarovanja zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplčila njenih terjatev iz sredstev ali pravic, ki se prenašajo, ne glede na to, ali je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto oziroma vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja ali kot podoben dogovor;
2. dogovori o finančnem zavarovanju, pri katerih lastninska pravica na finančnem instrumentu, gotovini ali bančnem posojilu v času trajanja dogovora preide z dajalca finančnega zavarovanja na prejemnika finančnega zavarovanja z namenom, da se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti subjekta reševanja, ob pogoju, da prejemnik zavarovanja v primeru izpolnitve teh obveznosti prenesena sredstva prenese nazaj;
3. dogovorov o pobotu, po katerih se lahko dva ali več zahtevkov ali obveznosti, ki si jih medsebojno dolgujeta subjekt reševanja in nasprotna stranka, med sabo pobotajo;
4. dogovori o izravnavi;
5. obveznostmi iz naslova kritih obveznic;
6. strukturiranimi finančnimi dogovori, vključno z listinjenjem in instrumenti za zavarovanje pred tveganjem, ki so sestavni del sklada za kritje in so v skladu z veljavnimi predpisi zavarovani podobno kot krite obveznice, ki vključujejo podelitev in uveljavljanje pravic zavarovanja s strani stranke dogovora ali skrbnika, zastopnika ali pooblaščenca.

(2) V primeru dogovorov iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije upošteva tudi omejitve iz 115. ter 127. do 129. člena tega zakona.

(3) Zaščitni ukrepi iz tega člena se uporabljajo za dogovore in obveznosti iz prvega odstavka tega člena ne glede na število strank v dogovoru in ne glede na to, ali ti dogovori nastanejo:

1. s pogodbo, v okviru skrbništva ali podobno, z izjavo volje strank oziroma neposredno na podlagi zakona ali
2. po pravu druge države članice ali tretje države oziroma jih to pravo v celoti ali delno ureja.

(4) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori o jamstvu iz 1. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos premoženja, s katerim je obveznost zavarovana, razen če se prenesejo tudi navedena obveznost in upravičenje iz jamstva,
2. prenos zavarovane obveznosti, razen če se prenese tudi upravičenje iz zavarovanja,
3. prenos upravičenja iz zavarovanja, razen če se prenese tudi zavarovana obveznost, ali
4. sprememba ali prenehanje dogovora o jamstvu z uporabo dodatnih pooblastil, če obveznost zaradi navedene spremembe ali prenehanja ni več zavarovana.

(5) Banka Slovenije pri uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 2., 3. in 4. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor, od subjekta reševanja na drugi subjekt;
2. sprememba ali prenehanje pravic in obveznosti, vključenih v posamezni dogovor.

(6) Za namene iz prejšnjega odstavka se šteje, da so pravice in obveznosti vključene v posamezni dogovor, če so stranke dogovora upravičene do izravnave ali pobota navedenih pravic in obveznosti.

(7) Banka Slovenije pri uporabi ukrepov in pooblastil iz prvega odstavka tega člena zagotovi, da se v zvezi z dogovori iz 5. in 6. točke prvega odstavka tega člena prepreči:

1. prenos dela sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali njegov del;
2. sprememba ali prenehanje sredstev, pravic in obveznosti, ki predstavljajo strukturiran finančni dogovor ali njegov del.

(8) Banka Slovenije lahko ne glede na četrty, peti in sedmi odstavek tega člena, če je to potrebno, da se zagotovi razpoložljivost zajamčenih vlog:

1. prenese zajamčene vloge, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla druga sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del tega dogovora, in
2. prenese, spremeni ali odpove sredstva, pravice ali obveznosti, ki so del katerega koli dogovora iz prvega odstavka tega člena, ne da bi prenesla zajamčene vloge, ki so del tega dogovora.

132. člen

(varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave)

Uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti od subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, ali uporaba pooblastil iz 6. točke prvega odstavka 124. člena tega zakona ne vpliva na pravice in obveznosti subjekta reševanja do plačilnih in poravnalnih sistemov, pri katerih je v skladu s predpisi zagotovljena dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, tako, kot je določeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitve naloga za prenos ter medsebojnega pobota terjatev in obveznosti v sistemu;
2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;
3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

2.6 Financiranje ukrepov reševanja

133. člen
(uporaba sredstev iz sistema jamstva za vloge pri reševanju)

(1) Če se v okviru ukrepov za reševanje ohranja dostop vlagateljem do zajamčenih vlog, sistem jamstva za vloge z upoštevanjem vrednotenja na podlagi 66. člena tega zakona prispeva k reševanju:

1. če se uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti: znesek, ki bi se iz naslova zajamčenih vlog odpisal za pokrivanje izgub banke v skladu s 1. točko prvega odstavka 86. člena tega zakona, če bi se zajamčene vloge pri uporabi tega instrumenta odpisale v enaki meri kot obveznosti istega prednostnega razreda, ali
2. če se uporabi eden ali več drugih instrumentov za reševanje: znesek izgub, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka.

(2) Če se uporabi instrument za reševanje s sredstvi upnikov, sistem jamstva za vloge ni zavezan prispevati k dokapitalizaciji banke ali premostitvene banke v skladu z 2. točko prvega odstavka 86. člena tega zakona.

(3) Prispevek sistema jamstva za vloge pri financiranju reševanja v nobenem primeru ne presega nobenega od naslednjih dveh zneskov:

1. izgube, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka, ali
2. zneska, ki je enak 50 odstotkom ciljne ravni sklada za jamstvo, določene na podlagi zakona, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če je na podlagi neodvisne ocene iz 130. člena tega zakona ugotovljeno, da je bil prispevek sistema jamstva za vloge pri reševanju večji od neto izgub, ki bi jih imel, če bi banka prenehala v okviru običajnega insolvenčnega postopka, je sistem jamstva za vloge upravičen do plačila zadevne razlike iz sheme za financiranje reševanja v korist sklada za jamstvo vlog.

(5) Sistem jamstva za vloge zagotovi plačilo prispevka iz prvega odstavka tega člena na podlagi odločbe Banke Slovenije. Prispevek sistema jamstva za vloge se zagotovi v denarju.

(6) Če se del upravičene vloge pri banki v postopku reševanja prenese na drug subjekt z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali ustanovitve premostitvene banke, vlagatelji ne morejo uveljavljati nobenih zahtevkov do sistema jamstva za vloge iz naslova tistega dela upravičene vloge pri banki v postopku reševanja, ki ni bil prenesen, če so preneseni del upravičene vloge in pripadajoča sredstva, ki se zagotovijo prevzemniku v zvezi s temi obveznostmi, enaki ali večji od zneska zajamčene vloge v sistemu jamstva za vloge.

134. člen
(shema za financiranje reševanja)

(1) Če uporaba ukrepov za reševanje, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge v skladu s prejšnjim členom, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona.

(2) Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije v skladu s tem zakonom zagotovijo podružnice bank tretjih držav.

(3) Banka Slovenije za namen vzpostavitve in delovanja sheme za financiranja reševanja:

1. zbira predhodne in izredne naknadne prispevke bank za shemo financiranja reševanja, ki jih določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Delegirano uredbo Komisije (EU) 2015/63 z dne 21. oktobra 2014 o dopolnitvi Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi s predhodnimi prispevki v sheme za financiranje reševanja (UL L št. 11, z dne 17. januar 2015, str. 44; v nadaljnjem besedilu: Uredba 2015/63/EU);
2. zagotavlja prenos predhodnih in izrednih naknadnih prispevkov v enotni sklad za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in naloge v zvezi z upravljanjem sredstev v okviru enotnega sklada za reševanje, določene s Sporazumom o prenosu;
3. določi in zbira predhodne in izredne naknadne prispevke ter upravlja sredstva, ki jih v skladu s tem zakonom za shemo financiranja reševanja vplačajo EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji;
4. v skladu z Uredbo 806/2014/EU predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje, ki jih sprejme Banka Slovenije.

135. člen

(viri za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje)

(1) Vse banke, vključno s premostitveno banko, če je ustanovljena, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Uredbo 2015/63/EU.

(2) EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, zagotovijo predhodne in izredne naknadne prispevke za financiranje reševanja v višini in na način, ki ju določi Banka Slovenije.

(3) Banke in podružnice bank tretjih držav plačajo prispevke iz prvega in drugega odstavka tega člena na podlagi odločbe, ki jo izda Banke Slovenije.

(4) Za zagotovitev premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje lahko Republika Slovenija kot zadnji možni ukrep odobri enotnemu skladu za reševanje posojilo v obsegu, kot ga določi enotni reševalni odbor.

(5) Višina posojila iz prejšnjega odstavka lahko znaša največ 71.500.000 eurov.

(6) Sporazum o posojilu iz četrtega odstavka tega člena z enotnim odborom za reševanje podpiše minister, pristojen za finance.

136. člen

(predhodni prispevki v zvezi s poslovanjem EU podružnic)

(1) Kreditna institucija tretje države plača predhodni prispevek za reševanje, ko pridobi dovoljenje za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo.

(2) Banka Slovenije določi višino prispevka za reševanje, ki ga plača kreditna institucija tretje države članice v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji v okviru dovoljenja iz prejšnjega odstavka. Za izračun predhodnega in izrednega naknadnega prispevka za EU podružnico se smiselno uporabljajo pravila za izračun predhodnega prispevka banke, določena v Uredbi 806/2014/EU in Uredbi 2015/63/EU.

(3) Pri določitvi višine predhodnega prispevka za EU podružnico Banka Slovenije upošteva:

1. profil tveganosti kreditne institucije tretje države, ki ga ugotavlja pristojni organ tretje države, ter značilnost dejavnosti, sredstev, pravic in obveznosti, ki jih kreditna institucija tretje države izvaja oziroma izkazuje prek podružnice v Republiki Sloveniji;
2. morebitni sporazum o sodelovanju med organi za reševanje, ki je sklenjen s tretjo državo in zavezuje Republiko Slovenije;
3. priznanje oziroma zavrnitev priznanja ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ za reševanje v tretji državi v skladu z 250. členom tega zakona.

(4) Banka Slovenije s podzakonskim predpisom določi podrobnejša pravila za izračun predhodnega in izrednega naknadnega prispevka kreditne institucije tretje države v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi predloga kreditne institucije tretje države odloči, da se predhodni prispevek kreditne institucije tretje države zagotovi z večkratnimi delnimi plačili, ki se izvršijo vsaj enkrat letno. Kreditna institucija tretje države mora zagotoviti plačilo celotnega prispevka najpozneje v treh letih.

137. člen **(odločba o plačilu prispevkov)**

(1) Banka Slovenije naloži plačilo prispevka iz 135. in 136. člena tega zakona z odločbo o plačilu prispevka, v kateri opredeli vrsto in višino prispevka, rok za plačilo prispevka in račun, na katerega se plača prispevek.

(2) Rok za plačilo predhodnega prispevka je 15 dni od vročitve odločbe.

138. člen **(plačilo prispevka in izvršitev odločbe)**

(1) Če banka ali kreditna institucija tretje države v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji ne plača prispevka iz 135. ali 136. člena tega zakona na podlagi odločbe o plačilu prispevka v roku, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga izvršbo odločbe o plačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za izvršbo davčnih obveznosti, v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače.

(2) Organ, pristojen za pobiranje davkov, izda sklep o izvršbi na podlagi predloga Banke Slovenije za prisilno izvršitev odločbe o plačilu prispevka najpozneje v roku 30 dni.

(3) Če je zoper sklep o izvršbi organa, pristojnega za pobiranje davkov, vložena pritožba, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja davčni postopek, o odložitvi davčne izvršbe.

139. člen

(prenos v enotni sklad za reševanje in upravljanje sredstev pri Banki Slovenije)

(1) Banka Slovenije za namen plačila prispevkov, ki jih plačajo banke na podlagi 135. in 136. člena tega zakona, odpre in vodi ločen denarni račun za namene plačila prispevkov bank za enotni sklad za reševanje ter ločen denarni račun za plačilo prispevkov EU podružnice.

(2) Banka Slovenije denarna sredstva, ki jih plačajo banke za namene enotnega sklada za reševanje, prenese v skladu s Sporazumom o prenosu.

(3) Denarna sredstva, ki jih plačajo banke tretjih držav v zvezi s poslovanjem EU podružnice v Republiki Sloveniji (v nadaljnjem besedilu: izločena sredstva za reševanje), so last Banke Slovenije in se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje.

(4) Banka Slovenije upravlja izločena sredstva za reševanje tako, da se zagotavlja:

1. stalna in takojšnja razpoložljivost sredstev za potrebe financiranja ukrepov za reševanje v okviru sheme financiranja reševanja in
2. varnost, nizko tveganje in visoka likvidnost naložb.

(5) Banka Slovenije sklepa posle upravljanja izločenih sredstev za reševanje v svojem imenu in za račun izločenih sredstev. Obveznosti in stroški v zvezi z upravljanjem se poplačajo v breme izločenih sredstev za reševanje.

140. člen

(uporaba sredstev iz sheme za financiranje reševanja)

(1) Sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo za financiranje reševanja se lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov za reševanje pod pogoji, ki jih določata Uredba 806/2014/EU in ta zakon.

(2) Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Sporazumom o prenosu, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona, z upoštevanjem sredstev, ki se uporabijo za reševanje na podlagi tretjega odstavka tega člena.

(3) Banka Slovenije v zvezi s predlogom iz prejšnjega odstavka upošteva tudi:

1. razpoložljiva sredstva, ki so jih za shemo financiranja reševanja vplačale podružnice bank tretjih držav, in
2. sredstva, ki jih v skladu s 133. členom tega zakona za financiranje ukrepov reševanja prispeva sistem jamstva za vloge.

(4) Banka Slovenije odloči o uporabi sredstev, ki so jih vplačale podružnice bank tretjih držav, ko enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU v zvezi z ukrepi za reševanje banke v

okviru svojih pristojnosti ali na podlagi predloga iz drugega odstavka tega člena odloči o uporabi sredstev enotnega sklada za reševanje za financiranje ukrepov za reševanje banke.

2.7 Čezmejno reševanje

141. člen (kolegij za reševanje)

(1) Organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 31., 32., 38. do 43., 47., 48. in 60. do 63. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se lahko po potrebi vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav.

(2) Kolegij za reševanje zagotavlja organu za reševanje na ravni skupine in drugim sodelujočim organom za reševanje ter drugim pristojnim organom, vključno z Evropskim bančnim organom, okvir za izvajanje njihovih nalog in pristojnosti iz prejšnjega odstavka, tako da:

1. izmenjuje informacije, pomembne za potek načrtov reševanja skupine, za uporabo pooblastil za pripravljalne in preventivne ukrepe za skupine ter za reševanje skupine;
2. ocenjuje rešljivost skupin v skladu z določbami 31. člena tega zakona;
3. uporablja pooblastila za obravnavo ali odpravo ovir za rešljivost skupin v skladu z določbami 32. člena tega zakona;
4. pripravlja načrte reševanja skupine v skladu z določbami 38. do 43. člena tega zakona;
5. odloča, ali je treba vzpostaviti shemo za reševanje skupine, z upoštevanjem 61. do 63. člena tega zakona;
6. sklepa dogovor o shemi za reševanje skupine, z upoštevanjem 61. do 63. člena;
7. usklajuje obveščanje javnosti o strategijah reševanja skupine in sistemih za reševanje skupine;
8. usklajuje uporabo shem za financiranje reševanja;
9. določa zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za skupine na konsolidirani ali podrejeni ravni v skladu s 45. do 51. členom tega zakona;
10. razpravlja o vseh vprašanjih, povezanih z reševanjem čezmejnih skupin.

(3) V kolegiju za reševanje lahko sodelujejo:

1. organ za reševanje na ravni skupine;
2. organi za reševanje držav članic, v katerih imajo sedež podrejene družbe, nad katerimi se izvaja konsolidirani nadzor;
3. organi za reševanje držav članic, v katerih ima sedež družba, ki je nadrejena eni ali več institucijam iz skupine, in ki ima položaj nadrejenega finančnega holdinga v državi članici, EU nadrejenega finančnega holdinga, nadrejenega mešanega finančnega holdinga v državi članici ali EU nadrejenega mešanega finančnega holdinga;
4. organi za reševanje držav članic, kjer imajo sedež pomembne podružnice;
5. konsolidacijski nadzornik in pristojni organi držav članic, če je organ za reševanje član kolegija za reševanje, ki ga lahko spremlja predstavnik centralne banke države članice, kadar centralna banka ne izvaja nalog pristojnega organa države članice;
6. pristojna ministrstva držav članic, če organi za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje, niso pristojna ministrstva;

7. organ, odgovoren za sistem jamstva za vloge v državi članici, če je organ za reševanje te države članice član kolegija za reševanje;
8. Evropski bančni organ, pod pogoji iz četrtega odstavka tega člena.

(4) Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje.

(5) K sodelovanju v kolegiju za reševanje so lahko kot opazovalci povabljeni tudi organi za reševanje iz tretjih držav, če ima nadrejena družba ali institucija s sedežem v državi članici podrejeno institucijo ali podružnico, ki bi štela za pomembno, če bi se nahajala v državi članici, če organ za reševanje iz tretje države poda zahtevo za sodelovanje v kolegiju in če za ta organ veljajo zahteve v zvezi z zaupnostjo, ki so po mnenju organa za reševanje na ravni skupine enakovredne zahtevam iz 17. do 19. člena tega zakona.

(6) Ne glede na prvi odstavek tega člena organ za reševanje na ravni skupine ni zavezan vzpostaviti kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, kot so določeni v tem zakonu za delovanje kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na kolegije za reševanje v tem zakonu štejejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

(7) Organ za reševanje na ravni skupine predseduje kolegiju za reševanje in v tej funkciji:

1. po posvetovanju z drugimi člani kolegija za reševanje pripravlja pisne dogovore in postopke za delovanje kolegija za reševanje;
2. usklajuje vse dejavnosti kolegija za reševanje;
3. sklicuje seje kolegija za reševanje in jim predseduje ter vse člane kolegija za reševanje vnaprej celovito obvešča o organizaciji sej kolegija za reševanje, o temah, ki bodo obravnavane, in o glavnih vprašanjih za razpravo;
4. člane kolegija za reševanje obvešča o morebitnih načrtovanih sestankih, da lahko zaprosijo za sodelovanje na njih;
5. odloča o tem, kateri člani in opazovalci so še vabljeni na posamezne seje kolegija za reševanje, pri čemer upošteva pomen obravnavanega vprašanja za te člane in opazovalce, zlasti morebiten vpliv na finančno stabilnost v zadevnih državah članicah;
6. vse člane kolegija za reševanje pravočasno obvešča o sklepih in rezultatih sej.

(8) Organi za reševanje lahko ne glede na 5. točko prvega odstavka tega člena zahtevajo sodelovanje na kolegiju za reševanje, kadar so na dnevnem redu zadeve, za katere se uporablja skupni postopek odločanja ali ki so povezane s subjektom v skupini, ki je v njihovi državi članici.

142. člen **(evropski kolegij za reševanje)**

(1) Kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje.

(2) Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz 141. člena tega zakona v zvezi s podrejenimi institucijami v državah članicah in EU podružnicami.

(3) Če so podrejene družbe v državah članicah v lasti finančnega holdinga s sedežem v državi članici ali so njegove pomembne podružnice, evropskemu kolegiju za reševanje predseduje organ za reševanje tiste države članice, v kateri je konsolidacijski nadzornik, pristojen za konsolidiran nadzor nad holdingom.

(4) V primerih, kjer se ne uporabi prejšnji odstavek, predsedujočega evropskemu kolegiju za reševanje predlagajo in se o njem dogovorijo člani evropskega kolegija za reševanje.

(5) Ne glede na tretji in četrti odstavek tega člena organi za reševanje niso zavezani vzpostaviti evropskega kolegija za reševanje, če druge skupine ali kolegiji za reševanje opravljajo enake funkcije in izvajajo enake naloge ter spoštujejo vse pogoje in postopke, določene s tem zakonom za delovanje evropskega kolegija za reševanje, vključno s pravili glede članstva in sodelovanja v kolegijih za reševanje. V tem primeru se vsa sklicevanja na evropski kolegij za reševanje v tem zakonu razumejo tudi kot sklicevanje na ustrezne druge skupine ali kolegije za reševanje.

143. člen

(reševanje nadrejene družbe kreditni instituciji iz tretje države)

(1) Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če organ za reševanje v tretji državi ugotovi, da podrejena kreditna institucija tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje po pravu tretje države, in so ukrepi Banke Slovenije nujni za zaščito javnega interesa.

(2) Banka Slovenije lahko za reševanje nadrejene družbe uporabi vsa pooblastila in pristojnosti v zvezi z reševanjem in uporabo ukrepov za reševanje, ki jih določa ta zakon.

144. člen

(reševanje EU podružnic)

(1) Banka Slovenije lahko ob pogojih iz drugega odstavka tega člena uporabi ukrepe reševanja v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, kadar EU podružnica:

1. ni vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi ali
2. je vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi, če so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve ukrepov za reševanje, ki jih je sprejel organ za reševanje v tretji državi, v skladu s četrtem odstavkom 250. člena tega zakona.

(2) Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje v zvezi z EU podružnico iz prejšnjega odstavka, če meni, da so ti ukrepi potrebni za zaščito javnega interesa in je hkrati izpolnjen vsaj eden od naslednjih pogojev:

1. EU podružnica v Republiki Sloveniji ne izpolnjuje več ali je verjetno, da ne bo več izpolnjevala pogojev, ki jih določa zakon, ki ureja bančništvo, za pridobitev dovoljenja za opravljanje bančnih

storitev preko podružnice kreditne institucije tretje države ter ni pričakovati, da bi bili ti pogoji v sprejemljivem roku ponovno izpolnjeni;

2. kreditna institucija tretje države, ki je ustanovila EU podružnico v Republiki Sloveniji, po oceni Banke Slovenije ni sposobna, ali ni pripravljena ali je verjetno, da ne bo sposobna poravnati svojih obveznosti do upnikov, ki so v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici, ali obveznosti, ki so nastale EU podružnici ali se ob zapadlosti knjižijo pri njej, Banka Slovenije pa ugotovi, da v zvezi s kreditno institucijo tretje države niso bili oziroma v sprejemljivem času ne bodo sproženi nobeni postopki v tretji državi za reševanje te kreditne institucije oziroma insolvenčni postopki;
3. organ za reševanje v tretji državi je v zvezi s kreditno institucijo tretje države sprožil postopek za reševanje ali je Banko Slovenije obvestil, da namerava ta postopek sprožiti.

(2) Če Banka Slovenije v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji sprejme ukrepe za reševanje, mora upoštevati načela in pogoje za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, kot jih določa ta zakon, da se dosežejo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona.

3. POGlavJE: PRISILNO PRENEHANJE BANKE

3.1 Skupne določbe za postopek prisilnega prenehanja

145. člen

(postopek prisilnega prenehanja banke)

(1) Postopka prisilnega prenehanja banke sta:

1. postopek prisilne likvidacije in
2. stečajni postopek.

(2) Zoper banko ni dopustno začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(3) Postopek prisilnega prenehanja banke se šteje kot postopek prenehanja kreditnih institucij, kot ga določa Direktiva 2001/24/ES.

146. člen

(uporaba drugih predpisov)

Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

147. člen

(sodelovanje drugih organov Republike Slovenije)

Sodišča in drugi državni organi prednostno obravnavajo zadeve, v katerih je kot stranka postopka udeležena banka v postopku prisilnega prenehanja, ali katerih izid vpliva na potek postopka prisilnega prenehanja po tem zakonu.

3.2 Prisilna likvidacija

3.2.1 Splošne določbe

148. člen (namen in cilji postopka prisilne likvidacije)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke je postopek prenehanja banke kot pravne osebe, ki ga izvede Banka Slovenije, zato da se zaključijo posli banke in poplačajo njene obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju bančnih storitev, finančnih storitev in dodatnih finančnih storitev, ki jih je opravljala banka na podlagi dovoljenja za opravljanje storitev banke v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo (v nadaljnjem besedilu: pogodbe o opravljanju storitev banke).

(2) Prisilna likvidacija vključuje uporabo naslednjih instrumentov:

1. prodaja premoženja banke;
2. izločitev sredstev;
3. prodaja poslovanja.

(3) V postopku prisilne likvidacije se poleg instrumentov iz prejšnjega odstavka lahko izvedejo tudi druge aktivnosti, s katerimi se zagotovita izvedba instrumentov prisilne likvidacije in poplačilo upnikov banke.

149. člen (cilji in načela v postopku prisilne likvidacije)

(1) V postopku prisilne likvidacije se zaključi poslovanje banke tako, da se uresničujejo naslednji cilji:

1. da se ohranja dostop vlagateljev do njihovih vlog;
2. da se v čim večji meri ohrani dostop potrošnikov do osnovnih bančnih storitev;
3. da se v primerih, ko ni mogoče ohraniti dostopa do vlog, v čim krajšem času zagotovi poplačilo terjatev upnikov, z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda pri poplačilu teh terjatev;
4. da se z upravljanjem premoženja banke ohrani ali poveča vrednost premoženja banke za namene čim višjega poplačila obveznosti banke.

(2) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke upošteva naslednja načela:

1. upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, je treba obravnavati enako;
2. postopek prisilne likvidacije je treba voditi tako, da se zagotovijo najugodnejši pogoji glede višine plačila terjatev upnikov in v čim krajšem roku;

3. Banka Slovenije, likvidacijski upravitelj ter druge osebe in organi, ki na podlagi zakona ali posebnega pooblastila opravljajo dejanja v postopku prisilne likvidacije banke, si morajo v postopku z izvajanjem svojih pristojnosti prizadevati, da se dejanja opravijo v čim krajšem roku.

3.2.2 Začetek postopka prisilne likvidacije banke

150. člen

(začetek postopka prisilnega prenehanja)

(1) Postopek prisilne likvidacije banke se začne na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilne likvidacije.

(2) Banka Slovenije odloči o začetku postopka prisilne likvidacije banke po uradni dolžnosti, če:

1. je Evropska centralna banka v skladu z Uredbo 1024/2013/EU in zakonom, ki ureja bančništvo, banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev ali
2. je banki v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, prenehalo dovoljenje za opravljanje bančnih storitev.

(3) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije ne začne postopka prisilne likvidacije, če je banka do odvzema ali prenehanja dovoljenja za opravljanje bančnih storitev izpolnila vse svoje obveznosti do upnikov iz naslova pogodb o opravljanju storitev banke.

151. člen

(odločba o začetku postopka prisilne likvidacije)

Odločba o začetku postopka prisilne likvidacije banke vključuje:

1. ugotovitev, da so podani razlogi za začetek postopka prisilne likvidacije banke v skladu s tem zakonom,
2. imenovanje enega ali več upraviteljev v postopku prisilne likvidacije banke, z navedbo identifikacijskih podatkov upravitelja iz tretjega odstavka 153. člena tega zakona, in
3. omejitve poslovanja banke, ki nastopijo na podlagi tega zakona ali jih določi Banka Slovenije v skladu s tem zakonom.

152. člen

(prenehanje pooblastil upravljalnih organov, skupščine in prokuristov)

(1) Z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja banki prenehajo pooblastila uprave, nadzornega sveta in skupščine banke ter:

1. vsem članom uprave in prokuristom prenehajo funkcija ter pooblastila in pristojnosti za vodenje poslov in zastopanje banke;
2. članom nadzornega sveta banke prenehajo funkcija ter vse pooblastila in pristojnosti v zvezi z nalogami in pooblastili nadzornega sveta;

3. delničarjem prenehajo pooblastila in pristojnosti delničarja ter druge pristojnosti v zvezi z delovanjem skupščine banke.

(2) Po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja banki razrešeni člani uprave banke in prokuristi upravitelju nemudoma predajo vse posle in omogočijo dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke ter pripravijo poročilo o predaji poslov. Člani uprave in prokuristi na zahtevo upravitelja podajo vsa pojasnila oziroma dodatna poročila in informacije o poslovanju banke.

(3) Razrešeni člani uprave banke in prokuristi niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil, ki so določena v internih aktih banke ali dogovorjena s pogodbami med banko in člani uprave oziroma prokuristi za primer predčasnega prenehanja ali razrešitve s položaja člana uprave banke ali prokurista.

(4) Svet Banke Slovenije v postopku prisilne likvidacije odloča o zadevah, ki so na podlagi drugih predpisov v pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke. Ne glede na določbe zakona, ki ureja gospodarske družbe, ali zakona, ki ureja bančništvo, sprejema Banka Slovenije odločitve glede izvajanja pristojnosti nadzornega sveta in skupščine banke v okviru postopka prisilne likvidacije v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije.

(5) Banka Slovenije ne prevzema dolžnosti in odgovornosti uprave ali člana nadzornega sveta, kot so opredeljene v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih, člani sveta Banke Slovenije pa se v zvezi z izvajanjem pristojnosti Banke Slovenije na podlagi tega zakona ne štejejo kot člani uprave ali člani nadzornega sveta banke.

153. člen

(vpisi v register v zvezi s postopkom prisilne likvidacije)

(1) V sodni register se vpišeta:

1. začetek postopka prisilne likvidacije;
2. končanje postopka prisilne likvidacije.

(2) Hkrati z vpisom začetka postopka se v sodni register vpiše:

1. pri firmi banke dodatek »- v prisilni likvidaciji«;
2. pri osebah, pooblaščenih za zastopanje banke:
 - prenehanje pooblastil članov uprave in prokuristov iz prejšnjega člena za zastopanje banke;
 - o upravitelju oziroma upraviteljih iz 154. člena tega zakona kot novih zastopnikov banke.

(3) Banka Slovenije v predlogu za vpis v sodni register pri upravitelju navede:

1. osebno ime upravitelja;
2. naslov stalnega prebivališča;
3. datum rojstva, če upravitelj nima niti EMŠO niti davčne številke;
4. EMŠO, če je upravitelj vpisan v centralni register prebivalstva, ali davčno številko upravitelja, če upravitelj ni vpisan v centralni register prebivalstva;
5. če upravitelj opravlja pristojnosti in naloge upravitelja prek pravnoorganizacijske oblike podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe, tudi firmo, sedež ali poslovni naslov ter matično številko podjetnika, zasebnika ali gospodarske družbe.

(4) Banka Slovenije mora naslednji delovni dan po izdaji odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije o tem obvestiti registrsko sodišče, ki je krajevno pristojno za odločanje o vpisih v sodni register za banko.

(5) Banka Slovenije mora obvestilo iz prejšnjega odstavka poslati na elektronski naslov registrskega sodišča in mu priložiti svojo odločbo, ki je podlaga za nastanek pravnega dejstva, ki je predmet vpisa.

3.2.3 Upravitelj v postopku prisilne likvidacije

154. člen

(imenovanje upravitelja v postopku prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije z odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev, ki z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzamejo pooblastila in pristojnosti vodenja in zastopanja banke.

(2) Banka Slovenije imenuje kot upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke osebo, ki:

1. je strokovno usposobljena ter ima znanje, veščine in lastnosti za opravljanje funkcije upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke in
2. ima ustrezne izkušnje pri vodenju poslov za likvidacijo in upravljanje sredstev banke ali družbe primerljive velikosti ali dejavnosti kot banka.

(3) Upravitelj je upravičen do nadomestila za delo, ki ga opravi v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Nadomestilo za delo upravitelja določi Banka Slovenije glede na velikost banke, kompleksnost dejavnosti, ki jih opravlja banka, vrsto in obseg sredstev banke ter število in značilnosti upnikov banke. Pri določanju nadomestila za posameznega likvidacijskega upravitelja Banka Slovenije upošteva obseg nalog, ki jih bo pri upravljanju sredstev banke v postopku prisilne likvidacije banke opravljal posamezni likvidacijski upravitelj.

(5) Za namene drugih predpisov, ki urejajo upravljanje in poslovanje gospodarskih družb, Banka Slovenije z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzame pristojnosti in pooblastila nadzornega sveta in skupščine banke ter daje zavezujoča pisna navodila upravitelju pri vodenju in zastopanju banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Po začetku postopka prisilne likvidacije se vsa pisanja v sodnih in drugih postopkih, ki jih je treba vročiti banki kot stranki ali udeleženci postopka, vročijo upravitelju na naslov banke.

155. člen

(dolžnosti upravitelja)

(1) Upravitelj mora svoje naloge in pristojnosti v postopku prisilne likvidacije banke opravljati v skladu s:

1. tem zakonom ter v mejah pooblastil in navodil, ki jih na podlagi tega zakona določi Banka Slovenije,
2. predpisi, ki urejajo opravljanje storitev banke, in
3. pravili stroke, ki veljajo za opravljanje poslov za druge osebe.

(2) Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati vestno, pošteno in z ustrežno profesionalno skrbnostjo, varovati mora interese upnikov ter upoštevati cilje in načela, ki veljajo v postopku prisilne likvidacije banke.

(3) Upravitelj mora upnike, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, obravnavati enako, in ne sme omogočiti ali dopustiti, da:

1. posamezni upniki v postopku prisilne likvidacije dosežejo koristi v škodo drugih upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, ali
2. druge osebe pridobijo premoženje banke, ne da bi zagotovile enakovredno nasprotno izpolnitev, ali da pridobijo druge koristi v škodo premoženja banke, ki niso v skladu z zakoni, predpisi in pravili stroke iz prvega odstavka tega člena.

(4) Upravitelj je zavezanec za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Za postopke prijave premoženjskega stanja, njegovih sprememb in izvajanja nadzora nad premoženjskim stanjem zavezancev iz prejšnjega stavka se uporabljajo določbe zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Rok v povezavi z nadzorom nad premoženjskim stanjem iz zakona, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije, začnejo glede dolžnosti posameznega upravitelja teči z dnem, ko nastopi funkcijo.

156. člen (pooblastila upravitelja)

(1) Upravitelj sprejme vse ukrepe, potrebne za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj za namene iz prejšnjega odstavka:

1. izvaja ukrepe za likvidacijo sredstev z uporabo instrumentov prisilne likvidacije;
2. izvaja ukrepe za poplačilo upnikov banke;
3. opravlja druga dejanja v postopku prisilne likvidacije, da se izvedejo ukrepi iz 1. in 2. točke tega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke imenuje več upraviteljev, ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije lahko v odločbi o imenovanju opredeli pooblastila in dolžnosti posameznega upravitelja v upravi pri samostojnem zastopanju in vodenju poslov banke. Banka Slovenije lahko kadar koli in brez razloga spremeni, omeji ali prekliče pooblastila posameznega likvidacijskega upravitelja oziroma odpokliče posameznega likvidacijskega upravitelja in imenuje novega.

(4) Banka Slovenije daje upravitelju navodila za njegovo delo, ki so zanj obvezna.

157. člen (pooblastila upravitelja za dejanja v drugih državah članicah)

(1) Upravitelj lahko v postopku prisilne likvidacije banke izvaja dejanja glede upravljanja sredstev banke tudi na območju države članice, v kateri ima banka podružnico ali neposredno opravlja storitve, razen za izvajanje prisilnih ukrepov ali za odločanje o zadevah, za katere so v skladu s predpisi te države članice pristojni organi ali sodišča te države članice.

(2) Upravitelj lahko pri izvajanju dejanj v drugih državah članicah zlasti:

1. pooblasti osebe v državi članici za opravljanje posameznih dejanj v postopku prisilne likvidacije, vključno s pooblastilom za zastopanje v postopkih v državi članici;
2. zahteva vpis določenih dejstev v zvezi s postopkom prisilne likvidacije v javne registre, vzpostavljene v državi članici.

(3) Upravitelj mora pri izvajanju pooblastil v drugi državi članici ravnati v skladu z zakonodajo zadevne države članice, zlasti s predpisi na področju unovčevanja sredstev in obveščanja zaposlenih.

3.2.4 Pravne posledice začetka postopka prisilnega prenehanja banke

158. člen

(splošno o nastanku in trajanju pravnih posledic)

(1) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije nastanejo za banko z vročitvijo odločbe o prisilni likvidaciji.

(2) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastanejo za delničarje banke, upnike banke in druge osebe v razmerju z banko z dnem objave odločbe o začetku postopka v skladu z 226. členom tega zakona.

(3) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke trajajo do odločitve Banke Slovenije o končanju postopka prisilne likvidacije ali do odločitve sodišča o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko na podlagi tega zakona.

(4) Pravne posledice začetka postopka prisilne likvidacije banke nastopijo za delničarje, upnike in druge osebe glede njihovih upravičenj in terjatev, ki so nastale do začetka postopka prisilne likvidacije banke, če ni v tem zakonu za posamezni primer določeno drugače.

(5) Pravne posledice na podlagi ukrepov za prisilno likvidacijo, vključno z ukrepi za poplačilo upnikov, za prenos sredstev in obveznosti na prevzemnika, za pobot terjatev in obveznosti ter za poravnavo s posameznimi upniki, nastanejo za banko, delničarje, upnike in druge osebe z dnem, ko je odločba Banke Slovenije o posameznem ukrepu, poplačilu, prenosu, pobotu in poravnavi objavljena v skladu z 226. členom tega zakona.

159. člen

(posledice za postopke izvršbe ali zavarovanja)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije zoper banko ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ.

(2) Prejšnji odstavek se ne uporablja za zavarovanje:

1. zahtevka upnika za uveljavitev ločitvene ali izločitvene pravice, če je upnik najmanj tri mesece pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke podal predlog za izdajo sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopu izvršbe ali zavarovanja;
2. terjatev, ki se v postopku prisilne likvidacije plačajo kot strošek postopka.

(3) Postopek izvršbe ali zavarovanja, ki je bil začet proti banki pred začetkom postopka prisilne likvidacije, se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi, ločitvene pravice, ki so bile pridobljene v tem postopku, pa se upoštevajo v postopku prisilne likvidacije. Postopek zavarovanja z začasno odredbo ali predhodno odredbo se z začetkom postopka prisilne likvidacije ustavi in razveljavijo se vsa dejanja, opravljena v tem postopku.

(4) Ne glede na tretji odstavek tega člena začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na postopek izvršbe, ki je bil začet proti banke pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če je bila do začetka postopka prisilne likvidacije v postopku izvršbe že opravljena prodaja premoženja, ki je predmet izvršbe.

160. člen **(odstop od danih ponudb)**

Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odstopiti od ponudbe, ki jo je dala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če do začetka postopka prisilne likvidacije banka še ni prejela izjave naslovnika, da sprejema ponudbo.

161. člen **(odstop od najemnih in zakupnih pogodb)**

(1) Z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odpovedati najemne in zakupne pogodbe, ki jih je sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z enomesečnim odpovednim rokom ter ne glede na splošna pravila, določena z zakonom ali pogodbo, o pravici odpovedati najemno ali zakupno pogodbo, ki bi se uporabljala, če nad banko kot najemnikom ali najemodajalcem ne bi bil začet postopek prisilne likvidacije.

(2) Če banka uresniči odpovedno pravico iz prejšnjega odstavka, začne odpovedni rok teči zadnji dan meseca, v katerem je nasprotna stranka prejela izjavo banke o odpovedi, in poteče zadnji dan naslednjega meseca.

(3) Uresničitev odpovedne pravice po prvem in drugem odstavku tega člena ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela, ker je bila odpovedna pravica uresničena v nasprotju s splošnimi pravili iz prvega odstavka tega člena.

162. člen **(zadržanje zastaranja terjatev banke)**

Zastaranje terjatev banke do njenih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka postopka prisilne likvidacije.

163. člen (obrestovanje terjatev)

(1) Obrestna mera pogodbenih obresti se z začetkom postopka prisilne likvidacije ne spremeni in teče do pogodbene zapadlosti teh obveznosti banke. Po nastopu pogodbene zapadlosti terjatev upnikov dalje tečejo od obveznosti banke obresti v višini predpisane obrestne mere zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbena obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(2) Če je pogodbena zapadlost terjatve do banke nastopila pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke, se po začetku postopka prisilne likvidacije banke morebitna pogodbena obrestna mera zamudnih obresti spremeni v predpisano obrestno mero zamudnih obresti, razen če je dogovorjena pogodbena obrestna mera zamudnih obresti, ki je nižja od predpisane obrestne mere zamudnih obresti.

(3) Posledice iz prvega in drugega odstavka tega člena ne nastopijo za medsebojne obveznosti banke in upnikov na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

164. člen (pogojne terjatve)

(1) Če je upnikova terjatev povezana z odložnim pogojem in se ta pogoj do začetka postopka prisilne likvidacije ni uresničil, terjatev preneha.

(2) Prejšnji odstavek ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode zaradi skrajšanja roka za izpolnitev odložnega pogoja po splošnih pravilih pogodbene odgovornosti.

165. člen (pravila pobota)

(1) Če so se pred začetkom postopka prisilne likvidacije ali na dan začetka postopka izpolnili pogoji za pobot vzajemnih terjatev na podlagi pogodbe ali zakona, začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pridobljene pravice upnika ali banke, da uveljavlja pobot teh terjatev tudi po začetku postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Kadar se pri vzajemnih terjativah na dan začetka postopka prisilne likvidacije posamezna terjatev glasi na izpolnitev v drugi valuti ali na drugo vrsto izpolnitve kot nasprotna terjatev, je dopusten pobot te terjatve z nasprotno terjativjo, če so različne valute oziroma predmeti izpolnitve vzajemnih terjatev medsebojno izmenljivi po tržnih pogojih na kraju izpolnitve.

(3) Če upnik uveljavlja pravico pobota v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena, mora o tem v 15 dneh od začetka postopka prisilne likvidacije obvestiti banko. Po poteku tega roka lahko upnik uveljavlja pravico do pobota le, če s pobotom soglaša tudi banka.

(4) Upnik, ki je pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika, lahko z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena uveljavlja pobot svoje obveznosti do banke le, če je bila banka obveščena o cesiji terjatve na tega upnika vsaj 6 mesecev pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(5) Če je terjatev do banke nastala po začetku postopka prisilne likvidacije ali je upnik pridobil terjatev do banke na podlagi cesije prejšnjega upnika po začetku postopka prisilne likvidacije banke ali v zadnjih 6 mesecih pred začetkom tega postopka, lahko upnik uveljavlja pravico do pobota teh terjatev z nasprotnimi terjatvami banke, ki so nastale pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z upoštevanjem prvega in drugega odstavka tega člena le, če s pobotom soglaša banka.

(6) Ne glede na druge določbe tega člena začetek postopka prisilne likvidacije ne učinkuje na pravico pobota ali izravnave na podlagi dogovora o izravnavi ali dogovora o pobotu.

166. člen

(članstvo v plačilnih in poravnalnih sistemih)

Ne glede na druge določbe tega zakona o pravnih posledicah začetka postopka prisilne likvidacije začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pravice in obveznosti banke do plačilnih in poravnalnih sistemov, in sicer zlasti:

1. ne povzroči preklica, spremembe ali razveljavitev naloga za prenos in medsebojnega pobota terjatev in obveznosti banke v sistemu;
2. ne omejuje ali prepreči uporabe sredstev ali vrednostnih papirjev, ki se vodijo na poravnalnem računu člana sistema, vključno z uporabo morebitnih pravic črpanja iz naslova odobrenih kreditnih linij v okviru zagotovljenega zavarovanja s premoženjem;
3. ne omejuje ali prepreči uporabe pravic zavarovanja s premoženjem, vzpostavljenih v korist upravljavca ali članov sistema oziroma v korist centralnih bank držav članic ali Evropske centralne banke.

167. člen

(obveznosti na podlagi pogodb o opravljanju storitev banke)

(1) Banka svojo obveznost do upnika na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke izpolni v skladu s pogodbo o opravljanju teh storitev, razen če uresniči odstopno pravico v skladu z drugim odstavkom tega člena.

(2) Banka lahko odstopi od pogodbe o opravljanju storitev banke, ki določa obveznost banke, ne glede na drugačne pogoje glede odstopa od pogodbe, ki jih določa pogodba ali drug zakon, če za odstop od pogodbe dobi soglasje Banke Slovenije. Banka Slovenije da soglasje k uresničitvi odstopne pravice v zvezi s posamezno pogodbo ali določeno vrsto pogodb, če se z njeno uresnitvijo dosežejo ugodnejši pogoji za doseganje ciljev prisilne likvidacije.

(3) Odpovedni rok je pri uveljavljanju odstopne pravice iz prejšnjega odstavka najmanj 8 dni. Odstopna pravica iz prejšnjega odstavka se uveljavlja v razmerju do nasprotne pogodbene stranke z odločbo Banke Slovenije o soglasju k uresničitvi odstopne pravice. Banka o uresničitvi odstopne pravice iz drugega odstavka tega člena in o posledicah odstopa obvesti nasprotne pogodbene stranke na način, določen v pogodbi za komunikacijo med pogodbenimi strankami. Odstopna izjava učinkuje z objavo

odločbe Banke Slovenije o soglasju k uresničitvi odstopne pravice v skladu z 226. členom tega zakona, pogodba pa je razvezana z dnem, navedenim v odločbi kot dan razveze pogodbe.

(4) Dejstvo, da nasprotna stranka ni prejela obvestila iz prejšnjega odstavka, ne vpliva na posledice odstopa.

(5) Prvi in drugi odstavek tega člena ne vplivata na pravico banke ali nasprotne pogodbene stranke, da uresniči pravico odstopiti od pogodbe o opravljanju storitev banke pod pogoji, ki jih določa pogodba oziroma predpisi, ki se uporabljajo glede odstopa od te pogodbe, razen če je banka na podlagi tega zakona že uveljavila odstopno pravico v zvezi s to pogodbo.

(6) Uresničitev odstopne pravice v skladu s tem členom ne posega v pravico nasprotne pogodbene stranke, da od banke zahteva povrnitev škode, ki jo je imela stranka zaradi razveze pogodbe na podlagi uresničitve odstopne pravice po tem zakonu. Škoda, ki pripada nasprotni pogodbeni stranki, se plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(7) Če rok za izpolnitev obveznosti banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, ki je določen kot bistvena sestavina te pogodbe, poteče po začetku postopka prisilne likvidacije in banka v tem roku svoje obveznosti ne izpolni, se šteje, da je pogodba s potekom roka za izpolnitev razvezana, druga pogodbeni stranka pa nima pravice vztrajati pri izpolnitvi obveznosti.

(8) Ne glede na druge določbe tega člena se za dogovore o izravnavi in pobotu za odstop od pogodbe uporabljajo pravila glede odstopa, določena v dogovoru.

(9) Določbe tega člena se smiselno uporabljajo tudi za vzajemno neizpolnjene pogodbe, ki ne urejajo opravljanja storitev banke. Če mora na podlagi vzajemno neizpolnjene pogodbe nasprotna pogodbeni stranka prva izpolniti svojo obveznost do banke, pridobi ta stranka, ne glede na druge določbe tega člena, z začetkom postopka prisilne likvidacije banke pravico, da odkloni svojo izpolnitev, dokler banka ne opravi svoje izpolnitve ali ji ne da ustreznega zavarovanja.

168. člen **(pretvorba terjatev v primeru odstopa od pogodbe)**

(1) Če sta banka in nasprotna pogodbeni stranka svoje obveznosti na podlagi pogodbe, ki je razvezana v skladu s prejšnjim členom, že delno izpolnili, se njuna medsebojna nedenarna zahtevka za vračilo delne izpolnitve, pretvorita v denarne terjatve, nominirane v eurih, po vrednosti, ki velja na trgu na dan razveze pogodbe.

(2) Denarni zahtevki, izraženi v tuji valuti, se z začetkom postopka prisilnega prenehanja pretvori v terjatve, izražene v eurih, po tečaju, ki ga objavlja ali določa in objavlja Banka Slovenije ter ki velja na dan razveze pogodbe.

(3) Nasprotna zahtevka za vračilo delne izpolnitve se ob upoštevanju prvega in drugega odstavka tega člena medsebojno pobotata. Če zahtevki nasprotne pogodbene stranke za vračilo delne izpolnitve zaradi pobota ne preneha v celoti, se preostala terjatev plača po pravilih tega zakona o plačilu terjatev upnikov.

(4) Banka mora nasprotno stranko o okoliščinah iz tega člena obvestiti z obvestilom iz četrtega odstavka prejšnjega člena.

169. člen
(omejitev uporabe posameznih pogodbenih ureditev)

Začetek postopka prisilne likvidacije ali posameznih pooblastil v zvezi s prisilno likvidacijo ne vpliva na pravico nasprotne stranke, da bi to okoliščino štela za dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima nasprotna stranka pravico:

1. realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti predčasni pobot v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja;
2. do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota.

3.2.5 Vodenje prisilne likvidacije

3.2.5.1 Načrt prisilne likvidacije

170. člen
(načrt prisilne likvidacije)

(1) Upravitelj v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju banke in načrt prisilne likvidacije, ki vključuje:

1. načrt ukrepov za prenehanje opravljanja dejavnosti banke, vključno z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke, ki vsebuje pregled glavnih aktivnosti, ki se morajo opraviti za izvedbo postopkov likvidacije premoženja, in navedbo rokov, v katerih se bodo aktivnosti predvidoma izvedle;
2. seznam priznanih obveznosti banke do upnikov v skladu s 171. členom tega zakona;
3. oceno stroškov, povezanih z izvedbo ukrepov prisilne likvidacije, in drugih stroškov v postopku prisilne likvidacije, vključno s stroški zaradi nepredvidenih dogodkov;
4. oceno nepredvidenih dogodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke ali izvedbo ukrepov prisilne likvidacije;
5. predlog za uporabo finančnih sredstev, ki se lahko uporabijo za postopke in instrumente prisilne likvidacije, vključno s predlogom glede uporabe sredstev v okviru sistema jamstva za vloge za izplačilo zajamčenih vlog ali za druge ukrepe prisilne likvidacije, ki vlagateljem zagotavljajo ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(2) Upravitelj načrtu prisilne likvidacije priloži naslednjo dokumentacijo:

1. seznam neporavnanih bilančnih in zunajbilančnih obveznosti banke, prikazanih v obračunih in drugih evidencah, ki jih vodi banka, z zaznamovanimi posameznimi obveznostmi do posameznih upnikov in razvrstitvijo teh obveznosti v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
2. posodobljene računovodske izkaze na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije, izdelane v skladu z mednarodnimi standardi računovodskega poročanja;
3. neodvisno oceno vrednosti sredstev banke, izdelano v skladu z mednarodnimi standardi ocenjevanja vrednosti, ob predpostavki prisilne prodaje (likvidacijska cenitev);

4. otvoritveno bilanco stanja na dan začetka postopka prisilne likvidacije, izdelano v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

(3) Upravitelj sestavi ter predloži davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije, z vsebino in v roku, ki ga določa zakon, ki ureja davčni postopek, in zakon, ki ureja obdavčenje. Upravitelj ne odgovarja za nepravilnosti računovodskih izkazov iz 2. točke prejšnjega odstavka in zaključnega davčnega izkaza, izdelanega na njihovi podlagi:

1. če so vzrok za te nepravilnosti:

- napačni ali pomanjkljivi podatki, ki so jih upravitelju dali člani uprave ali višjega vodstva banke,
- napake ali pomanjkljivosti poslovne dokumentacije banke, ki je nastala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, ali
- druga ravnanja ali opustitve banke ali uprave oziroma višjega vodstva banke, ter

2. če nepravilnosti ni mogel ugotoviti ali odpraviti, čeprav je ravnal z ustrezno profesionalno skrbnostjo.

(4) Oceno vrednosti iz 3. točke drugega odstavka tega člena opravi neodvisni cenilec.

(5) Neodvisna ocena vrednosti sredstev banke se uporabi kot podlaga za določitev ustreznega instrumenta za likvidacijo premoženja banke v skladu s cilji prisilne likvidacije ter za opredelitev sredstev, pravic in obveznosti, ki se prenesejo oziroma izločijo z uporabo instrumenta za likvidacijo, vključno z določitvijo zneska morebitnega nadomestila, ki ga v zvezi s prenosom plača prevzemnik.

(6) Upravitelj začne izvajati načrt prisilne likvidacije, ko ga potrdi Banka Slovenije. Upravitelj obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta prisilne likvidacije, in predlaga morebitne spremembe načrta. Spremenjeni načrt se začne izvajati, ko spremembe potrdi Banka Slovenije.

171. člen

(seznam priznanih obveznosti banke do upnikov)

(1) Upravitelj v roku dveh mesecev po začetku postopka prisilne likvidacije predloži Banki Slovenije seznam obveznosti banke do upnikov po stanju na dan začetka postopka prisilne likvidacije, ki jih bo upravitelj upošteval pri poplačilu v postopku prisilne likvidacije, in sicer kot:

1. seznam obveznosti banke do upnikov v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in
2. seznam drugih obveznosti banke do upnikov.

(2) Na seznamu obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke upravitelj objavi naslednje podatke o obveznostih banke:

1. vsoto vseh obveznosti, pri katerih ni vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke, razvrščeno v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
2. vsoto vseh obveznosti, pri katerih je vzpostavljena pravica zavarovanja na premoženju banke v korist nasprotne stranke.

(3) Na seznamu drugih obveznosti banke do upnikov upravitelj objavi naslednje podatke o upnikih in obveznostih banke do upnikov, razen podatkov o upnikih in obveznostih banke na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke:

1. identifikacijske podatke o upniku, ki vključujejo:
 - za upnika, ki je pravna oseba, podjetnik ali zasebnik: firma ali ime, sedež in poslovni naslov, matična številka in davčna številka;
 - za upnika, ki je fizična oseba: osebno ime, naslov stalnega prebivališča, davčna številka, če je dolžnik vpisan v davčni register, ali rojstni datum, če oseba nima davčne številke;
2. za posameznega upnika:
 - skupni znesek vseh terjatev, katerih imetnik je, razvrščenih v prednostne razrede glede na vrstni red poplačila v primeru stečaja banke;
 - skupni znesek zavarovanih terjatev, katerih imetnik je;
3. o posamezni terjatvi:
 - pravni temelj nastanka terjatve;
 - glavnico terjatve ter višino obrestne mere in datum zapadlosti;
 - podatek, ali je terjatev zavarovana ali nezavarovana, in za zavarovane terjatve tudi podatke o premoženju banke, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja.

(4) Banka Slovenije v roku treh delovnih dni po prejemu seznama iz prvega odstavka tega člena objavi seznam obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in seznam drugih obveznosti banke v skladu z 226. členom tega zakona.

(5) V zvezi z obveznostmi banke na podlagi izpolnitve pogodbe o opravljanju storitev banke, ki so vključene na seznam iz drugega odstavka tega člena, upravitelj v roku 8 dni po objavi seznama pisno obvesti posameznega upnika o stanju njegove terjatve. Za obveščanje posameznih upnikov lahko upravitelj uporabi način obveščanja, o katerem sta se dogovorili stranki v pogodbi o opravljanju storitev banke.

(6) Hkrati z objavo seznama terjatev iz četrtega odstavka tega člena se objavi tudi obvestilo upnikom banke, da lahko vložijo ugovor v skladu s 172. in 173. členom tega zakona.

172. člen **(ugovor proti seznamu)**

(1) Upnik lahko v roku dveh mesecev po objavi seznama terjatev v skladu z 226. členom tega zakona pisno ugovarja seznamu obveznosti banke. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Ugovor proti seznamu obveznosti lahko vloži:

1. upnik v zvezi s svojo terjatvijo na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, če:
 - v roku iz petega odstavka prejšnjega člena ne prejme obvestila o stanju njegove terjatve ali
 - so podatki v obvestilu nepravilni ali
2. upnik v zvezi s svojo drugo terjatvijo, razen terjatev za izpolnitev pogodbe o opravljanju storitev banke, če:
 - njegova terjatev ni navedena na seznamu drugih terjatev iz tretjega odstavka prejšnjega člena ali
 - so podatki v zvezi z njegovo terjatvijo, navedeni na seznamu iz tretjega odstavka prejšnjega člena, nepravilni.

(3) Upnik mora v ugovoru navesti dejstva, iz katerih izhaja utemeljenost ugovora, in predložiti dokazila.

(4) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več uveljavljati zahtevkov v zvezi z ugovornimi razlogi ter lahko uveljavlja svojo terjatev do banke le v obsegu in pod pogoji, navedenimi na seznamu oziroma v obvestilu. Prejšnji stavek se ne uporablja za terjatve iz naslova zajamčenih vlog, ki jih upnik uveljavlja v razmerju do sistema jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

173. člen **(ugovor zoper obveznost banke do drugega upnika)**

(1) Kateri koli upnik lahko v roku dveh mesecev po objavi seznama drugih obveznosti banke iz tretjega odstavka 171. člena tega zakona pisno ugovarja obveznosti banke do drugega upnika, navedeni na tem seznamu. Pisni ugovor predloži banki.

(2) Upnik v ugovoru opredeli:

1. obveznost, zoper katero vlaga ugovor;
2. lastnosti obveznosti, zoper katere vlaga ugovor in ki vplivajo na obravnavo te obveznosti v postopku prisilnega prenehanja, vključno s tem, ali ugovarja obveznosti v celoti ali njenem delu;
3. dejstva, s katerimi utemeljuje ugovor, in predloži dokaze.

(3) Po poteku roka iz prvega odstavka tega člena upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več ugovarjati obveznosti banke do drugega upnika.

174. člen **(obravnavo ugovora)**

(1) Upravitelj v roku osem dni po poteku roka iz prvega odstavka 172. člena oziroma prvega odstavka prejšnjega člena Banko Slovenije obvesti o prejetih ugovorih in poda predlog o utemeljenosti ali neutemeljenosti ugovora. Banka Slovenije lahko v primeru velikega števila pravočasnih ugovorov ta rok podaljša, vendar za največ 15 dni.

(2) Banka Slovenije na podlagi obvestila in predloga iz prejšnjega odstavka v roku 8 dni potrdi ali spremeni predlog upravitelja o utemeljenosti ali neutemeljenosti pravočasnih ugovorov.

(3) Upravitelj v roku tri dni po prejemu potrditve ali spremembe v skladu s prejšnjim odstavkom obvesti upnika o utemeljenosti oziroma neutemeljenosti njegovega ugovora.

(4) Za obveščanje upnika o utemeljenosti ugovora se uporablja peti odstavek 171. člena tega zakona.

(5) Če Banka Slovenije potrdi, da je ugovor upnika utemeljen, mora upravitelj naslednji delovni dan po prejemu potrditve ali spremembe v skladu z drugim odstavkom tega člena Banki Slovenije predložiti popravek seznama terjatev, ki vključuje tudi pojasnilo o spremembah. Banka Slovenije objavi popravek seznama terjatev v skladu z 226. členom tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije ugotovi, da ugovor upnika ni utemeljen, lahko upnik v enem mesecu po objavi popravka seznama oziroma po prejemu obvestila iz četrtega odstavka tega člena, kadar popravek seznama ni bil izdelan, vložiti tožbo pred sodiščem splošne pristojnosti zoper:

1. banko v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka 172. člena tega zakona ali
2. drugega upnika v zvezi z ugovornimi razlogi iz drugega odstavka 173. člena tega zakona.

3.2.5.2 Poslovanje banke v prisilni likvidaciji

175. člen

(splošna pravila o poslovanju banke v prisilni likvidaciji)

(1) Po začetku postopka prisilne likvidacije sme banka opravljati samo redne posle, potrebne za opravljanje dejavnosti banke v pogojih prisilne likvidacije, in poravnovati svoje obveznosti iz teh poslov ter pri tem upoštevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom.

(2) Posli in dejanja iz prejšnjega odstavka vključujejo tiste posle in dejanja, ki so potrebna, da se ohrani vrednost premoženja banke ali se prepreči zmanjšanje vrednosti ali se zagotovijo ugodnejši pogoji za likvidacijo premoženja banke, vključno z možnostjo prodaje dela poslovanja kot poslovne celote.

(3) Upravitelj v skladu s prvim in drugim odstavkom tega člena izvede ukrepe prisilne likvidacije, opredeljene v načrtu prisilne likvidacije, in pri tem upravlja premoženje banke, s tem da:

1. zaključuje dejavnost banke s končanjem poslov, ki jih je banka sklenila pri opravljanju svoje dejavnosti;
2. izvede aktivnosti v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja;
3. razpolaga s sredstvi banke ter sklepa posle v zvezi z upravljanjem premoženja banke, vključno s posli nakupa, prodaje, zamenjave in drugimi podobnimi pravnimi posli;
4. uresničuje pravice delničarja ali družbenika v razmerju do oseb, v katerih ima banka delež, in druge pravice banke v zvezi z izterjavo ali zavarovanjem terjatev banke do njenih dolžnikov;
5. sprejme in izvaja načrt aktivnosti za upravljanje s tveganji banke v postopku prisilne likvidacije, zlasti likvidnostnega in kreditnega tveganja, ob smiselni uporabi določb zakona, ki ureja bančništvo, glede zahtev za banko na področju upravljanja tveganj;
6. sklepa sodne in izvensodne poravnave ter druge posle, nujne za uresničitev premoženjskih pravic banke.

(4) Upravitelj sme pri upravljanju banke prevzemati le tista poslovna tveganja, ki so nujna za uresničitev ciljev prisilne likvidacije. Upravitelj ne sme opravljati poslov ali drugih dejanj, katerih posledica je neenakopravno obravnavanje upnikov ali onemogočanje izvedbe načrta prisilne likvidacije.

(5) Upravitelj pridobi soglasje Banke Slovenije za posle upravljanja, ki vključujejo:

1. najemanje posojil za financiranje poslovanja;
2. sklenitev sodne ali izvensodne poravnave, kadar ti posli v razmerju do posameznega upnika presegajo vrednost 20.000 eurov;

3. prodajo, zamenjavo ali drug podoben posel razpolaganja s premoženjem banke, ki presega vrednost 500.000 eurov;
4. prodajo premoženja banke, kadar je dosežena prodajna cena z uporabo instrumentov za likvidacijo nižja od polovice ocenjene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 170. člena tega zakona.

(6) Banka Slovenije pri izdaji soglasja iz prejšnjega odstavka oceni, ali se z zadevnimi posli upravljanja ustrezno uresničujejo cilji prisilne likvidacije banke. Kadar Banka Slovenije zavrne soglasje za izvedbo določenega posla, od upravitelja zahteva, da ponovi postopke trženja v zvezi s prodajo, zamenjavo ali drugim podobnim poslom in pri tem upošteva določena navodila.

176. člen **(končanje poslov banke)**

(1) Upravitelj v postopku prisilne likvidacije sklepa posle in izvaja druge aktivnosti za opravljanje storitev banke na podlagi pogodb, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije.

(2) Po začetku postopka prisilne likvidacije upravitelj konča pravne posle, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, in poravnava obveznosti banke iz teh poslov ter pri tem upošteva 3.2.7. točka tega poglavja tega zakona in omejitve na podlagi 177. člena tega zakona.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena banka v postopku prisilne likvidacije ne sme izplačati glavnice in morebitnih obresti iz naslova kapitalskih instrumentov banke in drugih podrejenih obveznosti banke, niti v primeru nastanka pogodbene zapadlosti teh obveznosti. Banka lahko v postopku prisilne likvidacije izplača ali drugače poravnava navedene obveznosti šele, ko so v celoti poravnane obveznosti banke do prednostnih in navadnih upnikov.

177. člen **(dodatne omejitve poslovanja)**

(1) Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije določi omejitve poslovanja banke v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti banke in zaključevanjem poslov banke.

(2) Če razpoložljiva likvidna sredstva ne zadoščajo za tekoče poplačilo zapadlih obveznosti banke, lahko Banka Slovenije odloči, da:

1. se ob upoštevanju obratnega vrstnega reda poplačila obveznosti banke v primeru stečaja začasno zadrži plačilo zapadlih obveznosti banke ali
2. upravitelj z upoštevanjem 167. člena tega zakona odstopi od posameznih pogodb ali skupine pogodb in z upoštevanjem pravil o poplačilu upnikov v primeru stečaja banke, ki jih določa ta zakon, predčasno poplača obveznosti banke, ki izvirajo iz teh pogodb.

(3) Če Banka Slovenije uporabi pooblastilo iz 1. točke prejšnjega odstavka v zvezi z zapadlimi obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, mora v roku pet delovnih dni po zadržanju:

1. odločiti o nerazpoložljivosti vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, ali

2. preklicati zadržanje izplačila za te obveznosti in zagotoviti pogoje za izpolnitev obveznosti banke do vlagatelja z izplačilom ali pobotom zapadlih obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki.

(4) Banka Slovenije lahko v zvezi z zapadlimi obveznosti banke, ki se upoštevajo kot zajamčene vloge pri banki, odloči, da se dostop vlagateljev do sredstev pri banki na podlagi pogodbe o opravljanju storitev banke, omeji na določen znesek, ki je vlagatelju dosegljiv v določenih časovnih obdobjih.

(5) Za omejitev poslovanja banke v prisilni likvidaciji v zvezi z izpolnitvijo obveznosti banke se poleg pooblastil, določenih v tem členu, smiselno uporabljajo tudi pooblastila na podlagi 127., 128. in 129. člena tega zakona.

(6) Če Banka Slovenije po začetku postopka prisilne likvidacije oceni, da premoženje banke z uporabo ukrepov prisilne likvidacije verjetno ne bo zadoščalo za poplačilo vseh obveznosti do upnikov banke, ne glede na druge določbe tega zakona, ki urejajo razpolaganje s sredstvi banke v postopku prisilne likvidacije, upravitelju prepove poplačilo obveznosti poznejšega vrstnega reda, dokler niso v celoti poplačane obveznosti banke iz prednostnega vrstnega reda, ki velja v primeru poplačila terjatev v stečaju banke.

178. člen (poročanje upravitelja)

(1) Upravitelj Banki Slovenije v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije.

(2) Upravitelj Banko Slovenije nemudoma obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije.

(3) Upravitelj Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona nemudoma obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen.

(4) Upravitelj mora voditi poslovne knjige in sestavljati računovodske izkaze banke v postopku prisilne likvidacije v skladu z računovodskimi rešitvami za podjetja v stečaju, ki jih določajo slovenski računovodski standardi.

179. člen (ugovor zaradi kršitve načela do enakega obravnavanja upnikov)

(1) Upnik, ki meni, da ravnanje banke v postopku prisilne likvidacije ali drugega upnika banke krši načelo enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, lahko pri Banki Slovenije vložijo ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj banka ali upravitelj v konkretnem primeru ravna.

(2) Banka Slovenije odloči o ugovoru v osmih dneh od izteka roka, v katerem morata banka in upnik podati izjavo iz prejšnjega odstavka.

(3) Če Banka Slovenije ugotovi, da je ugovor utemeljen, izda navodila upravitelju, da se zagotovi spoštovanje načela enakopravne obravnave upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju.

3.2.6 Instrumenti za likvidacijo premoženja

3.2.6.1 Splošno o instrumentih

180. člen

(uporaba instrumentov za likvidacijo)

(1) Banka Slovenije z odločbo odloči o uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja banke. Upravitelj sprejme vse razumne ukrepe, da se likvidacija premoženja z uporabo instrumentov za likvidacijo opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem ocene likvidacijske vrednosti iz drugega odstavka 170. člena tega zakona.

(2) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic in obveznosti, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice in obveznosti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah.

(3) Ne glede na prvi in drugi odstavek tega člena lahko Banka Slovenije uporabi instrument za likvidacijo premoženja v postopku prisilne likvidacije banke tudi brez izpolnjevanja zahtev glede trženja sredstev, pravic in obveznosti iz drugega odstavka 181. člena tega zakona, če bi izpolnjevanje teh zahtev verjetno ogrozilo učinkovitost instrumenta za likvidacijo ali doseganje ciljev prisilne likvidacije.

181. člen

(merila trženja pri uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja)

(1) Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo upošteva naslednja merila trženja:

1. transparentnost in pravilnost prikazovanja in predstavljanja sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet ponudbe, ob upoštevanju okoliščin posameznega primera in predvsem potrebe po ohranjanju finančne stabilnosti;
2. preprečevanje neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih potencialnih kupcev oziroma prevzemnikov;
3. preprečevanje morebitnega nasprotja interesov;
4. preprečevanje dodeljevanja nepravičnih prednosti posameznim potencialnim kupcem oziroma prevzemnikom;
5. upoštevanje potrebe po hitri izvedbi ukrepov za likvidacijo;
6. doseganje najvišje možne cene.

(2) Trženje sredstev, pravic in obveznosti za namene postopka prisilne likvidacije vključuje izvedbo javne dražbe, zavezujočega zbiranja ponudb ali neposrednih pogajanj s določenimi kupci ali prevzemniki na način, da upravitelj naslovi ponudbo za pogajanja na vsaj tri potencialne kupce oziroma prevzemnike.

(3) Merila trženja iz prvega odstavka tega člena ne izključujejo možnosti, da se v okviru trženja ponudba naslovi le na določene potencialne kupce oziroma prevzemnike, če to ne pomeni neupravičenega favoriziranja ali diskriminiranja posameznih potencialnih prevzemnikov.

(4) Upravitelj lahko z upoštevanjem četrtega in petega odstavka 17. člena Uredbe 596/2014/EU v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo odloži razkritje notranjih informacij banke javnosti v zvezi s trženjem sredstev, pravic in obveznosti.

182. člen **(nadomestilo v zvezi z instrumenti prisilne likvidacije)**

Plačilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, povezane z uporabo instrumenta za likvidacijo, ki se zaračunajo v skladu s 15. členom tega zakona, je prihodek banke v postopku prisilne likvidacije.

3.2.6.2 Prodaja poslovanja

183. člen **(instrument prodaje poslovanja)**

(1) Pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja se na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se tako zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike.

(2) Nadomestilo iz prejšnjega odstavka se zagotovi v obliki prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila.

(3) Upravitelj sklene s prevzemnikom, ki je z upoštevanjem meril iz 181. člena tega zakona ponudil najugodnejše pogoje, pogodbo o prenosu pod odložnim pogojem, ki se izpolni, ko Banka Slovenije izda odločbo o prenosu v skladu s četrtem odstavkom tega člena.

(4) Na podlagi pogodbe o prenosu Banka Slovenije izda odločbo o prenosu sredstev, pravic in obveznosti na prevzemnika (v nadaljnjem besedilu: odločba o prenosu), če prevzemnik najpozneje v roku, dogovorjenem v pogodbi:

1. plača dogovorjeno denarno nadomestilo banki, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno denarno nadomestilo, ali
2. predloži izjavo in dokazila, da so pri prevzemniku izpolnjeni pogoji za prevzem obveznosti banke, če je v pogodbi v zvezi s prenosom dogovorjeno nadomestilo s prevzemom obveznosti banke.

(5) Če prevzemnik v dogovorjenem roku ne zagotovi pogojev iz prejšnjega odstavka, se pogodba o prenosu razveže.

(6) Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti iz prvega odstavka tega člena se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali

drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

184. člen
(dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja)

(1) Če vrednosti sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet prodaje ali prenosa, ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj z namenom presoje najugodnejših pogojev prodaje pridobiti nezavezujoče ponudbe ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, pomembnih za presojo najugodnejših pogojev prodaje ali prenosa.

(2) Prevzemnik mora imeti ob prenosu sredstev, pravic ali obveznosti banke v okviru instrumenta prodaje poslovanja ustrezno dovoljenje za nadaljevanje izvajanja poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa, za katere zaprosi bodoči prevzemnik, se obravnavajo prednostno.

185. člen
(učinki v zvezi s prenosom)

(1) Pravni učinki prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika nastanejo z dnem objave odločbe o prenosu sredstev, pravic in obveznosti v skladu z 226. členom tega zakona.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu učinkuje v razmerju med banko in prevzemnikom ter v razmerju do posameznega upnika oziroma dolžnika banke ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti tega premoženja oziroma obveznosti, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, določene v predpisu ali pogodbi.

(3) Za veljavnost in učinke prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu se ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke ali prevzemnika, niti soglasje upnika ali dolžnika, ki je določeno ali zahtevano v primeru prenosa s pogodbo oziroma predpisi, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom teh sredstev, pravic ali obveznosti.

(4) Šteje se, da od trenutka prenosa premoženja in obveznosti banke na prevzemnika banka v postopku likvidacije ravna za račun prevzemnika. Prevzemnik od trenutka prenosa vstopi v položaj banke glede izvajanja pravic in obveznosti v razmerju do nasprotnih strank in tretjih oseb v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi.

(5) Na podlagi odločbe o prenosu premoženja in obveznosti lahko prevzemnik uveljavlja vsa upravičenja v ustreznih registrih in evidencah, potrebna za prenos upravičenj v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi v razmerju do tretjih oseb.

(6) Delničarji banke, upniki in druge osebe, ki v postopku prisilne likvidacije banke uveljavljajo zahtevke v razmerju do banke, ne morejo uveljavljati nobenih pravic do prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma v zvezi z njimi.

(7) Za zaščito upnikov banke v primeru delnega prenosa sredstev, pravic in obveznosti, ki se opravi v okviru instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije, se smiselno uporablja 131. člen tega zakona.

(8) Pri prenosu premoženja z uporabo instrumenta prodaje poslovanja v postopku prisilne likvidacije banka ne odgovarja za stvarne napake premoženja, ki je predmet prenosa.

186. člen **(učinek prenosa na pogodbe)**

(1) Če se pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja na prevzemnika prenesejo pogodbeni razmerja v zvezi s poslovanjem banke, na podlagi odločbe o prenosu preidejo na prevzemnika kot pravnega naslednika banke tudi vse pravice in obveznosti, povezane s pravnim položajem banke na podlagi veljavne pogodbene dokumentacije. Pri vstopu v pravne položaje banke prevzemnik velja za univerzalnega pravnega naslednika banke.

(2) Prenos sredstev, pravic in obveznosti, ki vključuje tudi prenos pogodbenih razmerij banke na prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja, se ne šteje kot upravičen razlog za razvezo pogodbe oziroma za odstop od pogodbe, iz katere izhaja taka terjatev oziroma obveznost. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena se pogodba lahko razveže oziroma odpove, če:

1. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe vključujejo tudi druge okoliščine in ne le prenosa premoženja oziroma pogodbenega razmerja na prevzemnika;
2. razlogi za razvezo ali odpoved pogodbe izhajajo iz okoliščin, povezanih s prevzemnikom.

(4) Banka Slovenije v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se v skladu s tem zakonom v postopku prisilne likvidacije prenesejo na prevzemnika, z namenom zagotavljanja kontinuitete pogodb, določi, da se za določene pogodbe ali vrste poslov, ki se prenašajo, spremenijo pogoji izpolnitve pogodbenih obveznosti tako, da:

1. prevzemnik prevzame pogodbene pravice in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije ter izrecno ali implicitno nadomesti banko v vseh ustreznih pogodbenih dokumentih;
2. se spremeni višina obveznosti banke, vključno s spremembo višine obrestne mere.

(5) Če se v skladu s prejšnjim odstavkom spremenijo pogodbeni pogoji v zvezi z opravljanjem storitev banke, lahko upnik v postopku prisilnega prenehanja banke zahtevke v zvezi s preostalo terjatvijo ali višjo obrestno mero uveljavlja le v razmerju do banke v postopku prisilne likvidacije.

(6) Upravitelj v skladu z navodili Banke Slovenije sklene ustrezne dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, da se tako zagotovi učinkovitost prenosa poslovnega področja in opravljanja storitev banke na prevzemnika.

187. člen **(posebna pravila pri prodaji poslovanja)**

(1) Če je v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja predmet prenosa premoženje, na katerem je v korist določenega predkupnega upravičenca vzpostavljena zakonita predkupna pravica ali pogodbeno predkupna pravica, ki je vpisana v javni register ali podobno javno evidenco, vzpostavljeno na podlagi predpisa, mora upravitelj predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba iz tretjega odstavka 183. člena tega zakona, ter:

1. ga pozvati, naj uveljavi predkupno pravico tako, da v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe vrne podpisan izvod pogodbe, in
2. ga opozoriti, da bo predkupna pravica prenehala, če predkupni upravičenec ne bo ravnal v skladu s prejšnjo točko.

(2) Če predkupni upravičenec v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe ne vrne podpisanega izvoda pogodbe ali če po podpisu pogodbe v roku, določenem v pogodbi, ne zagotovi pogojev za izdajo odločbe o prenosu, predkupna pravica preneha.

(3) Če predkupni upravičenec v skladu s prvim odstavkom tega člena uveljavi predkupno pravico v zvezi s premoženjem, ki je nujno potrebno za nadaljevanje izvajanja dejavnosti, ki se prenaša na prevzemnika, lahko Banka Slovenije v odločbi o prenosu premoženja na predkupnega upravičenca odloči, da se premoženje prenese na predkupnega upravičenca tako, da se po prenosu, ob ustreznem nadomestilu, omogoči uporaba tega premoženja za nadaljevanje dejavnosti pri prevzemniku še največ 12 mesecev po prenosu.

(4) Kadar Banka Slovenije v postopku prisilne likvidacije banke na prevzemnika prenese sredstva, pravice in obveznosti, se za to, da se prevzemniku omogoči učinkovito opravljanje prenesenih poslovnih dejavnosti, uporabljajo določbe 126. člena tega zakona glede zagotavljanja operativnih storitev ali prostorov prevzemniku.

(5) S prenosom sredstev in pravic na prevzemnika prenehajo naslednje pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa:

1. zastavna pravica ali hipoteka ali zemljiški dolg,
2. pravica do prepovedi odtujitve in obremenitve ter
3. naslednje osebne služnosti, stvarno breme ali stavbna pravica:
 - če je lastninska pravica na nepremičnini, ki je predmet prenosa, omejena s hipoteko ali zemljiškim dolgom: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje vpis najzgodnejše hipoteke ali zemljiškega dolga v zemljiško knjigo;
 - v drugih primerih: če so bile pridobljene po trenutku, od katerega učinkuje začetek prisilne likvidacije.

(6) Ne glede na prejšnji odstavek pravice tretjih na premoženju, ki je predmet prenosa, ne prenehajo, če se na prevzemnika hkrati prenesejo tudi obveznosti banke, v zvezi s katero je vzpostavljena pravica tretjega.

(7) Kupnina za prenos premoženja, na katerem je vzpostavljena pravica zavarovanja v korist tretjega, po plačilu stroškov v zvezi s prodajo tega premoženja, se uporabi za poplačilo obveznosti banke, ki je zavarovana s pravico na prenesenem premoženju. Če kupnina po plačilu stroškov v zvezi s prodajo premoženja ne zadošča za celotno plačilo obveznosti banke do tretje osebe, mora upravitelj za prenos premoženja na prevzemnika pozvati tretjo osebo kot upravičenca, da v roku 15 dni sporoči, ali namerava sam prevzeti premoženje po višji vrednosti.

(8) Upravitelj mora upravičenca iz prejšnjega odstavka opozoriti, da se bo štelo, da je podal soglasje k prodaji premoženja prevzemniku za določeno kupnino, če ne bo pravočasno predložil izjave, da namerava sam prevzeti premoženje. Ko upravičenec pravočasno predloži izjavo o prevzemu premoženja, se smiselno uporabljajo določbe tretjega in četrtega odstavka tega člena.

(9) Če je predmet prenosa nepremičnina ali drugo premoženje, pri katerem se lastništvo pridobi z vpisom v javni register ali drugo podobno evidenco, upravitelj na podlagi odločbe o prenosu izda listino, ki prevzemniku omogoča vknjižbo pravice v korist prevzemnika.

3.2.6.3 Izločitev sredstev

188. člen (instrument izločitve sredstev)

(1) Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, z namenom ločenega upravljanja prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote (v nadaljnjem besedilu: družba za prevzem sredstev).

(2) Banka Slovenije uporabi instrument izločitve sredstev zlasti, če:

1. je stanje na določenem trgu za ta sredstva tako, da bi likvidacija takih sredstev lahko negativno vplivala na enega ali več finančnih trgov, ali
2. če je prenos na družbo upravljavca sredstev potreben, da se zagotovijo čim višji dohodki iz likvidacije.

189. člen (ustanovitev družbe za prevzem sredstev)

(1) Družba za prevzem sredstev se ustanovi v obliki delniške družbe ali družbe z omejeno odgovornostjo. Družba za prevzem sredstev se ustanovi z namenom likvidacije prenesenih sredstev, pravic in obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Za ustanovitev in delovanje družbe za prevzem sredstev se uporabljajo predpisi o ustanavljanju in poslovanju gospodarskih družb, če ni s tem zakonom določeno drugače.

(3) Ustanovni kapital družbe za prevzem sredstev se zagotovi iz sredstev:

1. banke v postopku prisilne likvidacije;
2. sklada za reševanje, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sklad za reševanje bank;
3. sklada za jamstvo vlog, ki je ustanovljen v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge.

(4) Če ni v tem členu določeno drugače, se za upravljanje družbe za prevzem sredstev smiselno uporabljajo določbe tretjega do petega odstavka 100. člena tega zakona glede upravljanja premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v zvezi z upravljanjem premostitvene banke.

190. člen
(prenos na družbo za prevzem sredstev)

(1) Če ni v tem členu določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev uporabljajo določbe 183. do 187. člena tega zakona o prodaji poslovanja. Prenos premoženja na družbo za prevzem sredstev banke se opravi kot:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za upravljanje sredstev, pri čemer družba za upravljanje sredstev banki zagotovi nadomestilo z izročitvijo lastniških instrumentov v sorazmernem deležu, ali
2. odplačni prenos, pri katerem družba za prevzem sredstev banki zagotovi ustrezno denarno nadomestilo v zvezi s prenesenim premoženjem.

(2) Nadomestilo za prenos se določi z upoštevanjem neodvisne ocene likvidacijske vrednosti sredstev banke iz drugega odstavka 170. člena tega zakona.

(3) Banka Slovenije lahko v okviru instrumenta izločitve sredstev večkrat uporabi pooblastilo za prenos, da zagotovi prenos dodatnih sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za prevzem sredstev.

(4) Če ni v tem členu določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev v okviru instrumenta izločitve sredstev, uporabljajo določbe 183. do 187. člena tega zakona.

191. člen
(poslovanje družbe za prevzem sredstev)

(1) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev prisilne likvidacije banke kot poslovodstvo družbe za prevzem sredstev, ki vodi in zastopa družbo s ciljem, da se doseže čim višji dohodek iz likvidacije prenesenih sredstev s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev.

(2) Uprava družbe za prevzem sredstev upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Družba za prevzem sredstev pri uresničevanju ciljev iz prvega odstavka tega člena ne prevzema odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku prisilne likvidacije.

(4) Če poslovodstvo družbe za prevzem sredstev ugotovi, da prodaja lastniških deležev v družbi za prevzem sredstev ne bo uspešna, lahko Banka Slovenije na predlog poslovodstva dovoli likvidacijo sredstev družbe:

1. s prodajo posameznih ali vseh sredstev, pravic in obveznosti, ki jih je prevzela družba za prevzem sredstev;
2. s prenehanjem družbe v običajnem insolvenčnem postopku.

(5) Za prenehanje družbe za prevzem sredstev se smiselno uporabljajo določbe 106. člena tega zakona o prenehanju premostitvene banke. Pri likvidaciji družbe za prevzem sredstev se premoženje,

ki ostane po poplačilu vseh upnikov, v sorazmernem deležu razdeli med družbenike, ki so v skladu s tem zakonom prispevali ustanovna sredstva družbe.

3.2.6.4 Uporaba virov financiranja v zvezi z instrumenti za likvidacijo

192. člen

(uporaba sredstev sistema jamstva za vloge)

(1) Sredstva sklada za jamstvo vlog, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, se lahko v postopku prisilne likvidacije banke uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu s 189. členom tega zakona, kadar se na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev prenesejo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov;
2. plačilo razlike med neto vrednostjo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov in neto vrednostjo premoženja banke, ki se prenese na družbo za prevzem sredstev ali na drugega prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja ali izločitve sredstev;
3. posojilo prevzemniku pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja ali družbi za prevzem sredstev pri uporabi instrumenta izločitve sredstev.

(2) Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva iz prejšnjega odstavka, kadar se z uporabo instrumentov za likvidacijo vlagateljem zagotavlja ohranitev dostopa do zajamčenih vlog.

(3) Znesek sredstev, ki jih za namene iz prvega odstavka tega člena zagotovi sklad za jamstvo vlog, ne sme presegati neto zneska za izplačilo kritja zajamčenih vlog vlagateljem v zadevni kreditni instituciji.

193. člen

(uporaba sredstev sklada za reševanje bank)

Sredstva sklada za reševanje bank, ustanovljenega v skladu z zakonom, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, se lahko v postopku prisilne likvidacije banke uporabijo za:

1. vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev v skladu s 189. členom tega zakona, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev;
2. plačilo nadomestila banki, kadar sklad za reševanje z uporabo instrumenta prodaje poslovanja kot prevzemnik prevzame sredstva, pravice ali obveznosti banke v postopku prisilne likvidacije banke.

3.2.7 Poplačilo upnikov

194. člen

(likvidna sredstva, razpoložljiva za plačilo obveznosti banke)

(1) Upravitelj uporabi likvidna sredstva banke, ki jih pridobi banka na podlagi ukrepov za likvidacijo svojega premoženja, za plačilo stroškov postopka prisilne likvidacije in poplačilo obveznosti banke do upnikov banke, razen če je poplačilo upnikov izključeno ali omejeno v skladu s tem zakonom.

(2) Kadar so likvidna sredstva banke pridobljena z likvidacijo premoženja banke, na katerem je bila vzpostavljena pravica zavarovanja v korist nasprotne stranke ali tretje osebe, ter je ta z uporabo instrumentov likvidacije ter prenosom premoženja na prevzemnika prenehala, upravitelj ta likvidna sredstva vodi ločeno od drugih razpoložljivih likvidnih sredstev in jih uporabi za poplačilo zavarovane terjatve upnika do banke (v nadaljnjem besedilu: posebna likvidna sredstva).

(3) Likvidna sredstva banke se po plačilu stroškov postopka prisilne likvidacije v skladu s tem zakonom in z upoštevanjem omejitev pri poplačilu, določenih v skladu s tem zakonom, uporabijo za poplačilo terjatev upnikov do banke ob nastanku pogodbene zapadlosti ali ob uresničitvi pravice do odstopa banke od pogodbe v skladu s 167. členom tega zakona.

(4) Upnik ni upravičen zahtevati plačila svoje terjatve do banke iz likvidnih sredstev, če so njegove terjatve do banke poravnane na podlagi uresničitve pravice pobota ali s sklenitvijo poravnave ali se z uporabo ukrepov za likvidacijo prenesejo na drugo osebo kot prevzemnika.

(5) Upravitelj mora za poravnavo obveznosti banke s pobotom ali za sklenitev poravnave pridobiti predhodno soglasje Banke Slovenije.

195. člen

(posebna pravila za poplačilo upnikov zavarovanih terjatev)

(1) Upravitelj v breme posebnih likvidnih sredstev poravnava terjatev upnika do banke, ki je bila zavarovana s pravico zavarovanja na določenem premoženju banke, po poplačilu stroškov uporabe instrumenta za likvidacijo tega premoženja s prenosom na novega prevzemnika.

(2) Znesek posebnih likvidnih sredstev, ki ostane po poplačilu celotne terjatve upnika, zavarovane s pravicami zavarovanja na tem premoženju, se lahko uporabi za poplačilo nezavarovanih terjatev upnikov banke v skladu s tem zakonom.

196. člen

(poplačilo obveznosti banke)

(1) Upravitelj v breme razpoložljivih likvidnih sredstev in posebnih likvidnih sredstev redno poravnava zapadle obveznosti banke ter pri tem upošteva omejitve, ki jih glede poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije določi Banka Slovenije.

(2) Banka ima v primeru uresničitve odstopne pravice upravitelja v skladu s 167. členom tega zakona ne glede na splošna pravila o pravici predčasnega plačila, ki so določena z zakonom ali pogodbo, pravico, da predčasno poplača svojo obveznost do upnika in pri tej izpolnitvi odšteje obresti za obdobje od plačila do dogovorjene pogodbene zapadlosti.

(3) Banka Slovenije lahko v zvezi s poplačilom nezavarovanih obveznosti banke do upnikov določi delež poplačila teh obveznosti glede na obseg likvidnih sredstev banke, ki so na podlagi ukrepov za likvidacijo premoženja banke razpoložljiva za njihovo poplačilo. Če razpoložljiva likvidna sredstva

banke ne zadoščajo za celotno plačilo terjatev posameznega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu, se vse terjatve tega vrstnega reda plačajo v deležu, ki se izračuna kot razmerje med zneskom razpoložljivih likvidnih sredstev in skupnim zneskom vseh terjatev tega vrstnega reda, ki jih je treba upoštevati pri poplačilu.

197. člen
(rezervacija sredstev za izplačilo obveznosti banke)

(1) Ne glede na druge določbe tega zakona o poplačilu obveznosti banke do upnikov pred pogodbeno zapadlostjo, upravitelj v primeru obveznosti, ki je vezana na razvezni pogoj, takšne obveznosti ne izplača pred njeno pogodbeno zapadlostjo, ampak rezervira sredstva, namenjena izplačilu upnikove terjatve bodisi do nastanka pogodbene zapadlosti bodisi do zaključka postopka prisilnega prenehanja banke.

(2) Poleg primerov iz prejšnjega odstavka upravitelj rezervira sredstva za izplačilo obveznosti banke tudi v primeru, kadar tako zahteva Banka Slovenije, če je rezervacija sredstev upravičena v zvezi s tožbo, ki jo je zoper banko vložil upnik, ker njegova terjatev do banke ni vključena na seznam priznanih obveznosti banke.

198. člen
(posledice plačila obveznosti banke na jamstvo vlog)

(1) Če je po začetku postopka prisilne likvidacije banka v razmerju do nasprotne stranke v skladu s tem zakonom poravnala svojo obveznost, ki se je na dan začetka postopka prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevala pri določanju upravičene vloge nasprotne stranke, je nasprotna stranka v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke upravičena do jamstva v okviru sistema jamstva za vloge le v višini preostalega dela zajamčene vloge, kot je obstajala na dan začetka postopka prisilne likvidacije banke.

(2) Poravnava obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo in prenos obveznosti banke do vlagatelja na novega prevzemnika.

3.2.8 Druge določbe

199. člen
(stroški postopka prisilne likvidacije banke)

(1) Stroški postopka prisilne likvidacije banke obsegajo:

1. stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije ter ki se določijo v skladu s 15. členom tega zakona;
2. nadomestilo za delo upraviteljev, ki se določi v skladu s tem zakonom;
3. druge stroške za izvedbo instrumentov za likvidacijo sredstev in poplačilo upnikov, ki vključujejo zlasti stroške:
 - odvetniških storitev;
 - računovodskih storitev in storitev revidiranja računovodskih izkazov;

- storitev neodvisnih ocenjevalcev vrednosti;
- posredniških storitev pri prodaji premoženja na borznem ali drugem organiziranem trgu, na katerem lahko trgujejo samo pooblaščeni udeleženci tega trga;
- drugih storitev, za katere je potrebno posebno strokovno znanje s posameznih področij ali ki jih je v posameznem postopku treba opraviti v takem obsegu, da to ni mogoče v okviru dejavnosti, ki jih opravlja banka;

4. druge obveznosti banke, ki nastanejo po začetku postopka prisilne likvidacije banke v zvezi s posli upravljanja.

(2) Upravitelj v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno pridobi soglasje Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije najmanj enkrat mesečno ugotovi višino stroškov iz prvega odstavka tega člena in s sklepom odloči o plačilu teh stroškov.

(4) Stroški iz prvega odstavka tega člena se poplačajo v postopku prisilne likvidacije v skladu s 15. členom tega zakona in pred vsemi drugimi upniki banke.

(5) V postopku prisilne likvidacije banke mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe.

200. člen

(zaključek postopka prisilne likvidacije)

(1) Banka Slovenije izda odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije, ko na podlagi poročila upravitelja ugotovi, da so v postopku prisilne likvidacije obveznosti banke do nasprotnih strank iz naslova opravljanja storitev banke:

1. v celoti prenehale ali
2. deloma prenehale in hkrati banka nima več premoženja, ki bi bilo razpoložljivo za likvidacijo z namenom poplačila preostalih obveznosti banke iz naslova opravljanja storitev banke.

(2) Prenehanje obveznosti iz prejšnjega odstavka vključuje poplačilo, pobot, poravnavo, prenos na novega prevzemnika ali drug podoben način prenehanja obveznosti banke.

(3) Na podlagi odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije Banka Slovenije:

1. predlaga pristojnemu sodišču začetek stečajnega postopka in
2. razreši likvidacijskega upravitelja, pri čemer razrešitev učinkuje z dnem, ko sodišče odloči o začetku stečaja banke in imenuje stečajnega upravitelja.

3.3 Stečaj

201. člen

(uporaba določb za stečajni postopek)

Če ni s tem zakonom določeno drugače, se za stečaj banke uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe.

202. člen **(odločitev o začetku stečaja)**

(1) Sodišče odloči o začetku stečajnega postopka zoper banko izključno na podlagi predloga Banke Slovenije.

(2) Banka Slovenije pri pristojnem sodišču vloži predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije banke. Predlogu priloži odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije banke.

(3) Sodišče naslednji delovni dan po prejemu predloga iz prejšnjega odstavka tega člena, izda sklep o začetku stečajnega postopka zoper banko. Za namene odločanja o začetku stečaja banke se šteje, in nasproten dokaz ni dopusten, da premoženje banke ob zaključku postopka prisilne likvidacije ne zadošča za poplačilo vseh terjatev upnikov banke in banka ni sposobna tekoče izpolnjevati svojih zapadlih obveznosti.

(4) Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog.

(5) Proti sklepu sodišča o začetku stečajnega postopka zoper banko ni pritožbe.

203. člen **(poslovni in stečajni upravitelj)**

(1) Stečajnega upravitelja imenuje sodišče na predlog Banke Slovenije. Stečajni upravitelj je organ v postopku stečaja in opravlja dejanja upravitelja v postopku stečaja v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje.

(2) Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev z izkušnjami s področja bančnega poslovanja (v nadaljnjem besedilu: poslovni upravitelj). Poslovni upravitelj sodeluje s stečajnim upraviteljem pri upravljanju in unovčevanju stečajne mase ter pri svojem delovanju upošteva navodila Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije lahko razreši poslovnega upravitelja ali predlaga sodišču razrešitev stečajnega upravitelja. Če nastopijo razlogi za razrešitev stečajnega upravitelja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, mora sodišče pred odločitvijo o njegovi razrešitvi o razlogih obvestiti Banko Slovenije in jo pozvati, naj se o razlogih izjavi v roku, ki ne sme biti krajši od treh in ne daljši od osmih dni.

(4) Poslovni upravitelji redno poročajo Banki Slovenije o poteku postopka stečaja ter poplačilu terjatev upnikov, zlasti terjatev iz naslova vlog. Banka Slovenije določi podrobnejšo vsebino in obseg poročanja.

204. člen
(prijava in obravnava terjatev iz naslova upravičenih vlog)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, glede prijave terjatev v stečajnem postopku, sklad za jamstvo vlog predloži stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznih vlagateljem iz naslova jamstva za vloge v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, če terjatve sklada do banke niso bile poplačane v postopku prisilne likvidacije:

1. če je bilo izplačilo kritja izvedeno pred začetkom stečaja: v roku 15 delovnih dni po začetku stečaja;
2. če je bilo izplačilo izvedeno po začetku stečaja: v roku 8 delovnih dni po izplačilu zneska kritja izplačilni banki.

(2) Sklad za jamstvo vlog hkrati z zahtevkom iz prejšnjega odstavka predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Ne glede na določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, se šteje, da so vse terjatve vlagateljev iz naslova upravičenih vlog pri banki prijavitelne v stečajnem postopku z dnem, ko sklad za jamstvo vlog predloži upravitelju seznam upravičenih vlog.

(3) Če sklad za jamstvo vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 eurov, mora v roku 8 dni po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

205. člen
(izključitev pobota)

(1) V primeru stečaja banke se pravila zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja, uporabljajo le na podlagi izjave stečajnega upravitelja o pobotu, razen v primeru:

1. če pogodbeni ureditev izrecno določa pravico nasprotni stranke do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o pobotu ali izravnavi ali
2. če zakon izrecno izključuje pobot določenih terjatev.

(2) Razen v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka lahko stečajni upravitelj uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika kot obliko poplačila upnikove terjatve v okviru razdelitve stečajne mase, če so pred tem v celoti poplačane terjatve upnikov, ki se z upoštevanjem prednostnega vrstnega reda poplačila v stečaju banke poplačajo pred obveznostjo banke, ki je predmet pobotne izjave. Stečajni upravitelj lahko uveljavlja pobot terjatev banke z nasprotnimi terjatvami upnika le v deležu, ki je enak deležu poplačila drugih terjatev upnikov istega prednostnega razreda.

(3) Stečajni upravitelj pred izjavo o pobotu pri skladu za jamstvo vlog pridobi informacijo, ali imetnik v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, uveljavlja pravico do izplačila kritja zajamčene vloge v znesku, ki presega 100.000 eurov, ter odloči o pobotu le, če je zahtevek za plačilo zavrnjen.

206. člen
(izključitev izpodbijanja)

Ne glede na zakon, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, v stečajni banke ni mogoče izpodbijati:

1. pravnih dejanj, ki jih je opravil upravitelj med postopkom prisilne likvidacije;
2. plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da banka ne bi izgubila pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

207. člen
(vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju)

(1) V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

(2) Po poplačilu stroškov iz prejšnjega odstavka se iz splošne razdelitvene mase poplačajo terjatve upnikov po naslednjem vrstnem redu:

1. prednostne terjatve;
2. zajamčene vloge in druge terjatve iz drugega odstavka 80. člena tega zakona, kadar se ne upoštevajo kot prednostne terjatve oziroma zanje ni mogoče uveljavljati ločitvene ali izločitvene pravice;
3. upravičene vloge vlagateljev, ki so fizične osebe ali pravne osebe, ki ustrezajo merilom za mikro, male in srednje družbe, kot so opredeljena v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v zneskih, ki presegajo zajamčene vloge, vključno z vlogami, ki bi se štete kot upravičene, če ne bi bile vplačane pri podružnici banke v tretji državi;
4. druge upravičene vloge, ki niso zajete v 2. ali 3. točki;
5. vloge pri banki, ki se ne upoštevajo kot upravičene vloge pri banki, vključno z:
 - vlogami bank in investicijskih podjetij ter drugih finančnih institucij, ki so jih vložile v svojem imenu in za svoj račun;
 - vlogami zavarovalnic, pozavarovalnic in zavarovalnih holdingov;
 - vlogami kolektivnih naložbenih podjetij, vključno z naložbenimi podjetji zaprtega tipa;
 - vlogami pokojninskih skladov in pokojninskih družb;
 - vlogami držav in centralnih bank ter vlogami subjektov, ki so neposredni ali posredni uporabniki državnega proračuna;
 - vlogami lokalnih skupnosti ter vlogami neposrednih in posrednih uporabnikov proračuna lokalnih skupnosti;
6. druge nezavarovane navadne terjatve, razen terjatev iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev in podobnih instrumentov, ki jih je izdala banka;
7. nezavarovane in nepodrejene terjatve iz naslova dolžniških vrednostnih papirjev ter drugih podobnih finančnih instrumentov, ki jih je izdala banka, razen strukturiranih instrumentov, ki po svojih lastnostih izpolnjujejo merila iz 1. do 6. točke tega odstavka;
8. podrejene terjatve, ki se na podlagi pogodbene ureditve med strankama v primeru postopka zaradi insolventnosti banke poplačajo kot nezavarovane terjatve za popolnim poplačilom terjatev iz 1. do 7. točke tega odstavka.

(3) Terjatve iz 2. točke prejšnjega odstavka v stečajnem postopku uveljavlja sklad za jamstvo vlog in vključuje terjatve sklada za jamstvo vlog do banke iz naslova:

1. plačila kritja zjamčenih vlog v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, kjer se terjatve vlagateljev v višini izplačanega kritja prenesejo na sklad za jamstvo vlog;
2. plačila prispevka, ki ga v skladu s tem zakonom zagotovi sklad za jamstvo vlog pri reševanju ali v postopku prisilne likvidacije banke.

(4) Podrejene terjatve iz 8. točke drugega odstavka tega člena se dodatno razvrstijo v prednostne vrstne razrede podrejenih terjatev in se poplačajo iz splošne razdelitvene mase po naslednjem vrstnem redu:

1. podrejene terjatve, ki niso razvrščene v nobeno od kategorij iz 2. do 4. točke tega odstavka;
2. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega kapitala;
3. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente dodatnega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov dodatnega temeljnega kapitala;
4. terjatve iz naslova instrumentov, ki jih je izdala banka in izpolnjujejo pogoje za instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke, ter druge podrejene terjatve, ki se glede na pogodbeno ureditev v primeru insolventnosti banke poplačajo hkrati s terjatvami iz naslova instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke.

4. POGlavJE: POSTOPEK ODLOČANJA IN SODNEGA VARSTVA TER RAZMERJA Z MEDNARODNIM ELEMENTOM

4.1 Postopek odločanja Banke Slovenije

4.1.1 Splošno

208. člen (uporaba določb o postopku)

Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu, po postopku, določenem v zakonu, ki ureja splošni upravni postopek, če ni v tem zakonu določeno drugače.

209. člen (vodenje postopka in pooblastila za odločanje)

(1) O posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 806/2014/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ.

(2) Postopek do izdaje upravnega akta vodi strokovni delavec Banke Slovenije, ki izpolnjuje pogoje za vodenje upravnega postopka iz zakona, ki ureja splošni upravni postopek, in ki ga za to pooblasti guverner Banke Slovenije.

(3) Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

(4) Kadar subjekt na podlagi tega zakona ali Uredbe 806/2014/EU vloži pri Banki Slovenije vlogo, za reševanje katere je na podlagi Uredbe 806/2014/EU pristojen enotni odbor za reševanje, Banka Slovenije to vlogo z obrazloženim sklepom zavrže, razen če se mora taka vloga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vložiti pri Banki Slovenije.

(5) Zoper sklep iz prejšnjega odstavka je dovoljen postopek sodnega varstva.

210. člen (udeleženci postopka)

(1) Stranka v postopku odločanja Banke Slovenije je banka ali drug subjekt reševanja, v zvezi s katerim Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila reševanja ali prisilnega prenehanja banke.

(2) Kot udeleženci v postopku odločanja Banke Slovenije lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, nastopajo tudi druge osebe.

(3) V postopku odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona se glede udeležencev v postopku ne uporabljajo določbe 43., 44., 45., 142. in 143. člena Zakona o splošnem upravnem postopku (Uradni list RS, št. 24/06 – uradno prečiščeno besedilo, 105/06 – ZUS-1, 126/07, 65/08, 8/10 in 82/13).

(4) Kdor je zamudil rok ali izostal z ustne obravnave, na kateri bi moral dati ali vložiti predloge, izjave in ugovore, jih po poteku roka ali koncu ustne obravnave ne more več dati ali vložiti.

211. člen (vročanje)

(1) Če ni v tem zakonu za posamezne primere določeno drugače, se v postopkih po tem zakonu vročitve pravni osebi ali samostojnemu podjetniku posamezniku opravijo tako, da se dokumenti izročijo osebi, ki je pooblaščen za sprejem, ali če te osebe ni, drugemu zaposlenemu, ki se najde v pisarni oziroma poslovnem prostoru.

(2) Vročitve članom uprave banke ali članom posloводства drugega subjekta reševanja se opravljajo z vročanjem banki ali subjektu reševanja. Šteje se, da je z vročitvijo banki ali subjektu reševanja opravljena tudi vročitev članom uprave in članom nadzornega sveta.

(3) Kadar stranko v postopku zastopa odvetnik, se šteje, da je vročitev stranki opravljena, če je dokument vročen odvetniku oziroma zaposlenemu v odvetniški pisarni.

(4) Odločbe, ki jih izda Banka Slovenije in se objavijo v skladu z 226. členom tega zakona, se vročijo samo, če za posamezno pisanje ta zakon tako določa, in le osebi, za katero zakon določa, da se ji pisanje vroči.

212. člen **(pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij)**

(1) Stranka ima pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba.

(2) Po objavi odločbe v skladu z 226. členom tega zakona lahko pravico iz prejšnjega odstavka uveljavlja tudi oseba, ki lahko v skladu z drugim odstavkom 224. člena tega zakona uveljavlja pravico do udeležbe v postopku sodnega varstva po tem zakonu.

(3) Pregled, prepis in preslikava dokumentov na podlagi prvega in drugega odstavka tega člena se zahtevajo pisno. Od osebe iz prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije v primeru dvoma zahteva, naj pisno obrazloži svojo pravno korist v zvezi z uveljavljanjem pravice do udeležbe v postopku po tem zakonu in predloži ustrezna dokazila.

(4) Če so bili v postopku odločanja Banke Slovenije uporabljeni dokumenti, ki vsebujejo podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost osebe, ki ni stranka v postopku, Banka Slovenije pozove osebo, na katero se nanašajo podatki, da v določenem roku, ki ni krajši od treh in ne daljši od osem dni, v dokumentu označi podatke, ki jih šteje kot zaupne, in poda utemeljitev v zvezi z njihovo zaupnostjo. Banka Slovenije v roku 20 dni odloči o zahtevi za pregled, prepis in preslikavo dokumentov. Omejitve razkritja iz tega odstavka ne velja za podatke, ki se štejejo kot poslovna skrivnost subjekta reševanja.

(5) Banka Slovenije lahko z upoštevanjem ocene na podlagi 20. člena tega zakona in glede na zakoniti interes osebe, ki zahteva razkritje posameznih zaupnih informacij iz 17. člena tega zakona, tej osebi razkrije posamezne zaupne informacije v obsegu, potrebnem za zaščito zakonitega interesa te osebe.

(6) Pred razkritjem dokumentov Banka Slovenije prekrije osebne podatke in druge zaupne podatke iz četrtega odstavka tega člena ter zaupne informacije iz prejšnjega odstavka. Dokument se razkrije osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena brez osebnih in drugih zaupnih podatkov, v obsegu, ki upošteva zakoniti interes teh oseb.

(7) Če v zvezi z zahtevo za pregled dokumentov zadeve niso izpolnjeni pogoji iz prvega do petega odstavka tega člena, Banka Slovenije z odločbo zavrne zahtevo. Zoper odločbo o zavrnitvi zahteve lahko stranka, ki je zahtevala pregled dokumentov v zadevi, začne postopek sodnega varstva.

(8) Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo osebi iz prvega in drugega odstavka tega člena, za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov v višini, ki odraža dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

213. člen **(vrste aktov)**

(1) Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank, odloča v obliki sklepov, odredb in odločb.

(2) Banka Slovenije odloča v obliki odločbe, razen če ta zakon določa, da Banka Slovenije o posameznem vprašanju odloči z odredbo ali sklepom.

(3) Banka Slovenije odloča s sklepom o vprašanih, ki se tičejo postopka ali se pojavijo v zvezi s postopkom. Sklep mora biti obrazložen in mora vsebovati pouk o pravnem sredstvu samo, če je proti sklepu dovoljen poseben postopek sodnega varstva.

214. člen **(pravna sredstva v postopku Banke Slovenije)**

(1) Proti aktom, ki jih izda Banke Slovenije, ni pritožbe.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se zoper naslednje odločbe lahko vloži ugovor:

1. odločbo o začetku reševanja,
2. odločbo o uporabi instrumentov reševanja ali drugih pooblastil za reševanje, ki jih izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona, in
3. odločbo o uporabi instrumentov ali pooblastil za prisilno likvidacijo.

(3) Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu.

(4) V postopku odločanja Banke Slovenije ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje niti vložiti izrednih pravnih sredstev.

(5) Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom (v nadaljnjem besedilu: postopek sodnega varstva), če ni za posamezne primere določeno drugače.

215. člen **(izvršljivost)**

(1) Odločbe Banke Slovenije učinkujejo in postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo, če ni v tem zakonu za posamezne primere določeno drugače.

(2) Odločbe iz drugega odstavka prejšnjega člena postanejo izvršljive v trenutku, ko se objavijo v skladu z 226. členom tega zakona.

4.1.2 Odredba

216. člen **(odredba)**

(1) Izrek odredbe mora obsegati določno opredelitev zahtev, ki se nalagajo stranki, in rok, v katerem mora stranka izpolniti navedene zahteve.

(2) Proti odredbi ima stranka pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve.

(3) Če je upravičena oseba pravočasno vložila ugovor, se rok za izpolnitev zahtev, določenih z odredbo, podaljša za čas od vložitve ugovora do odločbe o ugovoru.

(4) Ne glede na prejšnji odstavek lahko Banka Slovenije z odredbo odloči, da ugovor ne zadrži izvršitve zahtev v določenem roku, če zaradi narave zahteve in drugih okoliščin posameznega primera z izvršitvijo odredbe ni mogoče odlašati.

(5) Ugovor zoper odredbo je dopusten, če:

1. zahteve ni mogoče izvršiti ali je ni mogoče izvršiti v roku ali na način, določen z odredbo,
2. bi izvršitev odredbe povzročila kakšno dejanje, ki je v nasprotju s prisilnimi predpisi,
3. je v odredbi zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje ali je glede na ugotovljeno dejansko stanje materialno pravo napačno uporabljeno,
4. zahteva, ki je naložena z odredbo, ni utemeljena glede na ugotovljeno dejansko stanje,
5. je bila odredba izdana osebi, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti na podlagi tega zakona, ali
6. je podana kršitev pravil postopka.

(6) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odredbo izdala oseba, ki ni pristojna za izdajo odredbe,
2. je kot stranka nastopala oseba, nad katero Banka Slovenije ni pristojna izvajati pristojnosti v skladu s tem zakonom,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka do izdaje odredbe sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odredba ne da preizkusiti.

217. člen **(vsebina in preizkus ugovora)**

(1) Ugovor zoper odredbo mora obsegati:

1. navedbo odredbe, proti kateri se vlaga,
2. izjavo, da se odredba izpodbija v celoti ali v določenem delu,
3. razloge za ugovor in
4. druge podatke, ki jih mora obsegati vsaka vloga po pravilih zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(2) Za odločanje o ugovoru mora vložnik plačati takso, določeno s tarifo Banke Slovenije.

(3) V ugovoru zoper odredbo lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da je zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in so posledično zahteve, določene v odredbi neutemeljene, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev. Če se stranka v ugovoru sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze priložiti.

(4) Če stranka ugovoru ne priloži listinskih dokazov, se ne uporabljajo določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, o nepopolni vlogi, temveč Banka Slovenije pri odločanju upošteva le priložene dokaze.

(5) Po izteku roka za ugovor stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

218. člen **(preizkus odredbe in odločanje o ugovoru)**

(1) Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom ter v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru.

(2) O ugovoru odloča Banka Slovenije z odločbo.

(3) Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrže, zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

(4) Banka Slovenije ugovor zavrže, če ugovor ni dovoljen, če je prepozen ali če ga je vložila neupravičena oseba.

4.1.3 Odločba

219. člen **(postopek z izdajo odločbe)**

(1) Določbe 4.1.3. točke tega poglavja tega zakona se uporabljajo za postopek z izdajo odločbe Banke Slovenije na podlagi tega zakona, če ni v drugem odstavku tega člena določeno drugače.

(2) Za odločanje Banke Slovenije v postopku za izdajo odločbe o ugovoru in odločbe o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo, o postopku odločanja Banke Slovenije v posamičnih zadevah.

220. člen **(poziv k izjavi v zvezi z odločbo o začetku reševanja)**

(1) Banka Slovenije mora pred izdajo odločbe o začetku reševanja, s katero ugotovi izpolnjevanje pogojev iz 55. ali 59. člena tega zakona, ali odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja subjekt reševanja kot stranko pozvati, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za odločitev, če v posameznem primeru stranki predhodno ni bila zagotovljena drugačna možnost, da se izjavi o teh dejstvih ali okoliščinah (v nadaljnjem besedilu: poziv k izjavi). Poziv k izjavi mora obsegati:

1. določno navedbo dejstev in okoliščin, o katerih naj se stranka izjavi, in dokazov, iz katerih ta dejstva izhajajo;
2. rok za izjavo, ki ne sme biti krajši od 24 ur in ne daljši od osem dni;

3. pouk stranki, da mora k izjavi priložiti dokaze, če se nanje sklicuje, ter da po preteku roka za izjavo ne bo imela pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

(2) Ne glede na 2. točko prejšnjega odstavka lahko Banka Slovenije na zahtevo stranke podaljša rok za predložitev izjave, če to ne bi ogrozilo doseganja ciljev ukrepov reševanja oziroma učinkovitosti postopkov prisilnega prenehanja banke.

(3) Ne glede na prvi odstavek tega člena Banki Slovenije pred izdajo odločbe o začetku reševanja ali prisilne likvidacije ni treba pozvati stranke, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah, ki so pomembne za izdajo odločbe, če:

1. če se da ugotoviti stanje zadeve na podlagi uradnih podatkov, ki jih ima Banka Slovenije, in samo za to ni treba posebej zaslišati stranke za zavarovanje njenih pravic oziroma pravnih koristi;
2. je takojšnja izdaja odločbe nujna, da se dosežejo cilji reševanja;
3. bi razkritje informacij v okviru poziva k izjavi nujno vključevalo tudi razkritje zaupnih informacij iz 17. člena tega zakona, ki bi z upoštevanjem ocene na podlagi 20. člena tega zakona povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi morebitne negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegle negativne posledice, ki bi nastale v primeru, če zadevne informacije ne bi bile razkrite.

221. člen

(izjava o dejstvih in okoliščinah v zvezi z izdajo odločbe o začetku reševanja)

(1) V izjavi o dejstvih in okoliščinah v zvezi z izdajo odločbe o začetku reševanja lahko stranka navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podane, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

(2) Po izteku roka za podajo izjave stranka nima pravice navajati novih dejstev in predlagati novih dokazov.

222. člen

(odločanje v zvezi z odločbo o začetku reševanja)

(1) Banka Slovenije odloča o izdaji odločbe o začetku postopka reševanja brez ustne obravnave.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek Banka Slovenije razpiše ustno obravnavo:

1. če je za razjasnitev dejstev in okoliščine treba zaslišati priče ali izvedence;
2. če sta v postopku udeleženi dve ali več strank z nasprotujočimi si interesi;
3. v drugih primerih, če presodi, da je to koristno za razjasnitev zadeve.

(3) Odločba o začetku postopka reševanja se vroči subjektu reševanja in objavi v skladu z 226. členom tega zakona.

223. člen

(odločba o uporabi instrumentov in pooblastil za reševanje in prisilno likvidacijo)

(1) Banka Slovenije po uradni dolžnosti izda:

1. odločbo o uporabi instrumentov ali pooblastil za reševanje;
2. odločbo o uporabi instrumentov ali pooblastil za prisilno likvidacijo.

(2) Pred izdajo odločbe iz prejšnjega odstavka Banka Slovenije ni dolžna pozvati osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, da se izjavi o dejstvih in okoliščinah v zvezi z odločbo. Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija izključno v postopku iz 224. člena tega zakona.

(3) Odločba iz prvega odstavka tega člena se objavi v skladu z 226. členom tega zakona.

224. člen **(preizkus odločb, zoper katere je dovoljen ugovor)**

(1) Osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločb iz drugega odstavka 214. člena tega zakona, lahko v roku dveh mesecev po objavi odločbe v skladu z 226. členom tega zakona pri Banki Slovenije vložijo ugovor zoper odločbo. Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni postopek, lahko ugovor vsebuje le navedbe, ki so pomembne za preizkus odločbe, ter predlog dokazov, ki naj se izvedejo v zvezi s temi navedbami.

(2) Stranke in osebe, ki so pri Banki Slovenije v roku iz prejšnjega odstavka vložile ugovor, imajo status udeleženca postopka preizkusa odločbe. Osebe, ki v roku iz prejšnjega odstavka niso vložile ugovora, v nadaljnjih sodnih ali upravnih postopkih zoper odločbo ne morejo uveljavljati pravic kot udeleženci postopka. Udeleženci v postopku preizkusa odločbe nimajo pravice vpogleda v pisna stališča drugih udeležencev.

(3) Po preteku roka iz prvega odstavka tega člena Banka Slovenije na podlagi prejetih ugovorov po uradni dolžnosti uvede postopek preizkusa odločbe.

(4) Banka Slovenije odloči praviloma brez obravnave. Banka Slovenije lahko izvede ustno obravnavo, kadar je to potrebno za namene preizkusa odločbe in razjasnitve dejanskega stanja. Odločitev o izvedbi ustne obravnave in razpored obravnave Banka Slovenije objavi na spletni strani agencije v skladu z 226. členom tega zakona.

(5) Banka Slovenije lahko na podlagi novih dejstev in okoliščin, ki jih ugotovi v postopku preizkusa odločbe, odloči:

1. o spremembi instrumentov ali pooblastil za reševanje, določenih v odločbi, ki je predmet preizkusa;
2. o uporabi dodatnih instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, da se zagotovi učinkovito izvajanje izrečenih ukrepov v skladu s cilji reševanja oziroma prisilnega prenehanja ali da se odpravijo morebitni negativni učinki uporabe posameznih instrumentov ali pooblastil, ki jih ni bilo mogoče predvideti pred izdajo odločbe.

(6) Ko Banka Slovenije v skladu s prejšnjim odstavkom ugotovi, da je potrebna dopolnitev ali sprememba ukrepov za reševanje ali prisilno likvidacijo, ter ta sprememba ali dopolnitev vključuje uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje ali prisilno likvidacijo, ki zadevajo tudi osebe, ki na

podlagi ukrepov iz prvotne odločbo niso bile prizadete, pred odločitvijo objavi povzetek predvidenih sprememb oziroma dopolnitev ukrepov v skladu z 226. členom tega zakona in te osebe pozove, da v roku, ki ne sme biti krajši od 8 in ne daljši od 15 dni po objavi povzetka, podajo svoje pisno stališče. Za te osebe se v zvezi s predložitvijo pisnega stališča uporablja prvi odstavek tega člena.

(7) Banka Slovenije v primeru iz petega odstavka tega člena izda odločbo (odločba o preizkusu), v kateri upošteva nova dejstva in okoliščine, ki utemeljujejo spremembo oziroma dopolnitev ukrepov, ter odločbo objavi v skladu z 226. členom tega zakona. Banka Slovenije se v odločbi vsebinsko opredeli do pomembnejših navedb iz ugovorov, ki jih ni upoštevala kot podlage za spremembo ali dopolnitev ukrepov.

225. člen **(odločba o začetku postopka prisilne likvidacije)**

Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti, ko prejme obvestilo Evropske centralne banke, da je banki dovoljenje za opravljanje bančnih storitev odvzeto ali da ji je to dovoljenje prenehalo.

226. člen **(objava odločb)**

(1) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank, še istega dne objavi naslednje odločbe:

1. odločbo o začetku reševanja;
2. odločbo o uporabi instrumenta reševanja ali drugega pooblastila za reševanje, ki ga izvaja Banka Slovenije;
3. odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije;
4. odločbo o uporabi instrumenta prisilne likvidacije ali drugega pooblastila za prisilno prenehanje banke, ki ga v skladu s tem zakonom izvaja Banka Slovenije;
5. odločbo o preizkusu.

(2) Banka Slovenije na spletnih straneh agencije za objave v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank v zvezi z začetkom postopka in nadaljnjimi dejanji v postopku reševanja oziroma postopku prisilnega prenehanja objavi:

1. naslednje podatke o postopku:
 - identifikacijske podatke subjekta reševanja oziroma banke;
 - identifikacijske podatke Banke Slovenije kot organa, ki odloča v postopku;
 - vrsto postopka in opravilno številko zadeve;
 - datum začetka postopka;
 - datum začetka postopka preizkusa odločbe;
 - datum pravnomočnosti odločbe;
2. oklic delničarjem in upnikom o uvedbi postopka in o pravnih sredstvih, vključno z datumom, ko poteče rok za posredovanje pisnih stališč zoper odločbo Banke Slovenije in podatke o drugih procesnih dejanjih v postopku reševanja in prisilne likvidacije;
3. poziv upravičnim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente, ki so jim dodeljeni v skladu z drugim odstavkom 90. člena tega zakona;

4. naslednje podatke v zvezi s postopkom reševanja:
 - povzetek poročila izrednih upraviteljev;
5. naslednje podatke v zvezi s postopkom prisilne likvidacije:
 - povzetek poročila likvidacijskega upravitelja;
 - sezname priznanih obveznosti banke, pri čemer so v seznamih v zvezi z upniki, ki so fizične osebe, lahko navedeni le podatki o osebnem imenu in višini priznane obveznosti;
 - vabila k dajanju ponudb v zvezi z uporabo instrumentov za likvidacijo premoženja banke;
 - omejitve poslovanja banke v postopku prisilne likvidacije.

(3) Velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je delničar, upnik ali druga oseba, katere pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, seznanila z vsebino odločbe iz prvega odstavka tega člena s potekom osmih dni po objavi tega pravnega dejanja na spletnih straneh agencije.

(4) Spletne strani za objave v postopkih v postopkih reševanja ali prisilnega prenehanja bank upravlja agencija. Agencija zagotavlja, da so te spletne strani zasnovane tako, da je vsakomur omogočen brezplačen vpogled v objave iz prvega in drugega odstavka tega člena.

(5) Agencija Banki Slovenije zagotavlja možnost objav iz prvega in drugega odstavka tega člena, za kar ji Banka Slovenije plačuje pavšalno nadomestilo, ki ga glede na vrsto postopka določa tarifa agencije.

(6) Banka Slovenije odgovarja za pravilnost podatkov, vsebovanih v odločbi ali drugem pisanju, ki jih objavi na spletnih straneh agencije po prvem in drugem odstavku tega člena.

(7) Banka Slovenije izbriše objave iz prvega in drugega odstavka tega člena po poteku petih let po pravnomočnem končanju postopka v tej zadevi.

227. člen **(dodatno obveščanje)**

(1) Banka Slovenije v roku treh dni po začetku postopka reševanja oziroma prisilne likvidacije na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe.

(2) Subjekt reševanja oziroma banka v postopku prisilne likvidacije obvestilo in informacije iz prejšnjega odstavka:

1. objavi tudi na svoji spletni strani;
2. objavi v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke;
3. posreduje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in baz podatkov.

(3) Banka Slovenije o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke obvesti naslednje organe in subjekte:

1. pristojni organ države članice v kateri je podružnica banke, zoper katero se uvede postopek;
2. enotni odbor za reševanje;

3. po potrebi organ za reševanje na ravni skupine in konsolidacijskega nadzornika;
4. pristojno ministrstvo;
5. Odbora za finančno stabilnost in ESRB;
6. Evropsko komisijo, Evropsko centralno banko, Evropski organ za vrednostne papirje in trge, Evropski organ za zavarovanje in poklicne pokojnine, vzpostavljen z Uredbo 1094/2010EU, in Evropski bančni organ;
7. upravljavce plačilnih in poravnalnih sistemov, v katere je vključen subjekt reševanja.

(4) Obvestilo iz prejšnjega odstavka vključuje kopijo odločbe o začetku postopka reševanja in informacijo o datumu, od katerega ukrep ali ukrepi za reševanje učinkujejo.

(5) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma drugih javnih koristi z izdajo odločbe o prisilnem prenehanju z prvega odstavka tega člena ni mogoče odlašati, Banka Slovenije pristojni organ države članice obvesti takoj po izdaji odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja.

4.2 Postopek sodnega varstva

228. člen (postopek sodnega varstva)

(1) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti le zoper odločbo Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek zoper naslednje odločbe ni posebnega postopka sodnega varstva:

1. odločbo o začetku reševanja;
2. odločbo o uporabi instrumentov reševanja ali drugih pooblastil za reševanje, ki jih izvaja Banka Slovenije na podlagi tega zakona;
3. odločbo o uporabi instrumentov prisilnega prenehanja.

(3) Odločba iz prejšnjega odstavka se lahko izpodbija s tožbo zoper odločbo o preizkusu, ki jo izda Banka Slovenije v postopku preizkusa dokončne odločbe v skladu z 224. členom tega zakona.

(4) Zoper odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije je dopustno sodno varstvo po postopku, ki ga za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije določa zakon, ki ureja bančništvo. V postopku sodnega varstva ni dopustno uveljavljati razlogov v zvezi z zakonitostjo odločitve Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev banke.

(5) Ne glede na prejšnji odstavek se lahko razlogi za izdajo odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije (odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev) izpodbijajo izključno v postopku sodnega varstva zoper odločitev Evropske centralne banke o odvzemu dovoljenja za opravljanje bančnih storitev ali ugotovitev Evropske centralne banke, da je to dovoljenje banki prenehalo na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

(6) Postopek sodnega varstva je dovoljeno začeti tudi proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona, začet na zahtevo stranke.

(7) Za postopek sodnega varstva zoper sklep iz prejšnjega odstavka ter zoper odločbo o ugovoru zoper odredbo in odločbo o plačilu prispevka, ki jo izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, se uporabijo pravila za uveljavljanje sodnega varstva zoper odločbo Banka Slovenije na podlagi zakona, ki ureja bančništvo.

229. člen
(pristojnosti in uporaba predpisov o postopku)

(1) V postopku sodnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, odloča Upravno sodišče Republike Slovenije v senatu treh sodnikov, razen v primeru iz drugega odstavka tega člena.

(2) V postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu dokončne odločbe iz drugega odstavka prejšnjega člena odloča Vrhovno sodišče Republike Slovenije v senatu petih sodnikov.

(3) Za postopek sodnega varstva po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom drugače določeno.

230. člen
(pravica do sodnega varstva)

(1) Tožbo proti odločbi Banke Slovenije lahko v postopku sodnega varstva vloži le oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala kot stranka ali udeleženec v postopku odločanja Banke Slovenije.

(2) Ne glede na določbe zakona, ki ureja upravni spor, tožnik ne more biti zastopnik oziroma zastopnica javnega interesa.

(3) V postopku sodnega varstva lahko udeleženec, ki nima opravljenega pravniškega državnega izpita, opravlja dejanja v postopku samo po pooblaščenцу, ki ima opravljen pravniški državni izpit.

231. člen
(tožba in odgovor na tožbo)

(1) Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v roku 30 dni. Rok za vložitev tožbe teče:

1. za stranko od dneva vročitve;
2. za druge udeležence, ki imajo pravico vložiti tožbo v skladu s tem zakonom: od objave v skladu z 226. členom tega zakona.

(2) Tožba v postopku sodnega varstva ne zadrži izvršitve odločbe.

(3) Če je v tožbi podan predlog za začasno zadržanje izvršitve odločbe, velja izpodbojna domneva, da bi bilo zadržanje izvršitve odločbe v nasprotju z javnim interesom.

(4) Rok za odgovor na tožbo je 30 dni.

232. člen (seja)

(1) Sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno.

(2) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka lahko sodišče odloči brez glavne obravnave tudi v naslednjih primerih:

1. če je že na podlagi tožbe, izpodbijane odločbe in upravnega spisa očitno, da je treba tožbi ugoditi in ugotoviti nezakonitost odločbe;
2. če tožnik izpodbija ugotovitve glede dejanskega stanja, vendar navaja le tista dejstva in dokaze, ki jih skladno s tem zakonom sodišče ne more upoštevati;
3. če je sodišče v drugem sporu s podobno dejansko in pravno podlago že pravnomočno odločilo.

(3) Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo.

233. člen (združitev zadev in nastopanje pred sodiščem)

(1) Če je v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju vloženi več tožb, sodišče s sklepom združi postopke v skupno obravnavo in odločanje (v nadaljevanju: združeni postopek). Če je tožnikov več kot 20, Banka Slovenije sklep o združitvi takoj po prejemu objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 226. členom tega zakona. Ne glede na zakon, ki ureja upravni spor, se šteje, da je bil z dnem objave na spletnih straneh agencije sklep vročen vsem strankam postopka.

(2) V primeru iz prejšnjega odstavka lahko v združenem postopku samostojno nastopajo samo:

1. subjekt reševanja oziroma banka v postopku prisilnega prenehanja;
2. delničar, čigar delež v kapitalu subjekta reševanja ali banke v postopku prisilnega prenehanja presega 10 odstotni delež v osnovnem kapitalu;
3. upnik, čigar terjatev, ki je zmanjšana ali odpisana zaradi ukrepov za reševanje ali prisilno prenehanje, pred zmanjšanjem ali odpisom presega 150.000 eurov;
4. pooblaščenec ali predstavnik tožnikov, ki skupaj izpolnjujejo pogoje iz 2. ali 3. točke tega odstavka, dokler so na podlagi podeljenih pooblastil izpolnjeni navedeni pogoji.

(3) Tožnike, ki pogojev za samostojno nastopanje v združenem postopku ne izpolnjujejo, sodišče v sklepu iz prvega odstavka tega člena obvesti, da lahko na podlagi dogovora skupno nastopajo s katerim od tožnikov iz prejšnjega odstavka.

(4) Če ima več tožnikov v primeru združenega postopka isti interes in bi skupno izpolnjevali pogoje iz 2. ali 3. točke drugega odstavka tega člena, jim lahko sodišče v primeru, da v postopku ne sodelujejo na podlagi drugega in tretjega odstavka tega člena, postavi skupnega pooblaščenca, če to zahtevajo interesi pravičnosti. Stroške postavitve skupnega pooblaščenca v tem primeru nosi tožena stranka. Sklep o imenovanju skupnega pooblaščenca se objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 226. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je sklep vročen vsem strankam postopka.

(5) V primeru iz prejšnjega odstavka opravlja skupni pooblaščenec v združenem postopku dejanja za vse tožnike, vsa dejanja sodišča v razmerju do tega skupnega pooblaščenca pa štejejo kot dejanja v razmerju do vseh tožnikov, ki jim je bil postavljen.

(6) Sodišče po postavitvi skupnega pooblaščenca skladno s četrtem odstavkom tega člena posreduje vložene tožbe temu pooblaščenču in mu določi rok, v katerem naj jih združi v enotni tožbi vseh zastopanih tožnikov. Navedb tožb, ki v tej enotni tožbi niso vključene, sodišče ne obravnava in se do njih ne opredeljuje.

(7) S sodbo ali sklepom, izdanim v združenem postopku, sodišče odloči o vseh tožbah, ki so bile združene v ta postopek po prvem odstavku tega člena. Sodba oziroma sklep se vroči osebam iz drugega in četrtega odstavka tega člena, poleg tega pa se objavi na spletnih straneh agencije v skladu z 226. členom tega zakona, s tem pa se šteje, da je sklep vročen vsem strankam postopka.

234. člen **(prednostno odločanje)**

Zadeve v postopku sodnega varstva so nujne in o njih sodišče odloča prednostno.

235. člen **(meje preizkusa)**

(1) Sodišče v postopku sodnega varstva po tem zakonu preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, navedenih v tožbi.

(2) Za bistveno kršitev pravil postopka se po tem zakonu šteje, če:

1. je odločbo izdala oseba ali organ Banke Slovenije, ki ni pristojen za izdajo,
2. je kot stranka nastopal nekdo, ki ni subjekt nadzora,
3. je pri odločanju ali vodenju postopka sodelovala oseba, ki bi po zakonu morala biti izločena, ali
4. se odločbe ne da preizkusiti.

(3) Sodišče v postopku sodnega varstva zoper odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju uporabi:

1. kompleksne ekonomske ocene, ki jih izdela Banka Slovenije ter so podlaga za odločitev o uporabi ukrepov za reševanje ali za prisilno prenehanje;
2. neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja, izvedeno v skladu s prvim odstavkom 66. člena tega zakona;
3. neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izvedeno v skladu s 130. členom tega zakona.

(4) Sodišče v postopku sodnega varstva izvede dokaze za ugotovitev okoliščin iz prejšnjega odstavka, če:

1. ocene temeljijo na očitno napačnih podatkih in informacijah;
2. so podane očitne nedoslednosti in nasprotja med posameznimi ocenami;
3. obstaja resen dvom o neodvisnosti osebe, ki je izdelala ocene, ki kaže, da te ocene ni mogoče upoštevati kot ustrezne podlage za odločitev.

(5) Sodišče v primeru iz prejšnjega odstavka zahteva novo neodvisno oceno, z upoštevanjem 66. in 130. člena tega zakona, če oceni, da so bili zaradi napak in pomanjkljivosti delničarji in upniki subjekta reševanja verjetno obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajen insolvenčni postopek. Stroški v zvezi z izdelavo nove neodvisne ocene, ki jo odredi sodišče, se krijejo v breme proračuna Republike Slovenije.

(6) Sodišče je v postopku sodnega varstva zoper odločbo, ki jo je izdala Banka Slovenije zaradi izvajanja odločitev enotnega odbora za reševanje na podlagi prvega odstavka 29. člena Uredbe 806/2014/EU, vezano na odločitev enotnega odbora za reševanje, ki je podlaga za odločbo Banke Slovenije. Sodno varstvo zoper odločitev, ki jo v skladu z Uredbo 806/2014/EU sprejme enotni odbor za reševanje, se uveljavlja v skladu s 85. in 86. členom Uredbe 806/2014/EU.

236. člen **(odločitev sodišča)**

(1) Če sodišče v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali odločbe o prisilnem prenehanju ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, odpravilo odločbo Banke Slovenije o reševanju ali odločbo o prisilnem prenehanju, te odločbe ne odpravi, ampak s sodbo zgolj ugotovi, da je odločba nezakonita in pozove Banko Slovenije, da v roku 30 dni sodišču predloži predlog ukrepov, s katerimi bo odpravila nezakonite posledice za vse delničarje in upnike, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(2) Ugotovitev nezakonitosti odločbe Banke Slovenije ne vpliva na veljavnost dejanj, izvedenih za izvršitev te odločbe na podlagi tega zakona.

(3) Banka Slovenije v predlogu popravnih ukrepov, ki ga predloži sodišču v skladu s prvim odstavkom tega člena, opredeli ukrepe za odpravo nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, ter pri tem upošteva, da se ustrezno zaščiti interes oseb, ki so na podlagi nezakonite odločbe Banke Slovenije v dobri veri pridobile delnice, druge lastniške instrumente, sredstva, pravice ali obveznosti subjekta reševanja oziroma banke v postopku prisilnega prenehanja. Sodišče lahko s sklepom pozove Banko Slovenije, da dopolni predlog ali odpravi morebitne pomanjkljivosti.

(4) Banka Slovenije izvede popravne ukrepe iz prejšnjega odstavka, ko sodišče s sklepom potrdi, da so predlagani ukrepi ustrezni za odpravo nezakonitih posledic odločbe.

(5) Če z uporabo pooblastil, ki jih za Banko Slovenije določa ta zakon v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja, ni mogoče zagotoviti odprave nezakonitih posledic, ki so nastale za delničarje in upnike, tako da se ne posega nesorazmerno v zakonit interes oseb iz tretjega odstavka tega člena, se ukrepi za odpravo posledic nezakonite odločbe Banke Slovenije omejijo na nadomestilo za izgubo, ki so jo zaradi nezakonite odločitve ali ukrepa utrpeli delničarji in upniki, ki so bili s to nezakonito odločbo prizadeti.

(6) Zoper sodbo in sklepe Vrhovnega sodišča Republike Slovenije, izdano v postopku sodnega varstva po tem zakonu, ni pritožbe, niti ni mogoče zahtevati vrnitve v prejšnje stanje, predlagati obnove postopka ali vložiti revizije.

237. člen
(vpliv na druge postopke)

(1) Če je pred odločitvijo sodišča v postopku sodnega varstva na podlagi tega zakona pred sodiščem splošne pristojnosti vložena tožba za povrnitev škode, ki je posledica ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, v zvezi s katero je sprožen postopek sodnega varstva, mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.

(2) Ko Banka Slovenije izvaja pooblastila na podlagi tega zakona, se zanjo in osebe, ki delujejo v njenem imenu, ne uporabljajo določbe zakona, ki urejajo gospodarske družbe, o odgovornost tretjih oseb zaradi vpliva na člane organov vodenja ali nadzora, prokurista ali poslovnega pooblaščenca.

(3) Če je odločba Banke Slovenije postala pravnomočna, ker zoper njo ni bila vložena tožba v postopku sodnega varstva po tem zakonu ali je bila tožba zavrnjena, sodišče, ki odloča o zahtevku za povrnitev škode, ki je posledica nezakonitega ravnanja Banke Slovenije v postopku odločanja o izdaji ali pri izvajanju odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju, tožbo zavrže.

4.3 Čezmejni učinki reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij

4.3.1 Splošne določbe

238. člen
(reorganizacija in prisilno prenehanje kreditnih institucij)

(1) Reorganizacija kreditne institucije je za namene tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice zaradi finančnega prestrukturiranja kreditne institucije.

(2) Ukrepi reorganizacije vključujejo zlasti tiste, s katerimi se ohrani ali ponovno vzpostavi finančno trden položaj kreditne institucije ter ki lahko vplivajo na že veljavne pravice tretjih oseb, vključno z ukrepi za začasno ustavitev plačil in izvršilnih ukrepov, za znižanje obveznost in ukrepi za reševanje, kot so opredeljeni v tem zakonu. V Republiki Slovenije se kot ukrepi reorganizacije štejejo ukrepi reševanja, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

(3) Prisilno prenehanje kreditne institucije je za namene tega poglavja kateri koli postopek in ukrep, ki ga v skladu s predpisi matične države članice v zvezi s kreditno institucijo vodijo, uvedejo, spremljajo in nadzirajo upravni ali sodni organi matične države članice, zaradi prisilnega prenehanja kreditne institucije kot pravne osebe.

(4) Ukrepi prisilnega prenehanja zlasti vključujejo ukrepe, s katerimi se za skupni račun vseh upnikov kreditne institucije unovči premoženje te kreditne institucije, vključno s poravnavo ali drugim podobnim ukrepom. V Republiki Slovenije se kot ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije štejejo ukrepi prisilnega prenehanja, ki se v zvezi z banko začnejo in vodijo na podlagi tega zakona.

239. člen
(vsebina urejanja)

(1) V 4.3. točki tega poglavja tega zakona se urejajo pravila glede:

1. učinkov in izvajanja odločitev, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank in drugih subjektov na podlagi tega zakona, kadar imajo te odločitve učinke ali se izvajajo v drugih državah članicah;
2. učinkov ukrepov, ki jih v okviru svojih pristojnosti uvedejo ustrezni sodni ali upravni organi druge države članice za prisilno prenehanje ali reorganizacijo kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, kadar ti učinki nastopijo ali se izvajajo na območju Republike Slovenije;
3. prava, ki se uporabi pri določanju pravnih posledic ukrepov za prenehanje in reorganizacijo kreditnih institucij v razmerjih z mednarodnim elementom.

(2) Določbe tega dela tega zakona se uporabljajo tudi v primeru, ko se na podlagi tega zakona ali nacionalne zakonodaje druge države članice, ki prenaša Direktivo 2014/59/EU, uporabijo ukrepi za reševanje v zvezi subjektom reševanja, ki sodijo v področje uporabe Direktive 2014/59/EU.

240. člen
(pristojnost)

(1) Za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji ter za odločanje o uvedbi postopka prisilnega prenehanja kreditne institucije so pristojni izključno upravni ali sodni organi matične države članice.

(2) Pristojnost organov matične države članice iz prejšnjega odstavka vključuje tudi odločanje o ukrepih v zvezi s podružnicami te kreditne institucije, ki so ustanovljene v drugih državah članicah.

241. člen
(obveščanje organov drugih držav članic)

(1) Banka Slovenije nemudoma, na kakršen koli razpoložljiv način, obvesti pristojne organe države članice gostiteljice, v kateri je banka ustanovila podružnico ali v kateri neposredno opravlja storitve, o svoji odločitvi na podlagi tega zakona, da v zvezi z banko začne postopke reševanja ali prisilnega prenehanja, vključno z opisom praktičnih učinkov, ki jih lahko ima taka odločitev.

(2) Banka Slovenije posreduje obvestilo iz prejšnjega odstavka pred odločitvijo o začetku postopka, kadar je to mogoče, sicer pa takoj zatem.

242. člen
(objava povzetka odločbe o izrednem ukrepu in o začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu Evropske unije)

(1) Če ima banka podružnico v drugi državi članici ali v drugi državi članici neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, Banka Slovenije objavi svojo odločbo, s katero

odloči o uporabi enega ali več ukrepov za reševanje v zvezi z banko v obliki povzetka v Uradnem listu EU in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice gostiteljice.

(2) Povzetek iz prejšnjega odstavka mora biti objavljen v uradnem jeziku države članice gostiteljice in mora obsegati:

1. razloge in pravno podlago za izdajo odločbe,
2. morebitne roke za vložitev pravnega sredstva zoper odločbo ter
3. ime in naslov Banke Slovenije ter navedbo, da se pravno sredstvo zoper odločbo vložijo pri Banki Slovenije.

(3) V primeru odločitve o začetku postopka za prisilno prenehanje mora povzetek iz prejšnjega odstavka obsegati tudi:

1. imena upraviteljev v postopku prisilnega prenehanja in
2. rok za prijavo terjatev oziroma za uveljavljanje upravičenj upnikov v tem postopku in pravne posledice, če upnik zamudi navedene roke.

(4) Sodišče, ki v skladu s tem zakonom in zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, odloči o začetku stečajnega postopka v zvezi z banko, objavi sklep o začetku stečajnega postopka v obliki povzetka na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena.

(5) Reorganizacijski ukrepi in ukrepi za prisilno prenehanje, ki jih izreče organ matične države članice, se ob upoštevanju določb tega zakona uporabijo in učinkujejo v Republiki Sloveniji, tudi če organi matične države članice ne zagotovijo objave v zvezi z odločitvami glede reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditne institucije, na način, določen v prvem in drugem odstavku tega člena, razen če zakonodaja matične države članice za primer opustitve objave določa drugače.

243. člen **(obveščanje znanih upnikov)**

(1) O odločitvi, da se začne postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom, mora Banka Slovenije ali upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke takoj posamično obvestiti vse znane upnike banke s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugih državah članicah.

(2) Obvestilo iz prejšnjega odstavka mora biti podano v slovenskem jeziku, na obvestilu pa mora biti jasna oznaka v vseh uradnih jezikih Evropske unije »Vabilo za prijavo terjatve. Roki, ki jih je treba spoštovati.« ali »Vabilo za predložitev pripomb o terjatvah. Roki, ki jih je treba spoštovati.«.

(3) Obvestilo iz prvega odstavka tega člena mora poleg oznake iz prejšnjega odstavka vsebovati tudi:

1. ime in naslov organa, ki bo vodil postopek,
2. rok, v katerem morajo upniki uveljavljati svoja upravičenja, in posledice zamujenih rokov ter
3. informacije o pravicah in dolžnostih upnikov v zvezi z začetkom postopka.

244. člen
(uveljavljanje upravičenj upnikov iz države članice)

(1) Upnik s stalnim prebivališčem, običajnim prebivališčem ali sedežem v drugi državi članici lahko v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja banke uveljavlja svoja upravičenja v zvezi s svojo terjatvijo pod pogoji, ki jih za uveljavljanje teh upravičenj določa ta zakon, v slovenskem jeziku ali v uradnem jeziku države članice, v kateri ima prebivališče oziroma sedež. Upravitelj v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja lahko zahteva od upnika, da predloži prevod listine iz drugega odstavka tega člena v slovenski jezik.

(2) Kadar upnik uveljavlja svoja upravičenja v jeziku druge države članice, mora biti listina jasno označena z navedbo »Prijava terjatev« ali »Predložitev pripomb o terjatvi« v slovenskem jeziku.

(3) Upnik listini iz prvega odstavka tega člena priloži dokazila, s katerimi utemeljuje svoj zahtevek ter iz katerih je razvidna vrsta terjatve, datum nastanka terjatve, znesek, okoliščine, ki utemeljujejo prednostni položaj terjatve, obstoj stvarnih upravičenj ali druge okoliščine, ki vplivajo na obravnavo njegove terjatve v postopku prisilnega prenehanja. Določba tega odstavka ne posega v pravila, ki veljajo za prijavo terjatev v stečajnem postopku.

(4) Upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke mora redno in na primeren način obveščati upnike o izvedbi postopa prisilnega prenehanja.

245. člen
(pristojnosti likvidacijskega upravitelja države članice)

(1) Upravitelj v postopku prenehanja kreditne institucije, ki se uvede v drugi državi članici (upravitelj države članice), lahko opravlja dejanja v Republiki Sloveniji v mejah pristojnosti, ki jih ima v državi članici, razen tistih dejanj, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov ali odločanje o vprašanih, za katera je v skladu s predpisi Republike Slovenije pristojen javni organ, nosilec javnih pooblastil ali sodišče.

(2) Upravitelj države članice mora v zvezi z izvajanjem dejanj na območju Republike Slovenije v zvezi s postopkom prisilnega prenehanja kreditne institucije države članice zagotoviti, da se v javne registre, ki so vzpostavljeni v Republiki Sloveniji, vpišejo vsa dejstva v zvezi s postopkom prenehanja kreditne institucije države članice, ki se v skladu s predpisi vodijo v teh registrih.

(3) Likvidacijski upravitelj države članice se mora pri izvrševanju pristojnosti po prvem odstavku tega člena izkazati z overjenim izvodom izvornika odločbe o imenovanju, ki jo je izdal organ države članice, v kateri ima sedež kreditna institucija države članice, ki ji priloži prevod v slovenski jezik.

4.3.2 Priznanje in izvršitev ukrepov reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditne institucije s čezmejnimi učinki

246. člen
(neposredni učinek odločb organov držav članic)

(1) Odločitev sodnega ali upravnega organa države članice, da se v zvezi s kreditno institucijo te države članice uvede postopek ali uporabijo ukrepi reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne

institucije države članice, se prizna v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka za priznanje in izvršitev te odločitve.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja, ki nastopijo na podlagi odločitve organa druge države članice iz prejšnjega odstavka, učinkujejo v Republiki Sloveniji takoj, ko postanejo izvršljive v državi članici, razen če zakonodaja te države članice za nastanek čezmejnih učinkov v drugih državah članicah določa drugače.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi za reševanje, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ za reševanje iz druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije v sodelovanju z organom, ki je izrekel ukrepe v državi članici, uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da na območju Republike Slovenije zagotovi učinke teh ukrepov, kot so določeni v odločitvi organa države članice.

(4) Banka Slovenije in drugi organi ali nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji za namene izvajanja pooblastil v skladu s tretjim odstavkom tega člena ne preverjajo in ne ugotavljajo utemeljenosti in zakonitosti ukrepov, ki jih izreče organ za reševanje iz druge države članice po pravu države članice tega organa.

(5) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadeva ukrep iz prvega odstavka tega člena, lahko uveljavljajo pravna sredstva v zvezi z zakonitostjo izrečenih ukrepov ter izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki na podlagi izvajanja pooblastil Banke Slovenije nastopijo na območju Republike Slovenije, izključno po pravu države članice organa, ki je izrekel ukrepe za reševanje. Delničarji, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki ukrepov, ki jih izreče organ iz druge države članice, ne morejo izpodbijati ali razveljaviti teh ukrepov po določbah tega zakona.

247. člen

(izvrševanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji)

(1) Kadar ukrep reorganizacije, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne zakonodaje sprejme organ druge države članice in vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa reorganizacije priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti:

1. nahajajo v Republiki Sloveniji ali
2. presojujejo po pravu Republike Slovenije.

(2) Kadar ukrep reorganizacije, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne zakonodaje sprejme organ druge države članice, in ta ukrep vključuje konverzijo ali odpis kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, se učinki ukrepa priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ druge države članice, če:

1. se kapitalski instrumenti ali kvalificirane obveznosti presojujejo po pravu Republike Slovenije ali
2. se instrumenti za reševanje z odpisom ali konverzijo uporabijo v razmerju do upnikov v Republiki Sloveniji.

(3) Kadar se v zvezi z ukrepi reorganizacije, ki jih v okviru svojih pristojnosti izreče organ druge države članice, zahteva dovoljenje, soglasje ali drug uradni postopek, da se zagotovijo učinki izrečenega ukrepa v Republiki Sloveniji, Banka Slovenije uporabi pooblastila v skladu s tem zakonom, da v sodelovanju z organom države članice, ki je izrekel ukrepe reorganizacije, na območju Republike Slovenije zagotovi:

1. prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravice ali obveznosti na prejemnika v skladu z veljavnimi predpisi;
2. zmanjšanje glavnice zadevnih kvalificiranih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzijo teh obveznosti in instrumentov v skladu z odločitvijo organa države članice.

248. člen

(izvrševanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah)

(1) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja.

(2) Kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, ki vključujejo prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti oziroma odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti, pri katerih z upoštevanjem okoliščin iz prvega in drugega odstavka prejšnjega člena nastopijo učinki prenosa oziroma odpisa ali konverzije v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki:

1. prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravice ali obveznosti na prejemnika ali
2. zmanjšanje glavnice zadevnih kvalificiranih obveznosti ali kapitalskih instrumentov oziroma konverzija teh obveznosti in instrumentov.

(3) Delničarji, imetniki drugih lastniških instrumentov, upniki in tretje osebe, ki jih zadevajo učinki izvajanja pooblastil organa za reševanje v tej državi članici, ki se izvedejo za namene iz drugega odstavka tega člena, lahko pod pogoji, ki jih določa ta zakon, uveljavljajo sodno varstvo zoper odločitve Banke Slovenije o uporabi ukrepov ter v tem okviru izpodbijajo učinke teh ukrepov, ki nastopijo v drugih državah članicah, in sicer zlasti izpodbijajo:

1. prenos delnic, drugih lastniških instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti iz prejšnjega odstavka ali
2. zmanjšanje glavnice ali konverzijo instrumenta ali obveznosti iz prejšnjega odstavka.

249. člen

(ukrepi v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti v tretjih državah)

(1) Banka Slovenije lahko v primerih, ko uporabi instrumente za reševanje ali prisilno prenehanje v zvezi s sredstvi subjekta reševanja, delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki se nahajajo v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države:

1. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, in prevzemnik, na katerega se izvrši prenos sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prenos delnic ali drugih lastniških instrumentov, sprejmejo vse potrebne ukrepe in izvedejo aktivnosti, da prenos, odpis, konverzijo ali drug ukrep začne učinkovati na območju tretje države;
2. zahteva, da poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja, kadar je imenovan, upravlja delnice, druge lastniške instrumente, sredstva ali pravice oziroma izpolnjuje obveznosti v imenu prejemnika, dokler prenos, odpis, konverzija ali ukrep ne začne učinkovati;
3. odloči, da se razumni izdatki prejemnika, ki so dejansko nastali pri opravljanju ukrepov iz 1. in 2. točke tega odstavka, poravnajo v skladu s 15. členom tega zakona.

(2) Če Banka Slovenije oceni, da je kljub vsem potrebnim ukrepom, ki jih je sprejelo poslovodstvo subjekta reševanja oziroma upravitelj v postopku prisilnega prenehanja banke, kadar je imenovan, malo verjetno, da bo prenos, konverzija ali ukrep začel veljati v zvezi z določenimi sredstvi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami in obveznostmi, ki se nahajajo v tretji državi ali jih ureja pravo tretje države, ne izvede prenosa, odpisa, konverzije ali ukrepa. Če je Banka Slovenije že odločila o prenosu, odpisu, konverziji ali uporabi drugih pooblastil za reševanje, z novo odločbo odloči, da izrečeni ukrep za reševanje ne učinkuje v zvezi z zadevnimi sredstvi, delnicami, lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi.

250. člen

(priznanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

(1) Ukrepi reorganizacije in prisilnega prenehanja, ki jih v skladu s predpisi, ki veljajo v tretji državi, sprejme pristojni organ v tretji državi, se na območju Republike Slovenije priznajo na podlagi odločitve o priznanju in izvršitvi ukrepov, ki je sprejeta v skladu s tem zakonom.

(2) Če ni v petem odstavku tega člena določeno drugače, Banka Slovenije odloči o priznanju in izvršitvi ukrepov reorganizacije ali prisilnega prenehanja, ki jih je sprejel organ v tretji državi v zvezi s kreditno institucijo ali nadrejeno družbo s sedežem v tretji državi, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji ali EU podružnico, ki je ustanovljena v Republiki Sloveniji, ali
2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije.

(3) Banka Slovenije pri odločanju o priznanju in izvršitvi ukrepov reorganizacije in prisilnega prenehanja, ki jih je sprejel organ v tretji državi, ustrezno upošteva interese vsake posamezne države članice, v kateri deluje kreditna institucija ali nadrejena družba tretje države, zlasti glede na možni učinek priznanja in izvršitve ukrepa ali postopka tretje države na druge dele skupine in na finančno stabilnost v teh državah članicah.

(4) Banka Slovenije zavrne priznanje in izvršitev ukrepov reorganizacije ali prisilnega prenehanja, ki jih je sprejel organ v tretji državi, če oceni, da:

1. bi postopek tretje države imel negativne učinke na finančno stabilnost v Republiki Sloveniji ali drugi državi članici;
2. je v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, za doseganje enega ali več ciljev reševanja nujen neodvisen ukrep za reševanje v skladu s 144. členom tega zakona;
3. upniki, vključno z imetniki vlog, ki se nahajajo ali so vplačane Republiki Sloveniji, v postopkih tretje države ne bi bili obravnavani enakopravno z upniki iz tretje države s podobnimi zakonitimi pravicami v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja;
4. bi imelo priznanje ali izvršitev postopka tretje države za reševanje bistvene fiskalne posledice za Republiko Slovenijo;
5. bi bil učinek priznanja ali izvršitve v nasprotju s pravom Republike Slovenije.

(5) O priznanju in izvršitvi ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča v obliki skupne odločitve evropski kolegij za reševanje, kadar se ukrep nanaša na kreditno institucijo tretje države ali nadrejeno družbo, ki:

1. ima podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah oziroma dve ali več EU podružnic, ki so ustanovljene v dveh ali več državah članicah in se v teh državah štejejo kot pomembne podružnice, ali
2. ima sredstva, pravice ali obveznosti, ki se nahajajo v dveh ali več državah članicah oziroma jih ureja pravo teh držav članic.

(6) Kadar o priznanju in izvršitvi ukrepov za reševanje, ki jih sprejme organ iz tretje države, odloča evropski kolegij za reševanje, Banka Slovenije sodeluje kot član evropskega kolegija za reševanje, če so hkrati izpolnjeni pogoji iz drugega odstavka tega člena ter pri delovanju kolegija ustrezno upošteva tretji in četrti odstavek tega člena. Banka Slovenije upošteva skupno odločitev evropskega kolegija o priznanju in izvršitvi oziroma odločitev o zavrnitvi priznanja in izvršitve kot dokončno. Kadar skupna odločitev ni sprejeta, Banka Slovenije sama odloči o priznanju in izvršitvi ukrepov ter pri tem upošteva tretji in četrti odstavek tega člena.

(7) Odločitev o priznanju in izvršitvi ukrepov za reševanje tretje države v Republiki Sloveniji, ne vpliva na običajne insolvenčne postopke, ki se vodijo v Republiki Sloveniji.

(8) Ta člen se uporablja za priznanje in izvršitev ukrepov za reševanje, ki jih izrečejo organi za reševanje v tretji državi, če ta razmerja niso urejena v sporazumu, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU.

251. člen

(pooblastila za izvršitev ukrepov za reševanje iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države)

Kadar je v skladu s prejšnjim členom ali sporazumom, ki se sklene v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU, sprejeta odločitev o priznanju ukrepov za reševanje, ki so bili uporabljeni v postopku tretje države za reševanje, lahko Banka Slovenije z namenom izvršitve teh ukrepov v Republiki Sloveniji odloči o:

1. uporabi pooblastil za reševanje v zvezi s:
 - sredstvi kreditne institucije ali nadrejene družbe iz tretje države, ki se nahajajo v Republiki Sloveniji ali jih ureja pravo Republike Slovenije;

- pravicami ali obveznostmi kreditne institucije iz tretje države, ki se vodijo v okviru EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji, ali jih ureja pravo Republike Slovenije oziroma kadar so zahtevki v zvezi s temi pravicami in obveznostmi izvršljivi v Republiki Sloveniji;
- 2. prenosu delnic ali drugih lastniških instrumentov podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji;
- 3. uporabi pooblastil iz 127. do 129. člena tega zakona v zvezi s pravicami nasprotnih strank na podlagi pogodbe, ki je bila sklenjena s subjektom iz drugega odstavka tega člena, če so ta pooblastila potrebna za izvrševanje ukrepov za reševanje, uporabljenih v postopku tretje države za reševanje;
- 4. uporabi pooblastil za mirovanje izvršljivosti vsakršne pogodbene pravice do odpovedi, likvidacije ali takojšnje zapadlosti pogodb ali nastanka učinkov na pogodbene pravice subjektov iz drugega odstavka tega člena in drugih subjektov v skupini, če z upoštevanjem prava tretje države te pravice nastanejo pri postopkih tretje države za reševanje za subjekte reševanja, nadrejene družbe teh subjektov ali drugih subjektov v skupini ter če se še naprej izpolnjujejo bistvene pogodbene obveznosti, vključno z obveznostmi plačila, izročitve in zagotavljanja zavarovanja s premoženjem.

252. člen

(obveščanje organov drugih držav članic o ukrepih za reševanje v pristojnosti Banke Slovenije v zvezi s podružnico banke tretje države)

(1) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče, ki odloča v postopku reševanja oziroma prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji, mora še pred izdajo svoje odločitve o uporabi ukrepov za reševanje oziroma o začetku postopka prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico obvestiti pristojne organe držav članic, v katerih ima banka tretje države svoje podružnice. V obvestilu mora navesti pravne posledice in dejanske učinke takega postopka.

(2) Če zaradi zaščite interesov strank banke oziroma zaradi drugih javnih koristi s sprejetjem odločbe iz prvega odstavka ni mogoče odlašati, Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče obvesti nadzorne organe takoj po izdaji odločbe.

(3) Banka Slovenije oziroma pristojno sodišče si prizadeva pri sprejemanju odločitve iz prvega odstavka tega člena uskladiti svoja dejanja z dejanji pristojnih organov drugih držav članic. Ta obveznost velja tudi za upravitelje v postopku prisilnega prenehanja.

4.3.3 Pravo, ki se uporabi za pravne posledice ukrepov za prenehanje ali reševanje kreditne institucije z elementom države članice

253. člen

(pravo, ki se uporabi)

Ukrepi reorganizacije in ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije se izvedejo z upoštevanjem zakonov ter drugih predpisov in postopkov, ki jih za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije določa zakonodaja matične države članice, razen če je v tem zakonu za določene primere izrecno določeno drugače.

254. člen

(splošno pravilo glede pravnih posledic ukrepov za prenehanje)

(1) Za pravne posledice postopka in ukrepov reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije se uporabi pravo države, v kateri se vodi postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije, če ni v tem zakonu za posamezen primer drugače določeno.

(2) Pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije druge države članice, ki nastopijo na podlagi odločitve organa matične države članice, učinkujejo v Republiki Sloveniji z enako vsebino kot v matični državi članici in nastanejo v trenutku, ki ga za nastanek teh posledic določa pravo matične države članice.

255. člen

(pravo, ki se uporabi za pogodbe)

Za pravne posledice postopkov reorganizacije in prisilnega prenehanja kreditnih institucij se za medsebojne pravice in obveznosti strank pogodbe uporablja:

1. za pogodbe o zaposlitvi se uporabi pravo države članice, ki se uporablja za to pogodbo;
2. za pogodbe o uporabi ali pridobitvi nepremičnine, vključno z opredelitvijo, ali je predmet premoženja ali nepremičnina, se uporabi pravo države, na območju katere je ta nepremičnina;
3. za dogovore o pobotu ali izravnavi se uporabi pravo države, ki ureja te sporazume, razen če je v 115. ali 129. členu tega zakona določeno drugače;
4. za pogodbe o ponovnem odkupu se uporabi pravo države, ki ureja te pogodbe, razen če je v 115. ali 129. členu tega zakona določeno drugače;
5. za posle in transakcije, sklenjene na organiziranem trgu, se uporabi pravo, ki velja za te transakcije;
6. za pravice in obveznosti strank ali udeležencev plačilnega sistema ali finančnega trga se uporabi pravo države, ki se uporablja za ta plačilni sistem ali finančni trg.

256. člen

(pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register)

(1) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditnih institucij glede uveljavitve pravic na nepremičnini, ladji ali letalu, ki je predmet vpisa v javni register, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register.

(2) Za pravne posledice postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije glede uveljavljanje pravic na vrednostih papirjih, ki se pridobijo ali prenesejo z vpisom v register, na račun, ali v sistem centralnega depoja, se uporabi pravo države, v kateri se vodi ta register, račun ali sistem centralnega depoja. Če se pravice na vrednostnem papirju pridobijo ali prenesejo z vpisom v dobro računa, ki se vodi v poddepoju sistema centralnega depoja, se uporabi pravo države, ki se uporablja za vodenje računov v tem poddepoju.

(4) Pravo iz prvega in drugega odstavka tega člena se uporabi tudi za presojo veljavnosti razpolaganja s tem premoženjem, ki se opravi po začetku postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije in je posledica odplačne odtujitve premoženja kreditne institucije z ukrepi reorganizacije ali prisilnega prenehanja.

257. člen
(pravo, ki se uporabi za pravde v teku)

Za pravne učinke postopka reorganizacije ali prisilnega prenehanja na drug postopek, ki poteka glede premoženja ali pravice, ki jo je odtujila kreditna institucija, se uporabi izključno pravo države članice, v kateri poteka ta postopek.

258. člen
(izpodbijanje pravnih dejanj)

Ne glede na 254. člen tega zakona se za izpodbijanje pravnih dejanj, ki jih je opravila kreditna institucija, ne uporabi pravo matične države članice, v kateri poteka postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja, če oseba, v korist katere je bilo pravno dejanje izvedeno, dokaže:

1. da se za pravno dejanje uporablja pravo druge države članice in
2. da pravo druge države članice ne dovoljuje izpodbijanja tega pravnega dejanja.

5. POGLAVJE: KAZENSKÉ DOLOČBE

259. člen
(globa za kršitev banke)

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje banka, ki:

1. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij ali dokumentacije v zvezi okoliščinami o poslovanju banke, subjekta v skupini oziroma o poslovanju podružnice (prvi odstavek 12. člena);
2. ne plača letnega nadomestila ali ga ne plača v roku (prvi odstavek 14. člena);
3. Banki Slovenije ne predloži načrta za uresničitev alternativnih ukrepov (osmi odstavek 30. člena);
4. Banke Slovenije nemudoma ne obvesti o spremembah, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja (tretji odstavek 35. člena);
5. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 35. člena);
6. ne sodeluje pri izdelavi ali posodobitvi načrta reševanja, ali ne predloži informacij, potrebnih za izdelavo in izvajanje načrta reševanja (prvi odstavek 37. člena);
7. ne zagotavlja kapitala ali kvalificiranih obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije (prvi odstavek 45. člena);
8. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij in dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena);
9. ne zagotovi ali ne zagotovi pravočasno predhodnega ali izrednega naknadnega prispevka za financiranje reševanja (prvi odstavek 135. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 4., 6. in 8. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristiljubnosti, se banka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali
2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Član uprave banke, ki krši dolžnosti člana uprave, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(4) Član nadzornega sveta banke, ki krši dolžnosti člana nadzornega sveta banke, določene z zakonom, ki ureja bančništvo, in je zato v banki podana kršitev iz prvega odstavka tega člena, se za prekršek kaznuje z globo v višini od 2.500 eurov do 10.000 eurov.

(5) Če je narava storjenega prekrška iz tretjega in četrtega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član uprave ali nadzornega sveta banke kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(4) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja in oseb, zaposlenih pri banki, subjektu v skupini ali podružnici, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne predloži poročil, informacij ali dokumentacije iz prvega odstavka 12. člena tega zakona (drugi odstavek 12. člena).

(5) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja banke, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da banka propada ali bo verjetno propadla, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona (prvi odstavek 57. člena).

(6) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke ali oseba, zaposlena pri banki, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij in dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena).

(7) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja banke, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 85. člena).

(8) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki sprejme ukrepe za povečanje osnovnega kapitala, reorganizacijo spremembo lastniške strukture banke ali statutarne spremembe v zvezi z banko brez predhodnega soglasja Banke Slovenije (četrti odstavek 120. člena).

(9) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije v roku ne predloži poročila o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi ter druge zahtevane dokumentacije (prvi odstavek 121. člena).

(10) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banki Slovenije ne poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ali Banke Slovenije nemudoma ne obvesti

o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja (drugi odstavek 121. člena).

(11) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj banke, ki Banke Slovenije, Komisije za preprečevanje korupcije ali organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznala ali bila o njih obveščena (tretji odstavek 121. člena).

(12) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje člani uprave banke ali prokurist, ki po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja banki upravitelju ne omogoči dostopa do vse poslovne in druge dokumentacije banke, ne pripravi poročila o predaji poslov ali na zahtevo upravitelja ne poda vseh pojasnil oziroma dodatnih poročil in informacij o poslovanju banke (drugi odstavek 152. člena).

(13) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje upravitelj, ki:

1. v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije ne predloži poročila o finančnem položaju banke ter načrta prisilne likvidacije (prvi odstavek 170. člena);
2. za posle upravljanja predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 175. člena);
3. v rokih, ki jih določi Banka Slovenije, ne poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije (prvi odstavek 178. člena);
4. Banko Slovenije nemudoma ne obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije (drugi odstavek 178. člena);
5. Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organov odkrivanja in pregona nemudoma ne obvesti o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen (tretji odstavek 178. člena);
6. za poravnavo obveznosti banke s pobotom ali za sklenitev poravnave ne pridobi predhodnega soglasja Banke Slovenije (peti odstavek 194. člena);
7. v zvezi z naročilom storitev, pri katerih bodo nastali stroški v višini, ki skupno presega 10.000 eurov, predhodno ne pridobi soglasja Banke Slovenije (drugi odstavek 199. člena).

260. člen **(globo za kršitev drugih oseb)**

(1) Z globo od 25.000 do 250.000 eurov se za prekršek kaznuje pravna oseba, ki:

1. ne vzpostavi in vodi podrobne evidence s podatki o sklenjenih finančnih pogodbah ali te evidence ne predloži Banki Slovenije na njeno zahtevo (četrti odstavek 35. člena);
2. Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij in dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena).

(2) Če je narava storjenega prekrška iz 2. točke prejšnjega odstavka posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se subjekt iz prejšnjega odstavka kaznuje z globo v višini do:

1. 10 odstotkov skupnega letnega neto prometa, vključno z bruto dohodkom v predhodnem poslovnem letu v obliki prihodkov iz obresti in podobnih prihodkov, prihodkov iz delnic in drugih

vrednostnih papirjev s spremenljivim ali fiksnim donosom ter prejetih provizij in nadomestil v skladu s 316. členom Uredbe 575/2013/EU, ali

2. dvakratnega zneska dobička, pridobljenega s kršitvijo, ali izgube, preprečene s kršitvijo, kadar ju je mogoče opredeliti, če ta znesek presega znesek iz prejšnje točke.

(3) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje odgovorna oseba subjekta iz prvega odstavka tega člena, ki stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 2.500 do 30.000 eurov se za prekršek kaznuje član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banke Slovenije nemudoma ne obvesti, če meni, da subjekt iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona propada ali bo verjetno propadel, z upoštevanjem razlogov iz 56. člena tega zakona (prvi odstavek 57. člena).

(5) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje član organov upravljanja ali oseba, zaposlena pri subjektu iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, ki Banki Slovenije na njeno zahtevo ne posreduje poročil, informacij in dokumentacije v zvezi z okoliščinami iz 56. člena tega zakona (drugi odstavek 57. člena).

(6) Če je narava storjenega prekrška iz četrtega in petega odstavka tega člena posebno huda zaradi višine povzročene škode oziroma višine pridobljene protipravne premoženjske koristi ali zaradi storilčevega naklepa oziroma njegovega namena koristoljubnosti, se član organa upravljanja subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona kaznuje z globo do višine 5.000.000 eurov.

(7) Z globo od 2.500 do 10.000 eurov se za prekršek kaznuje izredni upravitelj, ki Banki Slovenije najmanj vsakih šest mesecev ne predloži poročila o napredku pri izvajanju načrta za reorganizacijo poslovanja (peti odstavek 85. člena).

261. člen **(izrek globe v hitrem postopku)**

Za prekrške iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

6. POGLAVJE: PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

262. člen **(pogodbeno razmerje reševanja z zasebnimi sredstvi)**

Zahteva iz prvega odstavka 82. člena tega zakona velja za pogodbe in sporazume, ki se sklenejo po uveljavitvi tega zakona.

263. člen **(izdaja aktov)**

Banka Slovenije v treh mesecih od uveljavitve tega zakona izda akta iz petega odstavka 14. in četrtega odstavka 136. člena tega zakona.

264. člen
(uporaba določb o prekrških)

Do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, se višine in razponi glob, ki so določeni v 259. in 260. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

265. člen
(postopki v teku)

Postopki sodnega varstva zoper odločbe Banke Slovenije, ki so bile izdane pred uveljavitvijo tega zakona, se končajo po določbah Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2 in 27/16 – ZSJV; v nadaljnjem besedilu: Zban-1).

266. člen
(rok za agencijo)

Agencija vzpostavi spletne strani za objave v skladu z 226. členom tega zakona v šestih mesecih po uveljavitvi tega zakona.

267. člen
(razveljavitev in uporaba predpisov)

Z dnem uveljavitve tega zakona preneha veljati:

1. Zban-1;
2. 19., 19. a, 19. b in 19. f člen Zakon o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14 in 91/15; v nadaljnjem besedilu: ZOSRB).

268. člen
(sprememba drugih zakonov)

V Zakonu o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15) se drugi odstavek 106. člena spremeni tako, da se glasi: "(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala voditi depozite."

269. člen
(uveljavitev zakona)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu

Predlog zakona ureja pet področij, in sicer: (i) pristojnosti in postopke, ki jih vodi Banka Slovenije pri izvajanju nalog in pooblastil organa za reševanje bank; (ii) načrtovanje reševanja bank; (iii) postopek reševanja in pooblastila v zvezi z uporabo ukrepov za reševanje ter (iv) postopke prisilnega prenehanja banke.

K 2. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 1. člena Direktive 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L št. 173 z dne 12. 6. 2014, str. 190; v nadaljevanju: Direktiva 2014/59/EU). Določa se področje uporabe zakona. Postopki in ukrepi reševanja se uporabijo v razmerju do navedenih subjektov, ki imajo sedež v Republiki Sloveniji ali so v njej ustanovljeni.

K 3. členu

Navedeni sta direktivi Evropske unije, ki se s predlaganim zakonom prenašata v pravni red Republike Slovenije, ter uredba, katere izvajanje se podrobneje ureja s tem zakonom.

K 4. členu

S členom se definirata pojma »reševanje« in »prisilno prenehanje«. Reševanje pomeni uporabo ukrepov za reševanje subjekta reševanja z namenom, da se dosežejo cilji reševanja, prisilno prenehanje pa pomeni prisilno likvidacijo ali stečaj subjekta reševanja. Gre za prenos dveh definicij, opredeljenih v 2. členu Direktive 2014/59/EU.

K 5. členu

S členom se opredeljujejo pojmi, ki se uporabljajo v predlogu zakona.

K 6. členu

S členom se prenašajo 94., 95. in 104. točka prvega odstavka 2. člena Direktive 2014/59/EU. Določa se tudi uporaba pojmov, kot jih določajo drugi predpisi. Tako imajo pojmi »sistem jamstva za vloge«, »organ za jamstvo vlog«, »vloga«, »vlagatelj«, »upravičena vloga« in »zajamčena vloga« enak pomen kot v zakonu, ki ureja sistem jamstva za vloge. Drugi pojmi imajo enak pomen kot v zakonu, ki ureja bančništvo, ali v Uredbi 575/2013/EU, razen če je v predlogu zakona določeno drugače.

K 7. členu

S členom se prenaša zlasti 3. člen Direktive 2014/59/EU. Določajo se pristojnosti Banke Slovenije v postopku reševanja in organ za reševanje. Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila v zvezi z reševanjem, razen nalog in pristojnosti, za katere je v skladu z Uredbo 806/2014/EU pristojen in

odgovoren enotni odbor za reševanje. Banka Slovenije v ta namen vzpostavi ustrezno notranjo organizacijo ter sprejme in na svoji spletni strani objavi notranja pravila o organizaciji funkcije reševanja. Pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem upošteva smernice in splošna navodila za izvajanje pooblastil v zvezi z reševanjem, ki jih izdal enotni odbor za reševanje. Če je za izvajanje posameznih nalog ali pristojnosti bonitetnega nadzora bank odgovorna Evropska centralna banka, Banka Slovenije kot organ za reševanje pri reševanju upošteva stališča in ugotovitve Evropske centralne banke glede izpolnjevanja bonitetnih zahtev in ukrepov bonitetnega nadzora v zvezi s to banko.

K 8. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 9. člena Direktive 2014/59/EU. Določajo se pristojnosti Banke Slovenije v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenija je izključno pristojna za odločanje o ukrepih za prisilno likvidacijo bank z uporabo ukrepov in pooblastil, določenih v predlogu zakona. V navedene pristojnosti so vključeni tudi ukrepi, ki se v postopku prisilne likvidacije banke izvedejo v zvezi s podružnicami, ki jih je banka ustanovila v drugih državah članicah ali tretjih državah.

K 9. členu

S členom se prenašata sedmi odstavek 3. člena in delno drugi odstavek 34. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije mora pri izvajanju nalog in pooblastil upoštevati mogoč vpliv svojih odločitev na stabilnost finančnega sistema držav članic, v katerih deluje banka ali skupina, ki je predmet reševanja, da se čim bolj zmanjšajo negativni učinki na finančno stabilnost ter na gospodarske in socialne razmere v teh državah članicah. Upoštevati mora predpise iz drugega odstavka tega člena. Obenem Banka Slovenije samostojno in neodvisno odloči o uporabi smernic ali priporočil Evropskega bančnega organa ter lahko v celoti ali delno zavrne uporabo posameznih smernic ali priporočil, če so za to utemeljeni razlogi.

K 10. členu

Osebe, zaposlene pri Banki Slovenije, opravljajo posamezne naloge v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem, ki so v pristojnosti Banke Slovenije, na podlagi pogodbe o zaposlitvi in v skladu z internimi akti Banke Slovenije. Guverner Banke Slovenije lahko za opravljanje posameznih nalog v zvezi z reševanjem ali prisilnim prenehanjem pooblasti pooblaščenega revizorja ali drugo strokovno usposobljeno osebo, ki ni zaposlena pri Banki Slovenije, če se za to osebo uveljavijo zahteve glede varovanja zaupnih informacij. Banka Slovenije mora v letnem poročilu razkriti zbirne informacije o sklenjenih pogodbah in o skupni vrednosti teh pogodb v posameznem letu.

K 11. členu

S členom se prenašata točka (a) prvega odstavka 63. in tretji odstavek 110. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se ureja področje zbiranja in obdelave informacij. Banka Slovenije je pristojna za zbiranje in obdelovanje informacij o vseh dejstvih in okoliščinah, vključno z osebnimi podatki, ki jih je pridobila v zvezi z izvrševanjem svojih nalog in pristojnosti, določenih s predlogom zakona. Državni organi in nosilci javnih pooblastil so na obrazloženo zahtevo Banke Slovenije dolžni brezplačno posredovati vse informacije, ki jih ta potrebuje za izvajanje nalog in pristojnosti na podlagi predloga zakona. Za informacije, ki jih Banka Slovenije pridobiva iz registrov in evidenc, ki jih vodijo sodišča ali drugi državni organi ali nosilci javnih pooblastil, je Banka Slovenije oproščena plačila sodnih in upravnih taks ali drugih stroškov, ki se zaračunavajo v zvezi s posredovanjem teh podatkov.

K 12. členu

S členom se prenaša točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se ureja področje poročanja na zahtevo Banke Slovenije.

K 13. členu

S členom se prenaša točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko za namene izvajanja nalog in pooblastil opravi pregled poslovanja, vključno s pregledom računalniško vodenih poslovnih knjig in evidenc, pri subjektih iz prvega odstavka 2. člena tega zakona.

K 14. členu

S členom se ureja letno nadomestilo v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank. Tega plačujejo Banki Slovenije banke in EU podružnice, ustanovljene v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije določi letno nadomestilo največ v taki višini, da vsota nadomestil, ki so jih dolžne plačati banke v posameznem letu, ne preseže dejanskih stroškov Banke Slovenije, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem njenih nalog na podlagi tega zakona. Banka plača letno nadomestilo v dveh obrokih: (i) Banka Slovenije izda račun za plačilo prvega obroka do 30. septembra v tekočem letu na podlagi načrtovanih stroškov za to leto, (ii) račun za drugi obrok pa do 31. marca naslednjega leta.

K 15. členu

S členom se urejajo povračila stroškov Banke Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem. Banka Slovenije od subjekta reševanja zahteva povrnitev vseh stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov reševanja v zvezi s tem subjektom, in stroškov, nastalih pri izvajanju ukrepov za prisilno prenehanje banke. S členom se podrobno določajo dejanski stroški, način plačila in izterjave stroškov. S členom se prenaša sedmi odstavek 37. člena Direktive 2014/59/EU.

K 16. členu

S členom se prenaša dvanajsti odstavek 3. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določa odgovornost v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil s strani Banke Slovenije. Banka Slovenije in osebe, ki delujejo v njenem imenu ali po njenem pooblastilu, morajo pri izvajanju nalog in pristojnosti ravnati s skrbnostjo dobrega strokovnjaka. S členom se podrobneje določa tudi postopek v primeru morebitnih škod. Tako med drugim za morebitno škodo, ki nastane tretjim osebam v zvezi z ravnanji Banke Slovenije ali ravnanji oseb, ki so pri izvajanju nalog in pristojnosti Banke Slovenije delovale na podlagi pooblastila Banke Slovenije, zaradi kršitev obveznosti, odgovarja Banka Slovenije.

K 17. členu

S členom se delno prenaša vsebina 84. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določa dolžnost varovanja zaupnih informacij. To so vse informacije, ki jih v zvezi z opravljanjem nalog in pooblastil pridobi Banka Slovenije o subjektu reševanja ali drugih osebah, vključenih v reševanje, bodisi od subjekta reševanja ali drugih oseb, oziroma jih izdelata Banka Slovenije za namene izvajanja nalog ali pooblastil v zvezi z reševanjem in prenehanjem bank. Banka Slovenije varuje kot zaupne vse informacije in jih ne razkrije nobeni drugi osebi ali državnemu organu, razen v okviru izvajanja nalog ali če se informacije razkrijejo v obliki povzetka. Dolžnost varovanja zaupnosti informacij velja tudi za osebe, ki so te informacije prejele ali izdelale v okviru izvajanja svojih poklicnih nalog v zvezi z

reševanjem ali prenehanjem. Dolžnost varovanja zaupnih informacij velja tudi za informacije, ki jih Banka Slovenije oziroma osebe pridobijo v okviru izmenjave informacij z drugimi organi za reševanje.

K 18. členu

S členom se prenaša drugi odstavek 84. člena Direktive 2014/59/EU. S členom se določa obveznost sprejema internih navodil v zvezi z varovanjem in izmenjavo zaupnih informacij.

K 19. členu

S členom se določa, v katerih primerih lahko pride do medsebojne izmenjave zaupnih informacij. S členom se prenašajo zlasti četrti, peti in šesti odstavek 84. člena Direktive 2014/59/EU. V zvezi z ureditvijo tega področja je pomembno tudi jasno določilo, da mora Banka Slovenije zahteve, ki jih prejme na podlagi zakona, ki ureja dostop do informacij javnega značaja, obravnavati po teh določbah.

K 20. členu

S členom se določa, da mora Banka Slovenije v zvezi z izmenjavo zaupnih informacij ali zahtevo za posredovanje zaupnih informacij oceniti možne negativne učinke takega razkritja, zlasti učinke katerega koli razkritja vsebin in podrobnosti načrta reševanja ali rezultata ocene rešljivosti. Hkrati lahko Banka Slovenije zavrne razkritje zaupnih informacij, kadar oceni, da bi razkritje nekaterih informacij povzročilo nesorazmerne negativne učinke za javni interes ali na rešljivost subjekta reševanja ter bi negativne posledice razkritja, zlasti morebitna neupravičena uporaba teh informacij, presegale negativne posledice, ki bi nastale, če zadevne informacije ne bi bile razkrite. Gre za prenos drugega in tretjega pododstavka tretjega odstavka 84. člena Direktive 2014/59/EU.

K 21. členu

S členom se določa obveznost tesnega sodelovanja med Banko Slovenije in Agencijo za trg vrednostnih papirjev pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem in izvajanjem ukrepov za reševanje. Pri tem si medsebojno posredujeta vse potrebne podatke v tej zvezi.

K 22. členu

Banka Slovenije posreduje pristojnemu ministrstvu (Ministrstvu za finance) informacije o ukrepih za reševanje, če gre za ukrepe ali odločitve o zadevah, ki bi lahko imele posledice za javna sredstva ali pri katerih se v skladu z zakonom zahteva obvestilo, posvetovanje ali soglasje pristojnega ministrstva. V primeru sistemske krize Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti pristojno ministrstvo, če je tako razkritje nujno, da se zagotovi učinkovit nadzor in izvedejo ukrepi za reševanje ali prenehanje banke.

K 23. členu

S členom se prenašajo 87. člen ter prvi, drugi in tretji odstavek 90. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja sodelovanje Banke Slovenije z organi v drugih državah članicah in organi Evropske unije. Banka Slovenije mora pri odločanju o ukrepih, ki lahko vplivajo na eno ali več drugih držav članic, upoštevati določena načela (npr. zasledovanje učinkovitosti odločanja in ohranjanje čim nižjih stroškov reševanja). Pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem sodeluje: (i) z organi za reševanje v drugih državah članicah ter na zahtevo posameznega organa za reševanje posreduje vse potrebne podatke, (ii) v kolegijih za reševanje, (iii) pri dejavnostih Evropskega bančnega organa in Evropskega

odbora za sistemska tveganja. Banka Slovenije obvešča enotni odbor za reševanje, Evropsko komisijo, Evropski bančni odbor, Evropski bančni organ, Evropsko centralno banko ter druge organe in institucije Evropske unije.

K 24. členu

S členom se urejajo razmerja s tretjo državo glede sodelovanja v zvezi z reševanjem, če z zadevno državo ni sklenjen sporazum v skladu s prvim odstavkom 93. člena Direktive 2014/59/EU ali če ta sporazum ne ureja vsebin, določenih v tem členu. V zvezi s tem Banka Slovenije sklepa ustrezne sporazume oziroma dogovore. Gre za prenos vsebin, ki izhajajo zlasti iz 97. člena Direktive 2014/59/EU.

K 25. členu

S členom se določajo ukrepi in instrumenti za reševanje. Ukrepi za reševanje vključujejo: (i) ugotovitev, da so izpolnjeni pogoji za uporabo ukrepov za reševanje posameznega subjekta reševanja; (ii) odločitev, da se uporabi en ali več instrumentov za reševanje, in (iii) uporabo drugih pooblastil v zvezi z reševanjem. Instrumenti za reševanje so odpis in konverzija kapitalskih instrumentov, prodaja poslovanja, ustanovitev premostitvene banke, izločitev sredstev ter odpis in konverzija kvalificiranih obveznosti.

K 26. členu

S členom se opredeljuje pet ciljev reševanja institucije, ki so: (i) zagotoviti nadaljevanje izvajanja kritičnih funkcij institucije, (ii) preprečiti resnejše negativne vplive na finančno stabilnost, (iii) zaščititi javna sredstva, (iv) zaščititi vlagatelje iz naslova zajamčenih vlog pri bankah in investitorje iz naslova zajamčenih terjatev do investicijskih podjetij, (v) zaščititi premoženje in sredstva strank. S členom se prenaša zlasti vsebina 31. člena Direktive 2014/59/EU.

K 27. členu

S členom se opredeljujejo načela, ki jih mora upoštevati Banka Slovenije pri uporabi ukrepov za reševanje.

K 28. členu

S členom se prenaša 86. člen Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določajo omejitve glede začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja. Zoper subjekte iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona se lahko začne običajni insolvenčni postopek le na podlagi predhodnega soglasja Banke Slovenije. Če Evropska centralna banka Banko Slovenije obvesti o nameri, da bo banki odvzela dovoljenje za opravljanje bančnih storitev, Banka Slovenije Evropsko centralno banko v roku sedmih dni po prejemu obvestila obvesti, ali bo v zvezi s to banko uporabila ukrepe za reševanje, razen če je za odločanje o reševanju banke pristojen enotni odbor za reševanje.

K 29. členu

Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, oceniti, ali je v zvezi z banko mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali ukrepe za prisilno prenehanje banke. Pri tem mora upoštevati tudi morebitni vpliv navedenih ukrepov v pogojih širše finančne nestabilnosti ali drugih dejavnikov na ravni celotnega

sistema. Banka Slovenije pripravi oceno rešljivosti hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja banke ter izključno za namene vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Pri tem se po potrebi predhodno posvetuje z organi za reševanje v drugi državi članici ali tretji državi, kjer so pomembne podružnice banke. Če oceni, da banka ni rešljiva, se aktivnosti za sprejetje načrta reševanja banke začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke. Če banka velja za nerešljivo, Banka Slovenije o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

K 30. členu

S členom se urejajo ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke. Če Banka Slovenije ugotovi bistvene ovire za rešljivost banke, o tem nemudoma obvesti banko in organe za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice, ter utemelji razloge, ki so vplivali na oceno rešljivosti. S členom se določa, kako časovno poteka komunikacija v tej zvezi in kako nato Banka Slovenije odloča o nadaljnjih ukrepih.

K 31. členu

Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine v okviru kolegija za reševanje oceni, ali je v zvezi s skupino in posameznimi subjekti v skupini mogoče uporabiti ukrepe za reševanje ali prenehanje tako, da se: (i) zagotovi kontinuiteta opravljanja kritičnih funkcij subjektov v skupini, kadar jih je mogoče preprosto in pravočasno ločiti bodisi z drugimi sredstvi, in (ii) da se v čim večji meri prepreči resnejši negativni vpliv na finančni sistem Republike Slovenije, druge države članice ali Evropske unije kot celote, vključno z okoliščinami širše finančne nestabilnosti ali drugimi dejavniki na ravni celotnega sistema. Ocena rešljivosti se pripravi hkrati s pripravo in posodobitvijo načrta reševanja skupine ter izključno za namene vsakokratne priprave in posodobitve tega načrta. Če Banka Slovenije oceni, da skupina ni rešljiva, se aktivnosti glede sprejetja skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine začasno odložijo do odločitve o ukrepih za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost banke. Če skupina velja za nerešljivo, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine o tem nemudoma obvesti Evropski bančni organ.

K 32. členu

S členom se prenaša vsebina 18. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se določajo ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine, skupaj z organi za reševanje podrejenih družb in organi za reševanje v državah članicah, kjer so pomembne podružnice, v okviru kolegija za reševanje prouči oceno rešljivosti ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost za vsako institucijo, ki je del skupine.

K 33. členu

S členom se urejajo ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine v zvezi s podrejeno družbo v Republiki Sloveniji. Gre za prenos vsebine 18. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadevati, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in organi za reševanje iz držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, prouči oceno rešljivosti skupine ter si prizadeva za sprejetje skupne odločitve o uporabi ukrepov za zmanjšanje ali odpravo ovir za rešljivost skupine. Hkrati si Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji v okviru kolegija za reševanje prizadeva, da v roku štirih mesecev po

prejemu stališč in predlogov EU nadrejene družbe, ki jih posreduje pristojni organ za reševanje na ravni skupine, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine.

K 34. členu

S členom se določa, da mora Banka Slovenije upoštevati odločitve v zvezi z ukrepi za zmanjšanje in odpravo ovir za rešljivost skupine. Gre za prenos osmega odstavka 18. člena Direktive 2014/59/EU.

K 35. členu

S členom se določa načrt reševanja posamezne banke. Gre za prenos vsebine zlasti iz 10. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije mora za vsako banko, ki ni del skupine, nad katero Banka Slovenije ali drug pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izdelati načrt reševanja, v katerem določi ukrepe za reševanje ali prisilno prenehanje, ki bi jih lahko izvedla v banki, če bi ta propadala. Pri tem se po potrebi posvetuje z organi za reševanje v državah članicah, kjer ima banka pomembne podružnice. V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture banke, njene poslovne dejavnosti ali njenega finančnega položaja, ki lahko bistveno vplivajo na način izvajanja načrta reševanja, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije preveri ustreznost načrta reševanja in ga po potrebi posodobi. Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembah.

K 36. členu

S členom se določa vsebina načrta reševanja posamezne banke. Gre za prenos vsebine iz 10. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije pri izdelavi načrta reševanja upošteva ustrezne scenarije. V načrtu reševanja se opredelijo možnosti za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje banke ter pri tem upoštevajo morebitne ovire pri reševanju. V členu so določeni elementi, ki jih mora vključevati načrt (npr. povzetek pomembnih vsebin načrta reševanja). Načrt med drugim vključuje analizo, kako in kdaj bi lahko banka zaprosila za izredno likvidnostno posojilo ali drugo likvidnostno pomoč Banke Slovenije v okoliščinah, ki se obravnavajo v načrtu.

K 37. členu

S členom se določa morebitna obveznost sodelovanja banke pri izdelavi načrta reševanja. Banka Slovenije lahko od banke zahteva, da: (i) v potrebnem obsegu sodeluje pri izdelavi in posodobitvi načrta reševanja ter (ii) da predloži vse informacije, potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja. Gre za prenos petega odstavka 10. člena in prvega odstavka 11. člena Direktive 2014/59/EU.

K 38. členu

Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z organi za reševanje podrejenih družb, ki imajo sedež v državah članicah, ter po posvetovanju z organi za reševanje pomembnih podružnic, vključenih v reševanje skupine, sprejme in posodablja načrt reševanja skupine. V primeru bistvenih sprememb pravne in organizacijske strukture, poslovne dejavnosti in finančnega stanja skupine ali posamezne družbe v skupini, ki lahko bistveno vplivajo na izvajanje načrta reševanja skupine, najmanj pa enkrat letno, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine preveri ustreznost načrta reševanja skupine in ga po potrebi posodobi. Banka mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti o spremembah. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine mora pristojnim organom držav članic, v katerih imajo sedež subjekti v skupini ali pomembne podružnice,

vključene v reševanje skupine, predložiti vsakokratni posodobljen načrt reševanja. Gre za prenos vsebin iz 12., 13. in 14. člena Direktive 2014/59/EU.

K 39. členu

S členom se določa vsebina načrta reševanja skupine kot celote. Gre za prenos vsebine iz 12. člena Direktive 2014/59/EU. Načrt reševanja skupine mora obsegati načrt reševanja skupine kot celote, in sicer bodisi z reševanjem na ravni EU nadrejene družbe bodisi z razcepitvijo in reševanjem na ravni podrejenih družb. V načrtu reševanja skupine se morajo določiti ukrepi za reševanje, hkrati pa se s členom opredeljujejo, katere elemente mora načrt obsegati (npr. opredelitev ukrepov, potrebnih za reševanje skupine, če so izpolnjeni pogoji za reševanje, vključno s pravno in ekonomsko ločitvijo določenih funkcij ali poslovnih področij). Načrt reševanja skupine ne sme nesorazmerno učinkovati na katero koli državo članico.

K 40. členu

S členom se prenaša prvi odstavek 13. člena Direktive 2014/59/EU. Določa se postopek pri izdelavi načrtov reševanja skupine, za katero je pristojna Banka Slovenije. Kot organ za reševanje na ravni skupine od EU nadrejene družbe lahko Banka Slovenije zahteva, da predloži vse informacije, ki so potrebne za izdelavo in izvajanje načrta reševanja skupine ter se nanašajo na to EU nadrejeno družbo in v ustreznem obsegu na vsak subjekt v skupini. Določa se, katerim organom Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine, z upoštevanjem zahtev glede varovanja zaupnosti informacij, posreduje informacije (npr. organom za reševanje v državah članicah, pristojnim za ukrepe reševanja podrejenih družb). Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine lahko posreduje informacij o podrejenih družbah, ki imajo sedež v tretjih državah, pogojuje s soglasjem pristojnega organa ali organa za reševanje v tretji državi.

K 41. členu

S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje na ravni skupine. Gre za prenos vsebine iz 13. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje na ravni skupine prizadevati, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe, v okviru kolegija za reševanje v roku štirih mesecev od posredovanja informacij sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Če v roku štirih mesecev od posredovanja informacij skupna odločitev ni sprejeta, Banka Slovenije sama sprejme odločitev v zvezi z načrtom reševanja skupine. Banka Slovenije lahko kot organ za reševanje na ravni skupine v zvezi s skupno odločitvijo predloži Evropskemu bančnemu organu prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi. S členom se določa tudi možnost, da lahko Banka Slovenija pod določenimi predpostavkami prekine postopek odločanja. Če posamezni organ za reševanje druge države članice, pristojen za reševanje podrejene družbe v skupini, oceni, da bi lahko zadeva, o kateri obstaja nestrinjanje v postopku sprejemanja skupne odločitve, vplivala na fiskalni položaj te države članice, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ponovno oceni načrt za reševanje skupine, vključno z minimalnimi zahtevami glede kapitala in kvalificiranih obveznosti.

K 42. členu

S členom se določajo pristojnosti Banke Slovenije kot organa za reševanje podrejene družbe v skupini. Gre za prenos vsebine iz 13. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini oziroma kot organ za reševanje v zvezi s pomembno podružnico v Republiki Sloveniji prizadevati, da skupaj z organom za reševanje na ravni skupine in

drugimi organi za reševanje, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, v roku štirih mesecev po prejemu informacij v zvezi z načrtom reševanja skupine s strani organa za reševanje na ravni skupine in po posvetovanju z vsakokrat pristojnimi organi, vključno s pristojnimi organi držav članic, v katerih so pomembne podružnice, sprejme skupno odločitev o načrtu reševanja skupine. Banka Slovenije lahko ob koncu štirimesečnega obdobja po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine oziroma do sprejetja skupne odločitve na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri sprejemanju skupne odločitve. Če v roku štirih mesecev po prejemu informacij s strani organa za reševanje na ravni skupine ni sprejeta skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena in organ za reševanje na ravni skupine sam sprejme odločitev o načrtu reševanja skupine, Banka Slovenije z upoštevanjem stališč in pridržkov drugih organov za reševanje subjektov v skupini sprejme in posodablja načrt reševanja za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji.

K 43. členu

S členom se prenaša osmi odstavek 13. člena Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja upoštevanje odločitev v zvezi z reševanjem subjektov v skupini. Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve v zvezi z načrtom reševanja skupine ter odločitve posameznih organov za reševanje, ki jih ti organi sprejmejo v primeru, ko skupna odločitev ni bila sprejeta z upoštevanjem 41. in 42. člena tega predloga zakona.

K 44. členu

Banka Slovenije lahko za posamezno banko izdela poenostavljeni načrt reševanja, če po posvetovanju z Odborom za finančno stabilnost oceni, da propad banke verjetno ne bi povzročil pomembnejših negativnih posledic na delovanje finančnega trga, poslovanje drugih institucij, na pogoje financiranja ali širše gospodarstvo. Gre za prenos vsebine prvega odstavka 4. člena Direktive 2014/59/EU.

K 45. členu

Banka mora stalno zagotavljati kapital in kvalificirane obveznosti najmanj v obsegu, ki ga določi Banka Slovenije. Banka Slovenije določi zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za posamezno banko kot delež, ki ga predstavlja vsota kapitala in kvalificiranih obveznosti glede na vsoto kapitala in vseh obveznosti banke. Banka Slovenije mora pri tem upoštevati kvalificirane obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje, navedene v členu (npr. instrument je izdan in je v celoti vplačan, banka ni v položaju upnika glede obveznosti niti ni zagotovila kakršnega koli zavarovanja, jamstva ali garancije v zvezi s to obveznostjo itd.). Banka Slovenije mora hkrati pri določitvi zahteve za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti za posamezno banko upoštevati merila, določena v tem členu (npr. da se zagotovi, da bo banka rešljiva z uporabo instrumentov za reševanje, vključno z uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, na način, ki zagotavlja uresničitev ciljev reševanja). Obveznosti iz naslova izvedenih finančnih instrumentov se pri izračunu vseh obveznosti banke upoštevajo pod pogojem, da se v zvezi s temi instrumenti nasprotni stranki priznajo neomejene pravice izravnave. Gre za prenos vsebine 45. člena Direktive 2014/49/EU.

K 46. členu

S členom se prenaša vsebina 45. člena Direktive 2014/59/EU. Banka mora ves čas izpolnjevati zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo določi Banka Slovenije, na posamični podlagi. Banka Slovenije lahko določi, da mora zahtevo za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti na posamični podlagi izpolnjevati tudi subjekt iz 2.

do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona. EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji mora dodatno izpolnjevati zahtevo za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti na konsolidirani podlagi, ki jo določi Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine.

K 47. členu

S členom se določajo minimalna višina kapitala in kvalificiranih obveznosti EU nadrejene družbe na konsolidirani podlagi. Gre za prenos vsebine iz 45. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje na ravni skupine prizadevati, da skupaj z organi za reševanje iz drugih držav članic, pristojnimi za podrejene družbe v skupini, ter po posvetovanju z njihovimi pristojnimi organi v roku štirih mesecev sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba s sedežem v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine obrazloženo skupno odločitev iz prejšnjega odstavka posreduje EU nadrejeni družbi. Če v roku štirih mesecev skupna odločitev iz prvega odstavka tega člena ni sprejeta, Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine sama sprejme odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na konsolidirani podlagi izpolnjevati EU nadrejena družba. Če Evropski bančni organ na podlagi prošnje Banke Slovenije po pomoči pri odločitvi v roku enega meseca sprejme svojo odločitev o zadevi, jo Banka Slovenije upošteva pri svoji odločitvi. Če Evropski bančni organ ne sprejme svoje odločitve o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije sprejme svojo odločitev. Banka Slovenije mora kot organ za reševanje na ravni skupine skupaj z drugimi organi za reševanje zagotoviti, da se skupna odločitev redno preverja in po potrebi posodablja.

K 48. členu

S členom se ureja postopek določanja minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti podrejene družbe. Gre za prenos vsebine desetega odstavka 45. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije si mora kot organ za reševanje podrejene družbe, ki ima sedež v drugi državi članici, prizadevati, da skupaj z organi za reševanje, pristojnimi za subjekte v skupini, v roku štirih mesecev sprejme skupno odločitev o zahtevi za zagotavljanje minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba v skupini. Če skupna odločitev ni sprejeta v roku štirih mesecev, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sama sprejme odločitev glede zahteve za minimalno višino kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki jo mora na posamični podlagi izpolnjevati podrejena družba, ter pri tem upošteva stališča in pridržke organa za reševanje na ravni skupine. Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe prekine postopke odločanja, če organ za reševanje na ravni skupine ob koncu štirimesečnega obdobja na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi. Če Evropski bančni organ sprejme svojo odločitev o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe to odločitev upošteva. Če Evropski bančni organ ne sprejme svoje odločitve o zadevi v roku enega meseca, Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe sprejme odločitev v skladu s prejšnjim odstavkom. Hkrati lahko Banka Slovenije ob koncu štirimesečnega obdobja in do sprejetja skupne odločitve iz prvega odstavka tega člena na Evropski bančni organ naslovi prošnjo za pomoč pri skupni odločitvi.

K 49. členu

Banka Slovenije upošteva kot dokončne skupne odločitve glede: (i) določanja minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti EU nadrejene družbe na konsolidirani podlagi (47. člen) in glede (ii) določanja minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti podrejene družbe (48. člen) ter

odločitve organov za reševanje iz drugih držav članic, ki jih ti organi sprejmejo z upoštevanjem navedenih postopkov, kadar skupne odločitve niso dosežene.

K 50. členu

S členom se prenašata 13. in 14. odstavek 45. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije lahko odloči, da subjekt reševanja zahtevo glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, ki je določena na podlagi odločitve iz 45. do 48. člena tega zakona, delno izpolni s pogodbenimi instrumenti za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izpolnjujejo pogoje iz drugega odstavka tega člena. Odločitev se vključi v načrt reševanja.

K 51. členu

S členom se ureja nadzor v zvezi z izpolnjevanjem zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti. Gre za prenos petnajstega in šestnajstega odstavka 45. člena Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije redno preverja ustreznost zahteve glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti, hkrati z izdelavo oziroma posodobitvijo načrta za reševanje. Banka Slovenije obenem preverja izpolnjevanje zahtev glede minimalne višine kapitala in kvalificiranih obveznosti ter ustreznost pogodbenih instrumentov.

K 52. členu

Če Banka Slovenije ugotovi, da so pri subjektu reševanja podane ali bodo verjetno podane kršitve v zvezi s pogoji in zahtevami za rešljivost banke, z odredbo naloži subjektu reševanja ali odgovorni osebi subjekta reševanja, da preneha z določenimi ravnanji ali izvede ustrezne ukrepe, s katerimi se v določenem roku odpravi ugotovljena kršitev ali prepreči nastanek kršitve. Banka Slovenije v odredbi o odpravi kršitev določi rok, v katerem mora subjekt reševanja oziroma odgovorna oseba predložiti pisno poročilo, v katerem opiše sprejete ukrepe in predloži ustrezna dokazila o odpravi ali preprečitvi nastanka kršitev. Gre za prenos prvega odstavka in b. točke drugega odstavka 111. člena Direktive 2014/59/EU.

K 53. členu

Banka Slovenije lahko z odredbo o odpravi kršitev subjektu reševanja naloži enega ali več dodatnih ukrepov za odpravo kršitev. Dodatni ukrepi člena vključujejo: (i) zahtevo, da subjekt reševanja ali odgovorna oseba subjekta reševanja izvede določene ukrepe za odpravo ugotovljenih kršitev; (ii) začasno prepoved izvajanja pooblastil posameznega ali vseh članov upravljalnega organa ali članov višjega vodstva subjekta reševanja ali drugih odgovornih oseb, ki so pri subjektu reševanja odgovorne za opravljanje določenih funkcij ali pooblastil, v zvezi s katerimi so ugotovljene kršitve; (iii) javno izjavo o vrsti kršitve ter identiteti subjekta reševanja in odgovorne osebe, ki se objavi v vsaj enem dnevnem časopisu ali drugem mediju, ki izhaja ali je dostopen javnosti na celotnem območju Republike Slovenije. Gre za prenos vsebine iz 111. člena Direktive 2014/59/EU.

K 54. členu

S členom se prenašata 112. in 113. člen Direktive 2014/59/EU, z njim pa se ureja razkritje informacij o izrečenih ukrepih. Banka Slovenije z namenom preprečevanja in odvracanja ravnanj javno objavi informacije v zvezi z ukrepi, ki jih je izrekla in s katerimi je praviloma postopek z ukrepom dokončen, ter v zvezi s sankcijami zaradi prekrškov, ki jih je izrekla. Informacije morajo obsegati podatke o: (i) kršitelju, (ii) kršitvi, (iii) izrek odločbe, s katero se postopek konča, ter (iv) informacijo o tem, ali je zoper

odločbo začet postopek sodnega varstva. Banka Slovenije lahko javno razkrije celotno odredbo ali povzetek odredbe o odpravi kršitev ali prekršku, če presodi, da je to potrebno zaradi učinkovitega preprečevanja kršitev. Pri objavi informacij ne sme razkriti osebnih in drugih zaupnih podatkov o stranki ali tretji osebi. Informacije se javno objavijo na spletni strani Banke Slovenije in so tam dostopne najmanj pet let po objavi. Banka Slovenije lahko po uradni dolžnosti ali na podlagi ugovora odloči, da se informacije o identiteti kršitelja ne objavijo, če za to obstajajo upravičeni razlogi (npr. da bi z objavo zadevnim osebam verjetno nastala nesorazmerna škoda). Zoper odločbo, s katero Banka Slovenije zavrne ugovor ali odloči, da se objava identitete kršitelja začasno zadrži, lahko kršitelj vloži zahtevo za sodno varstvo pod pogoji, določenimi v tem zakonu. Banka Slovenije lahko na podlagi zahteve kršitelja, ki je fizična oseba, odloči, da se informacije o identiteti kršitelja po objavi na spletni strani Banke Slovenije umaknejo pred potekom petih let. Banka Slovenije javno objavljene informacije posreduje Evropskemu bančnemu organu.

K 55. členu

S členom se prenaša 32. člen Direktive 2014/59/EU. Banka Slovenije uporabi ukrepe za reševanje, če: (i) banka propada ali bo verjetno propadla; (ii) niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad banke v ustreznem roku verjetno odpravljene; (iii) so ukrepi za reševanje potrebni zaradi zaščite javnega interesa. Za namen ugotavljanja pogojev se upoštevajo ugotovitve Banke Slovenije pri izvajanju nalog nadzora ali Evropske centralne banke.

K 56. členu

Za namene odločanja o uporabi ukrepov za reševanje se šteje, da banka propada ali bo verjetno propadla, če Banka Slovenije pri opravljanju nadzora nad banko ali Evropska centralna banka, kadar pri opravljanju nalog nadzora, za katere je odgovorna v skladu z Uredbo 1024/2013/EU, ugotovi enega ali več od razlogov, navedenih v prvem odstavku člena (npr. da so podani razlogi za odvzem dovoljenja za opravljanje bančnih storitev v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, oziroma obstajajo objektivni dokazi, da bodo ti podani v bližnji prihodnosti, zlasti če je banka ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital). Kadar se za odločitev glede uporabe ukrepov reševanja ugotavljajo okoliščine propadanja skupine, se šteje, da skupina propada ali bo verjetno propadla, če krši bonitetne zahteve na konsolidirani podlagi ali obstajajo objektivni dokazi, da jih bo v bližnji prihodnosti kršila, ter bodo s tem podani razlogi za ukrepanje ustreznih organov, zlasti če je skupina ustvarila ali bo ustvarila izgubo, zaradi katere se bo v celoti ali pretežnem delu zmanjšal njen kapital.

K 57. členu

S členom se prenašata prvi odstavek 81. člena in točka (a) prvega odstavka 63. člena Direktive 2014/59/EU. Organ upravljanja banke ali drugega subjekta iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena mora Banko Slovenije nemudoma obvestiti, če meni, da banka ali drug subjekt propada ali bo verjetno propadel. Banke in drugi subjekti iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena morajo na zahtevo Banke Slovenije posredovati poročila, informacije in dokumentacijo v zvezi z okoliščinami, povezanimi z razlogom za propad.

K 58. členu

Ko Banka Slovenije v zvezi s subjektom reševanja ugotovi, da subjekt propada ali bo verjetno propadel, in niso podane okoliščine, iz katerih bi izhajalo, da bodo razlogi za propad v ustreznem roku verjetno odpravljene, to ugotovitev nemudoma sporoči organom, določenim v tem členu

(npr. enotnemu odboru za reševanje, kadar je ta pristojen za izvajanje nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem na podlagi Uredbe 806/2014/EU ali se zahteva udeležba sheme za financiranje reševanja na podlagi navedene uredbe). Če Banka Slovenije ugotovi okoliščine o propadu ali verjetnem propadu v zvezi s kreditno institucijo ali subjektom iz 2. do 4. točke prvega odstavka 2. člena tega predloga zakona, ki ima sedež v drugi državi članici, to ugotovitev nemudoma sporoči ustreznim organom. Pri tem zagotovi ustrezno varovanje zaupnosti podatkov in informacij. Gre za prenos tretjega odstavka 81. člena Direktive 2014/59/EU.

K 59. členu

Banka Slovenije lahko sprejme ukrepe za reševanje v razmerju do finančne institucije iz 2. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so tako v zvezi s to finančno institucijo kot tudi v zvezi z nadrejeno družbo, nad katero pristojni organ izvaja nadzor na konsolidirani podlagi, izpolnjeni pogoji za reševanje. Banka Slovenije prav tako lahko sprejme ukrepe za reševanje v zvezi holdingom iz 3. ali 4. točke prvega odstavka 2. člena tega zakona, če so tako v zvezi s holdingom kot tudi z eno ali več podrejenimi kreditnimi institucijami s sedežem v državi članici izpolnjeni pogoji za reševanje ali če za podrejeno kreditno institucijo tretje države pristojni organ ugotovi, da izpolnjuje pogoje za reševanje v skladu s pravom tretje države, primerljivi s pogoji za reševanje. Če so podrejene kreditne institucije mešanega poslovnega holdinga v neposredni ali posredni lasti vmesnega finančnega holdinga, Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z reševanjem skupine v razmerju do vmesnega finančnega holdinga, ne pa v razmerju do mešanega poslovnega holdinga.

K 60. členu

S členom se uvodoma določa, koga Banka Slovenije obvesti pred odločitvijo glede obstoja pogojev za uporabo instrumenta za odpis in konverzijo kapitalskih instrumentov v primeru podrejene banke, ki je izdala kapitalске instrumente, ki se upoštevajo za namene izpolnjevanja kapitalskih zahtev na posamični in konsolidirani podlagi. Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene banke po posvetovanju s pristojnimi organi, ki jim je bilo poslano obvestilo, oceni: (i) če obstaja ustrezen in izvedljiv alternativni ukrep, ki bi nadomestil uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov, in (ii) če obstajajo realne možnosti, da bodo razlogi za uporabo ukrepa za odpis ali konverzijo kapitalskih instrumentov v ustreznem roku odpravljeni, če bi bil alternativni ukrep izveden. Če oceni, da obstaja en ali več alternativnih ukrepov, v okviru svojih pristojnosti zagotovi, da se ti ukrepi izvedejo. Če Banka Slovenije odloči o začetku postopka ugotavljanja pogojev reševanja pri podrejeni družbi, o tem nemudoma obvesti organe držav članic in si prizadeva za sprejetje skupne odločitve.

K 61. členu

Člen opredeljuje aktivnosti, ki jih mora izvesti Banka Slovenije, če ugotovi izpolnjevanje pogojev za reševanje v zvezi s podrejeno družbo. Člen prav tako določa, kdaj Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe odloči o začetku reševanja te družbe. V členu je jasno definiran tudi način, kako Banka Slovenije kot organ za reševanje na ravni skupine ravna, če prejme informacijo organa za reševanje druge države članice v zvezi s podrejeno družbo, ki ima sedež v tej državi članici. Člen določa tudi pogoje ravnanja Banke Slovenije za reševanje podrejene družbe, ko učinki ukrepov verjetno ne bi povzročili nastanka pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici. Člen tudi določa, kako ravna Banka Slovenije, ko po posvetu z drugimi člani kolegija oceni, da učinki ukrepov za reševanje podrejene družbe ne povzročijo nastanek pogojev za reševanje v zvezi s subjektom v skupini, ki ima sedež v drugi državi članici. Člen prenaša 91. člen Direktive 2014/59/EU.

K 62. členu

Člen opredeljuje ravnanje Banke Slovenije v zvezi z ugotavljanjem pogojev za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo. Opredeljuje informacije, ki jih mora Banka Slovenije posredovati organom za reševanje, ki so člani kolegija za reševanje. Člen prav tako določa, kdaj Banka Slovenije kot organ za reševanje nadrejene družbe odloči o začetku reševanja te družbe, ki vključuje tudi shemo za reševanje skupine. Člen tudi jasno določi, kakšne ukrepe sprejme Banka Slovenije, če ukrepi ne vsebujejo shemo za reševanje skupine. Nadalje člen prav tako določa, katere možne učinke načrtovanih ukrepov za podrejene družbe s sedežem v Republiki Sloveniji izvaja Banka Slovenije, da se odpravijo ali zmanjšajo morebitni negativni učinki ukrepov na delovanje finančnega sistema v Republiki Sloveniji. Člen prenaša 92. člen Direktive 2014/59/EU.

K 63. členu

Člen opredeljuje, kako se sprejme shema za reševanje skupine z upoštevanjem obstoječih načrtov za reševanje posameznih subjektov v skupini, predstavitev ukrepov za reševanje, pojasnjevanjem načina usklajevanja ukrepov za reševanje in določitvijo finančnega načrta. Prav tako jasno določi, kako se lahko Banka Slovenije kot organ za reševanje podrejene družbe v skupini ne strinja s shemo reševanja skupine, ter definira možnosti Banke Slovenije za reševanje v primeru nestrinjanja s shemo reševanja skupine. Gre za prenos šestega in sedmega odstavka 91. člena ter prvega odstavka 92. člena Direktive 2014/59/EU.

K 64. členu

Banka Slovenije upošteva vse skupne odločitve kot dokončne. Banka Slovenije vse ukrepe na podlagi odločitev izvede brez odlašanja ob ustreznemu upoštevanju nujnosti. Člen prenaša 91. člen Direktive 2014/59/EU.

K 65. členu

Člen definira pogoje za uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Vsi ukrepi se izvedejo ob sodelovanju pristojnega ministrstva, Vlade Republike Slovenije in Banke Slovenije. Člen opredeljuje tudi pogoje, zaradi katerih lahko Banka Slovenije pristojnemu ministertvu predlaga uporabo državnih ukrepov za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema. Državni ukrepi za zagotavljanje stabilnosti finančnega sistema se lahko izvedejo, ko je izdana pogojna, začasna ali dokončna odločitev Evropske komisije o skladnosti uporabe takega ukrepa oziroma pomoči z notranjim trgom Evropske unije. Člen prenaša 37. in 56. člen Direktive 2014/59/EU.

K 66. členu

Banka Slovenije pred odločitvijo o uporabi ukrepov za reševanje pridobi neodvisno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja ter tudi začasno oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja. Neodvisno vrednotenje opravi revizor, revizijska služba ali drug strokovnjak, neodvisen od Banke Slovenije, drugih državnih organov in subjekta reševanja. Zoper vrednotenje ni posebnega postopka sodnega varstva niti ni mogoča posebna pritožba ali ugovor v postopku odločanja Banke Slovenije. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 67. členu

Člen opredeljuje cilj predhodnega vrednotenja, in sicer se z njim zagotovi pošteno, preudarno in realno vrednotenje sredstev in obveznosti subjekta reševanja. Opredeljuje tudi, za katere namene se uporabi predhodno vrednotenje. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 68. členu

Člen opredeljuje merila predhodnega vrednotenja. Predhodno vrednotenje mora temeljiti na konservativnih predpostavkah, vključno s stopnjo neplačil in pomembnostjo izgub. Člen tudi jasno opredeli, kaj se upošteva in kaj se ne sme upoštevati pri predhodnem vrednotenju. Gre za prenos petega odstavka 36. člena Direktive 2014/59/EU.

K 69. členu

Predhodno vrednotenje se dopolni z dokumentacijo iz računovodskih obračunov in evidenc subjekta reševanja, ki je opredeljena v tem členu. V primerih, zajetih v 67. členu tega zakona, se dokumentacija dopolni tudi z analizo in oceno vrednosti sredstev in obveznosti subjekta reševanja na podlagi tržne vrednosti. Predhodno vrednotenje se dopolni tudi z informacijami o razvrstitvi delničarjev in upnikov v prednostne razrede ob nastanku insolvenčnega postopka ter z oceno obravnave, ki bi je bil deležen posamezen razred delničarjev in upnikov, če bi v okviru običajnega insolvenčnega postopka prišlo do prenehanja subjekta reševanja. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 70. členu

Člen opredeljuje, kdaj in pod kakšnimi pogoji Banka Slovenije izvede začasno predhodno vrednotenje ter način njegove uporabe in postopke v zvezi z začasnim predhodnim vrednotenjem. Člen v nadaljevanju opredeljuje tudi namen neodvisnega vrednotenja in ravnanje Banke Slovenije v primeru, ko je ocena neto vrednosti sredstev subjekta reševanja višja kot pri začasnem vrednotenju. Člen prenaša 36. člen Direktive 2014/59/EU.

K 71. členu

Banka Slovenije z upoštevanjem zadevnih regulativnih tehničnih standardov s podzakonskimi predpisom podrobneje določi merila za presojo in metodologijo v zvezi z vrednotenjem, pri čemer se predhodno posvetuje z Agencijo za revidiranje.

K 72. členu

Banka Slovenije na podlagi razpoložljivih informacij in ob izpolnjenih pogojih sprejme odločitve o začetku reševanja. Pri tem izda odločbo o začetku postopka za reševanje, ki mora vsebovati ugotovitev, da so podani razlogi za reševanje, instrumente za reševanje in navedbo drugih pooblastil, ki jih namerava Banka Slovenije uporabiti v zvezi z ukrepi za reševanje. Banka Slovenije sprejme odločitve in uporabo ukrepov za reševanje z upoštevanjem Pogodbe o delovanju Evropske unije. Člen prenaša 34. in 82. člen Direktive 2014/59/EU.

K 73. členu

Banka Slovenije izvaja pooblastila in pristojnosti v skladu s tem zakonom z uporabo posameznih ukrepov reševanja, da se dosežejo cilji reševanja. Banka Slovenije izvaja posamezna pooblastila in pristojnosti v zvezi z ukrepi reševanja samostojno ali v kombinaciji, ki zagotavlja učinkovito uporabo ukrepov in instrumentov za reševanje in doseganje ciljev reševanja. Ko je uporabljen instrument

prodaje poslovanja, instrument premostitvene banke ali instrument izločitve sredstev, se za namene uveljavljanja pravic delavcev v zvezi s prenosom uporabljajo pravila o pravicah delavcev v primeru stečaja gospodarskih družb na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Banka Slovenije predstavnike zaposlenih pri subjektu reševanja obvesti o uporabi instrumentov za reševanje in se po potrebi z njimi posvetuje. Člen prenaša 31., 34. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 74. členu

Če prenehajo razlogi za reševanje, izda Banka Slovenije odločbo o zaključku postopka reševanja.

K 75. členu

V postopku reševanja subjekta reševanja Banka Slovenije uporablja enega ali več instrumentov za reševanje ter izvaja druge pristojnosti in pooblastila za reševanje. Banka Slovenije lahko uporabi različne kombinacije instrumentov za reševanje oziroma posamezni instrument uporabi večkrat. V primeru uporabe instrumenta odpisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti v zvezi s subjektom reševanja mora predhodno ali skupaj z uporabo tega instrumenta uporabiti tudi drug instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov. Instrument izločitve sredstev sme Banka Slovenije uporabiti le skupaj z drugim instrumentom za reševanje. Ob uporabi le instrumenta prodaje poslovanja ali instrumenta premostitvene banke v postopku, ki vključuje prenos zgolj dela sredstev, pravic ali obveznosti subjekta reševanja, preostali del subjekta preneha v skladu z običajnimi insolvenčnimi postopki. Člen prenaša 37. člen Direktive 2014/59/EU.

K 76. členu

Obravnava delničarjev in upnikov mora biti v primeru uporabe instrumentov za reševanje taka, da delničarji in upniki, katerih terjatve niso bile prenesene, prejmejo za poravnavo svojih terjatev do subjekta reševanja najmanj toliko, kot bi prejeli, če bi subjekt reševanja prenehal po običajnem insolvenčnem postopku. Instrument odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti se uporabljata tako, da delničarji in upniki nimajo večjih izgub kot v primeru reševanja subjekta po običajnem insolvenčnem postopku. Člen prenaša 73. člen Direktive 2014/59/EU.

K 77. členu

Člen ureja izključitev uporabe drugih predpisov za izvajanje pooblastil Banke Slovenije v zvezi z uporabo instrumentov za reševanje. Ne uporabljajo se predpisi, ki določajo pridobitev dovoljenja ali soglasja javnega organa ali druge osebe, vključno z delničarji ali upniki subjekta reševanja. Izključujejo se prepisi, ki določajo zahteve glede obveščanja, objave obvestil ali prospektov, prav tako pa se izključujejo zahteve drugih predpisov glede omejitve prenosljivosti ali zahteve za predhodno soglasje v zvezi s prenosom finančnih instrumentov, sredstev, pravic ali obveznosti. Člen prenaša 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 78. členu

Člen določa, kdaj Banka Slovenije uporabi instrument odpisa ali konverzije ustreznih kapitalskih instrumentov. Določa tudi, da se ob uporabi odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov, izdanih v javnem interesu, kapitalski instrument ne odpiše v večjem obsegu ali konvertira pod slabšimi pogoji kot enako razvrščeni kapitalski instrumenti na ravni nadrejene družbe. Banka Slovenije mora pred

uporabo tega instrumenta pridobiti predhodno vrednotenje sredstev in obveznosti subjektov reševanja. Ocena vrednosti je podlaga za opis kapitalskih instrumentov in opredelitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalskih instrumentov v delnice ali druge lastniške instrumente. Prav tako se instrument odpisa ali konverzije kapitalskih instrumentov sprejme tudi za imetnike instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, izdane ali dodeljene po konverziji. Člen prenaša 47. in 59. člen Direktive 2014/59/EU.

K 79. členu

Člen določa, kdaj Banka Slovenije uporabi instrument odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti. Člen definira tudi način odločanja v postopku reševanja v okviru instrumenta odpisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti. Uporaba instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti je v primeru dokapitalizacije subjekta ponujena le, če obstaja razumna možnost, da bo s tem omogočena ponovna vzpostavitev finančne trdnosti subjekta reševanja. Če ti pogoji niso izpolnjeni, ostane Banki Slovenije uporaba instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti skupaj z drugimi instrumenti za reševanje. Člen prenaša 43. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 80. členu

Člen zlasti opredeljuje, katere kvalificirane obveznosti, za katere se uporablja pravo Republike Slovenije, pravo druge države članice ali tretje države, se ne štejejo kot kvalificirane obveznosti. Člen prenaša 44. člen Direktive 2014/59/EU.

K 81. členu

Člen pooblašča Banko Slovenije glede izključitve določene kvalificirane obveznosti v okviru uporabe instrumenta za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti. Na podlagi realiziranega pogoja o celotni ali delni izključitvi kvalificirane obveznosti oziroma določenega prednostnega razreda se ustrezno poveča obseg odpisa ali konverzije drugih kvalificiranih obveznosti, pri tem pa se upošteva pogoj, da noben upnik ne utрпи večjih izgub kot v primeru prenehanja subjekta reševanja v okviru insolvenčnega postopka. V primeru celotne ali delne izključitve kvalificirane obveznosti oziroma določenega razreda prednostnih kvalificiranih obveznosti lahko subjekt reševanja prejme prispevek iz sheme za financiranje reševanja. Banka Slovenije lahko zagotovi tudi dodatna sredstva iz alternativnih virov financiranja. Člen prenaša 44. člen Direktive 2014/59/EU.

K 82. členu

Člen ureja pogodbeno priznanje reševanja z zasebnimi sredstvi, v okviru katerega mora pogodba, ki je podlaga za nastanek kvalificirane obveznosti, vključevati tudi določilo, da upnik ali nasprotna stranka sporazuma prizna, da je obveznost lahko predmet odpisa in konverzije v okviru postopka reševanja. Člen prenaša 55. člen Direktive 2014/59/EU.

K 83. členu

Člen opredeljuje posebna pravila v zvezi z odpisom in konverzijo izvedenih finančnih instrumentov. Ključno pravilo je, da Banka Slovenije uporabi pooblastila za odpis in konverzijo kvalificiranih obveznosti, ki izhajajo iz izvedenih finančnih instrumentov, le v primeru istočasnega ali predhodnega prenehanja pogodbe o izvedenem finančnem instrumentu ter morebitnega pobota obveznosti in terjatev iz naslova predčasnega prenehanja te pogodbe, kadar pogodba o izvedenem finančnem instrumentu ali okvirna pogodba, sklenjena v zvezi z zadevnimi izvedenimi finančnimi instrumenti,

vsebuje dogovor o izravnavi. Pri tem lahko Banka Slovenije odloči o predčasnem prenehanju katere koli pogodbe o finančnih instrumentih in izvedenih finančnih instrumentih ter uveljavi dogovor o izravnavi zaradi predčasnega prenehanja pogodbe, razen če so posamezni finančni instrumenti izključeni iz odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti. Člen prenaša 49. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 84. členu

Člen ureja načrt reorganizacije poslovanja v primeru uporabe instrumenta odpisa in konverzije kvalificiranih obveznosti. Banka Slovenije bo od subjekta reševanja zahtevala, da ji v roku enega meseca po uporabi tega instrumenta izdelata in predloži načrt za reorganizacijo poslovanja, ki vključuje elemente, podrobneje navedene v tem členu. Člen prenaša 51. in 52. člen Direktive 2014/59/EU.

K 85. členu

V dogovoru s pristojnimi organi Banka Slovenije oceni verjetnost izvedbe ukrepov za reorganizacijo poslovanja, ki jo predvideva načrt reorganizacije poslovanja, in na podlagi pozitivne ocene potrdi načrt reorganizacije poslovanja. Če Banka Slovenije načrta ne potrdi, o tem obvesti subjekt reševanja, vključno z razlogi za zavrnitev potrditve, in zahteva spremembo ali dopolnitev načrta. Subjekt reševanja mora v dveh tednih predložiti nov načrt za reorganizacijo poslovanja. Upravljalni organi subjekta reševanja ali izredni upravitelji redno poročajo in predložijo Banki Slovenije poročilo o napredku pri izvajanju načrta. Člen prenaša 52. člen Direktive 2014/59/EU.

K 86. členu

Banka Slovenije za namene uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov ter kvalificiranih obveznosti oceni obseg potrebnega kapitala za reševanje. Člen pri tem določa, kako se ugotovi znesek potrebnega kapitala (znesek kapitala, potrebnega za pokrivanje ugotovljenih izgub, in znesek kapitala, potrebnega za obnovitev količnika navadnega lastniškega temeljnega kapitala banke). Banka na podlagi ugotovljene ocene in vrstnega reda odpisa konverzije določi znesek, v višini katerega je treba odpisati lastniške instrumente in druge kapitalske instrumente in kvalificirane obveznosti. Ob uporabi instrumenta izločitve sredstev v povezavi z instrumentom odpisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti ustrezno upošteva tudi konservativno oceno upravljavca sredstev. Banka Slovenije vzpostavi in vzdržuje ureditve poročanja in obdelave podatkov, temelječih na aktualnih in celovitih informacijah o sredstvih in obveznostih banke v postopku reševanja. Člen prenaša 46. člen Direktive 2014/59/EU.

K 87. členu

Člen podrobneje določa vrstni red odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti. Pravilo je, da se pri tem upošteva obratni vrstni red kot v primeru insolvenčnih postopkov. Člen prenaša 43., 48. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 88. členu

Banka Slovenije o odpisu in konverziji kapitalskih instrumentov in kvalificiranih obveznosti odloči z odločbo, pri čemer ta člen opredeljuje vsebino tovrstne odločbe. Člen prenaša 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 89. členu

Na podlagi uporabe instrumenta odpisa in konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti nastopijo za imetnika kapitalskega instrumenta določene posledice. Tako denimo prenehajo obveznost subjekta reševanja v višini odpisane glavnice instrumenta oziroma neporavnane zneska kvalificirane obveznosti ter vse druge dejanske ali pogojne obveznosti subjekta reševanja, povezane z odpisanim instrumentom, ki niso bile upoštevane v času uporabe instrumenta opisa. Imetnik kapitalskega instrumenta oziroma upnik kvalificirane obveznosti tudi nima pravice uveljavljati nobenih zahtevkov do izdajatelja oziroma dolžnika, razen v primeru terjatev iz naslova instrumentov navadnega lastniškega temeljnega kapitala, obveznosti, zapadlih pred dnevom odpisa, in obveznosti za plačilo odškodnine, če je bila odločitev o odpisu nezakonita. Člen prenaša 53. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 90. členu

Člen ureja določitev menjalnega razmerja pri konverziji kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti. Banka Slovenije pri tem upošteva, da menjalno razmerje predstavlja ustrezno nadomestilo za prizadetega imetnika kapitalskega instrumenta oziroma kvalificirane obveznosti in da je menjalno razmerje poznejšega prednostnega razreda ugodnejše v primerjavi z menjalnim razmerjem, ki se uporabi za kapitalske instrumente predhodnega prednostnega razreda. Člen prenaša 50., 54. in 60. člen Direktive 2014/59/EU.

K 91. členu

Člen opredeljuje obravnavo kvalificiranih deležev pri konverziji z vidika ureditve v zakonu, ki ureja bančništvo. Pravilo je, da mora upravičeni pridobitelj v primeru, da bi na podlagi instrumenta konverzije kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti in na podlagi dodelitve novih lastniških instrumentov pridobil ali povečal kvalificirani delež v banki, za katerega se v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, zahteva dovoljenje za pridobitev kvalificiranega deleža, to dovoljenje pridobiti praviloma pred uporabo instrumenta za konverzijo kapitalskega instrumenta ali kvalificirane obveznosti. Banka Slovenije lahko glede na okoliščine posameznega primera od Evropske centralne banke zahteva hitrejši odziv odločanja v zvezi z dovoljenjem za pridobitev kvalificiranega deleža, kot je predpisan v zakonu. Člen prenaša 38., 47. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 92. členu

Člen določa postopek prevzema novih lastniških instrumentov v primeru konverzije. Vpis sklepa o povečanju osnovnega kapitala iz naslova konverzije kapitalskih instrumentov ali kvalificiranih obveznosti v sodni register predlaga Banka Slovenije najkasneje v osmih dneh od izdaje odločbe. Banka Slovenije tudi objavi poziv upravičenim pridobiteljem novih lastniških instrumentov, da prevzamejo nove lastniške instrumente. Banka Slovenije mora v pozivu navesti znesek povečanja osnovnega kapitala in razmerje med novimi lastniškimi instrumenti in obveznostjo, ki je predmet konverzije. Navesti mora tudi opozorilo, da ima subjekt reševanja pravico lastniške instrumente, ki jih upravičenci eno leto po objavi niso prevzeli, po trikratnem opozorilu prodati za račun upravičencev.

K 93. členu

Banka Slovenije je v zvezi z instrumentom odpisa in konverzije kapitalskih instrumentov oziroma kvalificiranih obveznosti upravičena opraviti vsa upravna in postopkovna opravila, da se zagotovi učinkovanje odpisa ali konverzije. Člen tako podrobneje določa aktivnosti, ki jih v ta namen lahko izvede Banka Slovenije. Člen prenaša 2., 47., 53. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 94. členu

Banka Slovenije v postopku reševanja uporabi instrument prodaje poslovanja s prenosom delnic ali drugih lastniških instrumentov subjekta reševanja ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice in obveznosti subjekta reševanja, pri čemer njegovo soglasje ni potrebno. Vsi prenosi se opravijo na podlagi odločbe Banke Slovenije o prodaji poslovanja in ob upoštevanju pogojev, določenih v tem zakonu. Vsa prodaja se vodi transparentno ter ob upoštevanju tržnih pogojev in pravil Evropske unije o državni pomoči. Člen prenaša 38. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 95. členu

Člen omogoča povratni prenos posameznih sredstev, pravic ali obveznosti, prenesenih s subjekta reševanja na prevzemnika, po uporabi instrumenta prodaje poslovanja. Za povratni prenos se ne zahteva predhodno soglasje subjekta reševanja oziroma prvotnih imetnikov delnic ali drugih lastniških papirjev. Subjekt reševanja oziroma prvotni imetniki delnic ali drugih lastniških instrumentov, ki so predmet povratnega prenosa, tudi ne morejo zavrniti prevzema zadevnih sredstev, pravic ali obveznosti oziroma prevzema delnice ali druge lastniške strukture. Člen prenaša 38. člen Direktive 2014/59/EU.

K 96. členu

Člen ureja obravnavo kvalificiranih deležev pri prenosu lastniških instrumentov. Skladno z zakonom, ki ureja bančništvo, mora prevzemnik, ki bi na podlagi prenosa delnic ali drugih lastniških instrumentov v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja pridobil ali povečal kvalificiran delež, pridobiti dovoljenje za pridobitev ali povečanje kvalificiranega deleža, praviloma pred uporabo tega instrumenta. Glede na okoliščine primera lahko Banka Slovenije od Evropske centralne banke zahteva krajši rok, kot je prepisan v zakonu, ki ureja bančništvo, za sprejetje odločitve v zvezi z izdajo dovoljenja kvalificiranega deleža. Člen prenaša 38. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 97. členu

Člen opredeljuje pravice v zvezi s prenosom prenesenih sredstev, pravic ali obveznosti subjekta. Prevzemnik mora v tovrstnih primerih imeti ustrezno dovoljenje za nadaljnje izvajanje poslovnih dejavnosti v zvezi s prenesenimi sredstvi, pravicami in obveznostmi. Zahteve za izdajo dovoljenja pristojnega organa se obravnavajo prednostno in z upoštevanjem nujnosti ukrepov reševanja. V primeru prenosa sredstev, pravic in obveznosti v zvezi z opravljanjem bančnih ali finančnih storitev se prevzemnik šteje kot pravni naslednik subjekta reševanja z vsemi pravicami, kot jih je na tej podlagi uveljavljal prvotni lastnik. Prevzemnik lahko ohranja tudi pravico do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov ob izpolnjevanju pogojev v teh sistemih. Člen prenaša 38. člen Direktive 2014/59/EU.

K 98. členu

Člen opredeljuje postopkovne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja. Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se prenos v okviru instrumenta prodaje poslovanja opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem predhodnega vrednotenja. Člen določa tudi merila, ki jih pri trženju v okviru instrumenta prodaje poslovanja upošteva Banka Slovenije. Člen prenaša 38. in 39. člen Direktive 2014/59/EU.

K 99. členu

Člen opredeljuje pojem premostitvene banke, in sicer je to pravna oseba, ki jo v skladu s tem zakonom ustanovi in izključno upravlja Banka Slovenije z namenom prevzemanja in upravljanja delnic bank v postopku reševanja oziroma prevzemanja in upravljanja sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij bank v postopku reševanja. Na prevzemno banko lahko Banka Slovenije prenese delnice ali druge lastniške instrumente, izdane v postopku reševanja, ali vsa oziroma posamezna sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki pripadajo posameznim ali več bankam v postopku reševanja. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 100. členu

Člen ureja ustanovitev premostitvene banke. Premostitvena banka se lahko ustanovi kot banka, v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, ali kot delniška družba oziroma družba z omejeno odgovornostjo, ki opravlja dejavnost holdinga v skladu z zakonom, ki ureja gospodarske družbe. Člen določa tudi, kako se zagotovijo ustanovni kapital premostitvene banke in pristojnosti Banke Slovenije v vlogi skupščine premostitvene banke. Člen prenaša 40. in 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 101. členu

Člen opredeljuje ustanovitev premostitvene banke kot banke, za katero se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo. Prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko se izvede šele, ko premostitvena banka pridobi dovoljenje za upravljanje storitev in dejavnosti kot banka. Izjemoma lahko premostitvena banka pridobi dovoljenje za upravljanje storitev tudi, če ob ustanovitvi ne izpolnjuje vseh predpisanih pogojev, ki jih določa zakon, vendar so podani razlogi, da jih bo izpolnila ob najkrajšem možnem času. Ob razlogih za predčasno izdajo dovoljenja za upravljanje storitev Banka Slovenije obvesti Evropsko centralno banko. Za nadzor nad delovanjem premostitvene banke se uporabljajo določbe zakona, ki ureja bančništvo. Člen prenaša 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 102. členu

Člen opredeljuje prenos sredstev, pravic, obveznosti in pogodbenih razmerij banke v postopku reševanja na premostitveno banko, ki se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije. Za prenos na premostitveno banko se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki uveljavlja pravice v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki se prenašajo. Banka Slovenije pri prenosu zagotovi, da skupna vrednost obveznosti, ki se prenesejo na premostitveno banko, ne presega skupne vrednosti pravic in sredstev, ki se prenesejo s subjekta reševanja na premostitveno banko ali se zagotovijo banki iz drugih virov. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 103. členu

Člen pod določenimi pogoji omogoča prenos posameznih sredstev, pravic in obveznosti ter delnic in drugih lastniških instrumentov, prenesenih na premostitveno banko, nazaj na banko v postopku reševanja ali na prvotne lastnike. Člen tudi določa pogoje, ki morajo biti izpolnjeni, da lahko Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu. Člen prenaša 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 104. členu

Člen ureja poslovanje premostitvene banke. Premostitveno banko vodi in zastopa uprava premostitvene banke s ciljem, da se ohrani dostop do kritičnih funkcij ali uspešno proda premostitvena banka in tudi delnice banke v postopku reševanja. Banka Slovenije lahko tudi odloči, da se vse prodajne aktivnosti premostitvene banke prenesejo na tretjo osebo. Premostitvena banka pri uresničevanju ciljev poslovanja ne prevzema nikakršne odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, imetnikov drugih lastniških deležev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku reševanja. Člen prenaša 40. in 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 105. členu

Člen opredeljuje druge posledice, ki se pojavljajo v zvezi s prenosom na premostitveno banko, in sicer pravno nasledstvo ter uveljavljanje pravice do članstva in dostopa do plačilnih, klirinških in poravnalnih sistemov, organiziranega trga, odškodninskih shem za investitorje in sistemov jamstva za vloge institucije v postopku reševanja. Člen prenaša 38. in 40. člen Direktive 2014/59/EU.

K 106. členu

Člen določa, kdaj premostitvena banka preneha. Prvi način prenehanja je, ko se premostitvena banka združi z drugim subjektom tako, da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta. Drugi način prenehanja je, ko se delnice premostitvene banke v celoti prenesejo na zasebne vlagatelje, vključno s prenosom v okviru združitve premostitvene banke z drugim zasebnim subjektom, tako da Banka Slovenije ne izvaja več pristojnosti nadzora z namenom reševanja združenega subjekta. Drugi načini prenehanja premostitvene banke se nanašajo predvsem na prodajo zasebnemu kupcu, izčrpanje vseh sredstev premostitvene banke in hkratno poravnavo vseh njenih obveznosti ter na iztek dvoletnega obdobja zadnjega prenosa na premostitveno banko. Banka Slovenije ima sicer možnost podaljšanja ali skrajšanja dvoletnega obdobja zadnjega prenosa na premostitveno banko. Člen prenaša 41. člen Direktive 2014/59/EU.

K 107. členu

Člen opredeljuje instrument izločitve sredstev, v okviru katerega Banka Slovenije prenese sredstva, pravice in obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, s subjekta reševanja ali premostitvene institucije na družbo za upravljanje sredstev. Člen določa tudi pogoje, kdaj se ta instrument lahko uporabi. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 108. členu

Člen ureja ustanovitev družbe za upravljanje sredstev. Banka Slovenije ustanovi družbo za upravljanje sredstev v obliki kapitalske gospodarske družbe. Ustanovitveni kapital se zagotovi s konverzijo kapitalskih instrumentov, iz sredstev enotnega sklada za reševanje oziroma iz drugih javnih sredstev v skladu z veljavnimi predpisi, ki jih zagotovijo subjekti v pretežno državni lasti. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 109. členu

Člen ureja postopek prenosa sredstev, pravice in obveznosti subjekta reševanja ali premostitvene banke, vključno s pogodbenimi razmerji, na družbo za upravljanje. Prenos se izvede na podlagi odločbe Banke Slovenije, pri čemer se ne zahteva soglasje delničarjev oziroma imetnikov lastniških instrumentov, ki jih je izdal subjekt reševanja. Prav tako se ne zahteva soglasje upnikov, dolžnikov ali katere koli tretje osebe, ki uveljavljajo pravice v zvezi s sredstvi, pravicami in obveznostmi, ki se

prenašajo. Banka Slovenije pri prenosu na družbo za upravljanje določi nadomestilo za prenos, pri čemer upošteva vrednotenje v skladu z merili iz 68. člena tega zakona in pravila Evropske unije o državni pomoči. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 110. členu

Po prenosu sredstev, pravic ali obveznosti na družbo za upravljanje sredstev lahko Banka Slovenije odloči o povratnem prenosu tako, da se vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti, vključno s pogodbenimi razmerji, ki so bili preneseni na družbo za upravljanje sredstev, prenesejo nazaj na subjekt reševanja. Subjekt reševanja ne more zavrnil predmeta povratnega prenosa. Člen določa tudi pogoje, pod katerimi je povratni prenos dopusten. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 111. členu

S tem členom se ureja poslovanje družbe za upravljanje sredstev. Uprava družbe za upravljanje sredstev vodi in zastopa družbo s ciljem doseganja optimalnih vrednosti prenesenih sredstev. Omenjene cilje družba za upravljanje sredstev lahko doseže s prodajo družbe za upravljanje sredstev ali prenehanjem družbe za upravljanje sredstev v običajnem insolvenčnem postopku. Banka Slovenije lahko poslovanje družbe za upravljanje sredstev po potrebi tudi omeji z navodili, ki jih mora uprava te družbe upoštevati. Člen prenaša 42. člen Direktive 2014/59/EU.

K 112. členu

Člen ureja pravne posledice začetka reševanja in uporabe ukrepov za reševanje. Pravne posledice za subjekt reševanja nastanejo z vročitvijo odločbe, s katero Banka Slovenije odloči o začetku reševanja, in trajajo do izdaje odločbe o prenehanju reševanja oziroma do začetka običajnega insolvenčnega postopka v zvezi s subjektom reševanja. Pravne posledice nastanejo za subjekt reševanja, delničarje, upnike in druge osebe z dnem objave odločbe. Člen prenaša 53. člen Direktive 2014/59/EU.

K 113. členu

Z začetkom postopka reševanja prenehajo pooblastila in pristojnosti nadzornemu svetu in skupščini subjekta reševanja. Uprava subjekta reševanja mora z začetkom postopka reševanja upoštevati navodila Banke Slovenije v zvezi z vodenjem in zastopanjem. Pristojnosti skupščine in nadzornega sveta subjekta reševanja izvaja Banka Slovenije. Ne glede na zakon, ki ureja gospodarske družbe, in zakon, ki ureja bančništvo, sprejema Banka Slovenije vse odločitve v obliki sklepov v skladu z zakonom, ki ureja Banko Slovenije. Člen prenaša 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 114. členu

Člen določa splošno omejitev poslov subjekta reševanja po začetku postopka reševanja. Subjekt reševanja lahko opravlja le redne posle v zvezi z opravljanjem svoje dejavnosti in poravnava svoje obveznosti iz tega naslova, razen če ta zakon ali Banka Slovenije na podlagi pooblastil v skladu z njim ne določi drugače. Člen določa tudi posle, ki jih banka po začetku postopka reševanja lahko izvaja le ob predhodnem soglasju Banke Slovenije.

K 115. členu

Člen določa, kako se obravnavajo posamezne pogodbene ureditve zaradi začetka postopka reševanja. Začetek postopka reševanja oziroma uporaba ukrepov reševanja ali posameznih pooblastil

v zvezi z reševanjem samo po sebi še ne šteje za dogodek neizpolnitve ali drug podoben dogodek, ki je dogovorjen med strankami in na podlagi katerega ima prejemnik zavarovanja pravico realizirati finančno zavarovanje ali uveljaviti pravico predčasnega pobota v skladu z zakonom, ki ureja finančna zavarovanja, oziroma postopek zaradi insolventnosti oziroma drug ukrep, ki izključuje ali omejuje izvršitev nalogov člana plačilnega sistema v skladu z zakonom, ki ureja plačilne storitve in sisteme. Začetek postopka reševanja samo po sebi tudi omogoča, da bi kdor koli izvajal pravice do odpovedi, mirovanja, spremembe, izravnave ali pobota, tudi za obveznosti v zvezi s pogodbo, pridobil lastništvo, izvajal nadzor ali uveljavljal jamstvo v zvezi s premoženjem subjekta reševanja ali katerega koli subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi, ali vplival na pogodbene pravice subjekta reševanja ali katerega koli drugega subjekta v skupini v zvezi s pogodbo, ki vključuje klavzule o navzkrižni kršitvi. Člen prenaša 68. člen Direktive 2014/59/EU.

K 116. členu

Člen opredeljuje posledice, ki nastanejo zaradi začetka reševanja subjekta, in sicer po začetku postopka reševanja ni mogoče uvesti običajnih insolvenčnih postopkov v skladu z zakonom, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, razen na podlagi predloga, ki ga pristojnemu sodišču predloži Banka Slovenije. Člen tudi jasno opredeljuje, da v primeru uporabe instrumenta za reševanje, ki vključuje prenos sredstev pravic ali obveznosti banke oziroma subjekta na drugo osebo, teh poslov ni mogoče izpodbijati v morebitnem kasnejšem običajnem insolvenčnem postopku, ki se začne zoper subjekt reševanja. Nadalje lahko Banka Slovenije od pristojnega sodišča zahteva prekinitve postopka, če subjekt reševanja sodeluje v katerem koli sodnem ali upravnem postopku kot stranka. Sodišče oziroma drug organ lahko dovoljuje svoj postopek v zvezi s subjektom reševanja le ob prejetju obvestila Banke Slovenije, da so razlogi za prekinitve postopka prenehali. Člen prenaša 37. in 86. člen Direktive 2014/59/EU.

K 117. členu

Člen ureja izredno upravo, ki jo v banki, pri kateri so podani pogoji za reševanje, imenuje Banka Slovenije. Člen ureja pravne posledice, ki nastanejo z vročitvijo odločbe o izredni upravi, ter vsebino vpisa v sodni register. Člen prenaša 35., 63. in 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 118. členu

Člen določa izvajanje pristojnosti izredne uprave, ki jih lahko izvaja Banka Slovenije neposredno ali posredno z imenovanjem enega ali več izrednih upraviteljev, ki opravljajo funkcijo člana izredne uprave v banki. Če Banka Slovenije neposredno izvaja pristojnosti izredne uprave, zastopa in vodi posle banke Svet Banke Slovenije, ki lahko za opravljanje posameznih nalog pooblasti druge osebe. Ko Banka Slovenije neposredno izvaja funkcije in pooblastila izredne uprave, se člani Sveta Banke Slovenije ne odobravajo kot člani uprave ali nadzornega sveta. Banka Slovenije tudi ne prevzema funkcije in odgovornosti člana uprave ali člana nadzornega sveta, kot je urejeno v zakonu, ki ureja gospodarske družbe, ali drugih predpisih. Člen prenaša 72. člen Direktive 2014/59/EU.

K 119. členu

Člen opredeljuje pogoje za imenovanje izrednih upraviteljev. Izredni upravitelj, ki ga imenuje Banka Slovenije, mora biti strokovno usposobljen ter mora imeti znanje, veščine in izkušnje za izvajanje funkcije in nalog izrednega upravitelja v banki. Izredni upravitelji so zavezanci za nadzor nad premoženjskim stanjem v skladu z zakonom, ki ureja integriteto in preprečevanje korupcije. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 120. členu

Člen določa pooblastila in dolžnosti, ki jih imajo izredni upravitelji. Vsa pooblastila in dolžnosti izrednih upraviteljev Banka Slovenije opredeli v odločbi o imenovanju. Pooblastila morajo izredni upravitelji izvajati v skladu z navodili Banke Slovenije, ki omenjena pooblastila lahko kadar koli prekliče ali omeji. Izredni upravitelji v skladu s pooblastili Banke Slovenije sprejmejo vse ukrepe, potrebne za doseganje ciljev reševanja, ne glede na druge predpise in interne akte, ki urejajo pooblastila organov v zvezi z izvajanjem določenih ukrepov in aktivnosti. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 121. členu

Člen ureja poročila izrednega upravitelja. Ta mora v dveh mesecih po imenovanju Banki Slovenije predložiti poročilo o finančnem položaju in pogojih poslovanja banke v izredni upravi, nadalje mora predložiti načrt ukrepov, ki jih bo izredna uprava izvedla z namenom reševanja banke, ter opredeliti roke, v katerih se bodo ukrepi izvedli, in oceno predvidenih stroškov izvedbe teh ukrepov. Člen tudi določa obveznost za izrednega upravitelja, da Banki Slovenije poroča o izvajanju ukrepov v okviru reševanja ter jo obvešča o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v trajanju izredne uprave in na uresničitev ciljev reševanja.

Izredni upravitelj mora Banko Slovenije, Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona tudi obveščati o vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanjih, ki jih je v okviru svojega dela zaznal ali bil o njih obveščen.

K 122. členu

Člen ureja položaj razrešenih članov uprave banke. Ti morajo v trenutku imenovanja izredne uprave v banki tej nemudoma predati vse posle, omogočiti dostop do poslovne dokumentacije banke in pripraviti poročilo o predaji poslov. Prav tako morajo na zahtevo izredne uprave podati dodatna pojasnila. Razrešeni člani niso upravičeni do nadomestil, določenih v internih aktih banke ali dogovorjenih s pogodbami.

K 123. členu

S členom je urejeno trajanje izredne uprave v banki, ki se lahko imenuje največ za obdobje enega leta in se lahko podaljša, vsakič največ za eno leto, če so ob podaljšanju še izpolnjeni pogoji za izredno upravo in je podaljšanje nujno za doseg ciljev reševanja, vendar največ do zaključka reševanja. Skupno trajanje izredne uprave ne sme biti daljše od treh let od imenovanja izredne uprave. Člen prenaša 35. člen Direktive 2014/59/EU.

K 124. členu

Člen ureja splošna pooblastila Banke Slovenije v zvezi z izvajanjem ukrepov reševanja ter določa, da lahko Banka Slovenije z namenom, da zagotovi učinkovitost ukrepov za reševanje ali doseganje enega ali več ciljev reševanja med drugim: (i) odloči, da preneha morebitna prednostna pravica delničarjev do novih delnic; (ii) zahteva, da upravljavec organiziranega trga začasno ustavi trgovanje s finančnim instrumentom ali umakne finančni instrument iz trgovanja na organiziranem trgu; (iii) zahteva, da si subjekt reševanja in prevzemnik, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniški instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, medsebojno zagotavljata vse potrebne informacije in pomoč; (iv) zahteva od banke ali njene nadrejene banke, da

izda ustrezne instrumente navadnega lastniškega temeljnega kapitala ali druge kapitalske instrumente, vključno s prednostnimi delnicami in pogojno zamenljivimi instrumenti. S tem členom se prenašata 64. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 125. členu

S členom je urejena sprememba pogojev dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti. Banka Slovenije lahko v zvezi z izvajanjem ukrepov reševanja glede dolžniških instrumentov in kvalificiranih obveznosti, ki jih je izdal subjekt reševanja, odloči, da se spremenijo pogoji teh instrumentov in obveznosti. Pri tem so dolžniški instrumenti obveznice in druge oblike prenosljivega dolga, instrumenti, ki vzpostavljajo ali potrjujejo dolg, ter instrumenti, ki dajejo pravice za pridobitev dolžniških instrumentov. Člen prenaša 2. in 63. člen Direktive 2014/59/EU.

K 126. členu

S tem členom je opredeljena zahteva za zagotavljanje storitev in prostorov. Določeno je, da lahko Banka Slovenije zahteva, da subjekt reševanja ali drugi subjekt v skupini zagotovi ustrezne operativne storitve ali prostore, da se prevzemniku, na katerega se v okviru reševanja prenesejo delnice, drugi lastniški instrumenti, dolžniškimi instrumenti, sredstva, pravice in obveznosti, omogoči učinkovito opravljanje poslovnih dejavnosti, ki so bile nanj prenesene. Banka Slovenije izvaja pooblastila iz prejšnjega stavka tudi v zvezi z zahtevo organa za reševanje v drugi državi članici glede storitev in prostorov, ki jih zagotavljajo subjekti s sedežem v Republiki Sloveniji. S členom se prenaša 65. člen Direktive 2014/59/EU.

K 127. členu

V tem členu je definirano mirovanje posameznih obveznosti. Člen določa, da lahko Banka Slovenije odloči, da katere koli obveznosti subjekta reševanja za plačilo ali izročitev v skladu s katero koli pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju. Če obveznost subjekta reševanja za plačilo ali izročitev na podlagi pogodbe zapade med obdobjem mirovanja, se obveznost plačila ali izročitve izvede takoj po izteku tega obdobja. Člen prenaša 69. člen Direktive 2014/59/EU.

K 128. členu

Člen določa omejitve uveljavljanja pravic iz naslova dogovorov o jamstvu in določa, da lahko Banka Slovenije začasno omeji pravice upnikov, zavarovane z dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila terjatev iz sredstev ali pravic subjekta reševanja, ne glede na to, ali: (i) je ta pravica vzpostavljena v zvezi z določenimi sredstvi oziroma pravicami ali v zvezi z določeno vrsto ali vsemi sredstvi oziroma pravicami subjekta reševanja; (ii) je pravica nastala na podlagi pogodbe ali zakona; (iii) zanjo velja pravo Republike Slovenije, druge države članice ali tretje države. Banka Slovenije pri izvajanju pooblastila na podlagi tega člena upošteva morebitne učinke, ki jih lahko ima izvajanje tega pooblastila na pravilno delovanje finančnih trgov. Člen prenaša 70. člen Direktive 2014/59/EU.

K 129. členu

Člen ureja mirovanje pravic do odpovedi in določa, da Banka Slovenije lahko odloči, da morebitne pravice do odpovedi, ki jih ima katera koli stranka v zvezi s pogodbo, katere stranka je subjekt reševanja, mirujejo od trenutka objave odločitve o mirovanju do polnoči naslednjega dne po objavi

odločitve o mirovanju. Mirovanje se ne uporablja v zvezi s pravico do odpovedi, vzpostavljeno v korist plačilnega ali poravnalnega sistema, ki zagotavlja dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, kot je opredeljena v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov, ali upravljavca takega sistema, centralne nasprotne stranke in centralne banke. Člen prenaša 71. člen Direktive 2014/59/EU.

K 130. členu

Člen opredeljuje pridobitev neodvisne ocene obravnave upnikov in delničarjev. Banka Slovenije v roku največ 6 mesecev po izvedenem ukrepu ali ukrepih za reševanje pridobi neodvisno strokovno oceno, ali so bili pri uporabi ukrepov reševanja delničarji in upniki subjekta reševanja obravnavani slabše, kot bi bili, če bi bil zoper subjekt reševanja začet običajen insolvenčni postopek. Neodvisno oceno obravnave upnikov in delničarjev izdelata ocenjevalec, ki ga imenuje Banka Slovenije. Člen prenaša 74., 36. in 75. člen Direktive 2014/59/EU.

K 131. členu

V tem členu je definirana obravnava nasprotnih strank pri delnem prenosu. Banka Slovenije v zvezi z uporabo ukrepov reševanja, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti s subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt, upošteva zaščitne ukrepe iz tega člena, zlasti v zvezi z: (i) dogovori o jamstvu, ki nasprotni stranki iz naslova jamstva ali zavarovanja zagotavlja dejansko ali pogojno pravico do poplačila njenih terjatev iz sredstev ali pravic, ki se prenašajo; (ii) dogovori o finančnem zavarovanju, pri katerih lastninska pravica na finančnem instrumentu, gotovini ali bančnem posojilu v času trajanja dogovora preide z dajalca finančnega zavarovanja na prejemnika finančnega zavarovanja z namenom, da se zavaruje ali krije izvedba določenih obveznosti subjekta reševanja; (iii) dogovori o izravnavi obveznosti iz naslova kritih obveznic. Člen prenaša 76., 77., 78. in 79. člen Direktive 2014/59/EU.

K 132. členu

Člen ureja varstvo sistemov trgovanja, klirinških sistemov in sistemov poravnave ter določa, da uporaba instrumentov in pooblastil za reševanje, ki vključujejo prenos dela sredstev, pravic ali obveznosti s subjekta reševanja, premostitvene banke ali družbe za upravljanje sredstev na drug subjekt ne vpliva na pravice in obveznosti subjekta reševanja do plačilnih in poravnalnih sistemov, pri katerih je v skladu s predpisi zagotovljena dokončnost poravnave nalogov v primeru insolventnosti ali drugega postopka prenehanja člana, tako, kot je določeno v zakonu, ki ureja plačilne storitve in sisteme, oziroma zakonu, ki ureja trg finančnih instrumentov. Člen prenaša 80. člen Direktive 2014/59/EU.

K 133. členu

Člen opredeljuje uporabo sredstev iz sistema jamstva za vloge pri reševanju in določa, da če se v okviru ukrepov za reševanje ohranja dostop vlagateljem do zajamčenih vlog, sistem jamstva za vloge z upoštevanjem vrednotenja prispeva k reševanju: (i) če se uporabi instrument odpisa ali konverzije kvalificiranih obveznosti: znesek, ki bi se iz naslova zajamčenih vlog odpisal za pokrivanje izgub banke v skladu s 1. točko prvega odstavka 86. člena tega zakona, če bi se zajamčene vloge pri uporabi tega instrumenta odpisale v enaki meri kot obveznosti istega prednostnega razreda, ali (ii) če se uporablja eden ali več drugih instrumentov za reševanje: znesek izgub, ki bi jih utrpel sistem jamstva za vloge v primeru prenehanja banke v okviru običajnega insolvenčnega postopka. Sistem jamstva za vloge

zagotovi plačilo prispevka na podlagi odločbe Banke Slovenije. Prispevek sistema jamstva za vloge se zagotovi v denarju. Člen prenaša 109. člen Direktive 2014/59/EU.

K 134. členu

Člen ureja shemo za financiranje reševanja ter določa, da če uporaba ukrepov reševanja, vključno z uporabo sredstev, ki jih prispeva sistem jamstva za vloge, ne zagotavlja potrebnih finančnih virov za učinkovito izvajanje teh ukrepov in izpolnjevanje ciljev reševanja, se dodatna finančna sredstva zagotavljajo v okviru sheme za financiranje reševanja, vzpostavljene na podlagi Uredbe 806/2014/EU in tega zakona. Shema za financiranje reševanja vključuje sredstva enotnega sklada za reševanje, ki ga v skladu z Uredbo 806/2014/EU vzpostavi enotni odbor za reševanje, in sredstva, ki jih pri Banki Slovenije zagotovijo podružnice bank tretjih držav. Člen prenaša 99. člen ter prvi in tretji odstavek 100. člena Direktive 2014/59/EU.

K 135. členu

Člen ureja prispevke za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje. Določa, da vse banke, vključno s premostitveno banko, kadar je ustanovljena, zagotovijo predhodne letne prispevke ter izredne prispevke za financiranje reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje v višini in na način, ki ju določi enotni odbor za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Uredbo 2015/63/EU. Člen prenaša tretji odstavek 100. člena Direktive 2014/59/EU.

V tem členu so prenesene tudi določbe zakona, ki ureja organ in sklad za reševanje bank, glede premostitvenega financiranja enotnega sklada za reševanje, saj te po vsebini spadajo v ta zakon.

K 136. členu

Člen ureja predhodne prispevke podružnic bank tretjih držav in določa, da kreditna institucija tretje države plača zagotovi (enkratni) predhodni prispevek za reševanje, ko v skladu z zakonom, ki ureja bančništvo, pridobi dovoljenje za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji. Banka Slovenije določi višino prispevka za reševanje, ki ga mora plačati kreditna institucija tretje države članice v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji v okviru dovoljenja za ustanovitev EU podružnice v Republiki Sloveniji.

K 137. členu

Člen ureja odločbo o plačilu prispevkov in določa, da Banka Slovenije naloži plačilo prispevka za shemo financiranja reševanja v okviru enotnega sklada za reševanje in predhodnega prispevka podružnic bank tretjih držav z odločbo o plačilu prispevka, v kateri opredeli vrsto in višino prispevka, rok za plačilo prispevka in račun, na katerega se plača prispevek.

K 138. členu

Člen ureja plačilo prispevka in izvršitev odločbe, pri čemer določa, da če banka ali kreditna institucija tretje države v zvezi s poslovanjem svoje podružnice v Republiki Sloveniji ne plača prispevka na podlagi odločbe o plačilu prispevka v roku, Banka Slovenije po uradni dolžnosti predlaga prisilno izvršitev odločbe o plačilu prispevka, ki jo opravi organ, pristojen za pobiranje davkov, po postopku za prisilno izvršitev davčnih obveznosti in v skladu z zakonom, ki ureja davčni postopek, če ni v tem členu določeno drugače. Člen prenaša četrti odstavek 103. člena Direktive 2014/59/EU.

K 139. členu

Člen ureja prenos v enotni sklad za reševanje in upravljanje sredstev pri Banki Slovenije ter določa, da Banka Slovenije za namen plačila prispevkov, ki jih plačajo banke na podlagi 135. in 136. člena tega zakona, odpre in vodi ločen denarni račun za namene plačila prispevkov bank za enotni sklad za reševanje ter ločen račun za plačilo prispevkov EU podružnice. Banka Slovenije denarna sredstva, ki jih plačajo banke za namene enotnega sklada za reševanje, prenese v skladu s Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje. Banka Slovenije sklepa posle upravljanja izločenih sredstev za reševanje v svojem imenu in za račun izločenih sredstev. Obveznosti in stroški v zvezi z upravljanjem se poplačajo v breme izločenih sredstev za reševanje.

K 140. členu

Člen ureja uporabo sredstev iz sheme za financiranje reševanja in določa, da se sredstva iz naslova plačila prispevkov bank in EU podružnic v shemo za financiranje reševanja lahko uporabijo izključno za financiranje ukrepov reševanje pod pogoji, ki jih določata Uredba 806/2014/EU in ta zakon. Banka Slovenije lahko predlaga enotnemu odboru za reševanje uporabo dodatnih finančnih sredstev iz enotnega sklada za reševanje v skladu z Uredbo 806/2014/EU in Sporazumom o prenosu in vzajemnosti prispevkov v okviru enotnega sklada za reševanje, in sicer v obsegu, potrebnem za učinkovito uporabo ukrepov za reševanje na podlagi tega zakona. Člen prenaša 101., 100. in 103. člen Direktive 2014/59/EU.

K 141. členu

Člen ureja kolegij za reševanje in določa, da organ za reševanje na ravni skupine vzpostavi kolegij za reševanje za opravljanje nalog iz 31., 32., 38. do 43., 47., 48 in 60. do 63. člena tega zakona. Kolegij za reševanje se lahko po potrebi vzpostavi tudi, da se zagotovi okvir za sodelovanje in usklajevanja z organi za reševanje iz tretjih držav. Evropski bančni organ je vabljen na sestanke kolegija za reševanje z namenom, da spodbuja in spremlja učinkovito, uspešno in usklajeno delovanje kolegija za reševanje v skladu z mednarodnimi standardi, vendar nima glasovalnih pravic pri odločanju v okviru kolegija za reševanje. Člen prenaša 88. člen Direktive 2014/59/EU.

K 142. členu

Člen ureja evropski kolegij za reševanje in določa, da kadar ima institucija iz tretje države ali nadrejena družba iz tretje države, ki je nadrejena kreditni instituciji iz države članice, podrejene družbe s sedežem v dveh ali več državah članicah ali dve ali več podružnic v različnih državah članicah, ki jih pristojni organi teh držav članic ocenjujejo za pomembne, organi za reševanje teh držav članic, v katerih imajo sedež navedene podrejene družbe ali v katerih so navedene pomembne podružnice, vzpostavijo evropski kolegij za reševanje. Evropski kolegij za reševanje opravlja funkcije in izvaja naloge iz 141. člena tega zakona v zvezi s podrejenimi institucijami v državah članicah in EU podružnicami. Člen prenaša 89. člen Direktive 2014/59/EU.

K 143. členu

Člen ureja reševanje nadrejene družbe kreditni instituciji iz tretje države ter določa, da lahko Banka Slovenije sprejme ukrepe za reševanje v zvezi z nadrejeno družbo, ki ima sedež v Republiki Sloveniji, če organ za reševanje v tretji državi ugotovi, da podrejena kreditna institucija tretje države izpolnjuje pogoje za reševanje po pravu tretje države, in so ukrepi Banke Slovenije nujni za zaščito javnega interesa. Člen prenaša peti odstavek 94. člena Direktive 2014/59/EU.

K 144. členu

Člen ureja reševanje EU podružnic. Banka Slovenije lahko ob pogojih iz drugega odstavka tega člena uporabi ukrepe reševanja v zvezi z EU podružnico, ustanovljeno v Republiki Sloveniji, kadar EU podružnica: (i) ni vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi ali (ii) je vključena v postopek reševanja kreditne institucije v tretji državi, če so podani razlogi za zavrnitev priznanja in izvršitve ukrepov za reševanje, ki jih je sprejel organ za reševanje v tretji državi. Če Banka Slovenije v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji sprejme ukrepe za reševanje, mora upoštevati načela in pogoje za uporabo instrumentov in pooblastil za reševanje, kot jih določa ta zakon, da se dosežejo cilji reševanja iz 26. člena tega zakona. Člen prenaša 96. člen Direktive 2014/59/EU.

K 145. členu

Člen opredeljuje, kateri so prisilni postopki prenehanja banke. Člen tudi določa, da zoper banko ni dopustno začeti postopka zaradi insolventnosti ali postopka prisilnega prenehanja na podlagi zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje. Postopki prisilnega prenehanja banke se štejejo kot postopki prenehanja kreditnih institucij, kot jih določa Direktiva 2001/24/ES.

K 146. členu

Člen določa, kateri predpis se poleg tega zakona še uporablja za stečaj banke.

K 147. členu

Člen določa, da morajo sodišča in drugi državni organi prednostno obravnavati zadeve, v katere je kot stranka postopka udeležena banka v postopku prisilnega prenehanja ali katerih izid vpliva na potek postopka prisilnega prenehanja po tem zakonu.

K 148. členu

Člen določa namen in cilj postopka prisilne likvidacije. Postopek prisilne likvidacije banke je postopek prenehanja banke kot pravne osebe, ki ga izvede Banka Slovenije z namenom zaključitve poslov banke in poplačila obveznosti banke do upnikov. Določa tudi instrumente, ki se lahko uporabijo v okviru prisilne likvidacije banke.

K 149. členu

Člen opredeljuje cilje in načela v postopku prisilne likvidacije.

K 150. členu

Člen določa, da se postopek prisilne likvidacije banke začne na podlagi odločbe Banke Slovenije o začetku postopka prisilne likvidacije. Člen določa tudi pogoje, pod katerimi se izda navedena odločba.

K 151. členu

S tem členom se določa vsebina odločbe o začetku postopka prisilne likvidacije banke.

K 152. členu

Člen ureja prenehanje pooblastil upravljalnih organov, skupščine in prokuristov banke. Pravilo je, da prenehanje pooblastil nastopi z vročitvijo odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja. Po vročitvi odločbe o začetku postopka prisilnega prenehanja morajo razrešeni člani uprave banke in prokuristi nemudoma predati vse posle upravitelju. Upravitelju je treba omogočiti dostop do vse poslovne in druge dokumentacije banke ter pripraviti poročilo o predaji poslov. Člani uprave in prokuristi morajo na zahtevo upravitelja podati tudi vsa pojasnila in dodatne informacije o poslovanju banke. Člen tudi določa, da razrešeni člani uprave banke in prokuristi niso upravičeni do nadomestil ali drugih izplačil.

K 153. členu

Člen ureja vpise v sodni register, ki so povezani s postopkom prisilne likvidacije. V sodni register se tako vpišeta začetek postopka prisilne likvidacije in končanje postopka prisilne likvidacije. Člen določa tudi vsebine, ki se v sodni register vpišejo hkrati vpisom začetka postopka prisilne likvidacije.

K 154. členu

Banka Slovenije z odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije imenuje enega ali več likvidacijskih upraviteljev, ki z začetkom postopka prisilne likvidacije prevzamejo pooblastila ter pristojnosti vodenja in zastopanja banke. V tem členu so določeni tudi pogoji, ki jih mora izpolnjevati oseba, ki je imenovana za upravitelja. Upravitelj je za svoje delo upravičen do nadomestila v višini, ki jo določi Banka Slovenije.

K 155. členu

Člen določa dolžnosti upravitelja v postopku prisilne likvidacije banke. Upravitelj mora svoje naloge upravljati v skladu zakonom, predpisi in pravili stroke. Upravitelj mora pri opravljanju svojih nalog in pristojnosti ravnati vestno, pošteno in z ustrežno profesionalno skrbnostjo. Varovati mora interese upnikov ter upoštevati cilje in načela, veljavna v postopku prisilne likvidacije banke. Upravitelj mora vse upnike obravnavati enako ter ne sme dopustiti kakršnega koli okoriščenja posameznih upnikov v škodo drugih in pridobitve premoženja drugih oseb brez enakovredne nasprotne izpolnitve. Prav tako mora upravitelj prisilne likvidacije poskrbeti, da se ne povzroči škoda premoženja banke.

K 156. členu

Člen določa pooblastila upravitelja prisilne likvidacije banke. Upravitelj izvaja ukrepe za likvidacijo sredstev z uporabo instrumentov prisilne likvidacije, izvaja ukrepe za poplačilo upnikov banke in opravlja druga dejanja, povezana s predhodno navedenima nalogama. V primeru imenovanja več upraviteljev člen določa, da ti skupno zastopajo in vodijo posle banke kot uprava banke.

K 157. členu

Člen opredeljuje pooblastila upravitelja za dejanja v drugih državah članicah, če ima banka, ki je v postopku prisilne likvidacije, podružnico v drugih državah članicah. Upravitelj zlasti lahko pooblasti osebe v državi članici za opravljanje posameznih dejanj v postopku prisilne likvidacije in zahteva vpis določenih dejstev v zvezi s postopkom prisilne likvidacije v javne registre drugih držav članic. Člen prenaša 28. in 29. člen Direktive 2001/24/ES.

K 158. členu

Člen ureja pravne posledice zaradi začetka postopka prisilne likvidacije. Te nastanejo za banko z vročitvijo odločbe o prisilni likvidaciji, za delničarje banke, upnike banke in druge osebe v razmerju z banko pa z dnem objave odločbe o začetku postopka na spletni strani AJPES.

K 159. členu

Člen ureja posledice za postopke izvršbe ali zavarovanja. Po začetku postopka prisilne likvidacije zoper banko ni dovoljeno izdati sklepa o izvršbi ali zavarovanju v postopku izvršbe ali zavarovanja, ki ga vodi sodišče ali drug državni organ. Člen tudi določa izjeme od navedenega ravnanja.

K 160. členu

Člen določa, da z začetkom postopka prisilne likvidacije pridobi banka pravico odstopiti od ponudbe, ki jo je dala pred začetkom postopka prisilne likvidacije, če do začetka tega postopka še ni prejela izjave naslovnika, da sprejema ponudbo.

K 161. členu

Člen opredeljuje možnosti odstopa banke od najemnih in zakupnih pogodb, sklenjenih pred začetkom prisilne likvidacije, z enomesečnim odpovednim rokom.

K 162. členu

S tem členom se določi, da zastaranje terjatev banke do njenih dolžnikov ne teče v obdobju enega leta od začetka postopka prisilne likvidacije.

K 163. členu

S členom se ureja obrestovanje terjatev po začetku postopka prisilne likvidacije banke. Obrestna mera pogodbenih obresti se z začetkom postopka prisilne likvidacije ne spremeni in teče do pogodbene zapadlosti obveznosti banke. Po nastopu pogodbene zapadlosti terjatev upnikov tečejo od obveznosti banke obresti v višini predpisane obrestne mere zamudnih obresti. Ob pogodbeni zapadlosti terjatve do banke pred začetkom postopka prisilne likvidacije banke se po začetku postopka prisilne likvidacije banke morebitna pogodbena obrestna mera zamudnih obresti spremeni v predpisano obrestno mero zamudnih obresti.

K 164. členu

Člen določa, da upnikova terjatev, če je povezana z odločnim pogojem in se ta pogoj do začetka postopka prisilne likvidacije ni uresničil, preneha.

K 165. členu

Člen ureja pravila pobota pri postopku prisilne likvidacije. Načeloma velja, da če so se pred začetkom postopka prisilne likvidacije ali na dan začetka postopka izpolnili pogoji za pobot vzajemnih terjatev na podlagi pogodbe ali zakona, začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pridobljene pravice upnika ali banke, da uveljavlja pobot teh terjatev tudi po začetku postopka prisilne likvidacije banke.

K 166. členu

Člen določa, da začetek postopka prisilne likvidacije ne vpliva na pravice in obveznosti banke do plačilnih in poravnalnih sistemov.

K 167. členu

Člen ureja obveznosti banke do upnikov na podlagi pogodb o opravljanju storitev banke.

K 168. členu

Člen ureja načine pretvorbe terjatev v primeru odstopa od pogodbe ene izmed strank. V primeru delne izpolnitve obveznosti na podlagi pogodbe, ki je razvezana, se denarni zahtevki pretvorijo v denarne terjatve, nominirane v evrih, po vrednosti, ki velja na trgu na dan razveze pogodbe. Denarni zahtevki v tuji valuti se z začetkom postopka prisilnega prenehanja pretvorijo v terjatev, izraženo v evrih, po tečaju Banke Slovenije.

K 169. členu

Člen opredeljuje omejitve uporabe posameznih pogodbenih ureditev ob začetku postopka prisilne likvidacije.

k 170. členu

Člen ureja načrt prisilne likvidacije ter določa, da upravitelj v štirih mesecih po začetku postopka prisilne likvidacije Banki Slovenije predloži poročilo o finančnem položaju banke in načrt prisilne likvidacije, ki vključuje: (i) načrt ukrepov za prenehanje opravljanja dejavnosti banke; (ii) seznam priznanih obveznosti banke do upnikov; (iii) oceno stroškov, povezanih z izvedbo ukrepov prisilne likvidacije; (iv) oceno nepredvidenih dogodkov, ki lahko vplivajo na obveznosti banke, in (v) predlog za uporabo finančnih sredstev, ki se lahko uporabijo za postopke in instrumente prisilne likvidacije. Upravitelj mora sestaviti in predložiti davčnemu organu davčni obračun na dan pred začetkom postopka prisilne likvidacije. Upravitelj začne izvajati načrt prisilne likvidacije, ko načrt potrdi Banka Slovenije. Upravitelj obvesti Banko Slovenije o vseh okoliščinah, ki vplivajo na izvajanje načrta prisilne likvidacije.

K 171. členu

Člen ureja seznam priznanih obveznosti banke do upnikov in določa, da upravitelj v roku dveh mesecev po začetku postopka prisilne likvidacije predloži Banki Slovenije seznam obveznosti banke do upnikov po stanju na dan začetka postopka prisilne likvidacije, ki jih bo upravitelj upošteval pri poplačilu v postopku prisilne likvidacije, in sicer kot: (i) seznam obveznosti banke do upnikov v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in (ii) seznam drugih obveznosti banke do upnikov. Banka Slovenije v roku treh delovnih dni objavi seznam obveznosti banke v zvezi z izpolnitvijo pogodbe o opravljanju storitev banke in seznam drugih obveznosti banke.

K 172. členu

Člen ureja ugovor proti seznamu in določa, da lahko upnik v roku dveh mesecev po objavi seznama terjatev pisno ugovarja seznamu obveznosti banke. Pisni ugovor upnik predloži banki. Upnik mora v ugovoru navesti dejstva, iz katerih izhaja utemeljenost ugovora, in predložiti dokazila. Po poteku roka

upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več uveljavljati zahtevkov v zvezi z ugovornimi razlogi ter lahko uveljavlja svojo terjatev do banke le v obsegu in pod pogoji, navedenimi na seznamu oziroma v obvestilu.

K 173. členu

Člen ureja ugovor zoper obveznost banke do drugega upnika in določa, da lahko kateri koli upnik v roku dveh mesecev po objavi seznama drugih obveznosti banke pisno ugovarja obveznosti banke do drugega upnika, ki je navedena na tem seznamu. Pisni ugovor upnik predloži banki. Po poteku roka upnik v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke ne more več ugovarjati obveznosti banke do drugega upnika.

K 174. členu

Člen ureja obravnavo ugovora. Upravitelj mora Banko Slovenije obvestiti o prejetih ugovorih in podati predlog o utemeljenosti ali neutemeljenosti ugovora. Banka Slovenije nato potrdi ali spremeni predlog upravitelja o utemeljenosti ali neutemeljenosti pravočasnih ugovorov ali v istem roku zahteva, da upravitelj v zvezi s posameznim ugovorom od upnika zahteva, da v roku treh delovnih dni predloži dodatna pojasnila in dokazila, kadar je to potrebno za razjasnitev okoliščin in dejstev, ki jih navaja upnik v ugovoru. Če Banka Slovenije potrdi, da je ugovor upnika utemeljen, mora upravitelj naslednji delovni dan po prejemu potrditve ali spremembe Banki Slovenije predložiti popravek seznama terjatev, ki vključuje tudi pojasnilo o spremembah. Banka Slovenije objavi popravek seznama terjatev. Če Banka Slovenije ugotovi, da ugovor upnika ni utemeljen, lahko upnik v enem mesecu po objavi popravka seznama vloži tožbo pred sodiščem splošne pristojnosti.

K 175. členu

Člen ureja splošna pravila o poslovanju banke v prisilni likvidaciji ter določa, da sme banka po začetku postopka prisilne likvidacije opravljati samo redne posle, potrebne za opravljanje dejavnosti banke v pogojih prisilne likvidacije, in poravnovati svoje obveznosti iz teh poslov ter pri tem upoštevati zahteve in omejitve v skladu s tem zakonom. To so posli in dejanja, ki so potrebna, da se ohrani vrednost premoženja banke ali se prepreči zmanjšanje vrednosti ali se zagotovijo ugodnejši pogoji za likvidacijo premoženja banke. Upravitelj sme pri upravljanju banke prevzemati le tista poslovna tveganja, ki so nujna za uresničitev ciljev prisilne likvidacije. Upravitelj mora za določene posle upravljanja pridobiti soglasje Banke Slovenije, ki pri izdaji soglasja oceni, ali se z zadevnimi posli upravljanja ustrezno uresničujejo cilji prisilne likvidacije banke.

K 176. členu

Člen ureja končanje poslov banke ter določa, da upravitelj v postopku prisilne likvidacije sklepa posle in izvaja druge aktivnosti za opravljanje storitev banke na podlagi pogodb, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije. Po začetku postopka prisilne likvidacije upravitelj konča pravne posle, ki jih je banka sklenila pred začetkom postopka prisilne likvidacije, in poravnava obveznosti banke iz teh poslov.

K 177. členu

Člen ureja dodatne omejitve poslovanja banke, ki je v postopku prisilne likvidacije. Banka Slovenije določi omejitve poslovanja banke v zvezi z nadaljevanjem dejavnosti banke in zaključevanjem poslov banke. Če Banka Slovenije po začetku postopka prisilne likvidacije oceni, da premoženje banke z

uporabo ukrepov prisilne likvidacije verjetno ne bo zadoščalo za poplačilo vseh obveznosti do upnikov banke, ne glede na druge določbe tega zakona, ki urejajo razpolaganje s sredstvi banke v postopku prisilne likvidacije, prepove upravitelju poplačilo obveznosti poznejšega vrstnega reda, dokler niso v celoti poplačane obveznosti banke iz prednostnega vrstnega reda, ki velja v primeru poplačila terjatev v stečaju banke.

K 178. členu

Člen ureja poročanje upravitelja ter določa, da upravitelj Banki Slovenije poroča o izvajanju ukrepov in pooblastil v postopku prisilne likvidacije. Banko Slovenije tako nemudoma obvesti o vseh pomembnih okoliščinah, ki vplivajo na pogoje poslovanja banke v prisilni likvidaciji in na uresničitev ciljev prisilne likvidacije. O vseh ugotovljenih sumih koruptivnih in kaznivih dejanj pa poleg Banke Slovenije obvesti še Komisijo za preprečevanje korupcije ter organe odkrivanja in pregona.

K 179. členu

Člen ureja ugovor zaradi kršitve načela do enakega obravnavanja upnikov ter določa, da upnik, ki meni, da ravnanje banke v postopku prisilne likvidacije ali drugega upnika banke krši načelo enakega obravnavanja upnikov, ki so v razmerju do banke v enakem položaju, lahko pri Banki Slovenije vloži ugovor in poda obrazložen predlog, kako naj ravna banka ali upravitelj v konkretnem primeru. Banka Slovenije odloči o ugovoru v osmih dneh od izteka roka, v katerem morata banka in upnik predložiti izjavo o ugovoru.

K 180. členu

Člen ureja uporabo instrumentov za likvidacijo ter določa, da Banka Slovenije sprejme vse razumne ukrepe, da se likvidacija premoženja banke opravi pod tržnimi pogoji glede na okoliščine posameznega primera in z upoštevanjem ocene likvidacijske vrednosti. Za likvidacijo premoženja v postopku prisilne likvidacije se uporabijo instrumenti prodaje poslovanja in izločitve sredstev. Upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo trži ali se dogovori o trženju sredstev, pravic in obveznosti, ki jih namerava prenesti. Sredstva, pravice in obveznosti se lahko tržijo posamezno ali združeno v eni ali več ponudbah.

K 181. členu

Člen ureja merila trženja pri uporabi instrumentov za likvidacijo premoženja, ki jih mora upoštevati upravitelj pri uporabi instrumentov za likvidacijo.

K 182. členu

Člen določa, da je nadomestilo, ki ga zagotovi prevzemnik v zvezi s prodajo poslovanja, zmanjšano za stroške, povezane z uporabo instrumenta za likvidacijo, prihodek banke v postopku prisilne likvidacije.

K 183. členu

Člen opredeljuje instrument prodaje poslovanja ter določa, da se pri uporabi tega instrumenta na prevzemnika prenesejo vsa ali posamezna sredstva, pravice ali obveznosti banke v prisilni likvidaciji, vključno s pogodbenimi razmerji glede izvajanja storitev banke, prevzemnik pa banki v zvezi s prenosom zagotovi ustrezno nadomestilo. Instrument prodaje poslovanja se lahko uporabi večkrat, da se zagotovijo dodatni prenosi na istega ali različne prevzemnike. Nadomestilo se zagotovi v obliki

prevzema obveznosti banke ali v obliki denarnega nadomestila. Za prenos sredstev, pravic ali obveznosti se ne zahteva soglasje delničarjev banke ali soglasje upnika, dolžnika ali katere koli tretje osebe, ki na podlagi pogodbe ali drugega predpisa uveljavlja upravičenja v zvezi s sredstvi, pravicami ali obveznostmi, ki so predmet prenosa.

K 184. členu

Člen določa dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja. Če vrednosti sredstev, pravic in obveznosti, ki so predmet prodaje ali prenosa, ni mogoče oceniti na podlagi primerljivih tržnih cen, mora upravitelj z namenom presoje najugodnejših pogojev prodaje pridobiti nezavezujoče ponudbe ali opraviti druga dejanja za pridobitev informacij, ki so pomembne za presojo najugodnejših pogojev prodaje ali prenosa.

K 185. členu

Člen ureja pravne učinke v zvezi s prenosom ter določa, da pravni učinki prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika nastanejo z dnem objave odločbe o prenosu sredstev, pravic in obveznosti. Prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu učinkuje v razmerju med banko in prevzemnikom ter v razmerju do posameznega upnika oziroma dolžnika banke ne glede na morebitne omejitve glede prenosljivosti tega premoženja oziroma obveznosti, ki bi izhajale iz prepovedi prenosa, zahteve po pridobitvi soglasja ali dovoljenja za prenos ali druge podobne omejitve, ki so določene v predpisu ali pogodbi. Za veljavnost in učinke prenosa sredstev, pravic in obveznosti banke na prevzemnika na podlagi odločbe o prenosu se ne zahteva nobeno dodatno dejanje banke ali prevzemnika, niti soglasje upnika ali dolžnika, ki je določeno ali zahtevano v primeru prenosa s pogodbo oziroma predpisi, ki se uporabljajo v zvezi s prenosom teh sredstev, pravic ali obveznosti.

K 186. členu

Člen ureja učinek prenosa na pogodbe ter določa, da če se pri uporabi instrumenta prodaje poslovanja na prevzemnika prenesejo pogodbeni razmerja v zvezi s poslovanjem banke, na podlagi odločbe o prenosu preidejo na prevzemnika kot pravnega naslednika banke tudi vse pravice, povezane s pravnim položajem banke na podlagi veljavne pogodbene dokumentacije. Pri vstopu v pravne položaje banke prevzemnik velja za univerzalnega pravnega naslednika banke. Prenos sredstev, pravic in obveznosti, ki vključuje tudi prenos pogodbenih razmerij banke na prevzemnika z uporabo instrumenta prodaje poslovanja, se ne šteje kot upravičen razlog za razvezo pogodbe oziroma za odstop od pogodbe, iz katere izhaja taka terjatev oziroma obveznost. Pogodbena ureditev, ki bi bila v nasprotju s to določbo, je nična. Upravitelj v skladu z navodili Banke Slovenije sklene ustrezne dogovore za zagotavljanje kontinuitete poslovanja, da se tako zagotovi učinkovitost prenosa poslovnega področja in opravljanja storitev banke na prevzemnika.

K 187. členu

Člen ureja posebna pravila pri prodaji poslovanja ter določa, če je v okviru uporabe instrumenta prodaje poslovanja predmet prenosa premoženje, na katerem je v korist določenega predkupnega upravičenca vzpostavljena zakonita predkupna pravica ali pogodbena predkupna pravica, vpisana v javni register ali podobno javno evidenco, vzpostavljeno na podlagi predpisa, mora upravitelj predkupnemu upravičencu poslati besedilo pogodbe s smiselno enako vsebino, kot jo ima pogodba iz tretjega odstavka člena, ki ureja instrument prodaje poslovanja. Če predkupni upravičenec v 15 dneh po prejemu besedila pogodbe ne vrne podpisanega izvoda pogodbe ali če po podpisu pogodbe v

roku, ki je določen v pogodbi, ne zagotovi pogojev za izdajo odločbe o prenosu, predkupna pravica preneha. Če je predmet prenosa nepremičnina ali drugo premoženje, pri katerem se lastništvo pridobi z vpisom v javni register ali drugo podobno evidenco, upravitelj na podlagi odločbe o prenosu izda listino, ki prevzemniku omogoča vknjižbo pravice v korist prevzemnika.

K 188. členu

Člen ureja instrument izločitve sredstev ter določa, da Banka Slovenije v okviru instrumenta izločitve sredstev s sredstvi banke ustanovi eno ali več družb, na katere se prenesejo sredstva, pravice in obveznosti banke, vključno s pogodbenimi razmerji, ki jih je banka sklenila pri opravljanju bančnih, finančnih in dodatnih finančnih storitev, z namenom ločenega upravljanja prenesenega premoženja in obveznosti zaradi prodaje tega premoženja kot poslovne celote.

K 189. členu

Člen ureja ustanovitev družbe za prevzem sredstev.

K 190. členu

Člen ureja prenos na družbo za prevzem sredstev ter določa, da če ni določeno drugače, se za prenos sredstev, pravic in obveznosti banke na družbo za prevzem sredstev uporabljajo določbe, ki urejajo instrument prodaje poslovanja, dodatne zahteve v zvezi s prodajo poslovanja, učinke v zvezi s prenosom, učinek prenosa na pogodbe in posebna pravila pri prodaji poslovanja.

K 191. členu

Člen ureja poslovanje družbe za prevzem sredstev ter določa, da Banka Slovenije imenuje enega ali več upraviteljev prisilne likvidacije banke kot poslovodstvo družbe za prevzem sredstev, ki vodijo in zastopajo družbo s ciljem, da se doseže čim višji dohodek iz likvidacije prenesenih sredstev s prodajo lastniškega deleža v družbi za prevzem sredstev. Uprava družbe za prevzem sredstev upošteva navodila Banke Slovenije. Družba za prevzem sredstev pri uresničevanju določenih ciljev ne prevzema odgovornosti ali obveznosti do delničarjev, upnikov ali drugih oseb, povezanih z banko v postopku prisilne likvidacije.

K 192. členu

S členom se določa, kdaj se lahko uporabijo sredstva sklada za jamstvo vlog v postopku prisilne likvidacije banke (npr. za vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, kadar se na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev prenesejo obveznosti banke iz naslova zajamčenih depozitov). Sklad za jamstvo vlog zagotovi sredstva, kadar se z uporabo instrumentov za likvidacijo vlagateljem zagotavlja ohranitev dostopa do zajamčenih vlog. Znesek sredstev ne sme presežati neto zneska za izplačilo kritja zajamčenih vlog v zadevni kreditni instituciji.

K 193. členu

S členom se določa, kdaj se lahko uporabijo sredstva sklada za reševanje bank v postopku prisilne likvidacije banke (npr. za vplačilo ustanovnega kapitala družbe za prevzem sredstev, kadar je neto vrednost premoženja banke, ki se prenaša, višja ali enaka neto vrednosti obveznosti banke, ki se prenašajo na družbo za prevzem sredstev z uporabo instrumenta izločitve sredstev).

K 194. členu

S členom se ureja področje likvidnih sredstev, razpoložljivih za plačilo obveznosti banke. Upravitelj uporabi likvidna sredstva banke za plačilo stroškov postopka prisilne likvidacije in za poplačilo obveznosti banke do upnikov banke, razen če je poplačilo upnikov izključeno ali omejeno v skladu s tem zakonom. Kadar so likvidna sredstva banke pridobljena z likvidacijo premoženja banke, na katerem je bila vzpostavljena pravica zavarovanja v korist nasprotne stranke ali tretje osebe, ter je ta z uporabo instrumentov likvidacije in prenosom premoženja na prevzemnika prenehala, upravitelj ta likvidna sredstva vodi ločeno od drugih razpoložljivih likvidnih sredstev in jih uporabi za poplačilo zavarovane terjatve upnika do banke. Upnik ni upravičen zahtevati plačila svoje terjatve do banke iz likvidnih sredstev, če so njegove terjatve do banke poravnane na podlagi uresničitve pravice pobota ali s sklenitvijo poravnave ali se z uporabo ukrepov za likvidacijo prenesejo na drugo osebo kot prevzemnika.

K 195. členu

S členom se določajo posebna pravila za poplačilo upnikov zavarovanih terjatev. Upravitelj v breme posebnih likvidnih sredstev poravnava terjatev upnika do banke, ki je bila zavarovana s pravico zavarovanja na določenem premoženju banke, po poplačilu stroškov uporabe instrumenta za likvidacijo tega premoženja s prenosom na novega prevzemnika. Znesek posebnih likvidnih sredstev, ki ostane po poplačilu celotne terjatve upnika, zavarovane s pravicami zavarovanja na tem premoženju, se lahko uporabi za poplačilo nezavarovanih terjatev upnikov banke.

K 196. členu

Upravitelj v breme razpoložljivih likvidnih sredstev in posebnih likvidnih sredstev redno poravnava zapadle obveznosti banke ter pri tem upošteva omejitve, ki jih glede poslovanja banka v postopku prisilne likvidacije določi Banka Slovenije. Banka ima v primeru uresničitve odstopne pravice upravitelja pravico predčasno poplačati svojo obveznost do upnika in pri tej izpolnitvi odšteti obresti za obdobje od plačila do dogovorjene pogodbene zapadlosti.

K 197. členu

Upravitelj ne poplača obveznosti banke do upnika, kadar pogodbeno zapadlost obveznosti še ni nastopila in obveznost banke pred nastankom pogodbene zapadlosti preneha z izpolnitvijo razveznega pogoja. Upravitelj rezervira sredstva, namenjena izplačilu upnikove terjatve, če se razvezni pogoj ne uresniči, bodisi do nastanka pogodbene zapadlosti bodisi do zaključka postopka prisilnega prenehanja banke. Upravitelj rezervira sredstva tudi za izplačilo obveznosti banke, kadar tako zahteva Banka Slovenije, če je rezervacija sredstev upravičena v zvezi s tožbo, ki jo je zoper banko vložil upnik, ker njegova terjatev do banke ni vključena na seznam priznanih obveznosti banke.

K 198. členu

Če je po začetku postopka prisilne likvidacije banka v razmerju do nasprotne stranke v skladu s tem zakonom poravnala svojo obveznost, ki se je na dan začetka postopka prisilne likvidacije v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevala pri določanju upravičene vloge nasprotne stranke, je nasprotna stranka v nadaljnjih postopkih prisilnega prenehanja banke upravičena do jamstva v okviru sistema jamstva za vloge le v višini preostalega dela zajamčene vloge, kot je obstajala na dan začetka postopka prisilne likvidacije banke.

K 199. členu

S členom se določa, kaj vključujejo stroški postopka prisilne likvidacije (npr. stroške, ki nastanejo v zvezi z izvajanjem nalog in pooblastil Banke Slovenije). Banka Slovenije najmanj enkrat mesečno ugotovi višino navedenih stroškov. Stroški postopka prisilnega prenehanja se poplačajo v postopku prisilne likvidacije pred vsemi drugimi upniki banke. V postopku prisilne likvidacije banke mora vsak upnik sam pokrivati svoje stroške udeležbe.

K 200. členu

S členom se ureja zaključek postopka prisilne likvidacije. Banka Slovenije izda odločbo o zaključku postopka prisilne likvidacije, ko na podlagi poročila upravitelja ugotovi, da so v postopku prisilne likvidacije obveznosti banke do nasprotnih strank iz naslova opravljanja storitev banke: (i) v celoti prenehale ali (ii) deloma prenehale in hkrati banka nima več premoženja, ki bi bilo razpoložljivo za likvidacijo z namenom poplačila preostalih obveznosti banke iz naslova opravljanja storitev banke.

K 201. členu

Za stečaj banke se načeloma uporabljajo določbe zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o stečaju gospodarske družbe, če s tem zakonom ni drugače urejeno.

K 202. členu

Sodišče odloči o začetku stečajnega postopka zoper banko izključno na predlog Banke Slovenije. Banka Slovenije mora pri pristojnem sodišču vložiti predlog za začetek stečajnega postopka na dan izdaje odločbe o zaključku postopka prisilne likvidacije banke. Sodišče brez odlašanja, najpozneje pa naslednji delovni dan po prejemu predloga, izda sklep o začetku stečajnega postopka zoper banko, zoper katerega ni pritožbe. Banka Slovenije je oproščena plačila taks v stečajnem postopku, ki ga sodišče začne na njen predlog.

K 203. členu

S členom se ureja postopek imenovanja oziroma razrešitve poslovnega in stečajnega upravitelja. Upravitelji Banki Slovenije redno poročajo o poteku postopka stečaja in poplačilu terjatev iz naslova vlog.

K 204. členu

Glede prijave terjatev v stečajnem postopku predloži sklad za jamstvo vlog stečajnemu upravitelju zahtevek za vračilo kritja zajamčenih vlog, ki ga je sklad izplačal posameznim vlagateljem iz naslova jamstva za vloge. Sklad za jamstvo vlog hkrati predloži stečajnemu upravitelju seznam upravičenih vlog, ki se v skladu z zakonom, ki ureja sistem jamstva za vloge, upoštevajo pri določitvi zajamčene vloge posameznega vlagatelja, vključno s podatki o vlagatelju. Če sklad za jamstvo vlog vlagatelju v zvezi z upravičeno vlogo pri banki izplača kritje zajamčene vloge v znesku, ki je višji od 100.000 EUR, mora v roku 8 dni po izvršenem izplačilu o tem obvestiti stečajnega upravitelja.

K 205. člen

V primeru stečaja banke se pravila zakona, ki ureja finančno poslovanje, postopke zaradi insolventnosti in prisilno prenehanje, o pobotu, ki nastane z začetkom stečaja, uporabljajo le na podlagi izjave stečajnega upravitelja o pobotu, razen v primeru: (i) če pogodbeni ureditev izrecno določa pravico nasprotne stranke do pobota ali izravnave na podlagi dogovora o pobotu ali izravnavi ali (ii) če zakon izrecno izključuje pobot določenih terjatev.

K 206. členu

Člen določa, da v stečaju banke ni mogoče izpodbijati pravnih dejanj, ki jih je opravil upravitelj med postopkom prisilne likvidacije ter plačil za menice in čeke, če je morala druga stranka prejeti plačilo, da banka ne bi izgubila pravice do regresa proti drugim meničnim ali čekovnim zavezancem.

K 207. členu

S členom se določa vrstni red poplačila obveznosti banke v stečaju. V stečajnem postopku se iz splošne razdelitvene mase najprej poplačajo neporavnani stroški postopka prisilne likvidacije in stroški stečajnega postopka.

K 208. členu

Člen določa postopek, po katerem Banka Slovenije odloča o posamičnih zadevah, za katere je pristojna po tem zakonu.

K 209. členu

Člen ureja vodenje postopka in pooblastila za odločanje. Določa, da o posamičnih zadevah po tem zakonu ali Uredbi 806/2014/EU, za katere je pristojna Banka Slovenije, odloča Svet Banke Slovenije kot kolegijski organ. Banka Slovenije odloča o zadevah na podlagi tega zakona po uradni dolžnosti, razen če zakon določa, da o posameznem vprašanju odloča na predlog stranke.

K 210. členu

Člen opredeljuje udeležence postopka. Določa, da je stranka v postopku odločanja Banke Slovenije banka ali drug subjekt reševanja, v zvezi s katerim Banka Slovenije izvaja naloge in pooblastila reševanja ali z namenom prisilnega prenehanja banke, pod pogoji, ki jih določa ta zakon, pa tudi druge osebe.

K 211. členu

Člen ureja vročanje v postopkih, ki jih določa ta zakon.

K 212. členu

Člen ureja pregled dokumentov in dostop do zaupnih informacij. Na podlagi tega člena ima stranka pravico pregledovati dokumente zadeve v postopku odločanja Banke Slovenije in na svoje stroške prepisati ali preslikati dokumente v fizični ali elektronski obliki. To pravico po objavi odločbe na spletni strani AJ PES lahko uveljavlja tudi oseba, ki ima pravico do udeležbe v postopku sodnega varstva po tem zakonu. Pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov nadzoruje določena uradna oseba. Banka Slovenije v tarifi določi nadomestila, ki se zaračunajo za pregledovanje, prepisovanje in preslikovanje dokumentov ter ki odražajo dejanske stroške, ki nastanejo v zvezi s temi dejanji.

K 213. členu

S členom so določene vrste aktov, s katerimi Banka Slovenije odloča pri izvajanju nalog in pooblastil v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank.

K 214. členu

Člen definira pravna sredstva v postopku Banke Slovenije in določa, da proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, ni pritožbe. Lahko pa se vloži ugovor proti trem odločbam, ki vplivajo na pravni položaj subjekta reševanja ter njegovih upnikov.

Proti odredbam je dopusten ugovor v primerih in pod pogoji, določenimi v tem zakonu. Sodno varstvo proti aktom, ki jih izda Banka Slovenije, se zagotavlja v postopku, določenem s tem zakonom.

K 215. členu

S členom je določeno, da odločbe Banke Slovenije učinkujejo in postanejo izvršljive z njihovo dokončnostjo ter da odredbe Banke Slovenije ni mogoče prisilno izvršiti. Odločba o začetku reševanja, o uporabi instrumentov reševanja ter o uporabi instrumentov za prisilno likvidacijo postanejo izvršljive v trenutku, ko se objavijo na spletni strani AJPES.

K 216. členu

Člen opredeljuje odredbo Banke Slovenije. Izrek odredbe mora obsegati določno opredelitev zahtev, ki se nalagajo stranki, in rok, v katerem mora stranka izpolniti navedene zahteve. Proti odredbi ima stranka pravico vložiti ugovor v osmih dneh od vročitve. Člen nadalje določa primere, kdaj je ugovor zoper odredbo dopusten, in opredeljuje bistvene kršitve pravil postopka.

K 217. členu

Člen definira vsebino in preizkus ugovora. Člen tako zlasti določa vsebino ugovora zoper odredbo. Določa tudi, da lahko stranka v ugovoru zoper odredbo navaja dejstva, iz katerih izhaja, da je zmotno ali nepopolno ugotovljeno dejansko stanje in so posledično zahteve, določene v odredbi, neutemeljene, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanjih dejstev.

K 218. členu

Člen ureja preizkus odredbe in odločanje o ugovoru. Banka Slovenije preizkusi odredbo v tistem delu, v katerem se izpodbija z ugovorom ter v mejah razlogov, navedenih in obrazloženih v ugovoru. Pri odločanju o ugovoru lahko Banka Slovenije ugovor zavrže, zavrne ali pa spremeni odredbo ali jo odpravi.

K 219. členu

Člen ureja postopek z izdajo odločbe, in sicer se za odločanje v postopku za izdajo odločbe o ugovoru ali plačilu prispevka uporabijo določbe zakona, ki ureja bančništvo.

K 220. členu

Člen ureja poziv k izjavi v zvezi z odločbo o začetku reševanja. Banka Slovenije mora subjektu reševanja dati možnost, da se izreče o vseh dejstvih in okoliščinah, pomembnih za sprejetje odločitve v zvezi z uporabo ukrepov reševanja ali prisilnega prenehanja. Člen tudi določa pogoje, pod katerimi Banki Slovenije ni treba pozvati subjekta reševanja, da navede svoja dejstva.

K 221. členu

Člen določa, da lahko stranka v izjavi o razlogih za izdajo odločbe o začetku reševanja navaja dejstva, iz katerih izhaja, da dejstva in okoliščine, navedene v pozivu k izjavi, niso podane, ter predlaga dokaze, s katerimi dokazuje obstoj zatrjevanih dejstev. Če se stranka v izjavi sklicuje na listinske dokaze, mora te dokaze tudi priložiti.

K 222. členu

S členom je določeno, kdaj mora Banka Slovenije razpisati ustno obravnavo pred izdajo odločbe o začetku reševanja.

K 223. členu

Člen določa, da se odločba o uporabi instrumentov ali pooblastil za prisilno likvidacijo ter odločba o uporabi instrumentov ali pooblastil za reševanje izdata po uradni dolžnosti. Odločbi se objavita na spletni strani AJPES.

K 224. členu

Člen ureja preizkus odločb, zoper katere je dovoljen ugovor. Osebe, katerih pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov teh odločb, lahko v roku dveh mesecev po objavi odločbe Banki Slovenije predložijo pisno stališče. Člen nadalje ureja nadaljna ravnanja Banke Slovenije v tem postopku.

K 225. členu

Člen ureja, kdaj Banka Slovenije izda odločbo o začetku postopka prisilne likvidacije po uradni dolžnosti.

K 226. členu

Člen ureja objavo odločb, izdanih v postopkih, ki jih določa ta zakon, ter drugih pisanj, povezanih s temi postopki. Določa zlasti, katere podatke je treba objaviti na spletnih straneh AJPES, določa pa tudi, da velja, in nasprotni dokaz ni dovoljen, da se je delničar, upnik ali druga oseba, katere pravice ali zakoniti interes je prizadet zaradi učinkov odločbe, seznanila z vsebino odločbe po poteku osmih dni od objavi tega pravnega dejanja na spletnih straneh AJPES. Člen prenaša drugi in četrti odstavek 83. člena Direktive 2014/59/EU.

K 227. členu

Člen ureja dodatno obveščanje in določa, da Banka Slovenije v roku treh dni po začetku postopka reševanja oziroma prisilnega prenehanja na svoji spletni strani objavi obvestilo o začetku postopka ter glavne informacije o učinkih sprejetih ukrepov za delničarje, upnike in druge osebe. Od subjekta reševanja oziroma od banke v postopku prisilnega prenehanja zahteva, da obvestilo in informacije objavi tudi na svoji spletni strani v skladu s pravili organiziranega trga, na katerem se trguje z

delnicami ali drugimi dolžniškimi instrumenti banke, ter posreduje delničarjem in drugim imetnikom dolžniških instrumentov, ki niso uvrščeni v trgovanje na organiziranem trgu, in sicer z uporabo evidenc, s katerimi razpolaga banka, oziroma z uporabo drugih razpoložljivih registrov in baz podatkov. Člen določa tudi subjekte, ki jih mora Banka Slovenije obvestiti o začetku postopka reševanja oziroma postopka prisilne likvidacije banke. S členom se sicer prenaša 83. člen Direktive 2014/59/EU ter 1. in 9. člen Direktive 2001/24/ES.

K 228. členu

Člen ureja postopek sodnega varstva, ki ga je dovoljeno začeti le zoper odločbo Banke Slovenije, če ta zakon ne določa drugače. Tako je denimo postopek sodnega varstva dovoljeno začeti proti sklepu, s katerim se konča postopek odločanja Banke Slovenije na podlagi tega zakona, začet na zahtevo stranke.

K 229. členu

Za postopek sodnega varstva po tem zakonu se smiselno uporabljajo določbe zakona, ki ureja upravni spor, če ni s tem zakonom drugače določeno. V postopku sodnega varstva zoper odločbe, ki jih izda Banka Slovenije na podlagi tega zakona, odloča Upravno sodišče Republike Slovenije praviloma v senatu treh sodnikov.

K 230. členu

Člen opredeljuje pravico do sodnega varstva. Tožbo proti odločbi Banke Slovenije lahko v postopku sodnega varstva vloži le oseba, ki je v skladu s tem zakonom sodelovala kot stranka ali kot udeleženec v postopku odločanja Banke Slovenije.

K 231. členu

Člen ureja tožbo in odgovor na tožbo. Tožbo v postopku sodnega varstva je treba vložiti v roku 30 dni, vložitev tožbe pa ne zadrži izvršitve odločbe. Rok za odgovor na tožbo je 30 dni. Člen prenaša 85. člen Direktive 2014/59/EU.

K 232. členu

Člen določa, da sodišče lahko odloči brez glavne obravnave, če dejansko stanje, ki je bilo podlaga za izdajo odločbe, med tožnikom in tožencem ni sporno. Določa tudi, v katerih primerih še lahko sodišče odloči brez glavne obravnave. Stranke se lahko glavni obravnavi tudi odpovedo.

K 233. členu

Člen definira združitev zadev in nastopanje pred sodiščem ter določa, da če je v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju vloženi več tožb, sodišče s sklepom združi postopke v skupno obravnavo in odločanje. Če je tožnikov več kot dvajset, se sklep o združitvi objavi na spletni strani AJ PES, s tem pa se šteje, da je sklep vročen vsem strankam postopka. S sodbo ali sklepom, izdanim v združenem postopku, sodišče odloči o vseh tožbah združenih v ta postopek.

K 234. členu

Člen določa, da so zadeve v postopku sodnega varstva nujne in da o njih sodišče odloča prednostno.

K 235. členu

Člen določa, da sodišče v postopku sodnega varstva preizkusi odločbo Banke Slovenije v mejah tožbenega zahtevka in v mejah razlogov, navedenih v tožbi. Nadalje določa bistvene kršitve pravil postopka po tem zakonu in našteva okoliščine, ki jih mora sodišče upoštevati v postopku sodnega varstva. Člen prenaša tretji odstavek 85. člena Direktive 2014/59/EU.

K 236. členu

Člen določa ravnanje sodišča v primeru, če v postopku sodnega varstva zoper posamezno odločbo o preizkusu dokončne odločbe o reševanju ali prisilnem prenehanju ugotovi, da so podani razlogi, na podlagi katerih bi sodišče v skladu z zakonom, ki ureja upravni spor, odpravilo odločbo Banke Slovenije o reševanju ali prisilnem prenehanju. Člen prenaša četrti odstavek 85. člena Direktive 2014/59/EU.

K 237. členu

Člen določa, kdaj mora sodišče, ki odloča o odškodninskem zahtevku, prekiniti postopek do odločitve sodišča v postopku sodnega varstva zoper odločbo Banke Slovenije.

K 238. členu

S tem členom se za namen tega dela zakona, ki ureja čezmejne učinke reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij, definira pojem reorganizacije kreditne institucije ter kateri ukrepi so zajeti pod ukrepi reorganizacije. Za namen tega dela zakona se definira tudi pojem prisilnega prenehanja kreditne institucije.

K 239. členu

V tem členu je opredeljena vsebina urejanja poglavja o čezmejnih učinkih reorganizacijskih ukrepov in ukrepov za prenehanje kreditnih institucij. To je: (i) učinkov in izvajanja odločitev, ki jih sprejme Banka Slovenije v zvezi z reševanjem in prisilnim prenehanjem bank in drugih subjektov, kadar imajo te odločitve učinke ali se izvajajo v drugih državah članicah; (ii) učinkov ukrepov, ki jih v okviru svojih pristojnosti uvedejo ustrezni sodni ali upravni organi druge države članice za prisilno prenehanje ali reorganizacijo kreditnih institucij s sedežem v drugih državah članicah, kadar ti učinki nastopijo ali se izvajajo na območju Republike Slovenije, ter (iii) glede prava, ki se uporabi pri določanju pravnih posledic ukrepov za prenehanje in reorganizacijo kreditnih institucij v razmerjih z mednarodnim elementom.

K 240. členu

Člen določa, kdo je pristojen za odločanje o izvedbi enega ali več reorganizacijskih ukrepov v kreditni instituciji in za odločanje o uvedbi postopka prenehanja kreditne institucije.

K 241. členu

Člen ureja obveščanje organov drugih držav članic o odločitvah Banke Slovenije, sprejetih na podlagi tega zakona.

K 242. členu

Člen opredeljuje objavo povzetka odločbe o izrednem ukrepu in začetku postopka prisilne likvidacije v Uradnem listu Evropske unije ter določa, da če ima banka podružnico v drugi državi članici ali v drugi državi članici neposredno opravlja bančne in druge vzajemno priznane finančne storitve, Banka Slovenije objavi svojo odločbo, s katero odloči o uporabi enega ali več ukrepov za reševanje v zvezi z banko v obliki povzetka v Uradnem listu Evropske unije in v dveh dnevnikih časopisih, ki izhajata na celotnem območju države članice gostiteljice. Člen prenaša 6., 13. in 14. člen Direktive 2001/24/ES.

K 243. členu

Člen ureja obveščanje znanih upnikov banke, zoper katero se začne postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja banke v skladu s tem zakonom.

K 244. členu

Člen ureja uveljavljanje upravičenj upnikov, ki imajo stalno ali običajno prebivališče v drugi državi članici, v zvezi z njihovo terjatvijo do banke, ki je v postopku reševanja ali prisilnega prenehanja.

K 245. členu

Člen ureja pristojnosti likvidacijskega upravitelja države članice in določa, da lahko upravitelj v postopku prenehanja kreditne institucije, ki se uvede v drugi državi članici, opravlja dejanja v Republiki Sloveniji v mejah pristojnosti, ki jih ima v državi članici, razen tistih, ki pomenijo uporabo prisilnih ukrepov ali odločanje o vprašanih, za katera je v skladu s predpisi Republike Slovenije pristojen javni organ, nosilec javnih pooblastil ali sodišče. Člen sicer prenaša 28. in 29. člen Direktive 2001/24/ES.

K 246. členu

Člen ureja neposredni učinek odločb organov držav članic ter določa, da se odločitev sodnega ali upravnega organa države članice, da se v zvezi s kreditno institucijo te države članice uvede postopek ali uporabijo ukrepi reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije države članice, prizna v Republiki Sloveniji brez posebnega postopka za njeno priznanje in izvršitev. Banka Slovenije in drugi organi ali nosilci javnih pooblastil v Republiki Sloveniji za namene izvajanja pooblastil ne preverjajo ter ne ugotavljajo utemeljenosti in zakonitosti ukrepov, ki jih izreče organ za reševanje iz druge države članice po pravu države članice tega organa. Člen prenaša 3. in 9. člen Direktive 2001/24/ES in 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 247. členu

Člen ureja izvrševanje ukrepov za reševanje iz pristojnosti organov drugih držav članic z učinki v Republiki Sloveniji. Kadar ukrep reorganizacije, ki ga v okviru svojih pristojnosti na podlagi nacionalne zakonodaje sprejme organ druge države članice in vključuje prenos delnic, drugih lastniških instrumentov ali sredstev, pravic ali obveznosti, se učinki ukrepa reševanja priznajo v Republiki Sloveniji v vsebini, kot izhaja iz ukrepa, ki ga je izrekel organ za reševanje druge države članice, če se delnice, drugi lastniški instrumenti, sredstva, pravice ali obveznosti: (i) nahajajo v Republiki Sloveniji ali (ii) presojajo po pravu Republike Slovenije. Člen prenaša 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 248. členu

Člen opredeljuje izvrševanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti Banke Slovenije z učinki v drugih državah članicah ter določa, da kadar Banka Slovenije izreče ukrepe za reševanje, pri katerih nastopijo učinki v drugih državah članicah, Banka Slovenije za zagotavljanje teh učinkov tesno sodeluje z organi za reševanje v teh državah članicah, da se izvedejo vsi potrebni postopki po pravu te države članice in se v tej državi članici v skladu z odločitvijo Banke Slovenije zagotovijo učinki reševanja. Člen prenaša 66. člen Direktive 2014/59/EU.

K 249. členu

Člen opredeljuje ukrepe v zvezi s sredstvi, pravicami, obveznostmi, delnicami ali drugimi lastniškimi instrumenti v tretjih državah in določa pristojnosti Banke Slovenije v primeru, ko uporabi instrumente za reševanje ali prisilno prenehanje v zvezi s sredstvi, ki se nahajajo v tretji državi, ali delnicami, drugimi lastniškimi instrumenti, pravicami ali obveznostmi, ki jih ureja pravo tretje države. Člen prenaša 67. člen Direktive 2014/59/EU.

K 250. členu

Člen ureja priznanje ukrepov reorganizacije iz pristojnosti organa iz tretje države ter določa, da se ukrepi reorganizacije in prisilnega prenehanja, ki jih v skladu s predpisi, ki veljajo v tretji državi, sprejme organ v tretji državi, na območju Republike Slovenije priznajo na podlagi odločitve o priznanju in izvršitvi ukrepov, ki je sprejeta v skladu s tem zakonom. Banka Slovenije pri odločanju o priznanju in izvršitvi ukrepov reorganizacije in prisilnega prenehanja, ki jih je sprejel organ v tretji državi, ustrezno upošteva interese vsake posamezne države članice, v kateri deluje kreditna institucija ali nadrejena družba tretje države, zlasti glede na možni učinek priznanja in izvršitve postopka tretje države na druge dele skupine in na finančno stabilnost v teh državah članicah. Člen prenaša 94. in 95. člen Direktive 2014/59/EU.

K 251. členu

Člen določa pooblastila za Banko Slovenije v zvezi z izvršitvijo ukrepov za reševanje iz pristojnosti organa za reševanje iz tretje države.

K 252. členu

S tem členom se ureja obveščanje pristojnih organov držav članic, v katerih ima banka tretje države svoje podružnice s strani Banke Slovenije oziroma pristojnega sodišča, ki odloča v postopku reševanja oziroma prisilnega prenehanja v zvezi z EU podružnico v Republiki Sloveniji.

K 253. členu

S tem členom se določi pravilo glede uporabe prava pri izvedbi ukrepov reorganizacije in ukrepov za prisilno prenehanje kreditne institucije. Praviloma se ukrepi reorganizacije in ukrepi za prisilno prenehanje kreditne institucije izvedejo z upoštevanjem zakonov ter drugih predpisov in postopkov, ki jih za reorganizacijo in prisilno prenehanje kreditne institucije določa zakonodaja matične države članice.

K 254. členu

Člen opredeljuje splošno pravilo glede pravnih posledic ukrepov za prenehanje ter določa, da se za pravne posledice postopka in ukrepov reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije uporabi pravo države, v kateri se vodi postopek reorganizacije ali prisilnega prenehanja kreditne institucije. Člen prenaša 10. člen Direktive 2014/59/EU.

K 255. členu

Člen ureja pravo, ki se uporabi za naštete pogodbe. Člen prenaša 20., 25. in 27. člen Direktive 2001/24/EU.

K 256. členu

S členom se določi pravo, ki se uporabi za pravice, ki se vpišejo v register. Člen prenaša 20., 24. in 31. člen Direktive 2001/24/EU.

K 257. členu

S členom se določi pravo, ki se uporabi za pravde v teku. Člen prenaša 32. člen Direktive 2014/59/EU.

K 258. členu

Člen prenaša 30. člen Direktive 2001/24/EU in določa pravila glede izpodbijanja pravnih dejanj.

K 259. členu

Člen določa višino globe za prekrške po tem zakonu, ki jih storijo banke. Globe do 5 milijonov evrov določa Direktiva 2014/59/EU.

K 260. členu

Člen določa višino globe za prekrške po tem zakonu, ki jih storijo druge osebe. Globe do 5 milijonov evrov določa Direktiva 2014/59/EU.

K 261. členu

Ker je globa za prekrške iz tega zakona določena v razponu, se s tem členom določi, da se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

K 262. členu

Člen ureja prehodno obdobje v zvezi s pogodbenimi razmerji reševanja z zasebnimi sredstvi.

K 263. členu

Člen določa rok, v katerem mora Banka Slovenije izdati podzakonske akte, ki jih določa ta zakon.

K 264. členu

Člen določa, da se do sprememb določb o višinah in razponih glob, ki jih določa zakon, ki ureja prekrške, višine in razponi glob, ki so določeni v 259. in 260. členu tega zakona, uporabljajo ne glede na določbe zakona, ki ureja prekrške.

K 265. členu

Člen ureja postopke v teku.

K 266. členu

Člen določa prehodno obdobje, v katerem mora AJ PES vzpostaviti spletne strani za objave odločb in drugih pisanj, ki jih določa ta zakon.

K 267. členu

Člen ureja razveljavitev drugih predpisov zaradi uveljavitve tega zakona.

K 268. členu

Člen določa spremembe drugih predpisov, potrebne zaradi uveljavitve tega zakona.

K 269. členu

Člen določa rok za uveljavitev tega zakona.

IV. PREDLOG, DA SE PREDLOG ZAKONA OBRAVNAVA PO NUJNEM POSTOPKU

V skladu s prvim odstavkom 143. člena Poslovnika državnega zbora (Uradni list RS, št. 92/07 – uradno prečiščeno besedilo, 105/10 in 80/13) se predlaga, da se predlog zakona obravnava in sprejme po nujnem zakonodajnem postopku. Njegovo sprejetje je nujno, da se preprečijo težko popravljive posledice za delovanje države, do katerih lahko pride, ker niso zagotovljene zadostne pravne podlage, ki bi akterjem, ki so odgovorni za zagotavljanje finančne stabilnosti, omogočale primerno agilnost. S sprejetjem predlaganega zakona se morebitni bodoči ukrepi za ohranitev stabilnosti finančnega sistema ne bodo več financirali z javnimi sredstvi, kar preprečuje nastanek težko popravljivih posledic za delovanje države.

Predlog za nujni postopek utemeljujemo tudi z dejstvom, da se s predlogom zakona v nacionalni pravni red prenaša Direktiva 2014/59/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. maja 2014 o vzpostavitvi okvira za sanacijo ter reševanje kreditnih institucij in investicijskih podjetij ter o spremembi Šeste direktive Sveta 82/891/EGS ter direktiv 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU in 2013/36/EU in uredb (EU) št. 1093/2010 ter (EU) št. 648/2012 Evropskega parlamenta in Sveta (Direktiva 2014/59/EU), pri čemer je rok za prenos te direktive potekel že 31. 12. 2014. V primeru nadaljnjih zamud pri implementaciji omenjene direktive lahko Evropska komisija v skladu z ustanovnimi akti EU sproži postopke proti Republiki Sloveniji. Ti postopki, h katerim lahko Evropska komisija pristopi tudi zaradi teženj po čimprejšnji uveljavitvi bančne unije, katera je odvisna tudi od implementacije direktive s predlogom tega zakona, bi lahko pomenili veliko finančno breme za Republiko Slovenijo in bi torej nastale težko popravljive posledice za delovanje države. V dosedanjih primerih, ko Slovenija ni pravočasno prenesla direktiv v nacionalni

pravni red, je namreč Evropska komisija Sodišču EU v tožbah predlagala, da naloži samo dnevne denarne kazni, pri čemer so se zneski gibali tudi do 10.300 EUR na dan, šteto od razglasitve sodbe do izpolnitve obveznosti iz sodbe. Dodatno lahko Evropska komisija Sodišču EU predlaga, da slednje državi članici naloži tudi plačilo pavšalnega zneska, kar pomeni, da tožb ne bo umikala, tudi če bo država članica priglasila ukrepe za prenos direktive. Za Slovenijo bi lahko najvišji pavšalni znesek denarne kazni znašal do 980.000 EUR.

Do zamude pri prenosu Direktive 2014/59/EU je prišlo zaradi odprave predhodnih zamud s prenosom Direktive 2009/138/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o začetku opravljanja in opravljanju dejavnosti zavarovanja in pozavarovanja (Solventnost II) in Direktive 2013/36/EU o dostopu do dejavnosti kreditnih institucij in bonitetnem nadzoru kreditnih institucij in investicijskih podjetij. Zamude s prenosom navedenih aktov so posledica povečanega obsega dela, ki je bil opravljen zaradi zagotovitve podlag in orodij (npr. DUTB) za izvedbo ter zaradi same izvedbe sanacije bančnega sistema (ki je bila izvedena v petih bankah). Postopek priprave predloga zakona je bil dolgotrajen tudi zato, ker ureja specifične vsebine, naslovljene na strokovno javnost in je zahteval dolgotrajna usklajevanja predlaganih rešitev tako z Banko Slovenije, Agencijo za trg vrednostnih papirjev, Agencijo za zavarovalni nadzor, Informacijskim pooblašcem, Agencijo Republike Slovenije za javnopravne evidence in storitve in Komisijo za preprečevanje korupcije, kot tudi s posameznimi ministrstvi v okviru medresorskega usklajevanja, ter seveda Evropsko centralno banko ter Službo Vlade za zakonodajo.

Zaradi predhodno navedenega razloga za zamudo pri pripravi posebnega zakona, ki bo urejal reševanje bank, je bilo še v letu 2015 nujno treba zagotoviti pravno podlago za določitev in vplačilo prispevkov slovenskih bank za leto 2015 v enotni sklad za reševanje ter pravno podlago za zbiranje letnih predhodnih ter izrednih naknadnih prispevkov bank, ki jih na podlagi Uredbe 806/2014/EU o določitvi enotnih pravil in enotnega postopka za reševanje kreditnih institucij in določenih investicijskih podjetij v okviru enotnega mehanizma za reševanje in enotnega sklada za reševanje določi neposredno Enotni odbor za reševanje. Ministrstvo za finance je zato pripravilo novelo Zakona o organu in skladu za reševanje bank, ki omenjeno pravno podlago vzpostavlja, in ki je pričela veljati v novembru 2015.

Vzporedno s pripravo omenjene novele je Ministrstvo za finance ob sodelovanju Banke Slovenije pripravljalo še zakon, ki v nacionalni pravni red prenaša Direktivo 2014/49/EU o sistemih jamstva za vloge. Gre za zakonsko materijo, za katero je bilo sprva predvideno, da bo urejena v zakonu, ki bo urejal reševanje bank, kasneje pa je bila zaradi presodnega postopka sprejeta odločitev, da se prednostno pripravi poseben zakon. Zakon o sistemu jamstva za vloge je bil sprejet v marcu 2016, veljati pa je začel 12. 4. 2016.

S sprejetjem predlaganega zakona se bodo tako v pravni red Republike Slovenije dokončno prenesle vse direktive, ki predstavljajo pravni okvir za vzpostavitev bančne unije, katere članica je tudi Republika Slovenija. Bančna unija pa predstavlja pomembno zagotovilo za varnost in zanesljivost bančnega sektorja ter reševanje bank v težavah, ne da bi pri tem morali uporabiti denar davkoplačevalcev in ob čim manjših posledicah za realno gospodarstvo. Ključni cilj bančne unije je namreč odpraviti razdrobljenost finančnih trgov, ki je posledica evrske krize, z zmanjšanjem povezave med bankami in njihovimi matičnimi državami, zaradi katere lahko propadi bank ogrozijo javne finance, težave na državni ravni pa destabilizirajo banke, kar lahko povzroči težko popravljive posledice za delovanje države. Zagotovo je v interesu Slovenije, da se čim prej zagotovi polno delovanje bančne unije z vsemi vzpostavljenimi mehanizmi, zlasti enotnim mehanizmom nadzora in enotnim mehanizmom reševanja. S predlaganim zakonom pa se zagotovijo učinkoviti instrumenti in pooblastila

za vnaprejšnjo obravnavo bančne krize, zaščito finančne stabilnosti in zmanjšanje izpostavljenosti davkoplačevalcev izgubam.

Na nujnost dokončne vzpostavitve vseh mehanizmov za delovanje bančne unije opozarja tudi Evropska komisija, ki v sporočilu »Za dokončanje bančne unije« z dne 24. 11. 2015 poudarja nujnost hitrega in pravočasnega prenosa in izvajanja že dogovorjenih pravnih določb, ki so bile sprejete v direktivah, ki se nanašajo na vzpostavitev bančne unije, kot enega bistvenih elementov za zmanjšanje bančnih tveganj.

Nenazadnje je bila Republika Slovenija v okviru dosedanjih zasedanj ECOFIN poleg še treh držav članic izpostavljena kot država, ki še ni prenesla omenjene direktive. Na majskem zasedanju ECOFIN pa bo Republika Slovenija soočena z dejstvom, da bo edina država, ki še ne bo implementirala določb direktive, in tako onemogoča, da bančna unija zaživi v celoti, saj bodo medtem že vse preostale države članice direktivo prenesle v nacionalni pravni red.

V. PREDLOG ZAKONA RAZVELJAVLJA DOLOČBE VELJAVNIH ZAKONOV

S predlogom zakona se razveljavi Zakon o bančništvu (Uradni list RS, št. 99/10 – uradno prečiščeno besedilo, 52/11 – popr., 9/11 – ZPlaSS-B, 35/11, 59/11, 85/11, 48/12, 105/12, 56/13, 63/13 – ZS-K, 96/13, 25/15 – ZBan-2 in 27/16 – ZSJV).

Nadalje se s predlogom zakona razveljavlja 19., 19. a, 19. b in 19. f člen Zakon o organu in skladu za reševanje bank (Uradni list RS, št. 97/14 in 91/15).

S predlogom zakona se spremeni tudi drugi odstavek 106. člena Zakona o bančništvu (Uradni list RS, št. 25/15) tako, da se glasi:

"(2) Če nastopijo razlogi iz prejšnjega odstavka v zvezi z opravljanjem bančnih storitev banke, Banka Slovenije izda odločbo, da je dovoljenje za opravljanje bančnih storitev prenehalo na podlagi zakona:

1. v primeru iz 1. in 2. točke prejšnjega odstavka: z dnem izteka roka;
2. v primeru iz 3. točke prejšnjega odstavka: z dnem, ko je banka prenehala voditi depozite."